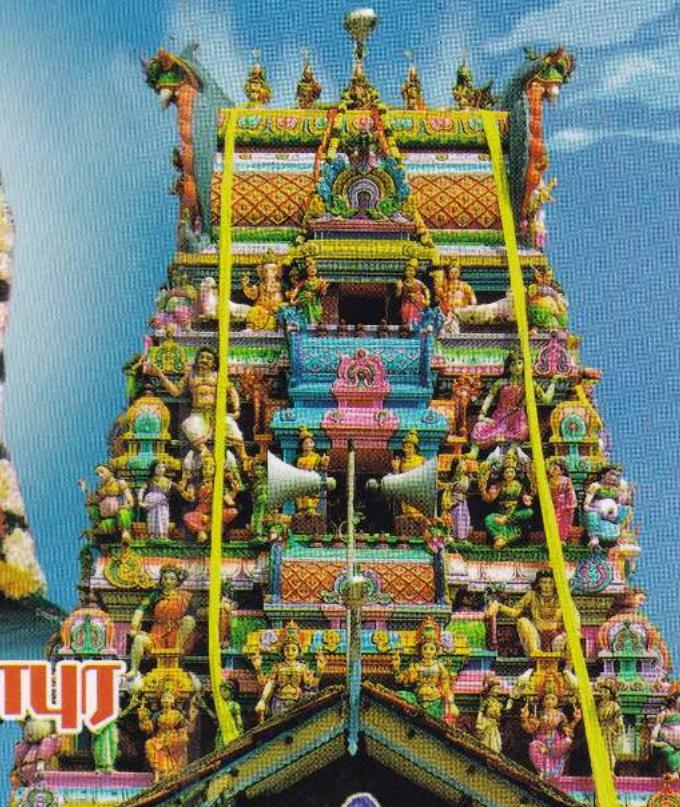

அனதைவ ஏழுவடிவயல்
ஸ்ரீ மனோன்மணி அம்பாள் ஆலய

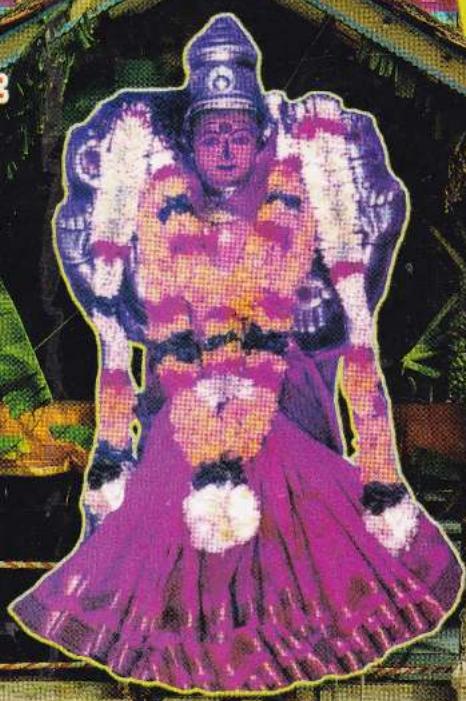

ஓராஜகோபுர

சும்பாபிலைகச்

சீறப்பு மலர்

2012

அன்றைத்துவ ஏழாஷ்வயல்
அருள்மிகு ஸ்ரீ யோன்யணி அம்யான் தேவஸ்தான
இராண்தோபுர ஞம்பாபிடேகச்
சிறப்பு மலர்
2012

நூலின் பெயர்	:	அன்றைத்து எழுவடிவயல் மனோன்மணி அம்பாள் ஆலய இராஜகோபுர கும்பாபிலேக மலர் 2012
தொகுப்பாசிரியர்	:	கணேசன்யர் சௌந்தரராஜசுர்மா
நூலின் அளவு	:	176mm x 250mm
பக்கங்கள்	:	xxii+100
தாளின் தன்மை	:	70 கிராம் பாங் பேப்பர்
வெளியீட்டாளரும் பதிப்புரிமையாளரும்	:	அன்றைத்து எழுவடிவயல் மனோன்மணி அம்பாள் ஆலய அறங்காவலர் சுபை
பட்பிழப்பாளர்	:	மோ. ரவீந்திரன் 6ம் வட்டாரம், அன்றைத்து (இராஜகோபுர கும்பாபிலேகம்)
பிரதிகள்	:	500
அச்சுப்பதிப்பு	:	கிருஷ்ணா பிரின்டேரஸ் டாக்டர் சுப்பிரமணியம் வீதி, சன்னாகம், தொ.பே.இல: 0779790815
கண்ணி வேலை	:	செலவிமதி
விடயம்	:	ஆலய விடயங்கள், இராஜகோபுரம் கட்டுரைகளின் தொகுப்பும் தோத்திரப்பாட்டகளும்

அனலையம்பதி
ஸ்ரீ மனோன்மணி அம்பாள்

அனலைத்தீவு எழுவடிவயல்
அருள்மிகு எழுமங்கை நாச்சிமார் என வழங்கும்

அநுள் மிகு ஸ்ரீ மனோன்மணி அம்பாள் ஆலய

நாதன் திரிதள இராஜகோபுர
பஞ்சகுண்ட மகாயாக பிரதிஸ்டா

மஹா சும்பாப்பேகச் சிறப்பு மலர்

2012

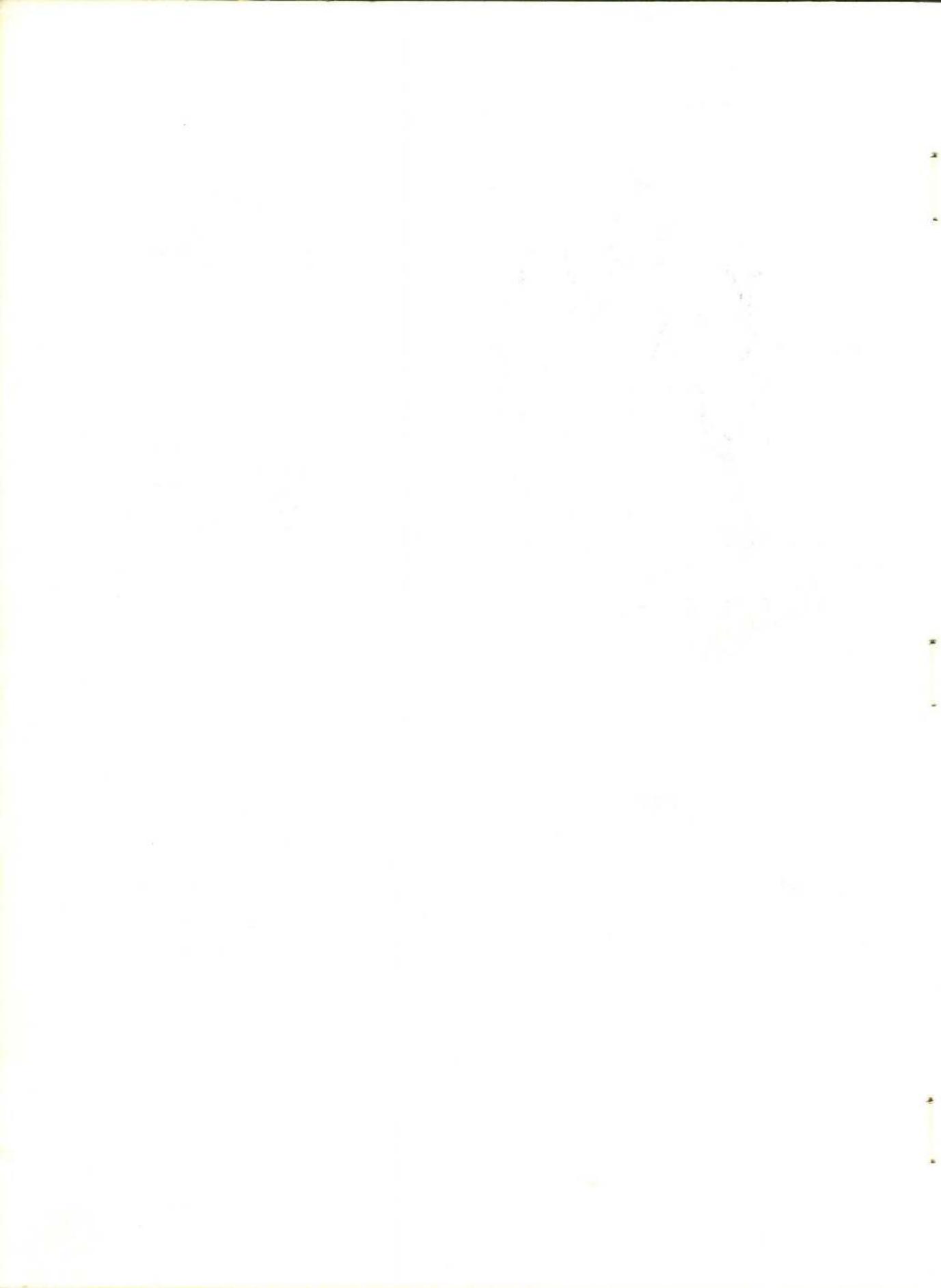
தொகுப்பாசிரியர்
கணேசஜயர் சௌந்தரராஜ சுர்மா

வெளியீடு

அனலைத்தீவு எழுவடிவயல் ஸ்ரீ மனோன்மணி அம்பாள் தேவஸ்தானம்

அறங்காவலர் சபை

04.06.2012

**அனலையம்பதி
ஸ்ரீ மனோன்மணி அம்பாள்**

நின்றவன் நேரிமூ நிள்கலை யோடு
என்றன் அகம்படிந் தேழுல கும்தொழ
மன்றது ஒன்றி மனோன்மணி மங்கலி
ஒன்றெனோ பொன்றினின் ரோத்தஸ்தந் தாளோ.

திருமந்திரம்-1044

சமர்ப்பணம்

வெண்டை நிறமுடையவளாய், மேற்கரங்களில் தாமரை, நிலோற்பல மலர்களையும் கீழ்க்கரங்களில் அபை, வரத முத்திரைகளையும் தாங்கி பொன்னாப்பணப்பக்களைப் பூண்டு உயர்ந்த கிரித்தினை அணைந்து மூன்று கண்கள் கொண்டவாய்வெண்ணாடகளை அணிந்து பருகாசிக்கும் பராசக்தி வடிவினாசிய மனோன்மணிதேவியின்பாதாரவிந்தஷ்களில் இம் மலரினை மகிழ்வடன் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

மலர் ஆச்சியன் அகவர்கள்

சைவமும் தமிழும் சாலவே ஓங்கு
சிவபூமியாம் சீரனலைத் தீவில்
கைவளங் கார்கனி வளம் பொருந்து
கவினுறு எழு வடிவயல் மேவு
தைவதம் மனோன் மணித்தாய் பதத்தே
தண்டமிழ் கோபுர மலர் செய்தே
நைவதன மாக்கிட நலன் நல்குவி
நாயகனே நயந்தேன் நானே.

ஸ்ரீ மனோன் மணி அம் பாள் ஆலய அறங் காவலர் சபையின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அன்னையின் ஸ்தல வரலாற்று நூலை ஆக்கும் பணியில் 2004^ஆ ஈடுபட்டேன். ஆலயந் தொடர்பான தகவல்கள் கொண்டாக மட்டுமன்றி, ஆலயம், வழிபாடு, நடைபெறும் கிரியைகள், மகோஞ்சவ மரபுகள் யாவற்றையும் தத்துவத்துடன் இணைத்து கிராம மட்டத்திலுள்ள மக்களுக்கு ஆலயத்தின் பெருமைகளையும் அன்னையின் திருவருட சிறப்பையும் தெரிவிக்கும் வகையில் அந் நூலை ஆக்குமாறு கேட்கப்பட்டேன். இப் பணியை நிறைவேற்ற இரண்டு ஆண்டுகள் எடுத்தன. மின்சாரப் பற்றாக்குறையால் அச்சிடத் தாமதங்கள், அலைந்து நிறைவேற்ற வேண்டிய நிலையில் நேரமின்மை என பலப்பல காரணங்களால் கிட்டத்தட்ட கைவிடப்பட்ட முயற்சியாக அது அமைந்தது.

இந் நிலையில் இராஜகோபுர விஞ்ஞாபன மொன்றை பிரமஸ் பொ.வெங்கடேசசர்மா எனக்கு அனுப்பியிருந்தார். அவ் வேளை தொட்டு மீள முனைப்புப் பெற்ற என்னை அறங்காவலர் சபையின் அனுமதியால் இராஜகோபுரச் சிறப்புமலர் முயற்சியாக நிறைவேறி அன்னையின் பாதக்கமலங்களில் இன்று சமர்ப்பணமாகின்றது.

இம் மலரில், அன்னை மனோன்மணி அம்பாளின் ஆதி ஆலயம், இரு தடவைகள் நடைபெற்ற கும்பாபிடேகத் தகவல்கள், இக் கிராம வழிபாட்டு மரபுகள் பற்றிய கட்டுரைகளுடன், இராஜகோபுரம் பற்றிய பல்வேறு தகவல்களைத் தரும் கட்டுரைகளும் இடம்பெறுகின்றன.

முன்று வார கால அவகாசமே இருந்த நிலையில், இவ் வெளியீட்டுக்காக பரந்துபட்ட நிலையில் ஆக்கங்களைத் திரட்ட வாய்ப்பிருக்கவில்லை. தத்துவ ரீதியாகக் கோபுரம் தொடர்பான தனி நூல்கள் இல்லை எனலாம். சிற்ப வல்லுநர்களும், சமயக் குருமாரும் ஆய்வு நிலையில் பல்கலைக்கழக சமஸ்கிருதத் துறை கல்விமான்களும் ஆய்வுகளும் கட்டுரைகளும் ஆலய கும்பாபிடேகச் சிறப்பு மலர்கள், இராஜகோபுரச் சிறப்பு மலர்கள், இந்து கலாசாரதுறை வெளியீடுகள் என்பவற்றில் சிறந்த கட்டுரைகளை எழுதி வெளியீட்டிருக்கிறார்கள். நாட்டுச் சூழ்நிலையால் இப்பிரதிகள் கிடைப்பதற்கரியனவாக உள்ளன. இவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு இவற்றை அறநெறிப்பாடசாலை, பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்காகவும் ஆலய அடியார்களின் தெளிவுபடுத்தலுக்காகவும் இச்சிறப்புமலரில் மீனாப்பிரகரிக்க க்கருதி அக் கட்டுரைகளில் பொருத்தமானவை இதற்கெனத் திரட்டப்பட்டன.

நாற்புறமும் கடல் குழந்த ஒரு தீவிலுள்ள அம்பிகை அடியார்கள் தமது இஷ்ட தெய்வத்தின் ஆலயத்தில் அமைந்துள்ள இத்துணை பிரமாண்ட இராஜகோபுர அமைப்பைப் பற்றி அறியவும், அதனுடைய என்றும் நிலைத்திருக்கும் எமது சமயத்தின் ஒவ்வொரு உயர்கருத்துக்களையும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகவும் முன்னுரிமைப்படுத்தி இவை தெரிவு செய்யப்பட்டன.

ஆலய அறநெறிப் பாடசாலை மாணவர் தொடக்கம் இத்தீவின் அடியவர்கள் யாவருக்கும் ஆலயம் பற்றிய பூரண தத்துவ தரிசனம் இதன்மூலம் கிடைக்குமென நம்புகின்றேன். சமய சம்பந்தமான விழிப்புணர்வை ஊட்டக்கூடிய நூல்கள், கட்டுரைத்தொகுப்புகள், சிறு பிரசுரங்கள் என்பவற்றை அலயங்கள் இலாப நோக்கின்றி சமய சேவையாகப் பிரசுரிப்பதுடன் அடியவர்களுக்கு கிடைக்கக் கூடிய செய்தலும் வேண்டும். அத்துடன் எல்தலவரலாறு சம்பந்தமான ஆவணமாக கலையும் கிரமமாக மேற்கொள்ளுதலும் அவசியமாகும். இவற்றைக் கொண்டு இந்துசமய நாலகத்தை உருவாக்கி சமய நூல்கள், சஞ்சிகைகளை, பிரசுரங்களைச் சேகரித்துப் பேண வேண்டும். இவ் ஆலயம் இவ்வித பணியை ஏற்கனவே ஆற்றிவருகின்றது. இம் மலரை வெளியிட முன்வந்தமையும் பாராட்டப்படவேண்டிய செயலாகும்.

இக் கட்டுரைகள் பல்வேறு வெளியீடுகளிலிருந்து பெறப்பட்டன. அவ் வெளியீட்டாளர்களுக்கும் கட்டுரையாளர்களுக்கும் ஆய்வாளர்களுக்கும் அன்னை மனோன்மணி அம்பாள் ஆலயம் சார்பாக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். அன்னையின் திருவருள் யாவருக்கும் கிடைக்கப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

க. சௌந்தராஜ சுரிமா
மலர் ஆசிரியர்

**அனலைத்து அருள்மிகு மனோன்மணி ஆலய
அறங்காவலர் சபைத் தலைவர்
திரு. சந்திரசேகரம் சிவபாலன்
அவர்கள் வழங்கிய**

வெளியீட்டு ரை

“அங்கிள் கெனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய்
ஆண்ட மூர்த்தியாகி
அருளாடு நிறைந்ததெது; தன்னருள் வெளிக்குளே
அகிலாண்ட கோடியெல்லாந்
தங்கும் படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த்
தழைத்ததெது; மனவாக்கினில்
தட்டாமல் நின்றதெது; சமயகோடுகளை வாந்
தந்தெய்வும் ஏந்தெய்வுமென்
.....”

தாயுமான சுவாமிகள் உரைத்தபடி, எங்கும் நிறைந்து நின்று விளங்கும் இறைச்கதியானது அலைகடவின் நடுவே அழகாடு பொலிகின்ற எம்தீவாகிய அனலைத்திலே, “இதுகால் உறைப்பின் நெறியின்ற” அழயவர்களுக்கு நால்வகை நெறிகளில் நின்று வழிப்பட்டு முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்டு ஆயைங்கள் தோறும் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது.

“உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆயைம் வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய்கோ புரவாசல்....” எனத் திருமூலநாயனார் கூறுவதுபோல நமது உடலையே ஆயைமாகவும், ஆன்மாவையே சிவனாகவும் என்னி, இறைவனின் பெருங்கருணனையைப் பெற்று நாமும் சிவமான பெருவாழ்வைப் பெறல்வேண்டும் அந்நிலையை அடையவல்ல சமய வாழ்வை அறமுறையாக வாழ்ந்து தெளிவுபெறுதல் அவசியம். ஆன்மாவைப் பீழ்த்திருக்கும் மனங்களை நீக்கி, இறைவனை அடைவதற்கு ஆயை வழிபாடுகளும், சிவனாழியார் சேவைகளும் துணை செய்ய வல்லன. அவ்வகையிலே அனலைத்திலே சைவ ஆயைங்கள் பல அமைந்து காணப்படுகின்றன.

“யாதொரு தெய்வங் கொண்டார்
அத்தெய்வமாகி ஆங்கே
மாதொரு பாகனார் தாம் வருவார்”

என்று சிவகுானசித்தியார் பகன்றுள்ள மாதிரியாக, சிவபெருமானுடன் இரண்டிறக் கலந்து நின்று அருட்சக்தியாக இயக்குவிக்கும், அன்னை பராசத்தியின் அருள் வெளிப்பாடன் திருத்தலம் எழுவடியல் எனும் இத்திருத்தலம்.

“அவனை அறியா அமர்நும் இல்லை
 அவளன்றிச் செய்தும் அருந்தவயில்லை
 அவளின்றி ஜவரால் ஆவதொன்றில்லை
 அவளன்றி ஊர்புகும் ஆறு அறியேனே.”

என்று பராசக்தியின் அருள்வெளிப்பாட்டைத் திருமூலநாயனார் நன்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

அவ்வகையிலே, விளாங்கும் அன்னை ஸ்ரீ மனோன்மணி அம்பாளின் திருத்தலத்தின் தொன்மையையும், அருட்சிறப்பையும் அழகு தழிலே, ஆன்ற சமயப் பெரியார்களின் சிற்தனை நல்முத்துக்களையும் கிணைத்து ஆலய வரலாற்றையும் அருட்பாட்டங்களையும் கொண்டதாக கிணைத்து வெளியிட எண்ணினோம்.

நாட்டுச் சூழ்நிலை நெருக்கழகால் தாமதப்பட்ட கிப்பணியைப் பின்தொடர முடியாமற் போய்விட்டது. ஸ்தலவரலாறு புத்தகத்துக்கான அட்டைப்படங்களும் வரலாற்றுநால் டம்பிபிரதியும் தயாரிக்கப்பட்டபோதும் அன்னையின் அருட்துணை சித்திக்கவில்லையென்றே கூற வேண்டும்.

நீண்டகாலமாக கைவிடப்பட்ட நிலையில், இராஜகோபுர விஞ்ஞாபனம் வெளியிடப்பட்ட பின்னர் ஏப்ரல் மாதக் கடைசியில் மீண்டும் கிதனை இராஜகோபுர மற்றாக ஸ்தலவரலாற்று நூலுக்காகப் பெறப்பட்ட தகவல்களையும் இராஜகோபுரத் தத்துவக்கட்டுரைகளையும் கொண்டதாக சிறிய மலரொன்றைத் தொகுக்கத் தலைப்பட்டோம். அன்னையின் பேரருளால் கிப்பணிகளைத் தொடர்ந்து, சிறப்புமலரை கிண்று வெளியிட்டு வைக்கின்றோம். இச் செயலை முன்னெடுத்த அனைவருக்கும் தாயான தயாபரி அருள் நிறைவாகச் சித்திக்கப் பிரார்த்தித்து, வெளியிட்டு வைக்கின்றோம்.

ச. சிவப்யாஸன்
 தலைவர்

தோரண வாய்த்

சமரப்பனம்

iii

ஆசிரியரின் அகவரி

v

வெளியீட்டுறை

vii

தொரணவாயில்

ix - xxii

ஆசிச்சைய்திகளும் வாழ்த்துச் சைய்திகளும்

பிரதிவ்ட்டா பிரதமகுரு சிவரீ வை. நியாகராஜக் குருக்கள்

ஆலய பிரதம குரு சிவரீ பொ. வெங்கடேஸ்வரக் குருக்கள்

ஆலய அரச்சகர் பிரமணி வெ. வற்றிவூரச்சர்மா

நல்லை ஆதீனம் இரண்டாவது குருமஹா சந்திதானம்

நீலரீ சோமசுந்தர நேசிக ஓனசம்பந்த பரமாச்சரிய ஸ்வாமிகள்

ஆலய முன்னாள் குரு நீலரீ ந. தாமோதரக் குருக்கள்

ஆலய முன்னாள் குரு சிவரீ க. இரவீந்திரக் குருக்கள்

ஆலய முன்னாள் குரு சிவரீ நா. வற்றிந்திரக் குருக்கள்

ஆலய அறங்காவலர் சபை தலைவர் திரு. ச. சிவபாலன்

அனலைதீவு சதாசிவ மகாவித்தியாலய முன்னாள் அதிபர் திரு. சி. காராளப்பிள்ளை

தீவகம் வடக்கு உதவி அரசாங்க அதிபர் திருமதி ச. அன்றன் யோகநாயகம்

தீவகம் வடக்கு கலாசார உத்தியோகத்துர் திரு. இ. ஜோன்சன்

அனலைதீவு தெற்கு கிராம அலுவலர் திரு. வி. ஆர். சி. ஜோன்சன்

அனலைதீவு வடக்கு கிராம அலுவலர் திரு. வ. வட்டவழகன்

அனலைதீவு ஜயனார் ஆலய பரிபாலனசபை செயலாளர் திரு. தி. நடனசிகாமணி J.P

அனலைதீவு விவாக பிறப்பு இறப்பு பதிவாளர் திருமதி தவநாயகி கிழவுத்தராசா J.P

அனலைதீவு சதாசிவ மகாவித்தியாலய அதிபர் திருமதி ஜெ. சிவபாலன்

அனலைதீவு அருநெறிப்பாடசாலை தலைவர் திருமதி அரியமலர் கமலநாதன்

அனலைதீவு மனோன்மணி ஆலய அன்னதானசபைத் தலைவர் திரு. ப. நடராசா

அனலைதீவு மனோன்மணி அம்பாள் ஆலய வழிபாடுநர் சபை தலைவர் திரு. த. நடராசா

கட்டுரைகள்: ஆலய விடயங்களும் ஆய்வுகளும்

ஈ. மனோன்மணி அம்பாள் ஆலயத் தொற்றுமும் வளர்ச்சியும் திரு. க. குமரன் B.A	01
ஈ. எழுமந்கை நாச்சிமார் கோயில் - திருமதி சி. ஜெயந்தினி	04
அனலைத்தீவு கிராம வழிபாட்டு மரபுகள் - செல்வி வை. ரோகிணி	11
சக்தி வழிபாடு - செல்வி ச. தர்மிளா	15
மழு சரக்கும் மனோன்மணி - திரு. ப. நடராசா	19
சிவாகமங்களில் கூறப்படும் ஆலய அமைப்பும் தத்துவமும் - பிரமநீ ரீபதிசர்மா கிருஷ்ணானந்த சர்மா (B.A Hons M. Phil)	22
திருக்கோயில் - ஸ்தபதி வை. கணபதி	35
மனோன்மணி அந்தாதி - திரு. வ. வடிவழகையன்	39
ஆலய வழிபாடும் கிரியைகளும் - ஒர் அறிவியல் நோக்கு - பிரமநீ ப. சிவானந்தசர்மா	40
ஆலயத் தொண்டாற்றும் அமைப்புக்கள் - திருமதி அரியமலர் கமலநாதன்	52

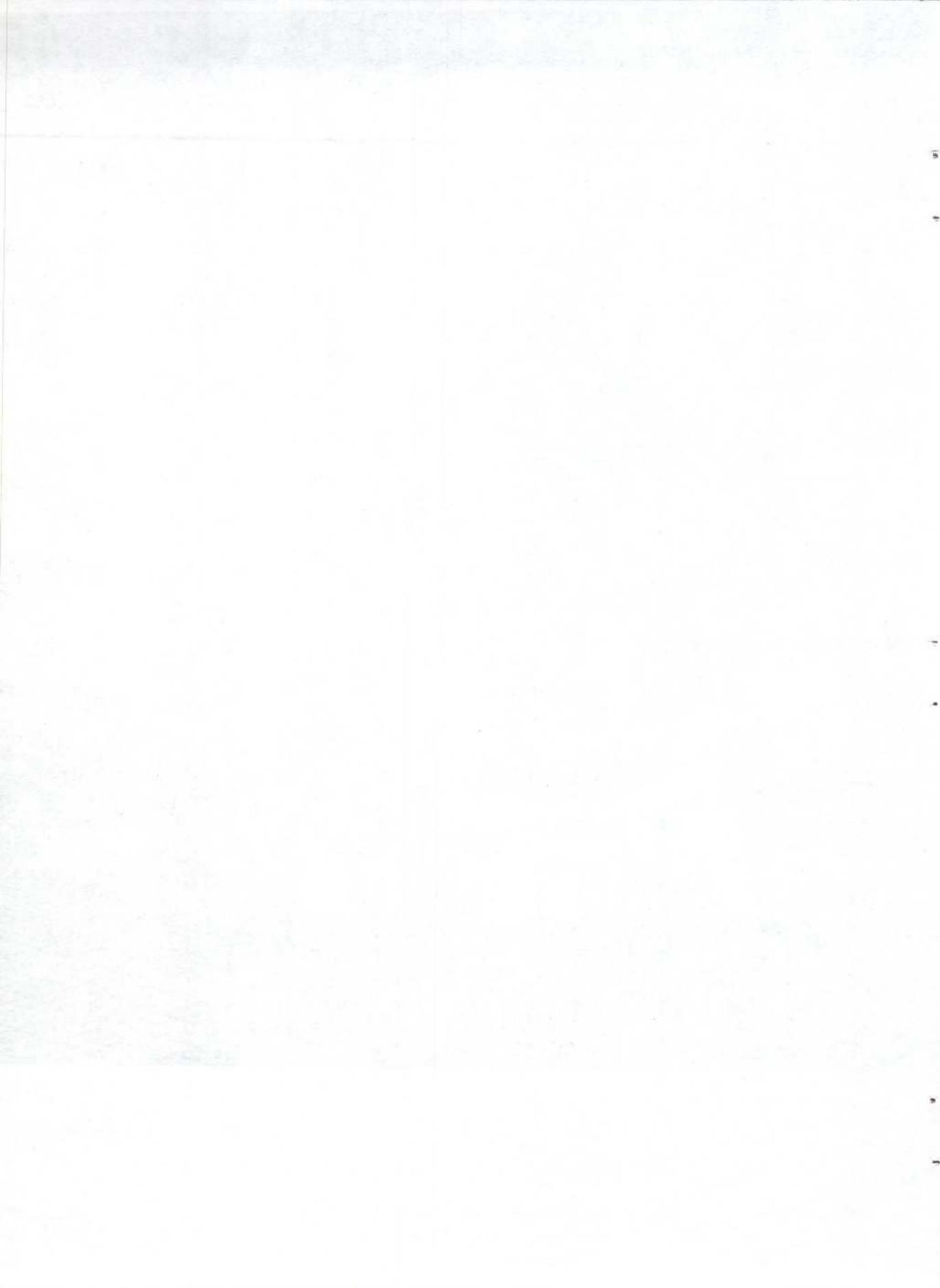
கட்டுரைகள்: சக்தி வழிபாடும் திராஜிகாபுரமும்

சக்தி வழிபாட்டு வரலாறு - வித்துவான் பண்டிதர் சி. குமாரசாமி B.A	55
சக்தி பேதங்கள் - புலவர் ந. ரா. முருகவேள் எம். ஏ. எம். ஒ.எல்	64
மனோன்மணி தேவி - "ஆத்மஜோதி" முத்தையா	69
இந்து கோயில்களும் கோபுரங்களும் - திரு. சோமசுந்தரம் முருகானந்தம்	72
கோபுரம் உணர்த்தும் தத்துவம் - திரு. ம. பொ. செல்வரத்தினம் J.P	75
தமிழர் கட்டிய கோயில்கள் - திரு. க.கி. குலரத்தினம்	79
கோயிற் கோபுரம் - வாழ்நாள் பேராசிரியர் பிரமநீ ப. கோபாலகிருஷ்ண ஜயர்	84
கோபுர தரிசனம் - பிரமநீ பால சர்வேல்வரசர்மா	87
மனோன்மணி அம்பாள் ஆலய - திருமதி தவநாயகி கிருஷ்ணராசா	92
இராஜகோபுரம் - திரு. ப. நடராசா	96
அபயம் அம்மா அபயம் - நன்றியுமர	98

பகுதி 1

நூசிச்செய்திகளும்
வாழ்த்துச்செய்திகளும்

உ
சிவமயம்

பிரதிஷ்டா பிரதமகுரு அவர்களின் ஆசிச் செய்தி

தேவிஸ்துதி

சக்தி மனோன்மணி எழுமாங்கை நாச்சிமார் சர்வசுக
சித்தியபுதுவும் பராபரையம்பிகை தேவி உடைமை
நித்திய கண்ணியருள் வாரித்தையை நினைந்து தினைம்
பக்தியுடன் துதி செய்தால் வினைகள் பறந்திடுமே.

“கோபுர தரிசனம் கோடி புன்றியம்”

மெய் அன்பர்களே!

பூவுலகின் கண்ணே பிறந்த மக்கள், ஆன்மாக்கள் தாம் தாம் செய்த தீவினைகளை நீக்கி நல்லவினைப் பயனை அடைந்து இஷ்டசித்திகளைப் பெற்று உட்மவதற்காகவே தொன்று தொட்டு எல்லா இடங்களிலும், ஆலயங்களை அமைத்து விக்கிரகங்களைப் பிரதிஷ்டை செய்து, நித்தியம், நைமித்தியம், காமியம் என்ற முறையில் கிரியை நெறிகளை வழுவாது செய்து வழிபாடுகளை கீயற்றி, சகல நலன்களையும் அதன் வாயிலாகப் பெறக்கூடியதாக அமைகிறது. அத்தகைய நிலையிலான ஆயைத்திற்கு இன்றியமையாத அங்கம் இராஜகோபுரமாகும். இதையே “கோபுரதரிசனம் கோடியுண்ணியம்” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே இப்பெருங்கைகளிடியத்தை குறுகிய காலத்திலே மிகவும் அழகாக, சிறப்பாக நடத்தி முடிப்பதென்பது சாதாரணமான செயலில்லை. இருந்தும் இக்கலியுகத்தில் சிறிது தர்மம் காக்கப்பட்டமையால் இங்கு அதி உன்னதமான அழகிய வண்ண வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய மூன்று தள இராஜகோபுரத்தை அமைக்கும் திருவருள் மனோன்மணி அம்பாளின் கருணையால் கிட்டியுள்ளது. இராஜகோபுர திருப்பணிகள் சிறப்பாகப் பூர்த்தியாகி 25.05.2012 வைகாசி மாதம் 12ம் நாள் வெள்ளிக்கிழமை வெகு சிறப்பாக இராஜகோபுரக் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்று புதுப்பொலிவுடன் அன்றைத்தீவு முழுவதும் அருள் ஒளி பரப்பிக்கொண்டிருக்கின்றது. மனோன்மணி அம்பாளின் கோபுர தரிசனத்தைக் கண்டு அருள்வாரிதியில் நனைந்து எல்லா நலன்களும் பெற்று நல்வாழ்வும், அமைதியும், மங்களமும் பெற்று வாழ அருள்மிகு ஸ்ரீ மனோன்மணி அம்பாளின் திருவுடுகளைப் பிரார்த்தித்து நல்லாசி கூறி மகிழ்கிறேன். இக்கிராமத்தின் முதல் இராஜகோபுர கும்பாபிஷேக நிகழ்வையொட்டி வெளியிடப்படுகின்ற சிறப்பு மரஙும் அன்றையின் திருவருட்டபெருமைகளையும் ஆயைச் சிறப்பையும் அவனியெல்லாம் எடுத்துரைத்து விளாக்கும்படியாக நல்லாசி கூறி மகிழ்கிறேன்.

சிவசூரீ பால வைத்தியநாத சிவாச்சாரியார் அவர்களின்

ஆசிச்சுடன்

சிவபூஜாநிதி

சிவமாரி வை. தியாகராஜக்ருஷ்ண

சிவாச்சாரிய பீப்.

ஐரமு.

ஒழிய குருக்களின்

நல்லாசிகள்

சைவம் காக்கும் பெருங்குடி மக்கள் வாழுமிடமாகப் பொலிவு பெற்றது அன்றையைப்பதியாகும். அலைகடலின் மத்தியில் அழகுற அமைந்திருக்கும் அன்றை தீவு ஒரு சிறிய கிராமம் ஆயினும் தக்கார் பலரும் தாழ்விளாச் செல்வர்கள் பலரும் வாழும் கிராமமாக விளாக்குகின்றது. இங்கு சிறப்பும், புரிதமும், அழகும் அளித்து நிற்பது அங்கு கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் அன்றையைப்பதி எழுவாடுவயல் ஸ்ரீமணோன்மணி அம்பாள் திருக்கோவில் என்றால் மிகையாகாது. இக் கோயில் தொன்மையும், கீர்த்தியும் மிகக் பழமை வாய்ந்த ஆயியமாகும். எம் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே என்ற அப்பு திருவாக்கிள் பிரகாரம் திருப்பணிகள் யாவும் நிறைவு பெற்று கும்பாபிழேஷ்டம் நிகழ்வது நாம் செய்த தவப்பேற்றினால் ஆகும். திடுவே சிவ புண்ணியம். எனவே அன்றைவு வாழ் சைவப் பெருமக்கள் அம்பிகையின் திருப்பணிக் கைங்காரியத்தை அன்றையின் திருவருளால் இனிதே நிறைவு செய்து இராஜகோபுரத்தைத் துரிசிக்கும் அளப்பெரும் பேறு பெற்றுள்ளனர். பிருந்த பக்தியிடன் எடுக்கும் குடமுக்குப் பெருவிழா அம்பிகையின் பெருங்கருணையினால் இனிது நிறைவூறும். இக் கைங்காரியத்தில் பங்கு பற்றும் எல்லோருக்கும் குருவருளும். திருவருளும் பெருகி. வேதத்திரு தலைத்தோங்கி, சைவம் வளர திருவருள் பொலிய வேண்டுமென அன்றையின் பாத கமலங்களைப் பணிந்து நல்லாசி கூறுகின்றேன்.

“ஸர்வ ஜனா சுகினோ பவந்து”

வொ. வொங்கிடசுக்குருக்கள்

இராஜகோபுர கும்பாபிடகச் சிறப்பு மலருக்கு ஒழிய அர்ச்சகரின்

நல்லாசிகள்

“கோயிலில்லா ஊரிலே குடியிருக்க வேண்டாம்” என்பது முதுமொழி. ஒரு ஊரின் ஒழுங்கமைப்புச் சிறப்புக்கு கோயில்களும் பாடசாலைகளும் அவசியமாகின்றன. “மனமது செம்மையானால் மந்திரம் செபிக்க வேண்டாம்” என்று கூறுவர். மனத்தை, மனித வாழ்வைச் செம்மையாகக் கல்வி அவசியம். கல்வியிறிவைக் கொண்டு, அன்புவழியில், அறநெறியில் ஒழுகிப் பொருள் தேடி, ஆன்மீக வாழ்வினுடே வாழும்போது வீடு என்னும் மேலானவாழ்வு கிட்டும்

ஆயியத்தினை மையமாக வைத்து மக்களின் வாழ்வைச் செம்மையாக்கும். அவ்வாறான வழிகாட்டுதல்களை இச் சிறப்பு மலர் செய்யுமெனப் பெரிதும் நம்புகின்றேன்.

இராஜகோபுரச் சிறப்புமலர் சிறப்பாகன மரராக மலர்து ஆன்மீக மணம் கம்புந்து எல்லோராலும் பெற்றுப் பேணிவரவேண்டுமெனக் கேட்டு வாழ்த்துரை வழாங்குகின்றேன்.

வ. ஹரிவாசரமா

மணோன்மணி அம்மன் ஆயியம்
அன்றைவு

நல்லை திருக்குளசம்பந்தர் மூத்தீஸ்ம்

ஏற்றுவெளி : - மீனாடி வாய்மூர் செந்திரா மூத்தீஸ்ம் அமைச்சர் நல்லை திருக்குளசம்பந்தர் மூத்தீஸ்ம் பொறுப்பு நிலைமை

உதவி எடுத்து : - மீனாடி வாய்மூர் செந்திரா மூத்தீஸ்ம் அமைச்சர் நல்லை திருக்குளசம்பந்தர் மூத்தீஸ்ம்

குமிழ்ச்சி மூத்தீஸ்ம்

ஏற்றுவெளி : 1966

மத்தியப் பகுதி.

திருவாறூர், வாய்மூர், வாய்மூர்.

021 222 2870

நல்லை மூத்தீஸ்ம் இரண்டாவது குருமஹா சந்திதானம்
ஶாரி ஃ மாரி சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாஶாரிய
சுவாமிகளின் அருளாசிச் செய்தி

அம்பிகை அடியார்களுக்கு!

அனைலைத்தீவு - அரசம்புலம் எழுவுதலையில் எழுமங்கை நாச்சிமார் என விளாங்கும் மனோன்மணி அம்பாள் கோவிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் அம்பிகைக்கு புதிதாக அமைக்கப்பட்ட இராஜகோபுரம் இன்று மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெறுவது அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. வேண்டுவோர் வேண்டுவதை ஈய்கின்ற அன்னை பராசத்தி இவ்வாலயத்தில் எல்லோரையும் தன்வசப்படுத்தும் வகையில் மனோன்மணி அம்பிகையாக எழுந்தருளியுள்ளார். வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க தூல லிங்கமாகிய இராஜகோபுரத்தை இவ்வாலயத்தில் அமைத்து ஊருக்கும் இங்கு வாழும் மக்களுக்கும் கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியியம் என்னும் புண்ணியியம் பேற்றை அனைவருக்கும் வழங்கும் வகையில் இவ்வாலய நிர்வாகம் அமைத்திருப்பது அனைவருக்கும் சிறப்புடையதாகும். ஆயைத்தின் நிறைவு இராஜகோபுரம் அமைந்திருப்பது அனைலைத்தீவு ஆயைம் அனைத்திற்கும் பெருமை சேர்ப்பதாகும். இப்புண்ணியத்தை செய்த அனைத்து அன்பு உள்ளங்களையும் அம்பிகை ஆசீர்வதிப்பாளாக. எல்லோரும் கும்பாபிஷேகத்தை தரிசித்து மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்வோமாக.

“என்றும் வேண்டும் இன்புள்ளு”

ஶாரி ஃ மாரி சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாஶாரிய சுவாமிகள்

முன்னாள் ஆலய குரு சிவபூர்ணி ந. தாமோதரக் குருக்களின் நல் லாசிச் செய் தி

அன்றையம்பதி ரீடி எழுமாங்கை மனோன்மணி அம்பாள் திருக்கோவில் இராஜகோபுரக் கும்பாபிஷேகம் நிகழவிருப்பதற்கு பெருமகிழ்ச்சி யடைகின்றோம். அன்றையம்பதி அன்பர்களின் இரட்சகி அம்பாள், அவரே அகிளைண்டகோடி ஈன்ற அன்றை. துயர் துடைக்கும் கருணைக் கடலாக அவள் விளாங்குகிறாள். எமது வாழ்வும் வளமும் அவளது அருள் ஆணையின் கீழ் நடைபெறுகிறது. இந்த நம்பிக்கை சூசவமக்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் உண்டு. அன்றையம்பதி மக்கள் சைவ சமயத்தை உயிராக மதிப்பவர்கள். இதன் அடிப்படையிலேயே அருள்மிகு ரீடி எழுமாங்கை மனோன்மணி அம்பாள் இராஜகோபுரத் திருப்பணி செம்மையூறு நிறைவேறியுள்ளது. இத் திருப்பணிக்குமுன் அன்பர்களின் முயற்சியால் ஆலய அமைப்பு திருப்பணி நிறைவூற்று மகாகும்பாபிஷேகம் நிகழ்ந்தது. அனைவரும் அறிந்ததே. பரிபூரண கிருபைடுன் அழகுறப் பொலிவூறும் கிவ்வாலை இராஜகோபுரத்தைக் கண்டு பேரானந்தப் பெருவாழ்வு பெற்றிட ஜூர்வத்துடன் காத்திருக்கும் அம்பாள் திருப்பணிகளுக்கு பலவிதத்தில் பொருஞ்சுதலி புரிந்த தாமசீலர்கள் யாவர்க்கும் இந்த பெருஞ்சாந்திப் பெருவிழாவில் எல்லாம் வங்கை அருள்மிகு ரீடி மனோன்மணி அம்பிகையின் திருவருளால் பல்லாண்டு சீரும் சிறப்பும் பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழும் வண்ணம் மனோன்மணித்தாயின் பூரண ஆசியுடன் நல்லாசி கூறி அன்றையின் பாதாரவிந்தங்களைப் பிரார்த்தித்து மகிழ்ச்சின்றேன்.

“ஹோகா சமஸ்தா சுகுனோ பவந்து”

இவ்வண்ம்

ந. தாமோதரக் குருக்கள்

முன்னாள் ஆலயக் குருக்கள் சிவபூர்ணி க. இரவீந்திரக் குருக்களின்

ஆசிச் செய் தி

“திரிபுரை சுந்தரி அந்தரி சிந்துரப்
பரிபுரை நாரணி யாம்பல வண்ணத்தி
இருள்புரை ஈசி மனோன்மணி என்ன
வருபல வாய்நிற்கும் மாமாது தானே”

என்னும் திருமூலர் வாக்குக்கிணாங்க, ஆதிச்சுதியின் அற்புதமான பல வழவாங்களும் வெவ்வுரின் கண்ணே கோயில் கொண்டருளி அடியவர்களுக்கு திருவருட் கருணை செய்து வருகின்றார்கள். அன்றைத்தீவு வடக்கில் முந்துமாரி அம்மலூம் இராஜீராஜேஸ்வரி அம்பாளும் ஓரிடத்தே அமைந்து அனுக்கிரகிக்கிறார்கள். கிழக்கே மாதா கோயிலென அழைக்கப்பட்டாலும் தற்சமயம் கெளரி அம்பாளாக அன்றை அருள்விளக்கம் செய்கின்றாள். தென்கிழக்கில் பத்திர காளியாகப் பக்தர்களுக்குக் காட்சியளிப்பவானும் அவரே. இன்னும் தெற்கே புளியந்தீவிலே பர்வதவர்த்தனி அம்மன் கோயில் இருந்ததாக உறுதி ஆவணத்தில் காணக் கிடைத்தாலும் அவ் ஆலயம் தென்கடலில் அமிழ்ந்து விட்டதாகவும் அதன் கட்டாச் சிதைவுகள் கடல்வற்றும் போது காணமுடிவதாகவும் எமக்கு வயதில் மூத்த அன்பர்கள் கூறக் கேள்விப்படுகின்றோம்.

இன்னும் நயினை நாகபுக்ஷணி அம்மனுடன் வரலாற்றுத் தொடர்புடைய நாகேஸ்வரப் பெருமான் அருட்சக்தியை அலைகடவுக்கு அப்பால் வைத்து அருளாட்சி வழங்குகின்றார். வயல்மன் கோயில் என்றும் எழுமங்கை நாச்சிமார் கோயிலென்றும் எமது முன்னை சந்ததியின் நம்பிக்கைக்குரிய நாயகி கோயில் மனோன்மணி தாம்பரவிக்கிரகத்தை உடைய கோயிலாக இருந்து வந்தது. இப்போது மனோன்மணி அம்மன் சிளா விக்கிரமாக இந்தியா மகாபாலிபுரத்தில் உருவாக்கிக் கொணர்ந்து கோயில் எழுப்பி ஸ்தாபித்து வழிபட, அருள்வாரி வழங்கி வருகின்றாள்.

அன்னையின் ஆலயத்தில் எமது சகோதரர் கோபாலகிருஷ்ணக் குருக்களும் பின்னர் நானும் ஆலய குருவாக இருந்து புஜைக் கிரமங்களை அடியவர் ஒத்துழைப்புடனும் அறங்காவர் சபையின் அனுசரணையுடனும் ஆற்றக் கிடைத்தது பெரும் பேறனவே கருதுகின்றோம். இவ் ஆலயத்தில் மேலும் அடியவர்கள் பற்பல திருப்பணிகளையும் சமூகப்பணிகளையும் ஆற்றி வருகிறார்கள். சமூகத்தில் சிறப்பிக்கப்படவல்ல இவ் அடியவர்களின் பங்களிப்பினால் இராஜகோபுரத்தையும் நிர்மாணித்து கும்பாபிடேகம் செய்துள்ளார்கள் என்பதை அறிந்து மிக் கமிழ்வடைகின்றேன். இவ் இராஜ கோபுரம் சம்பந்தமான தகவல்களையும் படங்களையும் கொண்டு சிறப்புமலர் ஒன்றினை 2012 மகோந்சுவ காலத்தில் வெளியிட இருப்பதை வரவேற்று அன்னையருள் யாவருக்கும் சித்திக்கப் பிரார்த்தித்து இவ் ஆசிச் செய்தியை வழங்கி சகலரும் சௌபாக்கியங்கள் பெற்றுச் சிறப்புச் வாழ்த்துகின்றேன்.

கணோசலூபர் இரவீந்திரக் குருக்கள்
யாழ்ப்பாணம்

**அனலைத்வ வடவூர் இராஜகோபுரஸ்வரி அம்மன்
முன்னாள் ஆலய குருக்கள்
சிவார்ஜி நா. ஹரிந்திரக் குருக்களின்**

ஆசிச் செய்தி

வரலாறு ரத்தியிலும் திருவந்த சிறப்புகளாலும் அனலைத்வ பெயர் விளங்கும் தீவாகும். வெவ்வுர் ஆலயங்களில் நித்திய அரச்சக்ராகவும் தற்பாழுது முக்கிய கிரியைகளின்போது குருத்துவும் பணியாற்றுபவராகவும் என்றும் தொடர்புடைய எனக்கு, மனோன்மணி அம்பாள் ஆலயத்திலும் அம்பாளுக்கு கைங்கரியங்களைச் செய்யும் பெரும் பாக்கியத்தை அன்னை தந்திருக்கின்றாள். இவ் ஆலயத்தின் பிரதான திருப்பணிகள் ஓவ்வொன்றாக நிறைவேறி கீப்பாழுது இராஜகோபுரத் திருப்பணியும் நிறைவாகியுள்ள இவ்வேளையிலே அன்னையின் திருவருள் சிறப்புகளை எழுத்தியம்பும் சிறப்புமலர் வெளிவருவதாக அறிந்து மனமகிழ்ச்சியடைகின்றேன். மலர் வெளியீடு சிறப்பு எனது நல்லாசிகளை அன்னையைப் பார்த்து பிரார்த்தித்து வழங்கியமைகின்றேன்.

சிவார்ஜி நா. ஹரிந்திரக் குருக்கள்

ஒட்டு அறங்காவலர் சபைத் தலைவரின்

வாழ் த் துச் செய் தி

“ஆத்தானள யெங்களிப்பிராம் வல்லியை யண்டமெல்லாம்
பூத்தானள மாதுளம் பூநிறத்தானளப் புவியடாங்கக்
காத்தானள யங்குச பாசாங்குசமுங் கரும்புமங்கை
சேர்த்தானள முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க்கொரு தீங்கிள்ளையே”

அருட்பொலிவும் ஆன்மீகப் பொலிவும் பெற்று விளங்கும் இடம் அனைத்தீவு. இங்கு எழுவடிவயலில் எழுந்தருளி ஸீ எழுமங்கை நாச்சிமார் மனோன்மணி அன்னன தன்னன நாடு வரும் அன்பர்களின் துங்பங்களைப் போக்கி அருள்பாலிக்கும் தாய்த்தெய்வமாவாள். கல்வி, செல்வம், தளர்வறியாமனம், தெய்வவடிவு, நெஞ்சில் வகுச்சம் இல்லாத உறவு ஆகிய அனைத்தையும் அம்பிகை தன்னன நாடு வந்து வழிபடும் அடியவர்களுக்கு வாரி வழங்குகின்றார்.

அம்பானுக்கு ஆகம முறைப்படி 1988ம் ஆண்டு ஒட்டு அடியம் அமைக்கப்பட்டு கும்பாபிழேகம் நடைபெற்றது. 14 வருடத்துக்குப் பின் ஒட்டு புனரமைக்கப்பட்டு 2வது கும்பாபிழேகம் 2004இல் நடைபெற்றது. கோயிலுக்கு இராஜகோபுரம் அமைக்க வேண்டும் என்ற நீண்டநாள் முயற்சிக்கு அவுஸ்திரேவியாவில் வசிக்கும் அன்னனயின் அடியார் திரு. நவவரட்னம் அவர்கள் உந்து சக்தியைத் தந்ததுடன் முதல் நிதி உதவியையும் வழங்கினார். அம்பிகையின் ஒட்டு இராஜகோபுரம் அமைக்கும் பணி சிறப்பாக நடைபெற அம்பிகையின் திருவருள் தோன்றாத்துணை நின்று வழிகாட்டியுள்ளது.

திருப்பணிகளும், நிதிய, நெமித்திய கருமாங்களும் விழாக்களும் சிறப்பாக நடைபெற உதவிவரும் உபயகாரர்களும், அடியார்களும் எமது நிர்வாகம் சிறப்பாக இயங்கப் பூரணமான ஒத்தழைப்பை வழங்கியதால் தான் அனைத்தீவில் அமைந்துள்ள ஒட்டு அடியாங்களில் முதல் முதலாக அம்பாளின் ஆடியத்துக்கு இராஜகோபுரம் அமைத்துக் கும்பாபிழேகம் சிறப்பாக நடைபெற வழி சமைத்தது எனலாம். இராஜகோபுர கும்பாபிழேகத்துக்குப் பல வழிகளில் உதவிகளைச் செய்து சிறப்பித்த அனைவருக்கும் தலைவர் என்ற வகையில் எனது தீதயம் கணிந்த நன்றியைக் கூறி இம்மலர் அடியார் கரங்களில் என்றென்றும் அன்னனயின் அருள் பரப்பி நின்று அவரவர் இல்லங்கள் தோறும் காலங்காலமாக இருக்க வேண்டும் என்று அம்பிகையைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்கின்றேன்.

ச. சிவாமனி

தலைவர்,

ஸீ மனோன்மணி அம்பாள் தேவள்தானம்,
அனைத்தீவு.

அனலைத்வ சதாசிவ மகா வித்தியாசாலை கிளப்பாறிய அதிபரின்

வாழ் த் துச் செய் தி

கைவழும் தமிழும் தழைத்தோங்கும் அனலையைம் பதியில் எழுந்தருளி இருக்கும் வயலம் மன் என அழைக்கப்படும் மனோன்மணி அம்பாளுக்கு இராஜகோபுரம் அமையக் கண்டது பெருமகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும். கோபுரதாசனத்தால் பலவகைப் புண்ணியாங்கள் சித்திக்கின்றன. எம்.மூரின் ஏழு வட்டாரங்களிலும் கோயில்களுக்கு எல்லாம் கோபுரம் அமைக்க அனலைத்வின் அடியவர்கள் வழிவகைகளை மேற்கொண்டுள்ள நிலையில் அம்பாளுக்கு ஆலய இராஜகோபுரத் திருப்பணியானது விக்கினாங்கள் எதுவுமில் லாது அன்னை திருவருளால் நிறைவு பெற்றுக் கும்பாபிடேகமும் இனிதே நிறைவேறியுள்ளமை அம்பாளின் கீத்தியே என்பேன். நாத்திகம் பேசும் எத்தனையோ பேர் இன்று அம்பிகைக்கு அடியவர்களாகி இன்புற்று வாழ்கின்றார்கள். அரசு, வேம்பு, தலவிருட்ச நிழலில் குட்டிக் கோயிலாகத் திகழ்ந்த நிலைமாறி இராஜகோபுரங் கூடிய பெருங்கோயிலிலே அன்னையை எழிலாகக் குபேரநிலையில் வீற்றிருக்கச் செய்திருப்பதும் அன்னையின் கடைக்கண் பார்வைக்கு உட்பட்ட அடியவர்களின் திருப்பணிக் கைங்காரியத்தினாலாகும். இவ் ஆலய அறங்காவலர் சபையினரும் குறிப்பாகத் தலைவர் சந்திரசேகரம் சிவபாலன் அவர்களின் தொண்டுள்ளத்தின் சிறப்பாலே ஆலயப்பணிகள் செம்மையாக முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. வழிபநூர் சபையினரும் பொதுமக்களும் உள்நாட்டு வெளிநாட்டு அம்பிகை அடியார்களும் தொடர்ந்து ஆலயத் திருப்பணிகளையும் சமூகப்பணிகளையும் அறநெறிப் பணிகளையும் முன்னெடுத்து இவ் ஆலயத்தைப் பிரசித்திபெற்ற நிலைக்கு உயர்த்தும் விதமாகச் செயற்பட அம்பிகையின் திருவருளைப் பிரார்த்தித்து, இம் மலர் வெளியீடு அவ் வகையில் கணிசமான பங்களிப்பை வழங்குவதாக அமைய வாழ்த்துறை வழங்குகின்றேன்.

சி.காருணாமிவிஸனா B.A

அனலைதீவு ஸ்ரீ எழுமங்கை நாச்சிமார் மனோன்மணி அம்பாள்
ஞூலய கோபுர கும்பாபிழேக மலர் வெளியீட்டுக்கு
ஊர்காவற்றுறை உதவி அரசாங்க அதிபரின்

பிரார் த் தனைச் செய் தி

அனலைதீவு ஸ்ரீ மனோன்மணி ஆலயத்தின் கோபுர கும்பாபிழேக மலர் வெளியீடு செய்யப்படுவது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க விடயம். “கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம்” என்பதனை உணர்ந்து கொண்ட அனலைதீவின் இவ்வாலய அறங்காவலர் சபையினர் இந்நன்றாளில் கும்பாபிழேகம் செய்ய அம்பாளின் ஆசியினைப் பெற்றுள்ளனர். இந்தப் புண்ணிய தீவில் வாழும் அனைத்து உள்ளங்களும் சாந்தியிடதனும், சமாதானத்துடனும் பல்வேறு சிறப்புக்களைப் பெற்றுயிய அம்பாளின் ஆசிவேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஈ. அனிரந் போகநாயகம்
உதவி அரசாங்க அதியர்,
ஊர்காவற்றுறை.

ஊர்காவற்றுறை உதவி அரசாங்க அதிபர் பணிமனை
கலாசார உத்தியோகத்தறின்

வாழ் த் துச் செய் தி

இலங்கையின் சப்த தீவுக்கூட்டாங்களில் ஒன்றாக விளங்கும் தீவுகம் வடக்கின் ஊர்காவற்றுறைப் பிரதேசத்தில் கடலால் கூழப்பெற்ற அனலைதீவுப் புதியில் அழகிய வயல் வெளியிலே அருள்பாலிக்கும் எழுமங்கை நாச்சிமார் அம்மன் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. இன்று இவ்வாலயத்தில் இராஜகோபுரம் அமைக்கப்பெற்று அம்மனின் அருளினால் கும்பாபிழேகம் கைக்கூடியுள்ளதையிட்டு பெரும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

“தாயின் மழியில் தலை வைத்து படுத்தால் துயரம் தெரிவதில்லை” என்ற வாக்கிற்கிணாங்க மக்கள் மத்தியில் புகழ்பெற்ற ஆலயமாக இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது. மக்களுக்கு ஆத்மீக உணர்வினையூட்டி வாழ்வில் சிறப்பைப் புரிய வைப்பதாகவும் பாரப்பரிய மரபுகளையும் பண்பாட்டு விழுமியாங்களையும் எதிர்கால சுந்தரியினருக்கு பரிமாற்றும் கைங்கரியத்தினை செயலுறுவாக்கும் நிலையமாகவும் ஆலயம் அமையப் பெற்றுள்ளது. ஆனால் அடியார்களுக்கு எழுமங்கை நாச்சிமார் மனோன்மணி அம்மனின் அருள் கிடைக்கப் பிரார்த்தித்து அதனையொட்டி வெளியிடப்பட விருக்கும் சிறப்பு மலருக்கு ஆசிச்செய்தி வழங்குவதில் பெரும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

“மேன்மைகாள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

ஈ. ஜோன்சன்
கலாசார உத்தியோகத்தற்
ஊர்காவற்றுறை

அனலைத்வ தெற்கு கிராம அலுவலரின் வாழ் த் துச் செய் தி

அனலையம்பதி எழுவடிவயல் எழுமங்கை நாச்சிமார் என்றழைக்கும் அருள்மிகு ஸ்ரீ மனோன்மணி அம்பாள் ஆய கோபுர கும்பாவிஷேக மற்ற வெளியீட்டு நிகழ்வினை மனமகிழ்வுடன் வாழ்த்தி அம்பாளின் தரிசனம் என்றென்றும் அனலைவாழ் அடியார்க்கு ஆசியாய் பொழுந்திட இறையருள் வேண்டுவேதோடு, தொடர்ந்தும் என்றும் இக் கிராமம் செழிப்புடன் வாழ்ந்திட ஸ்ரீ மனோன்மணி அம்பாள் அருள்பாளிக்க வேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வி. ஆர். சி. ஜோஸ்கன்
கிராம அலுவலர்
அனலைத்வ தெற்கு] / 38

அனலைத்வ வடக்கு கிராம அலுவலரின் வாழ் த் துச் செய் தி

அனலைத்விலே, நன்ஸீர் வளமும் நன்மண் வளமும் கொண்ட பொன்மணியை நெல்மணி பொலிந்து விளையும் நல்வயல்கள் கூழந்த பகுதியிலே, அறிவாலயங்களின் அருகாமையிலே அருளாலயமாகத் திகழ்வது அன்னன மனோன்மணி ஆயமாகும். அரசும் வேம்பும் அள்ளி வழங்கும் அருநிழலிலே அன்னனயின் திருவருள் துணையுடன் அரும்பெரும் ஆன்மீகப் பணிகளையும் அறப்பணிகளையும் கல்விப்பணிகளையும் இவ்வாலயம் ஆற்றி வருகின்றது. சமூகத்தில் ஒரு ஆயத்தின் செயற்பாடுகளுக்கு உதாரணமாகத் திகழும் தீதிருத்தத்திலே.

அமைதியான வாழ்வையும் நிம்மதியான நிலையையும் அனைவருக்கும் அருளும் படியான அன்னன மனோன்மணித் தாயின் ஆயத்திற்கு வானுயர் விதமாக வண்ணவேலைகள் நிறைந்த சிற்பாங்களுடன் கண்கவர் கோபுரத்தை நிர்மாணித்து மகிழ்வருகின்றோம் இவ்வேலையிலே.

அன்னனயின் அருட்திற்கை எடுத்தியம்பும் விதமாகவும், ஆன்மீக எழுச்சிக்குத் துணை புரியும் விதமாகவும் ஆயத்தினாதும் கோபுரத்தினாதும் தத்துவங்களையும் பெருமைகளையும் எடுத்தியம்பும் படியான சிற்புமலரைக் குறுகிய கால வேலையில் வெளிக்கொணர ஆவன செய்யும் நன்முயற்சிக்கு அன்னனயருள் துணைசெய்யப் பிரார்த்தித்து வாழ்த்துகின்றேன்.

வ. வாழ்வுக்கையன்
கிராம அலுவலர்
அனலைத்வ வடக்கு] / 37

அனலைத்வு ஜயனார் கோவில்
பரிபாலனசபைச்

செயலாளரின் செய்தி

மனமுருகி வாழ்த்துகிறேன்

அலைகடல் நடுவே அனலையம்பதிமேவும்
அன்னையாம் எம் எழுமங்கை நாச்சிக்கு
திரிதல இராஜகோபுரம் எழில்மிகு தோற்றத்துடன்
நிறைவூறு நன்னாளில் வியக்கின்றோம் நின்னருளை

கற்பனைக்கு எட்டாத காரியம் நீ படைத்தாய்
காவியமே படைத்தார் திருப்பணியை தொடர்ந்தவர்
நித்திய சுகமும் பெரும் பேறும் அவர்களுக்கு
வாரி வழங்கம்மா வாஞ்சசியுடன் வேண்டுகின்றேன்.

கோபுர குடமுழுக்கு நாம்பெற்ற பெரும்பேறு
வேதமறை முழங்க மெய்யடியார் உடல்சிலிர்க்க
கண்ணிரண்டும் பனிக்கக் கண்டேன் திருக்காட்சி
பணிந்தேன் மனமுருகி வாயார வாழ்த்துகின்றேன்.

என்றும் ஆச்சியுடன்
தி. நடனசிகாமணி J.P
அனலைத்வு - 01

விவாகப்பதிவாளரின்

வாழ் த் துச் செய் தி

ஆன்மீமும், அறிவும் நிறைந்த அழகிய திருவூர் அனலைத்வு, இங்கே எழுந்தருளியிருக்கும் தெய்வீகத்தலமாக ஸ்ரீ எழு வழவுயல் எழுமங்கை நாச்சிமார் என விளங்கும் மனோன்மணி அம்பாள் ஆலயத்தின் இராஜகோபுரக் கும்பாபிஷேக சிறப்பு மறைக்கான வாழ்த்துரையினை வழங்குவதையிட்டு நான் மகிழ்வடைகின்றேன்.

எமது அம்பாள் ஆலயம் சமய பண்பாட்டினையும் ஒழுக்க விழுமியங்களையும் பேணுகின்ற திடமாகும். இற்றைக்கு நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக எமது உறவுகளால் பேணப்பட்டு வருகின்ற ஒரு திருத்தலத்தின் இராஜகோபுரமானது மிகவும் சிறப்பாகக் காணபவர் கண்களுக்கு மிகவும் அழகாக காட்சி தருகின்றது.

இவ்வாலயத்தின் இராஜகோபுரப் புனரமைப்புக்கு உதவிய எம் உறவுகள் அனைவருக்கும் அம்பாளின் இறையருள் கிடைக்க வேண்டும் என அம்பாளை வேண்டும் எனது வாழ்த்துரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

திருமதி தவநாயகி கிருஷ்ணராசா J. P.

விவாக பிறப்பு, சிறப்பு பதிவாளர்

அனலைத்வு.

அனலைத்வு மனோன்மணி அம்பாள் ஆலய வழிபாடு சபைத் தலைவரின்

வாழ் த் துச் செய் தி

விவசாய வளத்தால் சிறந்த இவ்வூரவர்கள் தமது உழைப்பின் பெரும் பகுதியையும் ஆலயத் திருப்பணிகளுக்கு அள்ளி வழங்கும் தன்மையுடையவர்கள். புராதன ஆலயங்களைப் புனரமைத்து விழாவெடுத்து வழிபாடுவது போல, பெரும் புண்ணியும் பேரு வேறில்லை என்பார்கள் அவ்வகையில் வியலம்மன் கோயிலையும் இத்தீவின் முதல் கோபுரக்கோயிலாக உருவாக்கி மனம் மகிழ்கின்றார்கள். இக் கோயில் பல வகையிலும் முன்மாதிரியான செயற்பாடுகளை செய்துவருவதை வழிபாடு நிறுத்துகின்றது. அதிகாரிகளும் பாராட்டியுள்ளார்கள். அறங்காவலர் சபை, வழிபாடு சபை, அன்னதான சபை, அறநெறிப் பாடசாலை குழு, கல்விக்குழு என பலவித நிருவாகக் கட்டமைப்புக்களையும் உருவாக்கி சமயப்பணிகள், சமூகப்பணிகள், கல்விப்பணிகளை ஆற்றி வருகின்றது.

வருங்காலத்தினும் அடியார்களின் பங்கேற்புடன் அன்னையின் திருவருளுடன் சிறப்பாகச் செயற்பட இச் சிறப்பு மரைன் ஊபாக வழிபாடு சபையினர் சார்பாக வாழ்த்தி நற்கின்றேன்.

த. நட்ராசா

தலைவர்

யா/ அனலைத்தீவு சதாசிவ மகாவித்தியாலய அதிபரின்

வாழ் த் துச் செய் தி

"கோபுர தரசனம் கோடி புண்ணியம்" என்ற ஆன்றோர் வாக்குக்கிணங்க, ஈழத்தின் வடபால் அமைந்துள்ள சப்த தீவுகளில் ஒன்றான அனலைத்தீவில் கோயில்கொண்டு எழுந்தருளி அருள்பாலிக்கும் எழுமாங்கை நாச்சிமார் மனோன் மணி அம்பாஞக்கு இராஜகோபுர கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றுள்ளமை அனைத்து மக்களையும் மகிழ்வுக்கு உள்ளாக்கி உள்ளது.

"நான்" என்னும் ஆணவும் ஓடுங்கி அகந்தை ஒழிந்து இறைவனை வணங்கி நிற்கும் இடம் ஆலயம். ஆலயங்கள் சிறக்க ஊர்கள் சிறந்தோங்கும்; ஊர்கள் சிறப்புப்பெற்றால் நாடு சிறப்புறும், மனோன் மணி அம்பாள் இராஜகோபுரம் அமைந்து ஆலயத்தில் அருட்பொலிவோடு காட்சி தருகின்றார். இராஜகோபுர கும்பாபிஷேகத்தை முன்னிட்டு அறங்காவலர் சபையினர் வெளியிடும் மலருக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் பெரும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

திருமதி. ஜ. சிவபாலன்,
அதிபர்,
யா/ அனலைத்தீவு சதாசிவ மகாவித்தியாலயம்,
அனலைத்தீவு.

ஸ்ரீ மனோன்மணி அறநெறிப்பாடசாலை தலைவரின்

வாழ் த் துச் செய் தி

அன்றைத்தீவு எழுவடிவயல் எழுமங்கை நாச்சி என்று அழைக்கப்படும் ஸ்ரீ மனோன்மணி அம்பாள் தாயாகவும் கன்ஸியாகவும் நின்று அருள் புரிவள். அகில லோகங்களையும் ஒருஞம் அன்னை பராசக்திக்கு அன்றைத்தீவில் பெருங்கோயில் அமைத்து கும்பாபிஷேகம் செய்து வழிபட்டு இப்போது கோபுரம் அமைத்து கும்பாபிஷேகம் செய்துள்ளோம். ஆமாம் சொல்லுக்கடாங்காத அவளது அருட்பெருங்கருணையால். அவளின் வழி காட்டலால் இன்று நிறைவேறியுள்ளது. ஆச்சியே எமக்கு வழி காட்டுவெள் என் அன்னையே! முற்பிறப்பில் என்ன புண்ணியம் செய்தேனோ நின் கோபுர கும்பாபிஷேக மற்ற வெளியீட்டுக்கு என்னுடைய வாழ்த்துச் செய்தியும் இடம்பெற.

“நாயேனையும் இங்கொரு பொருட்டாக நயந்து வந்து
என்னையே ஆண்டு கொண்டாய் நின்னை உள்ள வண்ணம்
பேயேன் அறியும் அறிவு தந்தாய் என்னபேறு பெற்றேன்
தாயே மலைமகளே செங்கண்மால் திருத்தங்கச்சியே” என்று

அபிராமிப்பட்டர் பாடியதுபோல் பாடவேண்டும் போல் உள்ளது. ஒரு ஆலயத்தின் அமைப்பு மனிதனின் உடலைமைப்பைப் போன்றது. ஆலயத்திற்கு அமைந்திருக்குப் பாதகமாக வேண்டிய “கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம்” எனக் கூறுவார்கள். ஓவ்களுடைய கிராமத்து ஆலயங்களுள் முதல் கோபுரம் அமைத்த பெருமையை மனோன்மணி அம்பாள் ஆலயம் பெற்றுள்ளது. கோபுரத்தை அமைக்க வாய்ப்பை அளித்த அன்னைக்கும். இவ்வாலயம் தித்துணைச்சிறப்பு பெற வாரி வாரி வழங்கிய இக்கிராம மக்கள், வெளிநாட்டு அம்பிகை அன்பர்கள் தங்கள் சிரமம் பாராது ஓடி ஓடி உழைத்த ஆலய அறங்காவலர் சபையினருக்கும், எல்லோருக்கும் அன்னையின் அருள் கிடைக்க வேண்டும் என்று அம்பிகையின் பாதக் கமலங்களை வேண்டி வாழ்த்துகிறேன். “வாழி”, “வாழி”

திருமதி அரியமலர் கமலநாதன்
ஸ்ரீ மனோன்மணி அம்பாள் அறநெறிப்பாடசாலை
அன்றைத்தீவு

ஆலை அன்னதான சபைத் தலைவரின்

வாழ் த் துச் செய் தி

இத்தீவின் தொன்மையான ஆண்மீக வரலாற்றிலே தனிச் சைவசமயப் பற்றிடடயோர் மட்டும் வாழ்ந்து வந்த ஒரு காலம் இருந்தது. அக்காலம் முதற் தொட்டு இக்காலம் வரை இவ்வூரவர்களில் ஆண்மீக சடுபாடு சமூகங் சார்ந்த எழுச்சியினுடாக மேலேமுந்து வருவதைக் கண்ணாம்.

கல்வியூடாகவும், தொழிலினுடாகவும் பெரும் பிரயத்தனப்பட்டு வெற்றிபெற வேண்டிய சூழ்மைவு தீவு என்பதால் இயல்பாகவே இருக்கின்றது. அதனால் கிடைக்கும் அருவாய்ப்புக்களையெல்லாம் பயன் படுத்தி முன்னேறும் மனப்பாங்கு அனலைதீவு வாசிகளுக்கு உரித்தானது. நீர், நில வளங்கள் ஓரளவு கைகொடுத்தாலும் பொருளாதார ரீதியான உயர்வையடைவதென்பது இலகுவானதல்ல.

ஆயினும் மூவாயிரம் வரையான மக்கள் எக்காலத்திலும் இங்கு வாழ்ந்து கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். 125 ஆண்டுகால வரலாற்றையுடைய ஆண்கிலிப் பாடசாலை, 75 ஆண்டுகால வரலாறுகளையுடைய கனிஷ்ட் பாடசாலைகள் என்பன போல் அருள் வழங்கும் ஆலயங்களும் காலத்தால் முற்பட்டன.

சிற்றில் களாக இருந்து வெள்ளிக் கல் கட்டட ஆலயங்களாகவும் கற்கட்டிடங்களாகவும் விருத்தி பெற்றன. சுற்றுப் பிரகாரக் கொட்டகைகள், இரட்டை பஞ்சாங்க விமான அமைப்புகள், பரிவார தெய்வங்களுக்கான தனி ஆலயங்கள், சுற்று மதில்கள், கொடிமரம் அமைத்து மகோற்சவ கிரியைகள் ஆற்றுதல் என ஆகமநிலைப்பட்டு மேனிலையடைந்து வருகின்றன.

இவ் வகையில் எமது வயலம்மன் கோயிலும் இன்று இராஜ கோபுரத் திருப்பணியை அடியவர் ஒத்துழைப்பால் நிறைவேற்றி இராஜ கோபுர சிறப்புமல்ல ஒன்றினை வெளியிடுகின்றது. இம் மலரும் அன்னையின் பேராலயத்தின் சிறப்பையும் அருட்கடாட்சத்தையும் அனைவருக்கும் எடுத்தியம்பிச் சிறக்க வேண்டுமென அம்பிகை திருவடிகளைப் பணிந்து ஏத்துகின்றேன்.

அன்பன்

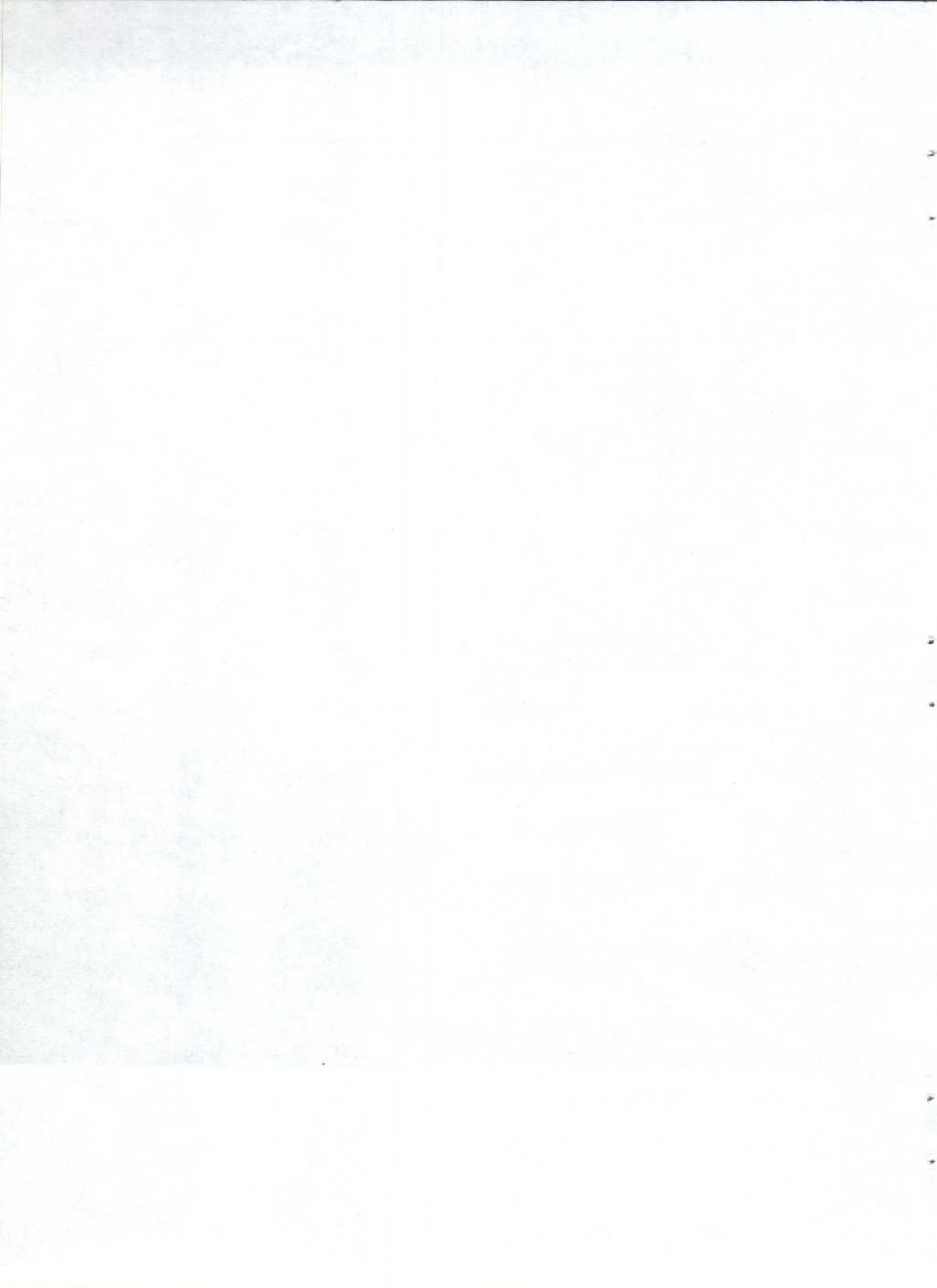
ப.நட்ராஜா

தலைவர் அன்னதான சபை

பகுதி 2

நூலை விடயங்களும் நூயிவுகளும்

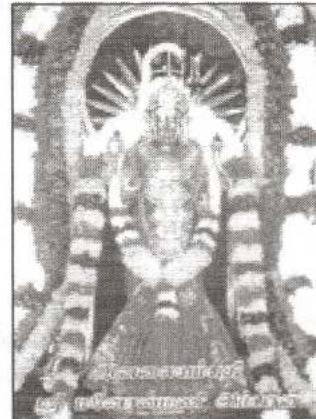

அனலைத்தீவு எழுவடிவயல்
அருள்மிகு
ஸ்ரீ மனோன்மணி அம்பாள் தேவஸ்தானம்
தோற்றமும் வளர்ச்சியும்
கந்தசாமி குமரன் B.A

எழுமங்கை நாச்சிமார் கோவில் என அழகுக் கப்பட்டு வந்த இவ்வாலயம் அனலைத்தீவின் மேற்கு - மத்திய பகுதியில் அமைந்துள்ள மருத நிலப்பகுதியில் எழுவடிவயல் எனும் வயல் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. இவ்வாலயம் அனலையில் தோன்றிய ஆலயங்களுக்குள் (புளியந்தீவு சிவன் தவிரந்த) மிகவும் ஆதியானது என்று முத்துக் குமாரசாமிப்புலவரின் ஆய்வறிக்கையில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

அனலைத்தீவில் தான்தோன்றி ஆலயங்களில் ஒன்றான இத்தலம் (அனலைத்தீவின் தான்தோன்றி ஆலயங்களாக ஸ்ரீமனோன்மணி அம்பாள் கோயில், ஸ்ரீ இராஜராஜேஸ்வரி அம்மன் கோவில் என இந்து சமய விவகார அமைச்சு வெளியிட்டுள்ள இலங்கையின் இந்து ஆலயங்களின் கணக்கெடுப்பு மற்றும் வரலாறு நூலில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது) கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டளவில் தோன்றியிருக்கலாம் என நம்பப்படுகிறது.

13ஆம் நூற்றாண்டில் சோழர்கள் ஈழத்தை ஆண்டபோது தீவுகம் உள்ளிட்ட பகுதிகளில் மேலதிகக் குடிகளை இந்தியா விலிருந்து கொண்டு வந்து குடி அமர்த்தியதாக ஈழவரலாறு கூறுகின்றது. இவ்வாறு சோழ

நாட்டிலிருந்த சிற்பரூசர் பரம்பரையாளர் தனிநாயக முதலியை நெடுந்தீவிலும் அவரின் சகோதரரை அனலைத்தீவிலும் குடியமர்த்தியதாகவும் இவ்வாறு வந்தவர்கள் அல்லது புங்குடுதீவு ஊடாக வேளாண்மை செய்யும் பொருட்டு வயல் வெளிகளில் குடியேறிய மக்களே இவ்வாலயத்தில் அக்காலத்தில் வழிபாலனார்கள் எனக் கூறப்படுகிறது.

இவ்வாறு குடியேறிய மக்கள் வேளாண்மை செய்யும் பொருட்டு வயல் வெளிகளில் நின்ற எழுமரும் எனும் மரங்களை வெட்டியதாகவும் அவ்வாறு வெட்டும்போது ஒரு மரத்திலிருந்து இயற்கைக்கு மாறாக இரத்தம் பிறிட்டதாகவும் அது கண்டு மக்கள் வெட்டுவதை நிறுத்தி ஏதோ ஒரு தெய்வ அனுக்கிரகம்

இருப்பதாகக் கருதி அவ்விடத்தில் மரங்களை வழிபடலானார்கள். இக்கால கட்டத்திலேயே கன்னிப் பெண்களுக்கு சப்த கன்னியர்கள் காட்சியளித்து நடனம் புரிந்ததாகவும் இதனை அறிந்த மக்கள் இங்கு சப்த கன்னியர்களான மகேஸ்வரி, கௌமாரி, பிராம்யி, வராகி, வைஷ்ணவி, மகேந்திரி, சாமுணி ஆகியோரையும் உருவகப்படுத்தி வழிபடலானார்கள் எனவும் கூறுவர்.

இவ்வாறாக மரவழிபாடும், சப்தமாதர் வழிபாடும் இடம்பெற்று வந்த காலகட்டத்தில் எழுமரங்கள் மறைந்து செல்ல அவ்விடத்தே கணபதிப்பிள்ளை கதிரவேலு சந்நியாசி அவர்கள் வேப்பமரம் அரசமரம் இரண்டையும் (சிவசக்திக்கு அடையாளமாக) நட்டு அம்மரத்தை வழிபாட்டும் பின்னர் அதன் கீழ் அம்மன் உருவத்தை வைத்து முதன் முதல் உருவ வழிபாட்டை அங்கே தொடக்கி வைத்தார் என்றும் அதுவே பின்னர் சிறுகொட்டில் கோயிலாக வளர்ந்து நாச்சிமார் கோயிலாக நிலைபெற்றது என அறியப்படுகிறது. சிறுகொட்டில் கோயிலாக வளர்ந்து வந்த கோயிலில் கதிரவேலு சித்தரே வழிபாட்டை நடாத்தி வந்தார். அவர் சமாதி அடைய அவ்வாலயத்தை திருமதி பொ. காமாட்சி எனும் முதாட்டியார் பராமரித்து வழிபாடு நடாத்தி வந்ததாகவும் அப்போதே சிறிய அம்மன் சிலை வைத்து வழிபாட்டு வந்ததாகவும் செவிவழி கதைகள் கூறுகின்றன. திருமதி காமாட்சி அம்மா (இவர் பாலசிங்கம், பரமலிங்கம், பொன்னையா, காலிங்கம் ஆகியோரின் உருத்துக்காரர் என அறியக் கிடக்கிறது). மேலும் அயலில் இருந்த அம்பலவாணி குடும்பம், பொன்னம்பலம் குடும்பம், காமாட்சி குடும்பம், கதிரவேலு குடும்பம், நாகலிங்கம் தங்கவேலு குடும்பம், கடைக்கார கப்பையா குடும்பம், ச. நாகலிங்கம் குடும்பம், ச. வேலாயுதம் குடும்பம், பசுபதி தில்லையம்பதி குடும்பம் மற்றும் இவர்களுடைய உறவினர்கள் குடும்பத்தினர் இவ் ஆலயத்தில் வழிபாடியற்றியும் தொண்டுகள் புரிந்தும் வரும் காலத் தில் ஆலயத்தில் விளக்கு வழிபாடு பூசைகள் பொங்கல்கள் பஜனைகள் எனப் படிப்படியாக வழிபாட்டு வளர்ச்சி நிலைகள் உருவாகின. அவர்களைத் தொடர்ந்து கப்பையா ஜயர் அவர்கள் இங்கு தெய்வ அனுக்கிரகம் அறிக்கிறத்து வருவது அறிந்து தாமே பூஜை செய்து வந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இவருக்குப் பின்ற. இராமசாமிக்குருக்களும் பின்னைகளும் சி. நடராசாக்குருக்களும் தாமோதரக் குருக்களும் கணேச ஜயர், மகன் கோபாலகிருஸ்னக் குருக்களும் இரவீந்திரக் குருக்கள் அளவெட்டி பரமேஸ்வர குருக்கள், பொ. வெங்கடேஸ்வர சர்மா பின்னைகள் நாராயணசர்மா மகேஸ்வர சர்மா அரிகர சர்மா ஆகியோர் இவ்ஆலயத்தின் குருத் துவப் பணிகளையும் அச்சகர்கள் பணிகளையும் ஆற்றியுள்ளார்கள். மேலும் ஊரெடு சிவழீ பா. வைத்தியநாதக்குருக்கள், அவர்களும் அவரது சகோதரர் பஞ்சாட்சரக் குருக்கள் அவர்களும் தற் பொழுது ஊரெழு வை. தியாகராஜக் குருக்கள் அவர்களும் கும்பாலி மற்றும் மர்காந்சவக் கிரியைகளில் குருத்துவப் பணிகளை சிறப்புற அற்றி வருகிறார்கள்.

இவ்வாறு பரினமித்து வந்த இவ்வாலயத்தை நிரந்தர கட்டிடத்தில் அமைத்து வழிபாடு இவ்வூர் மக்கள், ஓர் சபையை 1978இல் நிறுவி 1983இலும் ஆண்டு, எதுபா, அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம் என்பன அமைத்து முடிக்கப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து 1986இல் புதிய நிர்வாகத்தால் மீதமுள்ள எத்தம் பமண்டபம், சந்நிதிகள், வசந்தமண்டபம் போன்றன கட்டி முடிக்கப்பட்டு

ஸுரத்தி, தலம், விருட்சம் உள்ள ஆலயமாக 27.06.1988 இல் கும்பாபிஷேகம் இடம்பெற்றது.

விநாயகர், சுப்பிரமணியர், நாகதம்பிரான், நவக்கிரகம், பைரவர், தாருகா சண்டேஸ்வரி போன்ற கடவுளர் களுக்கு தனித்தனியான சந்நிதிகளைக் கொண்ட இவ்வாலயத்திற்கு 1988இல் சிவரீ பாலவைத்தியநாதக் குருக்கள் தலைமையில் ஆகம விதிப்படி கும்பாபிஷேகம் இடம்பெற்றது. இவ்வாலயத்தின் மூலஸ்தானத்தில் இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவரப் பட்ட மூலவிக்கிரகம் நின்ற கோலத்தில் அக்கமாலை, மலர்மொட்டு ஏந்திய அம்மனுக்கு ஸ்ரீமனோன்மணி என நாமம் குட்டப்பட்டது. இவ்வாறாக பெருவளர் சி கண்ட இவ்வாலயத்தில், மகரசங்கராந்தி, தைப்பூசம், வருடப்பிறப்பு, வைகாசி விசாகத்தை தீர்த்தமாக கொண்டு 10 தினங்கள் மகோற்சவம், ஆடிச்செவ்வாய், ஆடிப்பூரம், புரட்டாதிச்சனி, வெள்ளி, விசேஷ பூஜை, நவராத்திரி, விளக்கீடு, திருவெம்பாவை, திருவிளக்கு பூஜை என்பன நைமித்திய கிரியைகளாகச் சிறப்புப் பெறுகின்றன. தினமும் மூன்று காலப் பூஜை இடம்பெற்று வரும் இவ்வாலயத்தில் வெள்ளிக்கிழமைகளில் பஜைன் பலகாலமாக இடம்பெற்று வருகிறது.

இவ்வாலயத்தின் உள்பிரகாரம் தற்போது கூரை ஒடு போட்டு வேயப்பட்டு மண்டபமாகக் காட்சியளிக்கிறது. மற்றும் ஆலய மகாமண்ட

பத்தில் சப்த கண்ணியர் அம்மனை வணங்கும் சித்திரம் வரலாறாக காட்பப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் ஆலயத் திற் கு சப்பரம் புதிதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தவிரவும் அன்றைவிற்கு ஒரு திருக்கல்யாண மண்டபம் ஒன்றையும் இவ்வாலயம் கட்டித் தரவுள்ளது என்பது சிறப்பம்சம். இவ்வாறாக வளர்ந்து வரும் இவ்வாலயத்தில் இராஜகோபுரம் அமைக்கப்பட்டு கோடியருள்களை தரவல்ல அம்பாளாக மினர்ந்து அருள் செய்கின்றாள். இவ்வாலயத்தின் வளர்ச்சிக்கு அயராது உழைத்தவர்களில் மறைந்த பிரம்மழீ க. கோபாலகிருஷ்ணக் குருக்கள் அவர்களும் ஒருவராவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் காலத் திலேயே கேதாரகெளரி காப்பு விரதம் இவ்வாலயத்தில் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது.

ஆலய அறங்காவலர் சபையும் அம்பிகை அடியார் களும் ஆலயத் திருப்பணிகளை திருவருட் துணைகொண்டு செவ்வனே ஆற்றி வருகின்றார்கள். அத்துடன் சமக்ச்சார்ந்த பல பணிகளையும் இவ் ஆலய நிருவாகிகளும் அடியார்களும் முன்னெடுத்து வருகின்றார்கள். பணாதவி, பொருள் உதவி, சரீர உதவியென அம்பிகை அடியார்கள் தேவைப்பட்ட நேரத்தில் எல்லாம் திருவருள் வசத்தால் கிடைக்கப்பெறுவது கிராமமக் களின் ஆன்மீக எழுச் சிக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைகின்றது எனலாம். அன்னையின் திருவருட் துணையே துணை.

மனோன்மணி அம்பாளின்
பழைய அலயத்தில்
சிவஞ் க. கோபாலகிருஷ்ணக் குருக்கள்
பூஜை செய்தபோது

அனலைதீவு ஆதிகாலக் குடியேற்றங்கள் இவ்வூரின் மத்தியில் காணப்படும் வளமிக்க பிரதேசத்திலேயே முதலில் ஏற்பட்டன. மக்கள் காடாகக் கிடந்த பகுதிகளைத் துப்பரவாக்கிக் கழனிகளாகவும் தமது குடியிருப்பு நிலங்களாகவும் பயன்படுத்த முற்பட்டனர். காட்டைத் திருத்துமுகமாக மரங்களை வெட்டியபொழுது கத்தி வெட்டை ஏற்றுக்கொண்ட எழுமரத்திலிருந்து இரத்தம் ஆழாகப் பெருகியது. இதனால் மரத்தை மேலும் வெட்டாது, இவ் அதிசயமரத்தை எல்லோருக்கும் காட்டி வியந்து நின்றனர். செய்யும் மார்க்கமெதுவும் அறியாதவராகப் பரிதவித்தனர். “இது மரமல்ல தெய்வீக சக்தியுடைய விருட்சம், இதன் காயத்தை மருந்திட்டு மாற்றுவதே முறை” என்று எண்ணி மூலிகைகளைம் பிழிந்து மருந்திட்டுக் கட்டினார்கள். இரத்தம் பெருகுவது நின்றதும், “இம்மரத்தை வெட்டுவது முறையல்ல” என உணர்ந்தனர். வழிபடத்தக்க மரம் எனக் கருதினர். விளக்கு வைத்து வழிபாடுகள் செய்ய ஆரம்பித்தனர். ஒரு சில குடும்பங்கள் சேர்ந்து வழிபட்டுவந்த நிலையில், மரத்தின் சுற்றாடலைக் கூட்டி மெழுகி, சுத்தமான மேடையை அமைத்து ஒருவழிபாட்டிடத்தின் ஆரம்பத்தை ஏற்படுத்தினர்.

காலப் போக கிடே, அன்ன பராசக்தியின் அருள் வடிவங்களான சப்தமாதர் கள் என அழைக்கப்படும் ஏழு கன்னிகைகள் இம் மரத்திலே தோற்றப்பட்டதாக சூறப்படுகின்றது. இந் நிலையில் குழலிலிருந்த அரசு மரத்தினை முகப்பாகக் கொண்டு சிறு கற்கோயிலோன்றை நிருமாணிக்க அடியார்கள் விரும்பினார்கள்.

உண்மையில் அன்ன பராசக்தியே இவ்விடத்தில் கோயில் கொண்டருளத் திருவுளங்களை விட்டாள் எனக் கூறலாம். கருவறை,

அன்கலத்தீவு எழுவடிவயல் ஸ்ரீ மனோன்மணி அம்பாள் தேவஸ்தானம்—

சிறிய அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், தரிசன மண்டபம் என மிகச் சிறிய அளவு பிரமாணமுள்ள கோயிலை ஏற்படுத்தினார்கள். இவ்வாலயம் 1910ம் ஆண்டளவில் அமைக்கப்பட்டது. மகா மண்டபத்தின் மேற்கவரில் எழுமங்கையர்களின் சுதையுருவங்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருந்தன. அதே சமயம் மூலஸ்தானத்தில் சிறிய பீடமொன்றில் பஞ்சலோகத்தில் செய்யப்பட்ட மனோன்மணி அம்பாளின் திருவருவம் எழுந் தருளாச் செய்யப்பட்டது. வாசலில் நின்ற அரசமரத்தின் அடியில் வல்லகணபதியின் திருவருவமும், வேப்ப மரத் தின் அடியில் வைரவ குலமும் நிறுவப்பட்டன.

அரதித்திருத்தலத்தின் அரச மர அடியில் பிர்ணையாருக்கு பூஜை

ஆலயத்துக்கான மணிக்கோபுரம் நிறுவப்பட்டு பெரிய காண்டாமணி பொருத்தப்பட்டது. இந் நிலையில் ஆகம மரபுகளுக்கமைய பிராமணோத்தமர் ஒருவரைக் கொண்டே பூஜை செய்ய வேண்டும் என்ற விருப்புக்கேற்ப காலை, மாலை என இருவேளைப் பூஜைக்கிரமம் வகுக்கப்பட்டது. ஆலயத்துக்கென பாகசாலை என்படும் மடைப்பள்ளி, களஞ்சிய அறை என்பன 1970ம் ஆண்டளவில் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

கிராம வழிபாடு முறைக்கமைய பொங்கல் உற்சவம் இவ் ஆலயத்தின் பிரதான விசேட தினமாக விளங்கியது. சித்திரை மாதத்தின் இரண்டாவது வெள்ளிக்கிழமைகளில்

அரதித்திருத்தலத்தின் வேப்ப மர அடியில் வைரவ சூலத்திற்குப் பூஜை

இவ் விசேட வைபவம் நடைபெறுகின்றது. தமது வயல்களில் விளைந்த நெல், பயறு பழ வர்க்கங்களைப் பயன்படுத்தி அனைத்து தரப்பு மக்களும் பொங்கலிட்டு வழிபடுவார்கள்.

வளத் துப் பானை எனப் படும் மண்பானையை இதற்கெனச் சங்கானை போன்ற மண்பாண்டத் தொழில் சிறந்த இடங்களில் வாங்கி வருவார் கள். கிராமத் தில் விளையும் தேங்காயையும் கிராமத்து அரிசி, பயிற்றையும் பயன்படுத்தி கற்கண்டு, சர்க்கரை மற்றும் வாசனைப் பொருட்களும் கலந்து பொங்கலிடுவர். கிராமத் தவர் ஒட்டுமொத் தமாக மாலை வேளையில் ஆலயத்தில் குழுமத் தொடங்குவர். நன்கு விளைந்த பழவகைகளையும், பால், தயிர், இளாங் முதலியனவற்றையும் அபிடேகங்களின் போது பயன்படுத்துவர். குறைந்தது ஒன்று, மூன்று, ஐந்து என பல பானைகளைக் கொண்டு பொங்கலிட்டு தமது நேர்த்திக் கடன்களை நிறைவேற்றுவார்கள். தல விருட்சமான அரக்கதும் வேம்புக்கும் வழிபாடுகள் நடைபெறும். தமது விளைநிலங்களின் முதல் உற்பத்தியை அம்பிகைக் குப் படைக் கும் வழுமையும் நீண்டகாலமாக நிலவியது. விசேடமாக நோய், பிணிகளுக்கு ஆட்படும்போது மஞ்சள் துணியில் காக முடிந்து வைத்து, நோய் அன்னையருளால்

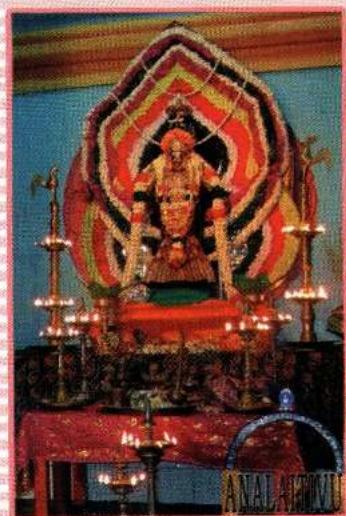
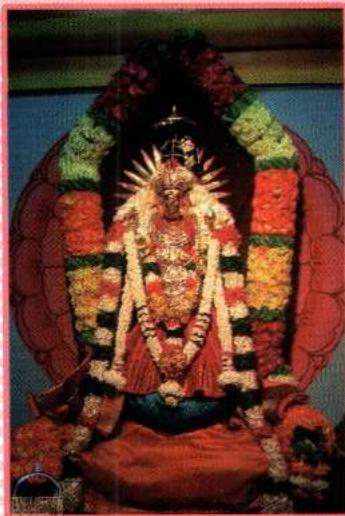
குறைந்ததும், விசேஷ அபிஷேகங்கள், பொங்கல்கள் போன்றவற்றைச் செய்து குளிர்ச்சிப்படுத்துவார்கள். இவ் ஆலயத்தின் சிறப்பான நேர்த்தியாக இப் பொங்கலைக் குறிப்பிடலாம். இன்றும் கூட வருடாந்தப் பொங்கல் தினந் தவிர வருடத்தின் ஏனைய செவ்வாய் வெள்ளிக்கிழமைகளில் பொங்கும் வழமை பேணப்படுகின்றது. அவ்வாறே தேங்காய் என்னைய் கொடுக்கும் வழமையும் இன்றைவும் தொடரும் நேர்த்தி எனலாம். விளக்கு வழிபாட்டின் மேன்மையைத் தொடரும் இம் மரபில் காணலாம். ஒவ்வொரு மாதமும் பல குடும்பங்களால் வழங்கப்படும் தேங்காயெண்ணைய் மூலம் ஆலயத்தின் திருவிளக்குகள் ஏற்றப்பட்டு, பூஜை நிகழ்கையில், ஆலயமே மஞ்சளும் சிவப்புமான ஓளியில் குளிப்பது போலிருக்கும். அன்மைக்காலம் வரை மின்சார வசதியற்ற கிராமமாகையால் தேங்காய் என்னையத் திருவிளக்குகளே ஆலயங்களில் ஓளி காலும். “திருவிளக்கிட்டாரைத் தெய்வம் அறியும்” என்ற வாக்குக்கிணங்க விளக்கிட்ட அன்பர்களின் வாழ்க்கையும் நிகழ்காலத்தில் மேன்மையற்று சிறப்புற்று விளங்குவதை கிராமத் தவர்

அறிவார்கள். பின்வரும் இளஞ் சந்ததியினரும் இவ் வழிபாட்டைத் தொடர்ந்து நிகழ்த்துவது அன்னையின் அருட்சிறப்பே எனலாம்.

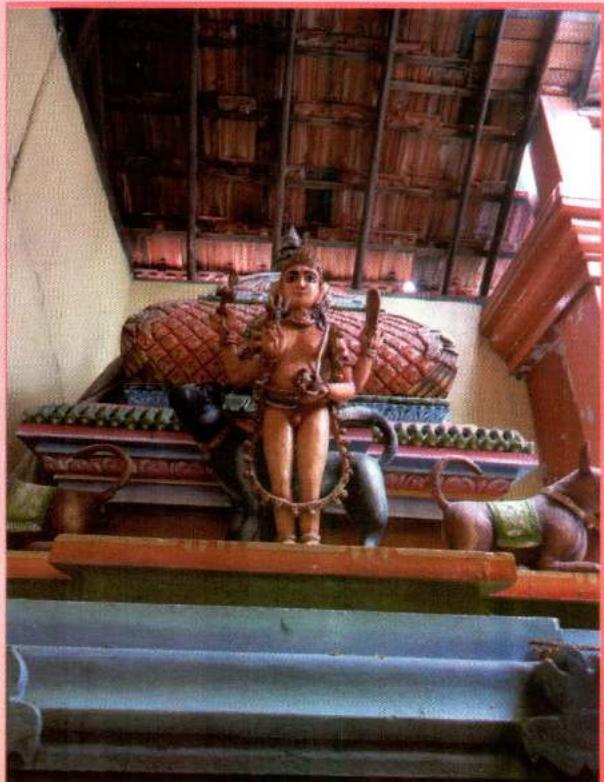
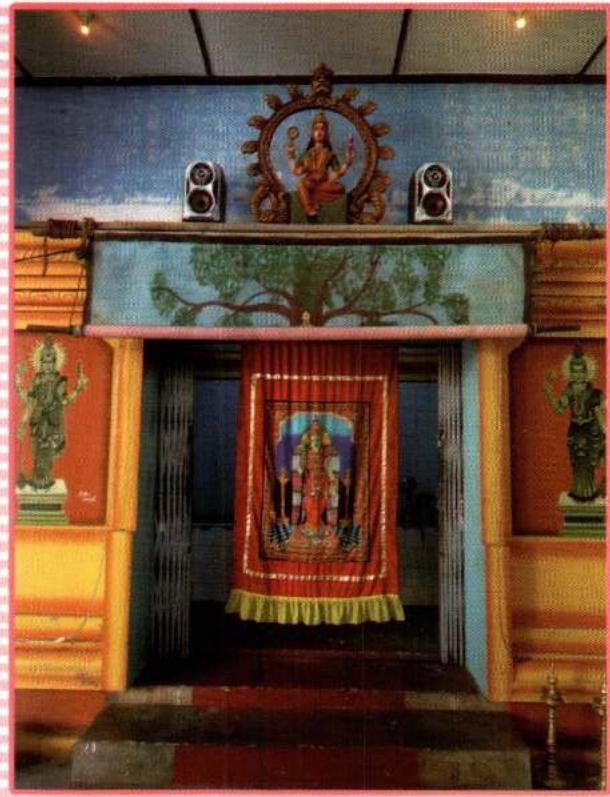
இக் கோயிலில் சில விவசாய அன்பர்கள் தமது விளைநிலத்து உற்பத்திகளை முதல் நிவேதனமாக வழங்குவதைக் காணலாம். பொதுவாகக் கிராமத் திலுள்ள சகல கோயில்களுக்கும் தமது விளைபொருளை வழங்குவது வழமையே ஆகும். ஏனெனில் முற் காலத் தில் நிலவிய பண்டமாற் றப் பொருளாதாரத்தின் வழிவந்த செயற்பாடாக இதனைக் கருதலாம். அக்காலத்தில் கிராமத்தில் சகலவிதமான பொருட்களும் உற்பத்தியாகித் தன்னிறைவான நிலை இருந்து வந்துள்ளது. இரண்டாம் உலக யுத்தகாலத்தை அண்டி ஏற்பட்ட பஞ்சநிலைக்குப் பின் நடைமுறை வாழ்வில் வந்து சேர்ந்த உணவுப் பழக்க வழக்க மாற்றங்கள் கிராமத்தின் உணவுப்பொருள் உற்பத்தியிலும் மாற்றங்களை வருவித்தது. பாரம் பரியமான விவசாய உற்பத்திகள் கைவிடப்பட்டு பணப்பிர வகைகள் பயிரிடலில் விலசாயிகள் ஆர்வமுற்றார்கள். புகையிலை, மிளகாய் போன்றன பிரதான உற்பத்திக்குள்ளாகின. பணப்பழக்கம் கிராமப் பொருளாதாரத்தைக் கட்டியேழுப்பும் பணியை முன்னெடுத்தது.

பல்வேறு அலங்காரங்களுடன் அம்மனின் திருவுருவம்..

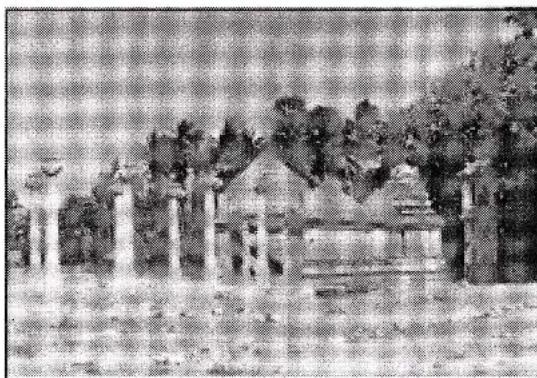

பரிவார ஆலயங்கள்..

இதன் நேர்விளைவாக ஆலயங்களின் கட்டடங்கள் சீரமைக்கப்பட்டன. விழாக்கள், உற்சவங்கள், கும்பாபிஷேகங்கள் போன்றன கிரமமான முறையில் நிகழ்த்தப்படவேண்டும் என்ற உணர்வு மேலோங் கியது. ஆலயங்கள் சிற்றாளவினதாக இருந்த நிலை மாறி, சுற்று மண்பங்களுடன் கூடியதாக மதிற்கவர்கள் அமைக்கப்பட்டு ஒரு வழிபாட்டிடத் தோற்றங் களைப் பெற ஆரம்பித்தன. சகல சமய வைபவங்களும் அபிடேக ஆராதனைகளும் உபயமாக செய்ய கிராமத்தவர் முன் வந்தனர். அதனால் பாரம்பரியமான கிராமச் சடங்குகளைக் கொண்டு வழிபாடுயற்றப்பட்ட சிறு ஆலயங்களில் அபிடேக ஆராதனைகள், பூஜை நடைமுறை போன்றவற்றை ஆகமவழிவந்த கிரியைகளுடன் நடாத்திச் சிறப்பாகக் கொண்டாட விழைந்தனர்.

எழுமங்கை நாச்சிமார் கோயில் சிறு மண்டபங்களுடன் இருந்த போதிலும், இவ் ஆலயத்தில் பொங்கல் தினத்தில் சிறப்பு அபிடேகம் நடைபெற்று பொங்கலுடன் படைத்து ஏனைய நிவேதனப் பொருட்களைல்லாம் முறையாகப் படைத்து அம்பாளைச் சிறப்பான அலங்காரங்களுடன் வீதியுலாக் கொண்டு வந்து வணங்குவர். பொங்கல் விழாவிலன்று ஆலயச் சுற்றாடலே மிக அலங்காரமாக விளங்கும். நேர்த்திக்காகக் கொண்டுவரப்படும் கால் நடைகள், தென் னம் பிள்ளை என்பன ஆலயத் தில்

சேர்க்கப்பட்டபின் ஏலத்தில் விற்கப்படும். அன்னைக்குச் சார்த்துவதற்கு பட்டுப்படைவைகள், பட்டுத்துணிகள், தேசிக்காய் மாலைகள், பூமாலைகள் போன்றன குவிந்திருக்கும். இவை அன்னைக்கு அணிவித்த பின்னர் ஏலத்தில் விற் கப் படும். இவற் றை அன் னையின் அருட்பிரசாதமாக வாங்கும் அடியார்கள் பலர் இருந்தார்கள். சிலர் தங்களுக்கு ஏற்படும் நோய்கள், துன்பங்கள் தீர்ந்ததும் காணிக்கைப் பொருட்களாக விலையுயர்ந்த வெள்ளி, தங்க ஆபரணங்களைச் செய் து காணிக் கை செலுத்துவர்.

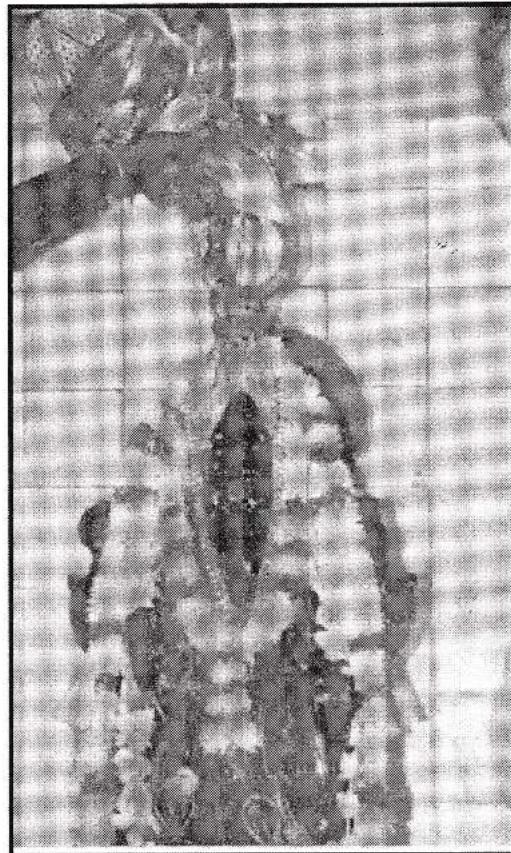
விசேட தினங்களிலும், வெள்ளிக் கிழமைகளிலும் அடியார்கள் நிவேதனப் பொருட்களான அரிசி, பயறு, சர்க்கரை, கற்கண்டு, வாசனைப்பொருட்கள், தேங்காய் இவற்றை கொடுப்பார்கள். கோயில் பூசைர் இவற்றைக் கொண்டு பிரசாதம் தயாரித்து அம்பிகைக்கு நிவேதமாக்கிய பின் அடியார்களுக்கு வழங்குவார். பஜைன் பாடும் அடியார்களுக்கும் கோயில் தொண்டுகளைச் செய்யும் அன்பர்களுக்கும் ஒரு பகுதியை வழங்குவார். இவ்வாறே, அக்காலத்தில் மோதகப் பூஜை செய்தல் பிரதான நேர்த்தியாக விளங்கியது. பொதுவாக மோதகம் என்பது விநாயகப் பெருமானுக்குப் பிரதியான நிவேதனப் பொருளானாலும், அனலைதீவில் சகல தெய்வங்களுக்கும் மோதகம் பிரதான நிவேதனப் பொருளாகப் படைக்கப்படுவது வழமையாகும். 108 மோதகங்கள், தலையளவு மோதகம் என வகைவகையாகப் படைப்பது உண்டு.

இவ்வாலயத்தில் கொண்டாடப்படும் விழாக்களில் நவராத்திரியும் விஜயதசமியும் சிறப்பானவை. ஒன்பது தினங்களும் தனி உபயகாரர்களால் விசேட அபிடேகங்கள், பூஜைகள் நடாத்தப்பட்டு, சகல பிரபஞ்சத்தையும்

பரிபாலனம் செய்யும் பேரரசியாக அன்னையை அலங்கரித்து வழிபடுவார்கள். நவராத்திரி காலத்தில் பொதுவாக ஆண்மீக எழுச்சிமிக்க நிலை காணப்படும். ஆலயங்களிலும், வீடுகளிலும், பாடசாலைகளிலும் சக்தி வழிபாடு நிகழ்வதன் காரணமாக இவ் எழுச்சி எங்கும் காணப்படுவதைக் காணலாம். “சக்தியே முழுமுதற் கடவுள், சக்தியிலிருந்தே எல்லாம் தோன்றியது” என்பது சாக்த சமயத்தவரின் நம்பிக்கையாகும். ஆனால் “சிவமும் சக்தியும் ஒன்றே. சிவசக்தி என்பது பிரிக்கப்பட முடியாத முழுமைப்பொருள், ரூபங்கள் மாறித் தோன்றுவது அருள் வழங்கும் பொருட்டே” என்பது சைவ சமயத்தவரின் நம்பிக்கையாகும்.

‘சாக்த சமயமும் சைவ சமயமும் ஒரு நாண்யத்தின் இரு பக்கங்கள் போல இயங்குவன எனலாம். ஒன் றிலிருந்து ஒன்று வேறு பட்டவையுமல்ல’ ஒன்றாக இருப்பதால் ஒரு முழுமையாகின்றன. சிவமும் சக்தியும் பிரிக்கப்படமுடியாதன்’ என்பர் சமய ஆன்றோர். மனோன்மணிதேவி மகேஸ்வரனின் சக்தியாவர். இவ்வகையில் சிவசக்தி வழிபாடு ஒருங்கே இடம்பெறும் நிலையை மனோன்மணி ஆலயத்தில் காண்கின்றோம். முப்பெருந் தேவியரான தூர்க்கை, லட்சமி, சரஸ்வதி வழிபாடுகளை இத்தினங்களில் நிகழ்த்துவார்.

நவராத்திரியையுடெது ஆரம்பமாகும் கேதார கெளரி விரத காலமும் இவ் ஆலயத்தின் பிரதான விரதகாலமாக இருந்து வருகின்றது. இந் நோன்பை நோற்கும் அடியார்கள் 21 தினங்களும் சிறப்பு வழிபாட்டிலும் அபிடேக ஆராதனைகளிலும் கலந்து கொள்வார். இநுதி நாளில் முழு உபவாசமிருந்து அன்று பகல் தொடக்கம் நடைபெறும் சங்காபிஷேகத்திலும் சிவனுக்குரிய விசேட அபிடேகத்திலும் கலந்து

கொள்வார். சிறிய மண்டபத்திலே பல நூற்றுக் கணக்கான பெண் அடியார்கள் பக்தி பூர்வமாகத் தாழே சிவனுக்கு பூஜை செய்யவல்ல ஏற்பாடுகளை ஆலய நிர் வாகிகள் ஏற்படுத்துவார்கள். ஒவ்வொருவருக்குரிய நோன்பு நிவேதனப் பொருட்கள் கொண்ட பெட்டிகளும் அர்ச்சனைப் பொருட்களும் மண்டபத்தில் நிறைந்து காணப்படும். இவ்வூர்ப் பெண் அடியார்கள் மிகவும் பத்திரித்தையோடு சிறப்பாக கன்னிப் பெண்களும், இளம் குடும்பப் பெண்களும் இந் நோன்பிலே பங்குபற்றி வழிபட்டுவந்த நிலையைப் பலகாலமாகக் காணக்கூடியதாகவிருந்தது. இந் நோன்பின் மகத்துவத்தை உணர்ந்த சில ஆண் அடியார்கள் சிவசக்தி தத்துவத்தையும் அர்த்தநாரீஸ்வர மூர்த்தத்தின் தத்துவத்தையும்

எடுத்துக்காட்டும் கேதாரகெளரி விரதத்தைத் தாழும் அனுஷ்டித்து நோன்புக் கயிற்றைக் கட்டிக்கொள்வார்கள்.

பிரதானமாக நவராத்திரி காலத்திலும், கேதாரகெளரி விரதநாட்களிலும் மழைக்காலம் அமைவதால் வழிபடும் அடியார்களுக்கு இயற்கையின் நிகழ்வுகள் சிரமங்களை அளித்தன. தீபாவளி போன்ற ‘கனத்த’ நாட்களில் பலத்த மழையும் காற்றும் இடர்படுத்தின. ஆலயத்தின் மண்டபத்துக்கும் முகப்பிலுள்ள அரசு, வேம்பு தலவிருட்சங்களுக்குமிடையில் 3 அடி இடைவெளியே இருந்தது. இறைவியை தரிசிப்பவர்கள் என்றுமே இவ் இடைவெளியில் நெருங்கி நின்றே வழிபட வேண்டியிருந்தது. மங்கள வாத்தியகாரர்கள் தமது நாத உபாசனையை நயமுற நல்கிட இடமற்றநிலை, மழை வந்துற்றால் ஏற்படும். தலவிருட்சங்கள் நின்றதால் முன் மண்டபத்தை நீட்டிடவோ, தற்காலிக கொட்டகை அமைக்கவோ முடியாத நிலை காணப்பட்டது.

இதனால் புதியதான ஒரு ஆலயத்தை அமைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் திருவருள் துணையுடன் மேலமுந்து ஊக்க ஆர்வமுடைய அன்பர்களின் இணைப்பால் திருப்பணிகளை முன்னெடுப்பதற்கான தீர்மானங்கள் பொதுக் கூட்டமொன்றில் நிறைவேற்றப்பட்டது. வழிபடுநர் களின் சிறப்புமிகுக்க பொதுக் கூட்டமொன்றில் வழிபடுநர் சபையொன்று தெரிவு செய்யப்பட்டது. ஆலய அறங்காவலர் சபையினருக்கும் வழிபடுநர் சபையினருக்கும் அவுடைத்தில் அன்னைக்குச் சிறப்பான ஆலயம் அமைந்திட வேண்டும் என்ற பேரவா இருந்தமையால் அதற்காக முழுமுச்சாகப் பாடுப்படார்கள்.

இக் கிராம மக்களில் அனேகர் இலங்கையில் இன மோதல்கள் உருவாகுவதற்கு முன்னரே மேற்கு ஜேஜர்மனி, சுவிர்ச்சலாந்து,

இங்கிலாந்து போன்ற மேலை நாடுகளுக்குத் தொழில் வாய்ப்பு நாடுச் சென்றிருந்தார்கள் இளைஞர்கள் பலர் இங்கிலாந்து அங்கு சென்று குடியமர்ந்து பல தொழில் களை மேற்கொண்டார்கள். பெற்றோர், குடும்பங்களைப் பிரிந்து சென்று பல்வேறு சிரமங்களுக்கு மத்தியில் பாடுப்பட்டுப் பணம் சேர்த்தார்கள். ஊரிலுள்ள பெற்றோருக்கு தமது உழைப்பின் ஒரு பகுதியை அனுப்பிக் குடும்பச் சமைகளைக் குறைத்து உதவினார்கள். அதே சமயம் தாம் வணக்கிய குலதெய்வங்களையும் மற்றநாரில்லை. “பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும்” அவர்களுக்குப் பிரதானமாக இருந்தன. அதனால் குடும்பத்தினருக்கு உதவிய அதே சமயம் ஆலயங்களின் புனரமைப்புக்கும் அதன் திருவிழாக்களுக்கும் சமயபணிகளுக்கும், பாடசாலைகளின் கல்விப் பணிகளுக்கும் உதவ வேண்டுமென்ற கருத்தையும் கொண்டிருந்தார்கள். தமது உழைப்பின் ஒரு பகுதியைத் தவறாது ஆலயங்களின் நிர்வாக சபைகளுக்கு அனுப்பி உதவினார்கள். அவ்வாறான நிதி உதவிகள் இவ் ஆலயத்துக்கும் கிடைக்கப்பெற்றமையால் 7.2.1983ல் பாலஸ்தாபனம் செய்தபின்ற புதிய கோவிலுக்கான சங்குஸ்தாபன கிரியைகள் நடைபெற்று அத்திவாரமிடப்பட்டது.

எழுமங்கையர்களின் அருளை வேண்டி கிராமத்தவர் யாவரும் ஒன்று கூடி வழிபட்டனர். அனலைத்வுச் சமூகத்தின் பொருளாதார நிலை வெளிநாட்டுப் பணவரவால் மேன்மையற்று ஊக்கப்படுத்திய நிலையில் புதிய ஆலய நிர்மாணித்தலுக்கான திருப்பணிகள் திருவருட்துணையுடன் நிகழ ஆரம்பித்தன. நாட்டின் குழப்பநிலைகளால் பல வேறு தடைகள் அக்காலகட்டத்தில் இருந்தபோதிலும் துரிதமாகச் செயற்பட்ட பரிபாலன சபை திருப்பணிகளை நிறைவேற்றி, ஸி மனோன்மணி அம்பாளின் பிரதிஷ்டா மஹாகும் பாபிஷேகத் தினை 27. 06.1988 ல் நிறைவேற்றினார்கள்.

எழுமங்கை நாச் சிமார் வழிபாடு இலங்கையில் காணப்படும் பெரு வழிபாடாகக் குறிப்பிடமுடியவில்லை. ஆயினும் ஆங்காங்கே கிராமங்களில் பொங்கல் வழிபாட்டுடன் கூடிய சடங்கு வழிபாடாக அமைந்து நாச் சிமார் வழிபாடு காணப்படுகின்றது. தற்காலத்தில் சிறு தெய்வ வழிபாடுகளாகக் கருதப்படும் மாரியம்மன், நாச்சிமார், ஜெனார் வழிபாடுகள் பெருந்தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்தப்படுவதைக் காணலாம்.

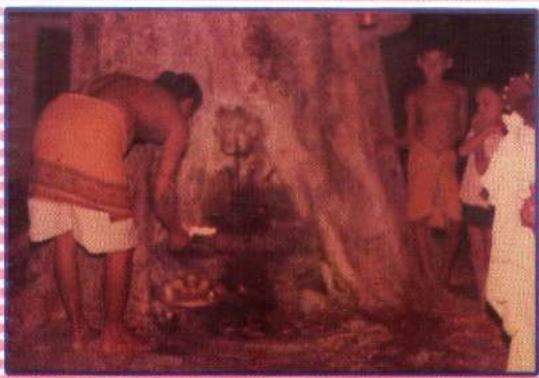
தற்போதைய அலைத்தின் இருதா விளங்கு

பிராமணர் பூசை செய்யும் முறை, உயிர்ப்பலியிடல் தடுக்கப்பட்டமை. ஒழுங்கமைந்த பூஜைகள், திருவிழாக்கள், ஆகம முறையிலான கோயில் கட்டிட அமைப்புக்கள். திருவுருவங்களை நிறுவுதல் என கிராமத் தெய்வ வழிபாட்டு முறைகளிலிருந்து ஆகமம் சார்ந்த உயர்வழிபாட்டு முறையை நாடி இவ்வழிபாடு செல்வதாக கு. ஜோஸ்பின் கலா ‘மாரியம்மன் இடைநிலைத் தெய்வம்’ (1992) என்ற ஆய்வேட்டில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மரத்தையே தெய்வமெனத் தொழுகின்ற நிலையை இவ் வழிபாட்டில் நோக்கலாம். ஸ்தல விருட்சமாக மரங்கள் இருக்கின்றன. குறித்த உருவமற்ற தெய்வமாகக் கருதி வழிபடப்படும். மரத்தின் கீழ் பீடங்கள் அமைத்தோ, மாடங்களை ஏற்படுத்தியோ, விளக்கு வைத்தோ, மண், கல், செப்பு படிவம், வெண் கலச் சிலை உருவமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

பொங்கலிட்டு வழிபடுவது இவ் வழிபாட்டிடச் சிறப்பங்களாக இருக்கும். மழையை வேண்டியும், விளைச்சலைப் பெருக்கவும், நோய்பினிகளைத் தடுக்கவும், ஏற்றுமையை ஏற்படுத்தவும், சமூகக், குடும்பச் சண்டைகளைச் சமரசப்படுத்தவும் விசேட வழிபாடுகளும் சடங்குகளும் இடம்பெறும். நேர்த்திக்கடன் நிறைவேற்றுதல், அக்கினிச் சட்டி எடுத்தல், மாவிளக் குப் போடுதல், காணிக் கைப் பொருட்களைச் செலுத்துதல், நேர்த்திக்காக மொட்டையடித்தல், தீழித்தித்தல் போன்றனவும் நடைபெறும். குழந்தைகளுக்குக் காதுகுத்துதலும் பெயர் வைத்தலும், காற்பாதம், கை, உடற் பாகங்கள், தொட்டிலும் பிள்ளையும் பஞ்ச லோகங்களில் செய்து சார்த்துதல், நாகபாம்பு பஞ்ச லோகங் களில் செய்து வைத்தல், மிருகங்களை ஆலயத்துக்கு நேர்த்தி விடுதல், காவடி எடுத்தல், அலகு, செடில் குத்தி ஆடுதல், இரவு நேரங்களில் புராண இதிகாசக் கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட கூத்துக்கள், கும்பி, கோலாட்டம் போன்ற கிராமிய நடனங்கள், வில் லுப்பாட்டு போன்றன நடைபெறும். உண்மையில் எழுமங்கை நாச்சிமார் ஆலயத்தின் வளர்ச்சியில் இவ் அம்சங்கள் யாவற்றையும் காண்கின்றோம். இயல்பாகவே இத்தீவு மக்களின் சித்தத்தோடு கலந்துவிட்ட ஆண்மீக உணர்வு, ஆண்மீக எழுச் சியாகத் தொழிற்படுவதன் காரணமாகவே, கிராமத் தின் முக்கிய ஆலயங்களில் ஒன்றாக இவ்வாலயம் எழுந்து நிற்கின்றது. தெய்வ அனுக்கிரகமும் இறை நம்பிக்கையும் இயைந்து தொழிற்படுவதால் எதிர் காலத்திலும் முக்கிய ஆண்மீக சமூக நிறுவனமாக விளங்குமாற்றை உணர முடிகின்றது.

ஆதி வயல்மன் கோயில் காட்சிகள்

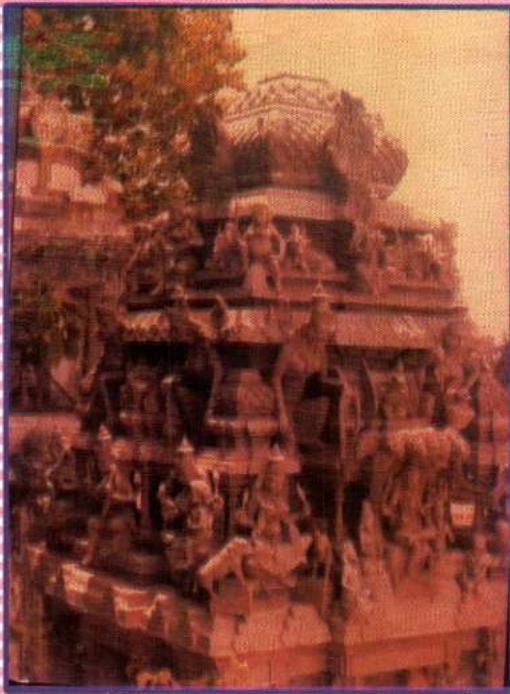

கோபாலக்ருஷ்ணக்ருக்கள் பூசைசெய்யும் காட்சி

முதலாவது கும்பாபிசேகத்தின் போது சிவபூர்வத்தியநாதக்ருக்கள்
அபிடேகம் செய்கிறார்

ஸ்துபி கட்டுமானம்

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் தென் மேற்கே அமைந்துள்ள தீவுகள் வரலாற்றுக் காலம் முதற் கொண்டு சமூகப் பொருளாதாரப் பண்பாட்டின் அடிப்படைகளில் சிறப்புற்று விளங்கியதைப் பலவேறு ஆவணங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. புவியியல் மாற்றங்களினால் பல வரலாறுகள் அழிக்கப்பட்டு மறைந்து போய்விட்டன. இடைவிடாது மேற்கொள்ளுகின்ற சில ஆய்வுகளின் காரணமாகவே பல வரலாற்றுத் தகவல்கள் ஆதாரபூர்வமாக உலகின் கண்களுக்குத் தோன்றுகின்றன.

இயற்கை அழிவுகளின் காரணமாகவும், அரசியற் காரணங்களுக்காகவும், சில பிரதேசங்களின் வரலாற்றுகள் சிதைக்கப்பட்டு உலக வரலாற்றுப் பக்கங்களில் வெற்றிடமான நிலையைத் தோற்றுவித்துள்ளன. வரலாற்றுத் தொன்மையை நிறுவுமுடியாத கையறுநிலையில் வாய்மொழி வரலாற்றுத் தகவல்களையும், இலக்கியச் சான்று மூலங்களின் ஊடான் தகவல்கள், செய்திகள் அடிப்படையிலும் வரலாற்றை உருவாக்கவேண்டிய தேவை ஏற்படுகின்றது.

எமது நாட்டிலும், இந் நிலைமை சார்ந்த தன்மையை நன்கு அனுபவித்து விட்டோம். பல்லின சமுதாய அமைப்புடைய எமது நாட்டின் வரலாற்றின் பக்கங்கள் பெரும்பாலும் பக்கச் சார்புள்ள நிலையைக் கொண்டிருக்கின்றன. இதற்கு அரசியற் பின்னணிகளும், இனத்துவ ஊடாட்டமும், மட்டும் காரணிகளாக அமையவில்லை, மதஞ்சார்ந்த உணர்வுகளும் அவற்றிடையே ஊடுருவியுள்ளன எனலாம்.

இந்நிலையில் தீவுக்கப் பிரதேசத்தின் வரலாற்றில் அரசியல், மத விடயங்கள் என்பன முக்கிய இடத்தினைப் பெற்றுள்ளன. இந்தியாவுக்கு அண்மையில் இருப்பதால் தென்னிந்தியாவின் மொழிகள், சமூகக் கட்டமைப்புக்கள், சமய தொடர்புகள், மரபுகள், கலைகள் இங்கும் பிரதிபலிக்கும் தன்மையைக் காணலாம். ஊர்காவற்றுறை நீண்டகாலமாகவே உலகளாவிய தொடர்புகளுடைய துறைமுகமாகச் சிறப்புற்ற நிலையில் இருந்தது. இப் பிரதேசத்தினுடோகப் பண்டங்களின் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி மட்டுமன்றி, சமூக, அரசியல் தொடர்புகளும் நிகழ்ந்துள்ளன. மேல் நாட்டவரின் குடியேற்ற நாடாக

நமினா நாகபூஷணியம்பாள்

இலங்கை விளங்கிய காலங்களில் சமயம் பரப்புவதை நோக்கமாகக் கொண்டவர்களின் தளமாகவும் தீவகப் பகுதி விளங்கியது. இதனால் இந்துப் பண்பாட்டின் வழிவந்த இப் பிரதேசங்களில் புதியன் புகுந்தன. புகுத்தப்பட்டன. அரசியலும் மதமும் கொண்டிருந்த தொடர்பால், இந்துசமயம் தளர்ப்புறாலும், தடைப்படுத்தப் பட்டாலும் அழிந்துவிடவில்லை. கிராமங்களின் உயிர்பான தொழிற்பாடுகள் “உறங்கு நிலையில்” போனாலும், மன்னுள் மறைந்திருந்த அதன் வேர்கள் பல்வேறு தளங்களிலும் ஊடுருவி உயிர்த்தெழுக் காத்துக்கிடந்தன.

போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்தில் தீவுப்பகுதியிலுள்ள அனேகமான இந்துக்கோயில்கள் அழிக்கப்பட்டன. நயினாதீவு நாகபூஷணி அம்மன் ஆலயம் அழிக்கப்பட்டது. இவ் ஆலய விக்கிரகங்கள் நயினாதீவிலும், சில வழிபாட்டு உருவங்கள் அனலைதீவின் தென்பகுதியிலுள்ள புளியந்தீவில் இருந்த ஆலய மரப்பொந்திலும் ஒளித்து வைக்கப்பட்டன. மிக நீண்ட காலத்தின் பின்னரே இவ் விக்கிரகங்கள் மீட்கப்பட்டு நயினாதீவு அம்மன் ஆலயம் புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டது. சிவபெருமானின் இலிங்க உருவங்கள் புளியந்தீவிலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. (இவை சம்பந்தமான மேலதிக விபரங்களை நயினாதீவு நாகபூஷணி அம்மன் ஆலய வரலாறு தொடர்பான நூல்களிலும், அனலைதீவு - புளியந்தீவு நாகேஸ்வரன் தேவஸ்தான மகா கும்பாபிஷேக மலர் 1998 இலும் பார்க்க)

அனலைதீவு எழுவடிவயல் ஏந் மனோன்மணி அம்பாள் தேவஸ்தானம்—

அனலைதீவு ஜெனார் கோயிலின் புராதன மூலமூர்த்திகள் அலைகடலின் மீது பெட்டியொன்றில் மிதந்து வந்து அனலைதீவின் மேற்குக் கடற்கரையில் ஒதுங்கின். கிராமமக்கள் பெட்டியை ஊருக்குள் கொண்டுவர முயன்று, சுமந்து வந்தனர். பாரங்காரணமாக கள்ளாமரத்தடியில் வைத்துவிட்டு திரும்பத் தூக்கும்போது, பெட்டியைத் தூக்குவதற்கு முடியாமற் போய்விட்டது. அதனால் பெட்டியைத் திறந்து பார்த்தபோது, மூலமூர்த்திகளைக் கண்டனர். இறைவனின் அருட் திறத்தையுணர்ந்து அவ்விடத்திலேயே ஆலயம் அமைத்தனர். (பார்க்க: அனலைதீவு ஜெனார் சித்திரத் தேர் வெள்ளோட்டமலர் 1980, அனலைதீவு ஜெனார் கும்பாபிடேகச் சிறப்புமலர் 1998, அனலைதீவு ஜெனார் தோத்திரத் திரட்டு 1953.)

இவ் இரு தலங்களும் அருட்செயல்களால் மக்களின் நம்பிக்கை உணர்வை ஆன்மீக அனுபவமாக மாற்றும் ஸ்தலங்களாகும். பலவேறு சடங்குகளினுடாக இவ் ஆன்மீக அனுபவத்தைப் பக்தர்கள் பெற்று வந்துள்ளார்கள். அனலைதீவின் காவற் தெய்வங்களாக இவர்கள் வழிபடப்படுகின்றார்கள். இலெளதீக் வாழ்வில் மனித மனம் ஒன்றைக் கொடுத்து ஒன்றைப் பெற விழையுமியல்புடையது.

எழுமங்கை நாச்சிமார் கோயில் பற்றி அறியும்போது பின்வரும் போக்கை அவதானிக்க முடிகின்றது. தங்கள் வாழிடத்தில், தொழிலிடத்தில் ஒரு சில மக்களால் அவதானிக்கப்பட்ட அருட்செயல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதன் மீது நம்பிக்கை கொண்டு, குடும்பத் தெய்வ வழிபாடு போன்று ஆரம்பமான ஒரு வழிபடுதலம், இன்று ஆகமவழி வந்த உயர் தெய்வ வழிபாட்டுச் சிறப்புடைய ஆலயமாகப் பரிணாமமடைந்துள்ளது. ஆலயம் என்கின்ற சமூக நிறுவனம் இங்கு உருப்பெற்றமையைக் காண்கின்றோம். ஆயினும் ஆரம்பகாலத்தில் ஆகமமரபு சார்ந்த வழிபாடுகள் எதுவும் இங்கே நிகழவில்லையென ஊரப்பெரியவர்கள் கூறுகின்றார்கள். (ஆதாரம் நேர்முகப் பேட்டிகள்)

இப்பிரதேசத்தில் காணப்பட்டதான் எழு மரங்காரணமாக ‘எழுவடிவயல்’ என இவ் ஆலயக் காணி பெயர் பெற்றுள்ளது. மேலும் அனலைதீவின் அயற் கிராமமான எழுவைதீவின் பெயருக்கு எழு மரங்களே காரணமெனக் கிராமப் பெரியார்கள் கூறுகின்றார்கள். திரு. ச. சதாசிவம் சேவியரின் ‘சுப்த தீவு’ நாலிலும் இத் தகவல் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. நீண்ட காலத்தின் முன்னே இருந்துவந்த ‘எழு’ மரத்தின் அடிச்சுவட்டைக்கூட இவ் அயலில் மட்டுமன்றி ஊரின் எத்திக்கிலும் இன்று காணமுடியவில்லை. சில அருட்தலங்களில் உணர்வழிப்புமான வழிபாட்டைக் காணலாம். எழு மரத்தின் மீது தெய்வம் உறைந்துள்ளதான் நம்பிக்கையை பின்வரும் நிகழ்வு புலப்படுத்துகின்றது.

‘13ம் நூற்றாண்டின் முற் பகுதியில் அனலைதீவில் குடியேற்றம் குறைவாக இருந்தது. அப்போது இக் கோயிலின் அருகே அமைந்திருக்கும் அரசன்புலம் என்னும் காணியும் அதைச் சுற்றியுள்ள இடங்களும் திருத்தப்படாமல் காடாயிருந்தன. அதைத் திருத்தி வயல் நிலமாக்க எண்ணி, காட்டை வெட்டி அழித்தார்கள். அப்போது இக் கோயில் இருக்குமிடத்தில் ஒரு பெரிய எழுமரம் நின்றது. அம் மரத்தை வெட்டியபோது மரத்திலிருந்து இரத்தம் ஆஹாகப் பெருக ஆரம்பித்தது. அதைக் கண்டு பயந்து இம் மரத்தை வெட்டாது விட்டுவிட்டு வெட்டுக் காயத்திற்கு மருந்து வைத்துக் கட்டினார்கள்.’

அன்றையில் எழுவடிவால் ஏ மனோன்மணி அம்பாள் தேவந்தானம் —————

அன்றையில் ஐ. ஆறுமுகப் புலவர் (எழுமங்கை நாச்சியார் கும்பாபிஷேக மலர் - 1988) பொதுவாகப் பல கிராமங்களிலும், அமையப்பெற்ற அனேக வழிபாட்டிடங்கள், கிராம மக்கள் இறையனுபவப்பட்ட தலங்களாக அறியப்படுகின்றன.

மரத்தின் காயத்துக்கு மருந்திட்டுக் குணப்படுத்தியதான் செய்தி, மரத்துக்கு உயிர் இருக்கின்றது என்ற நம்பிக்கையை மட்டுமல்ல, வேட்ர் தலைவனான திண்ணனார் காளத்தியப்பரின் கண்களிலிருந்து வழிந்த இரத்தத்தைக் கண்டதும் பதறிச் செய்த செய்கைகளை ஒத்த பக்தி நிலையைக் காட்டுகின்றது. பெருகும் இரத்தப் பெருக்கைத் தடுக்க வழியறியாது திகைத்தவர், அருகிலிருந்த செடி கொடி மூலிகைகளின் சாற்றைப் பிழிந்து இறைவரின் கண்களில் விட்ட செயலை ஒத்ததே வெட்டப்பட்ட மரத்தின் காயத்துக்கு மக்கள் மருந்திட்ட செயல் எனலாம்.

தொன்மையான தமிழ் வரலாற்றில் இந்நிலையை ஒத்த பல செய்திகளை இலக்கியங்களிலும் காணலாம். ‘மரத்தை நீராட்டுவர்’ ‘மும்முறை வலம் வருவர்’ ‘மரத்துக்குப் பலியிடுவர்’ ‘பூசை செய்வர்.’ இவ்வாறு வழிபடுமரத்தைக் ‘கடவுள் மரம்’ (அகநானுாறு 270) ‘மாசில் மரம்’ (நந்தினை 281) ‘கடவுள் முதுமரம்’ (நந்தினை 83) என இலக்கியங்கள் போற்றியமையைக் காணலாம். இங்கே மக்கள் மரத்தையே தெய்வமாக வழிபட்டனர்.

இச்செய்தியை, இவ் ஆலயத் திருவூஞ்சற் பா இல. 10இல் இனுவில் மஹா வித்துவான் பிரமரீ மா.த.ந. வீரமணி ஜயர் பொதிந்துள்ள வித்ததை நோக்கலாம்.

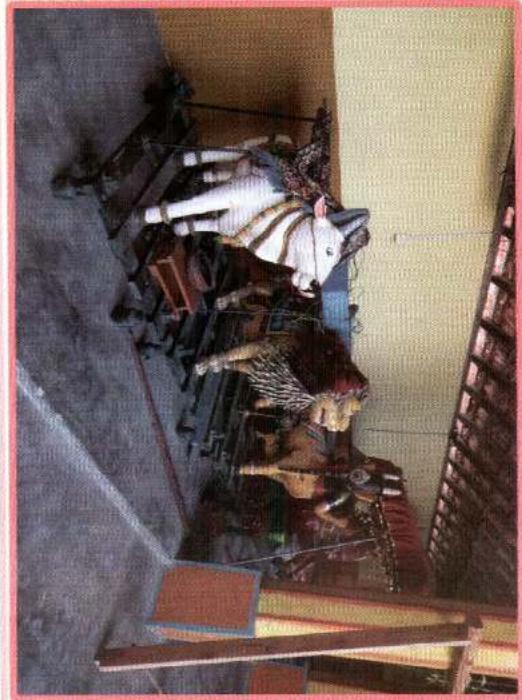
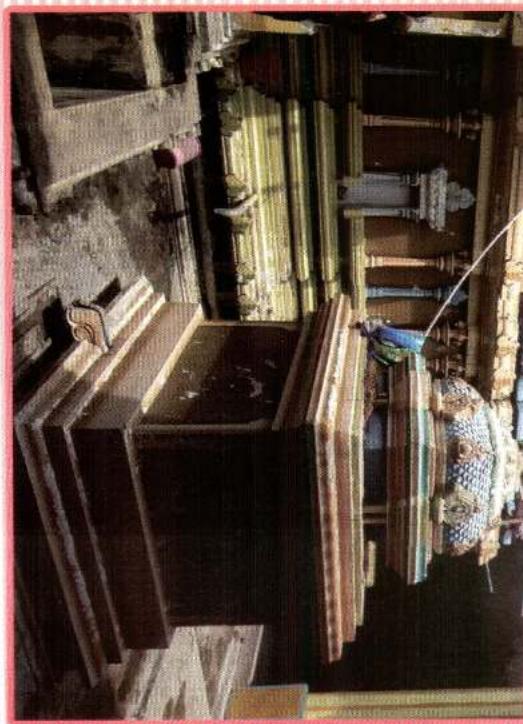
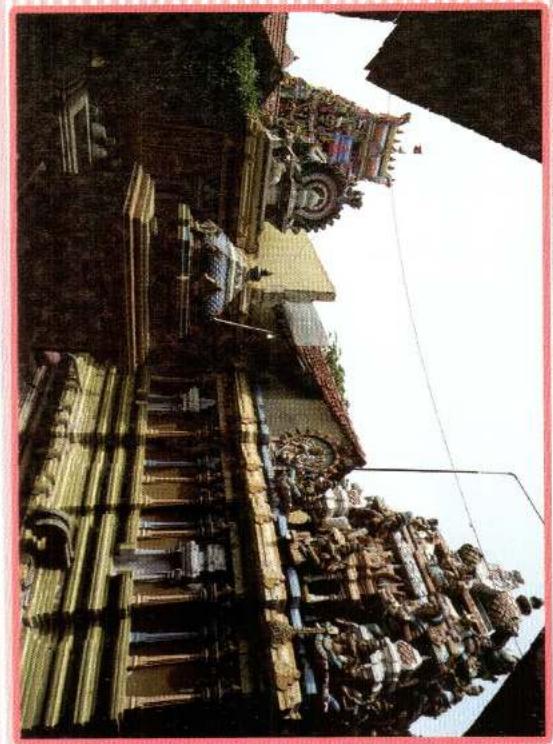
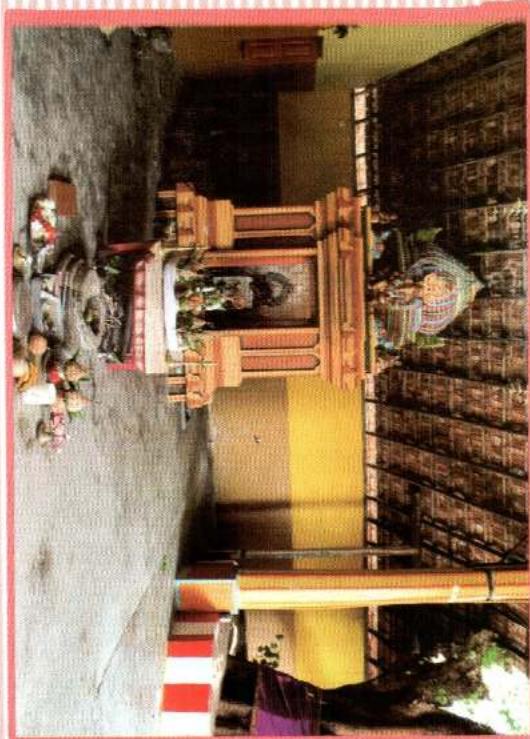
“எழுமரத்தின் உருவாகி வந்த மரந்தே
எழிலாக அருள் தந்த கோலங் கண்டே
எழுமங்கை வானிலிருந்து முன்னாள் வந்தே
ஏந்தியுனைப் பூஜித்த கதைகள் கேட்டே
தொழுதுன்னை வணக்கிடவே தொண்டு செய்து
துணை நீயே எனுமதியார்க் கருணம் செய்தாய்
எழுவடியின் வயல் பொலியும் அனலை மேவும்
எழிலீமே னோன்மணியே ஆமர் ஊஞ்சல”

செவிவழிச் செய்தியானாலும் அதனுள் பொதிந்துள்ள வரலாற்றையும் மக்களின் உணர்வையும் தெய்வத் திருவருளையும் இயலிசை வாருதி வீரமணிஜயர், அருளிய பாவினுாடாக நுட்பமாகப் பதிவு செய்துள்ளார் எனலாம்.

கோயிலின் வெளிப்புறத்தோற்றம்

ஆலயத்தின் உட்பகுதியில்

சக்தி வழிபாடு

சௌல்வி. ச. தர்மிலா

நூலகர், அனைத்தீவு யாதுசன நூலகம்

வழிபாட்டின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

வழிபாட்டிற்கான அடிப்படை வாழ்க்கையில் மனிதனுக்கு ஏற்படும் அச்சம், அங்கு போன்ற அனுபவங்களே எனலாம். அச்சம் என்பது பொதுவாக எல்லா உயிர்களிடத்திலும் நாம் காணக்கூடிய இயல்பாகும். ஆனால் அங்கு, பாசம், நன்றி போன்றன மனிதனுடைய சிந்தனைகளின் உச்ச உணர்வுகளாகும். மனித நலன்களுக்கு நன்மையும் தீமையும் ஏற்படுத்துகின்ற ஆற்றல்கள் இருப்பதை மனிதன் உணர்ந்தான். அவனது நலன்களுக்கு நன்மையளித்த ஆற்றல்களிடத்தில் அங்கு, நன்றி போன்ற உணர்வுகளையும், தீமை ஏற்படுத்துகின்ற ஆற்றல்களிடத்தில் அச்ச உணர்வையும் கொண்டான். இயற்கைச் சக்திகள் மனித வாழ்க்கைக்குத் தேவையாகவும் இருந்தன. அதே சமயம் அவற்றால் இடர்களும் சில வேளைகளில் ஏற்பட்டன.

விண்ணையும் மண்ணையும் குரியனையும் தீயையும் மழையையும் மனிதன் வழிபாடத் தொடங்கியமைக்கு இவ் அச்ச உணர்வுகளும் அங்கு, நன்றி, உணர்வுகளும் அடிப்படைகளாயின. இவை மிக ஆதிகாலச் சமுதாயங்களிடையே ஏற்பட்டு பல்வேறு காலகட்டங்களிலும் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் ஏதோவொரு வகையில் நம்பிக்கைகளாக உருவாகின. இயற்கை வழிபாட்டின் தொடக்கத்தைச் சமூகவியலாளர்கள் இவ்வாறே கருதுகின்றார்கள்.

நோய், மரணம் போன்றனவும், ஏனைய உயிரினங்கள் போன்றனவும் கூட அவனது நம்பிக்கைகளுக்கு மூலங்களாயின

“சமயம் என்பது புனிதமான ஒன்றைப் பற்றிய நம்பிக்கைகளும் செயல்முறைகளும் அடங்கிய ஒரு ஒழுங்கமைந்த முறையாகும்” என்கின்றார் எமிலி தர்கைம் (Emile Durkheim) “பகுத்தறிவுக்கு எட்டாததும், செயல்ளவிற்கு உட்படாததுமான ஓர் உலகத்துடன் தொடர்பு கொள்ள மக்கள் ஏற்படுத்திக்கொண்ட முறையே சமயம்” என்கிறார், ‘ஓடியா’ (O Dea)

“தன்னகப்பால் ஒரு சக்தி உண்டு’ அதனை யாசிப்பதன் மூலமே தனது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யலாம்.” என அக்கால மனிதன் கருதினான். பய உணர்வே இக்கால சமய நெறியின் மூலமாகும்” (சிற்றம்பலம் சி.க இரண்டாவது உலக இந்து மாநாட்டு மலர் 2003 ப. 342)

வெவ்வேறு சிறு சிறு குழுக்களிடையே வேறுபட்ட வழிபாட்டு நம்பிக்கைகளும் முறைகளும் ஏற்பட்டன. உலகமெங்கும் இவ்வாறான பல நம்பிக்கைகள் அக்காலம் முதல் இக்காலம் வரை இருந்து வருவதைப் பல்வேறு ஆய்வாளர்கள் கண்டு வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள். இவற்றை ஆழந்து கவனிக்கையில் ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலும் நிலவிய நம்பிக்கைகள், வழிபாட்டு முறைகளை ஏற்படுத்தியுள்ளமையை உணர முடிகின்றது. மக்களின் குடியிருப்புப் பகுதிகள் கிராமங்களாகவும், சுற்று நாகரிக நிலைப்பட்ட பிரதேசங்களாகவும் இவ்வகைப்பாட்டிற்கு உட்படமுடியாத பின்தங்கிய பகுதிகளாகவும் அவர்களுடைய நிலமைகளைப் பொறுத்து நோக்குகையில் பல வகைப்படுகின்றன. இப்பகுதிகளில் நாட்டுப்புற வழிபாட்டு மரபு, உயர் வழிபாட்டு மரபு என வேறுபாடுகள் பலவற்றை உள்ளடக்கிய வழிபாடுகளை காண்கின்றோம். ஆதிகால மனிதர்கள் தொடக்கத்தில் இயற்கையை வழிபடத் தொடங்கினார்கள். இயற்கை சக்திகளுக்குத் தெய்வீகத் தன்மை கொடுத்து அவை ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு கடவுளாக உருவகித்து வழிபட்டனர். இவ்விதமாக இயற்கைச் சக்திகளைத் திருப்திப்படுத்தி வழிபட்டதுடன் தமக்கு நன்மைகளை வழங்கும்படி வேண்டினர்.

மரவழிபாடு:-

ஆதிகால மனிதனுக்குத் தனக்கு கணியும், நிழலும், நோய் தீர்க்க மருந்துமாக உதவிய மரங்களிடத்து நன்றி பாராட்டும் மனப்பாங்கு தோன்றியிருக்க வேண்டும். இறந்த மரங்களின் பட்டுப்போன அடிமரம் அவனுக்கு வணக்கத்துக்குரிய சின்னமாக விளங்கியிருக்க வேண்டும். இவ்வாறே, தனது சமுதாயக் கூட்டத்தின் தலைவன் அல்லது அரசன் இறந்து விட்டபோது, அவர்களின் நினைவாகப் பொதுவிடங்களிலும், மரங்களின் கீழும் கற்களை நிறுவி வழிபடத் தொடங்கியபோது இறந்தவர்களின் வழிகாட்டுதல்கள் தொடர்ந்தும் இருத்தல் வேண்டும் என்ற விருப்பத்தால் வேண்டுதல்கள், பிரார்த்தனைகள் கூறுகின்ற நிலை தோன்றிருக்க வேண்டும். அவனும் அவனது குடும்ப அங்கத்தவர்களும் வழிபட வசதியாக மரங்களின் நிழல்களில் அமைக்கப்பட்ட இவ்வகை நடுகற்கள் குறித்த உருவமற்றவையாகக் காணப்பட்டன. மரங்களின் வழிபாடும் மரநிழல்களில் கற்களின் வழிபாடும் மனிதனின் சிந்தனை வளர்வதா, வழிபாட்டு இடமாகவும் வழிபாட்டுருவங்களாகவும் வளர்ச்சியுற்றுன என அறிஞர்கள் கருத்துகள் வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

இயற்கைச் சூழலில், ஆறு, குளம் போன்ற நீர் நிலைகளின் அருகினிலே குறித்த சிலவகை மரங்களின் அடியிலே, குறித்தவகை கற்களில் உருவங்களை ஆக்கி நிறுவிப் படிமுறையாக வளர்ச்சியற்ற இவ்வழிபாட்டு இடங்கள் மரக்கோயில்களாகப் பிற்காலத்திலே உருவாகின. இவ்வாறே சிலவகை மரங்களில் இறந்தவர்களின் ‘ஆவிகள்’ உறைவதான நம்பிக்கைகளும் தோன்றின என்பர்.

மரக்கோயில்கள் இயற்கையால் அழிக்கப்படக் கூடியனவாக இருந்தன. பல ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் வளர்ச்சியுடாக மனிதனின் சிந்தனை பலபடிகள் விருத்தியற்று முன்னேறிய நிலையில், அவனது நம்பிக்கைகள் சமயம் என்கின்ற நெறிமுறைகளாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டன. மரக்கோயில்கள் அழியாத கற்கோயில்களாக உருமாற்றம் பெற்றன. மரங்களின் அடியில் அமைந்திருந்த கோயில்கள் தனியாக அமைக்கப்படுகையில் மரங்கள் அக்கோயில்களின் ஸ்தல விருட்சங்களாக வழிபடப்பட்டன. கோயில்களுக்கும் ஸ்தல விருட்சங்களுக்கும் இடையே நிரந்தரத்தொடர்பு இருந்தே வருகின்றது. சமய வழிபாட்டிலே, மரங்களினதும், மரத்தின் பாகங்களினதும், பயன்பாடு வரையறையற்றது.

அனலைத்து எழுவடிவயல் ஸ்டி மனோன்மணி அம்பாள் தேவஸ்தானம் —

சிந்துவெளி நாகரிகத்தைக் கண்டுபிடிக்க உதவிய மொகஞ்சாதாரோ, ஹரப்பா முத்திரைகளில் ‘அரசு’ மர இலைகள் கொண்ட கிளையொன்று பொறிக்கப்பட்ட முத்திரை கிடைக்கப்பெற்றுள்ளது. பகவத்கீதயில் கிருஷ்ண பரமாத்மா, மரங்களில் நான் அரசமரமாக இருக்கிறேன் (கலோகம்21) என்கின்றார். மரங்களுக்கும் மனிதருக்குமுள்ள தொடர்பு பிரிக்கப்படமுடியாதது என்பதைத் தற்கால விஞ்ஞான நிருபணங்கள் மெய்ப்பிக்கின்றன. மேலே கூறப்பட்ட மனித மரத் தொடர்புகளும் சமய நம்பிக்கைகளும் இந்தியா உட்பட உலகநாடுகள் பலவற்றிலும் பரவி நிலைபெற்றுள்ள தன்மையைப் பல்வேறு அறிஞர்கள் ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள்.

நீண்ட பாரம்பரியமுடையதாக உலகளாவிய பல சமுதாயங்களினாலும் கடைப்பிடிக்கப்படும் மரவழிபாடு காணப்படுவதைக் காண்கின்றோம். இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்க்கைமுறை, தான் வாழும் பிரதேசத்தினுடைய அம்சங்களுடன் கொண்டிருந்த தொடர்பு முறை என்பன இவ்வகை வழிபாட்டுத்தன்மையைத் தூண்டியிருக்க வேண்டும் என நம்ப இடமுண்டு. நாடோடியான மனிதன் நாகரிக மனிதனாக மாறுமாற குலமரபுகளின் தோற்றங்கள், மரபுச்சின்னங்கள், மரபுத் தெய்வங்கள் எனப் படிமுறையான வளர்ச்சிகள் நிகழச் சாத்தியங்கள் அமைந்துள்ளன. இந்துமதத்தின் தொல்லியல் எச் சங்கள் பலவகையிலும் இச் சாத்தியங்களை நம் பிக்கைக்குரியனவாகின்றன. எமது தமிழ்மொழியிலெழுந்த பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் வரும் செய்திகள் இவற்றை எடுத்துரைத்துள்ளன. மரத்தை வழிபட்ட நிலையிலிருந்து மரக்கோயில்கள் உருவாகின. இம்மரக்கோயில்கள் இயற்கையான வனச்சுழிநிலையில் விளங்கின. மரவழிபாட்டு முறைகளிலிருந்து உருவ வழிபாட்டு முறை வழிபாடுகள் பரிணாமம் பெற்றன. சடங்கு நிலையிலிருந்து வேதவேள்விகள், யாக வழிபாடு என்பன தோற்றம் பெற்றன. யாகத்திலே அக்னி மூலம் தேவர்களுக்கு ‘அழுது’ அளிக்கப்பட்டன. அக்னியை வளர்க்கக் குறித்த சில மரத்தின் பாகங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. தேவர்தலைவனான சிவபெருமானுக்குரிய மரமாக ஆலமரம் அமைந்திருப்பதைப் பல தமிழ் இலக்கியச் சான்றுகள் எடுத்துரைக்கின்றன. அரசு போன்றவை சிவலுக்கும், கடம்பு, வேங்கை மரங்கள் முருகனுக்கும், வேம்பு அம்மனுக்கும் சிறப்பான மரங்களாகும். காலப்போக்கிலே ஆகம அடிப்படையிலமைந்த ஆலயங்களில் இம்மரங்கள் தலவிருட்சங்களாகப் பேணப்பட்டன. இவற்றுக்கான வழிபாடுகளும் காலங்காலமாக நிலைத்து நிற்கின்றன.

சிலப்பதிகாரத்திலே ‘ஞாயிறு போற்றுதும் ஞாயிறு போற்றுதும்’ எனத் தொடங்கும் பாடல் மூலம் வழிபாட்டின் நிலையைக் காண்கிறோம். குரியன், சந்திரன், தாவரங்கள், மழை போன்றன வழிபடுபொருளாக அமைந்து போற்றப்பட்டன. பருவகால மாற்றங்களால் இயற்கையாக நடைபெற்ற நிகழ்வுகளால் மனிதன் பாதிக்கப்பட்டான். நல்லவை நடக்கும்போது தெய்வ அருள் கிடைப்பதாகவும் தீயவை நடக்கும்போது தெய்வத்தின் கோபம் ஏற்பட்டுள்ளதாகவும் கருதினான். இந்நிலையில் மனித மனத்தில் ஏற்பட்ட சிந்தனை சமய நம்பிக்கைகளாக உருவெடுத்தன.

இறந்தவர்களின் ஆவிகள் தீமைகளையும் நன்மைகளையும் ஏற்படுத்த வல்லன என நம்பினார்கள். ஆவியின் சீற்றத்தைக் குறைக்கவும், தடுக்கவும் ஆவியை வணங்கத் தலைப்பட்டனர். ஆவிகளும் தெய்வங்களே என நம்பினார்கள். முன்னோர், தென்புலத்தோர், பிதிர்கள் என்றெல்லாம் இறந்தவர்கள் குறிக்கப்பட்டு வணங்கப்பட்டார்கள்.

இவ்வாறு இயற்கை வழிபாட்டின் ஊடாகவும், மரவழிபாட்டின் ஊடாகவும் முன்னோர்களை நினைந்து நடுகல் வழிபாட்டின் ஊடாகவும், உருவ வழிபாட்டு முறையை பல்வேறு உலக சமயங்களிலே நிலைபேற்றைந்தமையைக் காண்கிறோம். இந்திய உபகண்டத்தில் பல்வேறு அரசியல், பொருளாதார நிலைமைகளும் இயற்கை நிகழ்வுகளும் சமூகங்களுக்கிடையே போர், அழிவு, இடப்பெயர்வு போன்ற சூழ்நிலைகளில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியிருள்ளன. இதனால் பண்பாடுகள் எனப்படும் சமுதாயங்களின் தனித்துவங்கள் அழிந்தும், ஒன்றில் ஒன்று கலந்தும், நல்ல அம்சங்களைப் பெற்று நிலைபேற்றைந்தும் உள்ளன. பின்பற்றுபவர்களின் மனப்பாங்கு வளர்ச்சிகளும் பண்பாட்டில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றன.

சக்தி வழிபாட்டின் தோற்றமும் மகத்துவமும்: பெண் தெய்வ வழிபாடு

கல்வியறிவை அதிகமாகக் கொண்டிராத மக்களின் நம்பிக்கைகள் ஒரு விதமாகவும், கற்றவர்களின் மத்தியிலே நம்பிக்கைகள் வேறு விதமாகவும் இருந்தன. இயற்கையாகச் சக்திகளை, மக்களின் வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமான சக்திகளைப் பெண்ணாக உருவகிக்கும் தன்மையை உலகின் பல்வேறு பண்பாடுகளிலும் காண்கின்றோம். ஒவ்வொரு உயிருக்கும் ஆதாரமாக விளங்குவது தாய் என்னும் பெண்ணம்சமே. உடலியல் ரத்தியான முக்கியத்துவம் உற்பத்தி, செழுமை, பாதுகாப்பு, வெற்றி போன்ற வாழ்வியல் அம்சங்களோடு ஒன்றிணைந்து காணப்பட்டது. வளமிக்க வாழ்க்கைக்கு ‘தாயே , பெண்ணே’ ஆதாரமென்ற சிந்தனையை இது மேம்படுத்தியது.

‘பெண் தெய்வ வழிபாடு தொன்றுதொட்டு உலகின் பல பாகங்களிலும் பல நாற்றாண்டுகளாகவே நிலைபெற்று வருகின்றது. பெண்வழிச் சமுதாய அமைப்பு பழங்குடி இனத்தவரிடையே ஏற்பட்ட காலத்திலிருந்தே இவ்வழிபாடு சிறப்புற்று விளங்கியது என்னாம்’ என History of Sakta Religion (1973) நாலில் N.N. பட்டாச்சாரியா அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்.

உலகத்தின் தோற்றத்துக்கும், அதன் பெருக்கத்துக்கும் சக்தியே காரணம் என்பர். இந்தியாவின் பண்பாட்டு மரபு சக்திக்கு முன்னிலையளிக்கும் தன்மையைக் காண்கின்றோம். சக்தியைப் பல்வேறு வடிவங்களில் வழிபடும் தன்மை காலப்போக்கிலே நிலைபெற்றுப் பெண் தெய்வ வழிபாடாக வளர்ச்சி பெற்றது.

இந்தியாவில் பிரதானமாக இருவகையான பண்பாடுகளைக் காண்கின்றோம். திராவிடச் சமுதாய மரபு, ஆரிய சமுதாய மரபு என்னும் இவற்றின் பிரதான வேறுபாடுகளை அவற்றின் வழிபாட்டு முறைகளினுடோகவும் சடங்குகளினுடோகவும் காணலாம். திராவிடச் சமுதாயம் கைக்கொண்ட மரபுகளே சிந்துந்தி பாயும் பிரதேசம் உட்பட பெரும்பான்மையான இந்தியா முழுமையிலும் நிலவியதென்பர் அறிஞர். ஆரிய சமுதாயம், படையெடுப்பு, இடப்பெயர்வு போன்ற பல காரணங்களால் இந்தியாவுக்குள் நுழைந்த வேறுபட்ட பண்பாடுடைய அன்னிய சமுதாயமாகும். திராவிடக் கலாசாரம் தாய்வழிச் சமூக அமைப்பினை உடையது. சமூகச் சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப இவ்விரு பண்பாடுகளும் காலப்போக்கில் ஒன்றையொன்று அனுசரித்துக் கலப்பட்டிரு இயங்கலாயின.

சமூக வளர்ச்சினை நோக்கும்போது, பெண்வழிச் சமுதாய அமைப்பே பழமையானதெனவும், ஆண்வழிச் சமுதாய அமைப்பு பின்னர் தோன்றியதெனவும் சமூகவியலாளர்கள் கருதுகின்றனர். அவ்வகையிலே, திராவிடப் பண்பாடும், ஆரிய பண்பாடும் கலந்து உருவாகிய இந்துசமயம் என்கின்ற சனாதன சமயத்திலே சக்தி வழிபாடு பிரதான இடத்தை எடுத்துக்கொண்டது.

மழை சுரக்கும் மனோன்மணி

II. நடராஜா

தலைவர், அனலைதீவு மனோன்மணி அம்யாள் அன்னதான சபை

பிரபஞ்சத்திலே, வாழும் சகல ஜீவன்களினதும் நன்மைகளைக் கருதி நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் என்று பஞ்சபூதங்களை இறைவன் படைத்துள்ளார். இப்பஞ்சபூதங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒன்றுடன் ஒன்று சம்பந்தமுடையன. பஞ்சபூதங்களிலும் முதன்மை நிலையை வகிப்பது நீர் எனலாம். பூமியைச் சூழ்ந்து பரந்துள்ள ஆகாய வெளியினிலே காற்றின் கூறாக மறைந்திருக்கும் நீரானது மேகமாக மாறிக் குளிர்ந்து மழையாகப் பூமியில் வீழ்கின்றது. பூமியானது இயல்பாகவே நீரைக் கொண்டிருக்கின்றது. மண்ணில் சேமிப்பறிருக்கும் நீரானது குரியனின் குட்டனால் மீண்டும் ஆவியாகி ஆகாயத்தை அடைகின்றது. மழைநீர் மண்ணினுள் சென்று மறைந்து விடாமல், பலவாறாகப் பிரிந்து ஆறாக, நதியாக, கடலாக பல நீர்நிலைகளாக அமைந்து ஜீவராசிகளுக்கு அமுதமாக விளங்குகின்றது. நீர் வளம் அமையாதுவிடின் ஜீவராசிகளே வாழ்தல் அரிது என்பது நிருபணமான விடயமாகும்.

இந்து மரபுப்படி, பஞ்சபூதங்களையும் நம்மை வாழ்விக்கும் தெய்வங்களாகக் கருதி வழிபடுகின்றோம். நால் வேதங்களிலும் மழை உட்பட இவ் இயற்கைச் சக்திகளைத் துதித்து வணங்கும் முறைகள் காணப்படுகின்றன.

இத் தெய்வங்களை யாகங்கள், யக்ஞங்கள் ஹோமங்கள் மூலம், மனத்திருப்தி செய்து ஆகாரங்கள் உட்பட ஆகுதி செய்தால், தேவர்கள் மழையைப் பெய்விப்பார்கள் எனக் கூறப் படுகின்றது. இருக்குவேத மந்திரங்களால் தேவர்களைத் துதித்து, யகர் வேதங் கூறும் முறைப்படி ஹோமங்களைச் செய்து, சாமவேத தோத்திரங்களால் தேவர்களைப் புகழ்ந்து பாடி, அதர்வவேத மந்திரங்களால் ஹோமங்கள், யாகங்கள் செய்யும்போது அவை தேவர்களுக்கு உணவாகச் சேர்கின்றன. அவையே பன்மடங்குகளாக, நல்ல மழையாக நம்மை வந்து சேர்கின்றன. மேகத்துக்கு அதிபதி வருணபகவான் ஆவார்.

அனலைதீவின் பிரதான தொழிலாக அமைந்துள்ளது விவசாயமாகும். கடல் சூழ்ந்த இப்பூமியில் மாரிமழையை நம்பியே விவசாய முயற் சிகள் அமைகின்றன. கிணறுகள், கேளிகள், சிறுகுளங்கள் இவ்வுரின் நீருற்றுகளாக அமைகின்றன. ஏனைய தீவுகளிலும் பார்க்க நன்றீ வளம் நன்மன்வளம் என்பன சிறப்பாக அமைந்துள்ளதெனலாம். நீரின் உவர்த்தன்மை ஏனைய தீவுகளிலும் குறைவாகக் காணப்படுவது நீரியல் ஆய்வுகளிலிருந்து அறியப்படுகின்றது. ஆயினும் மழைவளங்கள் குன்றும் போதில்

அனலைத்தீவு எழுவடிவயல் ரீ மனோன்மணி அம்பாள் தேவஸ்தானம்

இலகுவில் உவராக மாறிவிடக் கூடியன்.
இந்நீர்நிலைகளே. எனவே மழைகாலங்களில்
மட்டுமே கமத்தொழிலை மேற்கொள்ளுவர்.

இற்றைக்கு நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு
முன் அனலைத்தீவில் கடும் வரட்சி நிலவி,
கால்நடைகள் நீரின்றி வீழ்ந்து இறந்தன. கொடிய
வெப்புநோய்கள் சகலரையும் வருத்தின.
விதைதானியத்தை வைத்துக்கொண்டு மழையை
எதிர்பார்த்து விவசாயி வானத்தை ஏக்கத்துடன்
பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். மழைக்குரிய
காலமோ கடந்து கொண்டிருந்தது. இயற்கையின்
மாறுபாட்டால் இடருற்ற மக்களுக்கு
இறைவியேயல்லாது வேறு யார் இதுமளிக்க
வல்லார்? அன்னை மனோன்மணி அம்பாளுக்கு
ஆயிரம் குடம் நீர், ஆயிரம் இளநீர் அபிடேகம்
செய்வது என்று ஆலய நிருவாகிகளும்
அம்பிகை அடியார்களும் ஆலயக் குருக்களும்
நேர்ந்து கொண்டார்கள். அடியார்கள்
ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் பங்குக்கென
பால், தயிர், பழவகைகள், அபிடேக திரவியங்கள்,
இளநீர் குலைகள் என உபகரித்து நிறைத்தார்கள்
வெயில் தகிக்கும் நிலையைக் கூடப்
பொருட்படுத்தாமல் ஆலயச் சூழலில் திரண்ட
அடியார்கள் சங்காபிஷேக கிரியைகளை
ஆற்றுமாவக்குத் தேவையான திரவியங்களைக்
குவித்தார்கள்.

எங்கும் பக்திப் பிரவாகம், மதிய
வேளையிலே அச்சிறு ஆலயத்தில் ஆரம்பித்த
அபிஷேக ஆராதனைகள் இரவுவரை
தொடர்ந்தன. ஆயிரம் இளநீர் அபிடேகம் என்ற
அளவைக் கடந்து இளநீர் காய்களை மாறி மாறி
வெட்டித் தனித் தனியாக அன்னைக்கு
வார்க்கப்பட்டன. ஆயிரம் குடம் நீர் வரிசையாக
அள்ளி வரப்பட்டு சகல்திரதாரைத் தட்டிலே
ஜம்பொன்னும் அபிடேக திரவியங்களும்
இடப்பட்டு சுகந்த வாசனாதி அத்தர் பன்னீர்

சேர்க்கப்பட்டு குங்குலியம், சாம்பிராணி வாசனைத்
தூபம் தொடர்ந்து நறுமணம் வழங்க அன்னையின்
சிரம் மீது வேதகோஷங்களுடன் பக்தி பூர்வமாக
அபிஷேகிக்கப்பட்டது. மூலஸ்தானத்தை நிறைத்த
அபிஷேக நீர் கோழுகி வழியாக மட்டும்
வெளியேறச் சாத்தியப்பாது அர்த்த மண்டபம்,
மகாமண்டபம் ஜாடாக வெளிப் பரவத்
தொடங்கியது. எங்கும் அரோகரா கோஷம்....
இளநீரிலும் குளிர்ந்றிலும் குளித்து துலங்கும்
அன்னையின் அழகைக் கண்ணாரக் கண்டவர்
கண்களிலோ ஆனந்தக் கண்ணீர்த் தாரைகள்.
அபிடேகக் கிரியைகளில் ஈடுபட்ட அந்தனை
சிரேஷ்டர்களின் மேனியைங்கும் வியர்வைத்
தாரைகள், ஏதோ ஒரு வேகம்; ஒரு சக்தி,
ஆட்படுத்திப் பரவசப்படுத்தி, உள்ளேயிருந்து
இயங்கத் தூண்டி, அன்னையின் திருவருட்கடலில்
தோய்ந்தாற் போன்ற நிலையே நிலவியது.

அனலைதீவு எழுவடிவயல் ஏஞ்சோன்மணி அம்பாள் தேவங்தானம் —

கோமுகித் துவாரத் தை அடைத் து, மகாமண்டபத்தின் வடக்கு, தெற்கு வாசல்களை மூடி மண் அணையிட்டு முகப்பு வாசலுக்கும் மண் அணையிட்டு தொடர்ந்து அபிடேகிக்க, மூன்று மண்டபங்களிலும் அரை அடி உயரத்திற்கு நீர் நிறைந்தது.

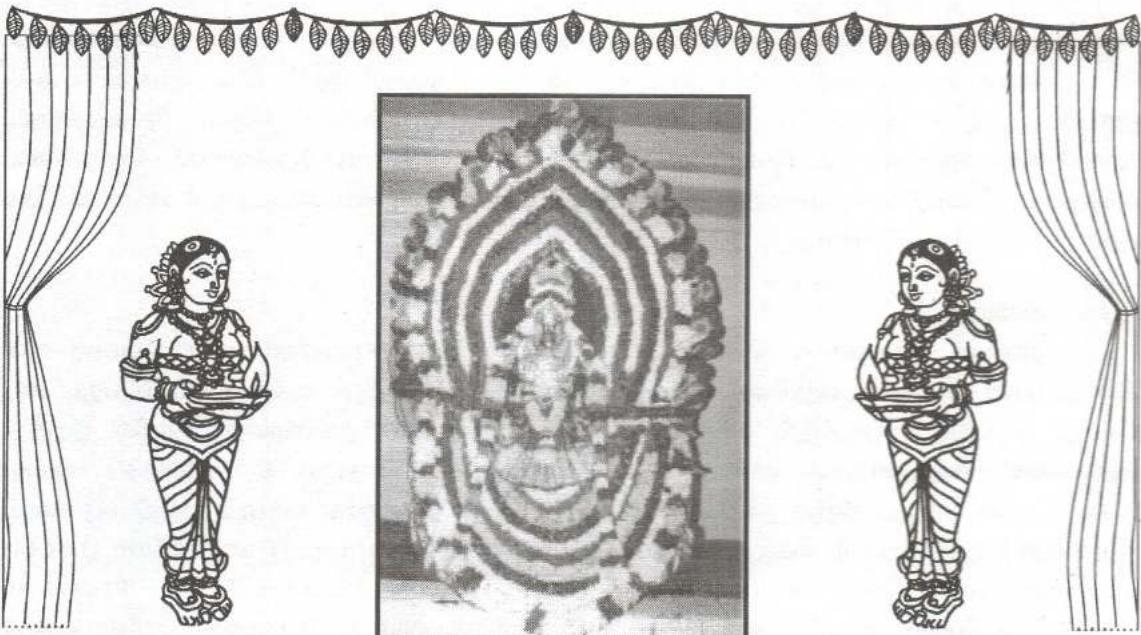
“நின்னருள் வேண்டுகின்றோம் - எங்கள்
நீதியற் தர்மமும் நிலைப்பதற்கே
பொன்னவர் கோயில்களும் - எங்கள்
பொற்புடை மாதரும் மதலையரும்
அன்னநல் ஸணிவயல்கள் - எங்கள்
ஆடுகள் மாடுகள் குதிரைகளும்
இன்னவை காத்திடவே - அன்ன
இணைமலர்த் திருவடி துணைபுகுந்தோம்”

(மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார்)

“மழையும் காற்றும் பராசக்தி செய்கை காண், வாழ்க தாய்” என்ற நம்பிக்கையைக் கொண்டு அன்னயைச் சரணடைந்த அடியார்கள் அகிலத்துக்கு மழை கிடைத்து குளிர்ச்சியடைவதற்கு முன் னே, அன்னயின்

திருப்பாத மட்டத்துக்கு நீர் நிற்குமாறு செய்து ஆலயத்தைக் குளிர்வித்தார்கள். அன்னயை அபிஷேக ஆராதனைகளால் குளிர்வித்தார்கள்.

மூலஸ்தானம் ஒரு ஞானவாவி ஆகியது. திருவருள் வெள்ளம் கரந்து பெருகி ததும்பி நின்றது. அன்னயின் அரூட்கரப்பில் அடியவர்கள் நனைந்து திளைத்தார்கள். ஓமென்ற நாதமும் அரோக்ரா கோஷமும் அம்மையே என்ற நாமமும் பேரோலியாய்ப் பொங்கிப் பெருகின. பஞ்ச பூதங்களையும் அங்கே அன்னயின் அருள் ஆற்றுப்படுத்தியது. பூஜைகள், விழா எல்லாம் நிகழ நேரமோ நடு இரவை அண்மித்த நிலையில் மேற்கு, வடக்கு திசைகளில் எழுந்த கருமேகங்கள் அன்னயின் அருளோ என்னும் படியான நிறைமாரியாகப் பொழிந்தன. அடியவர்களின் மனத்தில் அன்னயை பூரணமாக உணர்ந்தவோர் புதுமை. “இவ்விதமாகவே சித்தத்திலே நின்று சேர்வதுணரும் சிவசக்தி தன்புகழ்” செப்பி விட்டோம்.

**சிவாகங்கள்ற் சுறப்பநூல்ற்
ஆலய அமைப்பும் தத்துவமும்**
ஸ்ரீதி சர்மா கிருஷ்ணனந்த சர்மா B.A(Hons) M.Phil

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், சமஸ்கிருதத்துறை,
யாழ் பல்கலைக்கழகம்.

வேதாகமம் வழிவந்த சமயங்களின்படி சிவாகம மரபுசார்ந்து அமைக்கப்படும் ஆலயங்களின் எல்லா அமைவும் கடவுளர்களின் இருப்பிடங்களுக்கு உரிய அமைவோடும், வழிபடும் உயிர்கள் முத்தி அடைவதற்குரிய சாதனங்களோடும் பொருந்தி உள்ளன. ஆலயங்களில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருமேனிகள் உயிர்களை நல்வழிப்படுத்துவன. ஆலயங்கள் இறை வழிபாட்டுக்கு மட்டுமல்லாமல் அறுபத்து நான்கு கலைகளையும் வளர்க்கின்ற இடமாகவும், சமுதாய ஒருங்கிணைப்பு மையமாகவும் விளங்குகின்றன.

பெயர்க்காரணம்

இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள இடத்தைக் கோயில் எனவும் ஆலயம் எனவும் அழைக்கின்றோம். கோயில் என்பது இறைவனது இருப்பிடம், ஆலயம் என்பது ஆன்மாவை லயப்படுத்தும் இடம். மனிதனுக்குக் கடவுளை நினைப் பூட்டும் இடம். இறையுனர்வை மனிதனுக்கு மனதில் உணர்ச்செய்யும் இடம். ஆனவமலம் அடங்கி ஆன்மா இறைவனுடன் சேர்வதற்குரிய இடம். கோ - இறைவன் இல்-இருப்பிடம் ஆ - ஆன்மா லயம் - சேருவதற்குரிய இடம் என்னாம். மேலும் தேவஸ்தானம், தேவகிருகம், தேவாயதனம், தேவாலயம், தேவகுலம், தேவமந்திரம், தேவேஸ்மம், தேவபவனம், சைத்தியம், சேஷத்திரம் என்பன இறைவனது இருப்பிடம் என்னும் பொருள்படப் பல பெயர்களாலும் ஆலயம் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

ஆலய அமைவிடம்

சிவனை மையமாகக் கொண்ட திருக்கோயில் அமைப்பு பரிவாரங்கள் என்பவற்றைச் சிவாகமங்கள் விதித்துக் கூறுகின்றன. ஏனைய தெய்வங்களைப் பிரதான தெய்வமாகப் பிரதிட்டை செய்து வழிபடும் மரபுகளிலும் சிவனை மையமாகக் கொண்ட தன்மையை மனதில் இருத்தி ஆகமங்களிற் கூறியவாறு செயற்படுதல் வேண்டும். சிவாகமங்கள் கூறும் கிரியாபாதத்தில் ஆலய அமைப்புக்கள் மற்றும் கிராம நகர அமைப்புக்கள் பற்றிக் கர்வணம் என்னும் பகுதி விரிவாகக் கூறுகின்றது. இக்கர்வணம் என்னும் கிரியைகள் பற்றிக் காரணாகமம் (2.3) காமிகாகமம் (1-11.14) கப்பிரபேதாகமம் (1.25) அம்கமத்பேதாகமம் (78) அஜிதாகமம் (1.7) அம்கமத்காசியம் (1) கிரணாகமம் (111.24) ஆகியவை கூறுகின்றன. இவை சிவலிங்கஸ்தாபனம் செய்யத்தக்க பிரதேசங்களை

அனலைத் வெழுவடிவம் ஏற்ற மனோஷ்மணி அம்பாள் தேவங்தானம் —————

மையப்பொருளாகக் கொண்டே விளங்குகின்றன. அத்துடன் சிவலிங்கதாபனம் செய்யத்தகாத பிரதேசங்களையும் அஜிதாகமம், தீப்தாகமம் என்பன குறிப்பிட்டுக் கூறுகின்றன. சிவாலயங்கள் அமைக்கத்தக்க இடங்களை விளக்குகின்ற சிவாகமங்கள் கிராம, நகரங்களின் அமைப்பினைத் திருக்கோயிலை மையமாக வைத்தே விளக்குகின்றன. மலைகளின் உச்சி, மலைச்சரிவு, பீடபூமி, மலைக்குற்று, புண்ணிய மலைகள் இருக்குமிடம், நதிக்கரை, ஏரி சமுத்திரக்கரை, முனிவரின் ஆச்சிரமங்கள், இயற்கையோடினைந்த மரங்கள் மற்றும் இயற்கை அமைவுள்ள இடங்கள், எல்லாவிதமான புண்ணிய ஹேத்திரங்கள் ஆகிய இடங்கள் சிவாலயம் அமைப்பதற்குரிய இடங்களாகும்.

ஆலய அமைவிடங்களைத் தேர்தெடுக்கும் போது அமையத்தக்க காலம்பற்றிக் காலவிதிப்படலமும், அவ்வேளைக்குரிய சகுனம் பற்றி நிமித்த பரீஷாவிதிப்படலமும் கூறுகின்றது. அடுத்து ஆகமங்களிற் சிவாலயம் அமைகின்ற பூமியைக் குணபீட்சை, ஜலபுஷ்ப பரீட்சை அங்குரபரீட்சை என்பவற்றை நிகழ்த்தித் தேர்ந்து எடுத்தபின் பிரவேசபலி, சங்கு ஸ்தாபனம் என்னும் கிரியைகளைச் செய்தல் வேண்டும்.

இவ்விதம் சிவாகமங்கள் பூமியைப் பரிசோதித்து அறிவதற்குரிய வழிவகைகளைக் கூறுகின்றவாறே காசியபசிலபம், மயமதம், வாஸ்துவித்தை முதலான நூல்களும் கூறுகின்றன. அடுத்து ஆயாதிப்பொருத்தம், பதவின்னியாசம் என்னும் வழிகளினாடு பூமியைப் பதங்களின் என்னிக்கையினாற் பாகங்களாகச் செய்வது பற்றி ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. இங்கு தைவிக பதம், பிரம்மபதம் ஆகியவை ஆலயங்கள் அமைப்பதற்குரிய இடங்களாக அமைகின்றன.

“வணோபாந்த நதீசைவ நிரஜ்ஜரோபாந்த பூமிக் குழந்தே தேவதா நிதயம் புரேக த்யான வத்ச ச சோலைகள், ஆறுகள், மலைகள், ஊற்றுக்கள் நிறைந்த நகரங்கள் ஆகிய இடங்களில் தேவதைகள் உறைகின்றார்கள் எனப் பிருகத்சம்ஹிதையிற் கூறப்பட்டுள்ளது. மக்கள் தெய்வீகத்தை உணருகின்ற பல்வேறு இடங்களை எடுத்துக்காட்டுவதே இது. தெய்வீகம் குடிகொண்டிருக்கும் இடம் சிறந்ததாகவும், அமைதியும் அழகும் நிறைந்ததாகவும் இருப்பதன் அவசியத்தையும் இது உணர்த்துகின்றது.

சிவாகமங்கள் கூறும் திருக்கோயில் அமைவானது மக்களுடைய வாழ்விடங்களைப் புறந்தள்ளது, பல்வேறுபட்ட சமூக அமைவுகளின் மத்தியில் திருக்கோவிலை மையமாகக் கொண்ட நகரம் விளங்க வேண்டிய முறைகளைக் கூறி நிற்கின்றது. ஆலயத்திற்கான தனித்துவம் காணப்படும் கிராமம், நகரம், பட்டணம், வீடுகள், வீதிகள் என்பவற்றின் அமைப்புக்களில் இருந்து திருக்கோயில் அமைப்பினைத் தனித்துக் கூறாது, இணைந்தவாறே கிராம வின்னியாச விதிகள் மூலம் சிவாகமங்கள் எடுத்துக்கூறுவது நோக்கத்தக்கதாகும். மேலும் ஒரு கிராமத்தில் தேவதைகளை ஸ்தாபிக்க வேண்டிய இடங்களை, வாஸ்துபத சூத்திரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு காமிகாகம், சுப்பிரபேதாகம் என்பவை விளங்குகின்றன.⁴ வாஸ்து சாஸ்திர முறைமையில் தேவாலய வாஸ்து என்னும் பகுதியும் இவ்விடயம் பற்றிக் கூறுகின்றது.

ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டிய இடத்தில் வாஸ்து புருஷ மண்டலம் அமைக்கப்படும். இது 64 பதங்களைக் கொண்ட மண்டுக பதம் அல்லது 81 பதங்களைக் கொண்ட பரமசாயிபதமாக இருக்கலாம். இவை சதுரமாகவோ அல்லது வட்டமாகவோ அமையலாம். எனினும் சதுரம்தான் அடிப்படையாக அமைவது, வட்டம், சதுரம் என்னும் வடிவங்கள் கார்வறபத்தியம், ஆகவனியம் எனப்படும் வேதச்சடங்குகளில் அமைக்கப்படும் யாக குண்டங்களினை அடிப்படையாகக் கொண்டவையே

அடுத்து இஷ்டிகாஸ்தாபனம் என்னும் கிரியையுலம் ஆலயம் அமைக்க வேண்டிய பொருள் பொருள் மற்றும் ஆலய அமைவிடங்களில் சான திக்கில் அடிப்பாகத்திற் கர்ப்பன்யாசம் என்னும் கிரியை மூலம் மங்கலப் பொருட்கள், நவரத்தினங்கள் ஆகியவற்றை வைத்துப் பூசித்தல் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்விதமாக ஆலயத்தின் அமைவிடத்தைத் தேர்ந்து எடுப்பது அதற்குரிய செய்முறைகள் என்பன பற்றிச் சிவாகமங்களிலும் வாஸ்து சாஸ்திரங்களிலும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

ஆலய அமைவிடமும், பெயர்களும்

ஆலயத்தின் அமைவிடம் மற்றும் தன்மைகளைக் கொண்டு ஆலயங்கள் பல பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றன. குன்றுமேல் அமைக்கப்பட்ட கோயில் மற்றும் பெரிய கோயில்களும் பெருங்கோயில், மாடக்கோயில், மலைமல்குகோயில், திருமலைக்கோயில், தூங்கரனை மாடக்கோயில் எனப்பல பெயர் பெறும், ஊரின் கீழ்ப்புறம் அமைந்த கோயில் தாளக் கோயில் எனப்படும். தேர்வடிவிற் சக்கரங்களோடு அமைந்த கோயில் கரக் கோயில் எனவும் மரத்தடியில் அமைந்த கோயில் ஞாலக்கோயில் எனவும், மூல்லைக்கொடி உள்ள இடத்தில் அமைந்த கோயில் கொடிக்கோயில் எனவும் ஆலமரத்தடியில் அமைந்த கோயில் ஆலக்கோயில் எனவும் ஆழ்வார்களாற் பாடப்பட்ட கோயில் மணிக்கோயில், மாமணிக் கோயில் எனவும், கிராமத்தின் மத்தியிலமைந்த சிவன் கோயில் ஸ்ரீகோயில் எனவும், சுற்றிலும் அமைந்த சிறுகோயில்கள் திருமுற்றும் எனவும் அழைக்கப்படும். மேலும் அமைவிடங்களாகக் கொண்டு பாறைக்கோயில், குகைக் கோயில் எனவும் கருங்கல்லால் அமைந்தது கருங்கற் கோயில், கற்றளி எனவும் அழைக்கப்படும். மேலும் கோயில்கள் ஆந்திரம், கர்நாடகம், முதலிய இடங்களிற் குடி எனவும், கேரளத்தில் அம்பலம் எனவும், சிறிய கோயில்கள் காவு எனவும் அழைக்கப்படும். ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்ட தன்மையைக் கொண்டு துணியலமைந்தது அமைந்தது படம்செய்பந்தர் கோயில் எனவும், மரம் இலைகளால் அமைந்தது தாளவும் செய்பந்தர் கோயில் எனவும் மரக்கோயில், செங்கற் கோயில் கற்கோவில் எனவும் அழைக்கப்பட்டுள்ளன. பொதுவாக ஆலயங்களின் அமைப்பைப்பொறுத்துத் தேவாலயம், மில்ராலயம், சங்கீரண ஆலயம் என மூவகையாகவும் கூறப்படும். விஜயம், ஸ்ரீபோகம், ஸ்ரீவிலாசம், ஸ்ரீகரம், கேசரம், ஸ்கந்தகாந்தம், ஸ்வஸ்திபிரிணஸ்டம் என ஏழு வகைக் கோயில்கள் பற்றி ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

அனலைத்தீவு எழுவடிவயல் நீ மனோன்மனி அம்பாள் தேவஸ்தானம் —————

பெருக்காறு சடையனிந்த பெருமான் சேரும்
பெருங்கோயி லெழுபதினெட்டு மற்றுங்
கருக்கோயில் கரிபொழில்குழ் ஞாழந் கோவில்
கருப்பரியல் பொறுப்பணைய கொகுழிக் கோயில்

இருக்கோதி மறையவர்கள் வழிபட்டேத்தும்
இளங்கோயில் மனிக்கோயில் ஆழுக்கோயில்
திருக்கோயில் சிவனுறையும் கோயில் குழந்து
தாழ்நிறைஞ்சத் தீவினைகள் தீரும் அன்றே(திருத்தாண்டகம் 5)

என்கின்ற அப்பர் கவாயிகள் தேவாரமும் நோக்கத்தக்கதாகும்.

ஆலய நிர்மாணம்

உருவ வழிபாடு பற்றிய சிந்தனைகள் தொன்று தொட்டு நிலவி வந்துள்ளதை இலக்கியங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. பதஞ்சலி மஹாபாஷ்யத்தில் ஸ்கந்தன், விசாகன் ஆகியோரது உருவச்சின்னங்கள் பற்றிப் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது.⁷ கி.மு 100 ஐச் சேர்ந்த பேஸ்தகன் கல்வெட்டு பாகவத மதத்தைக் கைக்கொண்ட ஹெலியோட்ரஸ் என்பவன் கருத்தவஜம் ஒன்றை நிறுவிய செய்தியைக் கூறுகின்றது.⁸ கி.மு. 1ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த நாகரிக கல்வெட்டு சங்கராஜன், வாசதேவர் ஆகியோருக்குக் கற்கோயில் கட்டப்பட்ட செய்தியைக் கூறுகின்றது.⁹ கி.மு.3ஆம், 4ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஆந்திரம் நாகராஜ்ஜன் கொண்டாவிற் கிடைக்கப்பெற்ற கல்வெட்டின் மூலம் இஷ்வாகு வம்சத்தினர். மகாசேனர் முதலிய இந்துக்கடவுளருக்குக் கோயில்கள் அமைக்க ஆதரவு வழங்கியமை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது.¹⁰ “மேலும் வைதிக இலக்கியங்களான கல்பப் ரூத்திரங்கள் வேதங்களிற் கூறுகின்ற யாக பீடங்களை அமைக்கும் முறைகள் பற்றிக் கூறுகின்றது.

கி.பி 6ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த வராகமிகிரர் எழுதிய பிருகத் சம்ஹிதை மற்றும் அக்கினி புராணம், கருடபுராணம், மச்சபுராணம் என்பனவும் சிற்பங்கள் பற்றிய விபரங்களைக் கூறுகின்றன. விவச்சு தார்மோத் தரம், ஹயசீஷுபங்கராதரம், வைகாசை ஆகமம், இதிஹாஸங்கள் என்பவற்றிலும் சைத்தியம் - பிராஸாதம் என்பவற்றின் அமைப்புக்கள் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும் அதர்ம வேதத்தின் உப வேதமாக ஸ்தாபத்ய சாஸ்திரவேதம் என அழைக்கப்படும் வாஸ்து சாஸ்திரத்திலும் ஆலய நிர்மாணம் பற்றிய விடயங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. 11ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த போஜுரின் சமராங்கண குத்திரம், அபாராஜித பரிட்டை, மற்றும் சாரதாதிலகம், பிருகத்சில்பய சாஸ்திரம், வாஸ்துவித்யா, மனுஷ்யாலய சந்திரிகா, மானஸோல்லாசம், வாஸ்துராக வல்லபா, மயமதம், ஈசான சிவகுருதேவ பத்ததி, காசியபசில்பம், சில்பரத்தினம், பிரயோகமஞ்சரி, மானஸாரம், என்னும் நூல்களும், ஆகமங்களும் ஆலய அமைப்புப் பற்றிய விபரங்களைக் கூறுவனவாக உள்ளன.

திருக்கோயில் திராவிடம், வேசரம் அல்லது வாராடம் என்னும் அமைப்புக்களில் நிர்மாணிக்கப்படுகின்றது.¹¹ விந்திய மலைக்கு வடக்கில் உள்ள நாற்கட்ட அமைப்புடைய இந்தியக் கோயில்கள் நாகர அமைப்புடையன. விந்திய மலையிலிருந்து கிருஷ்ணா நதிக்கரை வரையுள்ள எண்கோண அமைப்புடையவை வேசரம் எனப்படும். கிருஷ்ணா நதிக்கரையிலிருந்து தெற்கே

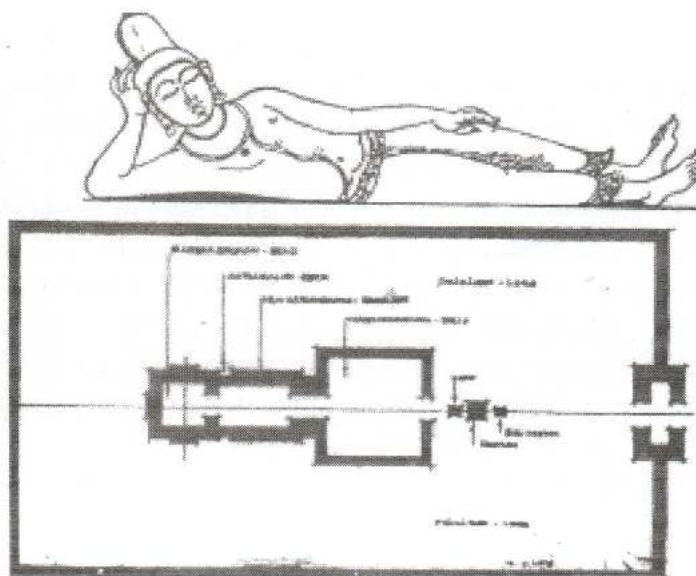
அமைந்துள்ள வட்டவடிவ அமைப்புடையவை திராவிட அமைப்புடைய கோயில்கள் எனவும் கூறப்படுகின்றது.” சாஞ்சுக்கியர் கல்வெட்டு ஒன்று நாகரம், காலிங்கம், திராவிடம், வேஸரம் என நான்கு பாணிகளைக் குறிப்பிடுகின்றது.” ஆகம நூல்கள் சார்வதேசிக, காலிங்க, வாராட என வேறு மூன்று பிரிவுகளைக் கூறுகின்றது.¹² விமானம் அமைக்கும் பொருட்களைக் கொண்டு விமானங்களும் தூய விமானம், கலப்பு விமானம், பெருங்கலப்பு விமானம் என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஆலய அமைப்பும் தத்துவமும்

முதன்முதலில் இயற்கையை வழிபட்ட மக்கள், பின் இயற்கைப் பொருட்களைத் தெய்வமாக வழிபட்டனர். சிவலிங்க வடிவத்தினையே போற்றி வழிபட்ட மக்கள் காலப்போக்கில் வேதசிவாகம சிற்பசாஸ்திரங்களிற் சொல்லப்பட்ட பலவேறு நிலைகளில் திருக்கோவில்கள் அமைத்து, அருள்கரக்கும் திருமேனிகளை மண், மரம், கல், உலோகங்கள், ஸ்பாடிகம், நவரத்தினக்கற்கள், ஓவியங்கள் என்பவற்றிலமைத்து வழிபடலாயினர். இவ்விதம் சோலைகளிலும், மரநிழல்களிலும், குகைகளிலும் இறைவன் திருமேனியை அமைத்து வழிபட்ட மக்கள் காலப்போக்கில் மனித உடம்பிலுள்ள தத்துவங்களுக்கு ஏற்பாடு பூர்ச்சின்னமாக அமைந்த திருக்கோயில்களைச் சிவாகமங்கள் மற்றும் சிற்பநூல்களின் துணைகொண்டு அமைத்து வழிபட்டனர்.

ஆகமங்களில் விதிக்கப்பட்ட ஆலய அமைப்பு இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று நம் உடலமைப்பை ஒட்டியது. மற்றொன்று நம் இதய அமைப்பை ஒட்டியது. காப்பக்கிருகம் ஆலயத்தின் உயிர்நிலையம். அங்கு எழுந்தருளியுள்ள மூர்த்தி உயிர் ஆகும்.

“தேகோ தேவாலயக ப்ரோக்தக ஜீவோ தேவக சனாதனக” என எக்நத உபநிடதமும் “ஆத்மானம்ரதினம் வித்தி சரீரம்ரதம் ஏவது” எனக் கட உபநிடதமும் விளக்குவதனைக் காணலாம்.

அனகவைவு எழுவடிவயல் ஏந் மனோன்மணி அம்பாள் தேவங்தானம் —————

சிரசு, கழுத்து, மார்பு, தொப்புற், மூலாதாரம், பாதம் ஆகியன முறையே கர்ப்பக்கிருகம், அந்தராளம், மகாமண்டபம், நந்தி, கொடிமரம், கோபுரம் என்பவற்றிற்கு ஒப்பாகக் கூறப்படுகின்றன. இன்னொரு வகையாகக் கர்ப்பக்கிருகம் - தலை, அர்த்தமண்டபம் - கழுத்து, மகாமண்டபம் - மார்பு, யாகசாலை - நாபி, கோபுரம் - பாதம் என்படுகின்றது. மேலும் ஆலயம் - உடல், கோபுரம் - வாய், நந்தி - நாக்கு, கொடிமரம் - உள்நாக்கு, தீபங்கள் - பஞ்ச இந்திரியங்கள், கர்ப்பக்கிருகம் - இதயம், சிவலிங்கம் - உயிர் எனவும் வழங்கப்படுகின்றது.14

கர்ப்பக்கிருகம் சிரகப்ரோக்தம் அந்தராளம் முகம்ததா ககாசனம் கலம் சைவ பாகூசவு அர்த்தமண்டபம்/ மகாமண்டபம் குகூஷிம் ஸ்யாத் ப்ராகாரா ஜானு ஐங்கமாகா கோபுரம் தேவபாதமஸ்யாத் யத் ஏத்த லகுஷணம் கபம்//

கர்ப்பக்கிருகம் சிரகப்ரோக்தம் அந்தராளம் கலம் ததா மண்டபம் சமுகம் பாகுகுகுவி: ஸ்யாத் மண்டபோ மகான் / ப்ராகாரம் ஜானு ஐங்கேச கோபுரம் பாதமேவச பாதஸ்யாங்குலயக ப்ரோக்தாகா கோபுரஸ் தூபயஸ்ததா//

கர்ப்பக்கிருகம் சிரசுக் அர்த்த மண்டபம் முகம் உச்யதே
கண்டம்ச ஸ்னபனம் வகேஷ மகாமண்டபம் உச்யதே/
நிருத்தம் ஊரு ப்ரதேசம் ஸ்யாத் ஆஸ்தானம் ஐங்கிகாமதா
மகாகோபுரம் பாதமஸ்யாத் ஆலயக புருஷாகிருதி: //

என மூலநூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளமையையும் உடலமைப்பே கோயிலமைப்பு என உடலமைப்பினைப் பிரதிபலிக்கும் பாங்கில் ஆலயம் அமைந்துள்ள தன்மையையும் நோக்கலாம்.

சதாசிவ மூர்த்தியானவன் அண்டத்திலே சாதாக்கிய தத்துவத்தும், பிண்ட சரீரத்திலே இருதய கமலத்துள்ளும் விளங்குவான். அண்ட பிண்டசமம் என நூல்கள் கூறுவதற்கு ஒப்பாக ஆலய அமைப்பு உள்ள தன்மையை உணர்லாம். இருதய கமலத்துள் விளங்கும் இறைவன் தன்மையை “ நினைப்பவன் மனம் கோயிலாகக் கொண்டவன்” என நாவுக்கரசர் விதந்து கூறுவதும் நோக்கத்தக்கதாகும். மேலும் திருமூலரும்

நாடும் நகரமும் நம் திருக்கோயிலும்
தேழித்திரிந்து சிவபெருமானன்று
பாடுமின் பாடிப்பணிமின் பணிந்தபின்
காடிய நெஞ்சத்துக் கோயிலாக் கொள்வனே

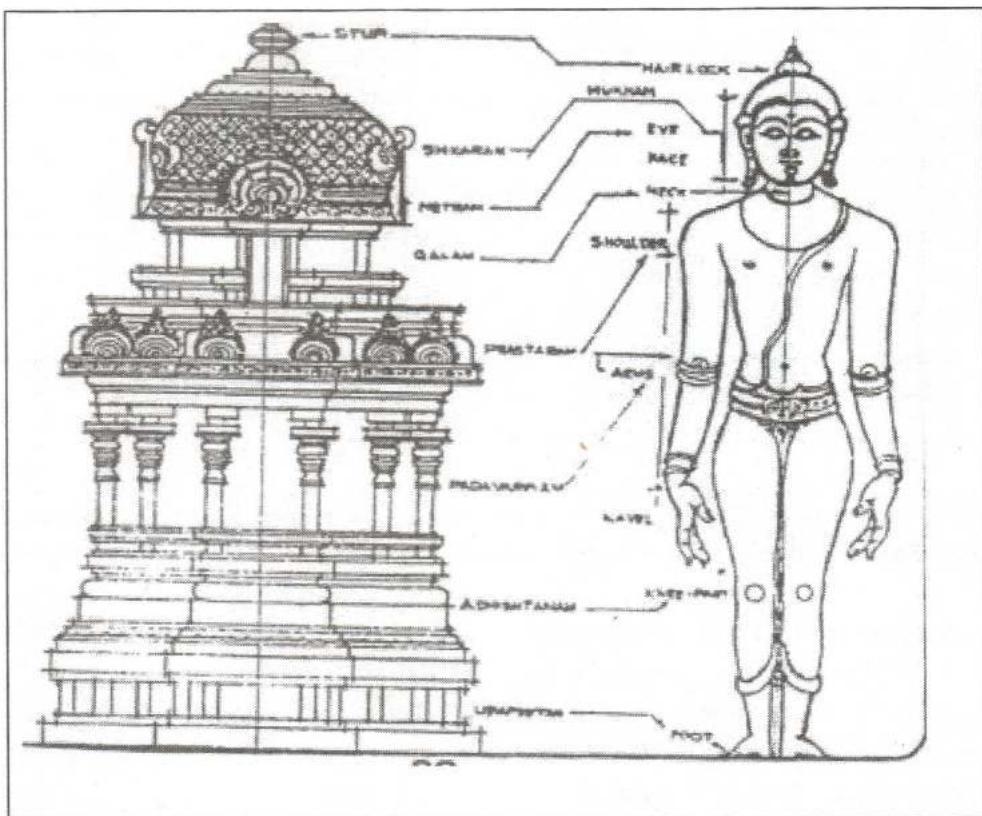
எனக் கூறுகின்றார்.

மேலும் “சேஷத்ரம்சரீரப் பிரஸ்தாரம்” எனவும் “உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பாலயம்” எனத் திருமூலரும் “பிரசாதம் புருஷம் மத்வா பூஜயேத் மந்திர வித்தமக” எனச் சில்பரத்தினமும் “உடம்பிலே உத்தமன் கோயில் கொண்டா னென்று” “உடம்பினாலாய பயணாவதெல்லாம் உடம்பிலே உத்தமன் காண்” “எவ்வுயிரும் பராபரன் தன் சந்நிதியாகும் இலங்கும் உயிருடலனைத்தும் - சசன் கோயில்” “காயமே கோயிலாக” “ஆலயோ தேக ஏவோக்தக கலா தத்துவாத்மருபகக” என

அனலைத்தீவு எழுவடிவயல் ரீ மனோன்மனி அம்பாள் தேவஸ்தானம் —————

இவ்விதம் பலவகை நூல்களிலும் ஆலய அமைப்பானது உடலமைப்போடு இணைந்த தன்மை பலவாறு கூறப்படுகின்றது.

உடலில் அன்னமயகோசம், பிராணமய கோசம், மனோமய கோசம், விஞ்ஞானமய கோசம், ஆனந்தமய கோசம் போலவும் தூலசரீரம், குக்குமசரீரம், காரணசரீரம், குணசரீரம், கஞ்சகசரீரம்

போலவும்: ஆலயத்தின் ஜந்து பிரகாரங்களும் ஜந்து சபைகளும் அமைந்துள்ளன. உடலிலுள்ள மூலாதாரம், கவாதிஸ்டானம், மணிபூரகம், அணாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஞை என்னும் ஆறு ஆதாரங்கள் போலக் கொடி மரம், நந்தி, பலிபீடம், மகாமண்டபம், அந்தராளம், மூலஸ்தானம் என்பன அமைந்துள்ளன. எழுவகைத் தாதுக்களால் நமது உடல் ஆனதுபோல எழுவகைக் தாதுப்பொருட்களாலும் ஆலயங்கள் அமைந்துள்ளன எனக் கூறப்படுகின்றது. ஆலயங்களின் தூயியானது பிரதுவி முதலான முப்பத்தாறு தத்துவங்களாலும் கற்பிக்கப்பட்ட இருதய கமலத்தில் சிவபிரான் எழுந்தருளி இருக்கும் உண்மையைக் குறிக்கின்றது. இலிங்கமானது பிரம்மா, விட்டுணு, உருத்திரன் என்று மூன்று பாகங்களை உடையது பிரம்மாகம்: அலி, விஷ்ணு பாகம்: பெண், உருத்திர பாகம்: ஆண் அவன், அவள், அதுவாக உலகில் உள்ள உயர்த்தை, அ.றினை பொருட்கள் யாவும் தம்மிடத்திலே தோன்றி நின்று ஒடுங்குகின்றது. என்பதை உணர்த்தும் தன்மையாக விளங்குகின்றது. மேலும் திருக்கோவிலும்

அனலைவீவு எழுவடிவம் றி மனோஸ்மணி அம்பாள் தேவஸ்தானம் —————

அங்கு நடைபெறும் பூஜை முதலியனவும் அகவழிபாட்டின் உண்மையை விளக்கி, ஞானத்தை உண்டாக்குவதற்கு இன்றியமையாத கருவிகளாகும். மலநோயை நீக்குகின்ற வைத்திய நாதனாகிய சிவபிரானது ஆலயங்களில் நிகழுகின்ற பூஜை, உந்சவும் முதலியன, புறவழிபாடு காரணமாக ஆன்மாக்கள் அகவழிபாட்டின் உண்மையை உணர்ந்து சிவஞானத்தைப் பெற்று பரமுத்தியிற் சேருதற்பொருட்யோகும். இத்தத்துவார்த்த உண்மையைத் தேவாலயங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ள மண்டபங்கள், தூபி, பிரகாரம், கோபுரம் முதலியவற்றிலும் உணர்ப்படும்.

மூலஸ்தானத்தில் மூர்த்திகளை பிரதிட்டிக்கும் இடம்

காப்பக்கிருக்கத்தை இருபது பாகமாக வகுத்து மையப் பகுதியில் இருந்து பின் சுவர் வரையாக உள்ள பத்துப் பதங்களில் மத்திய பதத்திற் சிவனையும், 2வது பதத்திற் பிரம்மாவையும், 3வது பதத்தின் விஷ்ணுவையும், 4வது பதத்தின் ஷண்முகரையும், 5வது பதத்தில் லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி ஆகிய தேவியரையும்; 6வது பதத்திற் பக்ததேவதைகளையும், 7வது பதத்தில் விநாயகரையும், 8வது பதத்திற் பைரவரையும், 9வது பதத்திற், சக்தி, துர்க்கை ஆகியோரையும் ஸ்தாபிக்க வேண்டுமென்று காமிகாகம் விளக்குகின்றது.

பிராஸாதம் - விமானம்

பிராஸாதம் என்பது வாழுமிடம், கடவுளர்களின் இருப்பிடம். பிராஸாதங்களில் தங்களுடைய அழகின்மூலம் தேவதைகள், மனிதர்களுடைய உள்ளத்தை மகிழ்விக்கின்றார்கள் எனச் சில்பரத்னம் கூறுகின்றது. பிராஸாதம் என்பது தேவர்கள், அரசர்கள் ஆகியோருடைய இருப்பிடம் என அமரகோசம் என்னும் நிகண்டு நூல் கூறுகிறது.

ஆலயத்தின் காப்பநியாயம் செய்த பகுதியிற் குறிப்பிட்ட இடத்தில் திருக்கோயிலின் பிரசாதம் ஹஸ்தம் என்ற அளவை முறையினால்

- 20 – 30 – 50 அளவுள்ள அகல நீள அமைப்பு உத்தமம் எனவும்
- 10 – 12 – 16 அளவுள்ள அகல நீள அமைப்பு மத்திமம் எனவும்
- 07 – 08 – 09 அளவுள்ள அகல நீள அமைப்பு அதமம் எனவும் கூறப்படும்.

இவ்விதம் அளவுசெய்த பிராஸாதத்தின் அடிப்பாகத்தை 25 பாகமாக்கி 9 பங்கு காப்பக்கிருக்கும் 16 பங்கு சுற்றுச்சவர் அளவுள்ளதாகவும் அமைக்க வேண்டும். இங்கு பிரதிட்டிக்கப்படும் இலிங்கத்தின் அளவைக் கொண்டே பிராஸாதத்தின் அமைப்புமுறை பின்பற்றப்படுகின்றது. பிராஸாதத்தின் அளவு முறையைக் கொண்டு இலிங்கத்தைத் தேர்ந்து எடுத்தலும் இன்னொரு முறைமையாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

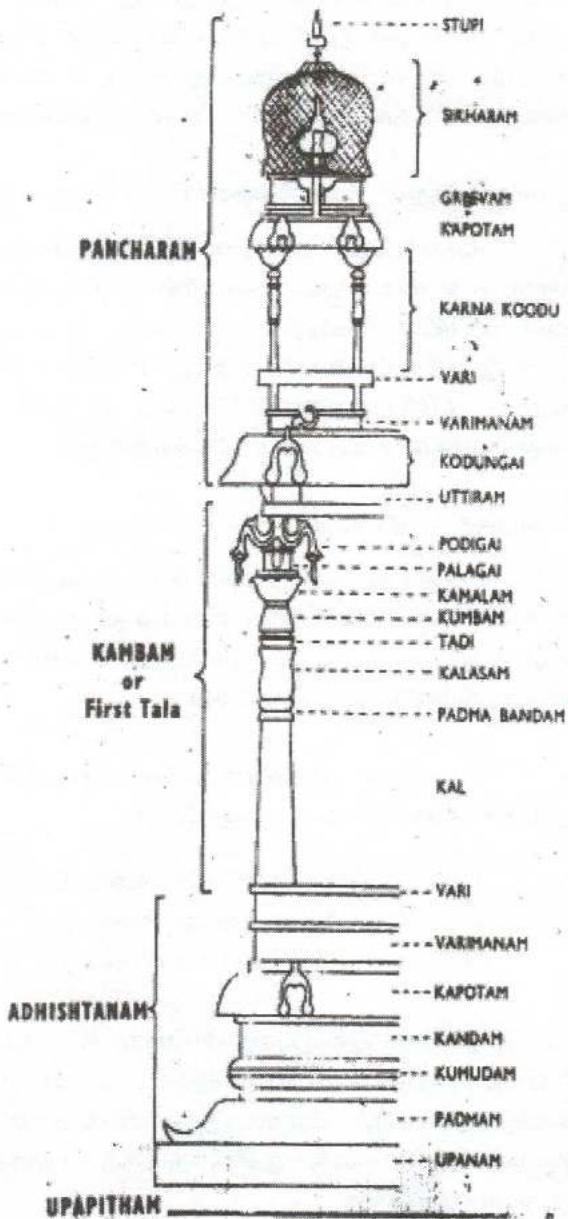
இலிங்கத்தின் சுற்றளவு 3 கொண்டது பீடமாக அமையும். அப்பீடத்தின் 3 பங்கு அளவு கொண்டது மூலஸ்தான அளவாகும். மூலஸ்தான அளவின் 1/3 பங்கு கொண்டது சுற்றுச்சவராகவும், காப்பக்கிருக்கத்தின் அளவை 8 பாகம் செய்து அதன் ஒரு பாகம் சேர்ந்த அளவு உபபீடத்தின் அளவாகக் கூறப்படுகின்றது. இதன் உயரமும் அகலத்தில் 1/8 பாகமாக இருத்தல் வேண்டும்.

அனகலத்தீவு எழுவடிவயல் ஸ்ரீ மனோன்மணி அம்பாள் தேவஸ்தானம்—

விமானம், உப பீடம், அதிஷ்டானம் என இருவகைத் தளங்களைக் கொண்டு விளங்குவது இதன் அடித் தளத் தின் கீழ் ப் பகுதி அத்திவாரமாகும். உபபீடத்தின்மேல் விமானத்தின் கீழ்ப்பாகம் வியாளவர்க்கம் வரையான பகுதி அதிஷ்டானம் எனப்படும்.

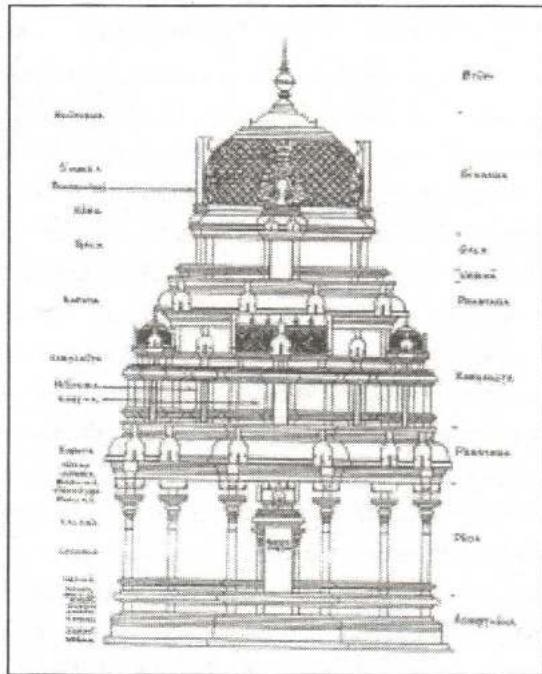
உபபீடம், உபானம், மஹாபத்மம், கம்பு, கண்டம், பட்டிகை, சுத்ரபத்மம், கபோதம், வாஜினம் என்னும் அங்கங்களையுடையது. இவ் உபபீடம் அமையும் உயரம், அளவு மற்றும் கலையம் சங்களின் வேறுபாட்டினால் எட்டு வகையாகக் கூறப்படுகின்றது. அதிஷ்டானம், ஸ்ரீகரம், லலிதம், பத்மம் என மூவகையாக அமையும் தன் மையை காரணாகாம் விளக்குகின்றது, இவ் அதிஷ்டானம், மழுரம், வில்ல வதாரம், திருதாலகம் எனவும் அழைக்கப்படும். இவை சதுரமாகவும், வட்டமாகவும், கோணங்களாகவும் அமைக்கப்படலாம்.

இவ் அதிஷ்டானங்கள் பாதபந்தம், பிரதிபந்தம் என்ற இரண்டு வகையாகக் காணப்படுகின்றது. பாதபந்தம் நான்கு வகையாகவும், பிரதிபந்தம் நான்கு வகையாகவும் கூறப்படுகின்றது. அதிஷ்டான வர்க்கங்கள் பஞ்சரங்கள், கரண்கூடங்கள், கோஷ்டங்கள், முகசாலைகள், உபரிசாலைகள் என்னும் அமைப்புக்களுடன் கூடியது. அதிஷ்டானத்தின்மேல் அமைவது பாதவர்க்கம். இது வேதிகை, ஸ்தம்பம், கலசம், பலிகரம், வீரகண்டம், போதிகை வரையாக அமையும். சுவர்களுடனும், தூண்களுடனும் கோஷ்டங்கள் அமையும் பகுதி இதுவாகும். கோஷ்டங்கள் 5, 8, 12, 16 என அமையலாம். பெரும்பாலும் எட்டு அல்லது ஐந்து

அனகலத்தீவு எழுவடிவயல் ஏந் மனோன்மணி அம்பாள் தேவஸ்தானம்.

கோஷ்டங்கள் உள்ள கோவில்களே அதிகமாக உள்ளன. முன்வாசலில் இரண்டு பக்கத்திலும் உள்ள கோஷ்டங்களில் துவாரபாலகர்களும், தெற்குப்புற முள்ள கோஷ்டங்களில் நிருத்தகணபதி, தண்ணா மூர்த்தியும், மேற்கு கோஷ்டத்தில் விஷ்ணு அல்லது இலிங்கோற்பவரும் வடக்கு கோஷ்டங்களிற் பிரம்மா, தூர்க்கை கோஷ்ட தேவதைகளாகக் கூறப்படுகின்றனர். பாதவர்க்கத்தின் மேல் அமைவது பிரஸ்தாரமாகும். இது உத்தரம், வாஜினம், கபோதம், யாளம் என்னும் அங்கங்களோடு கூடியது. அதன் மேல் வேதிகை களம் ஹாரம், பத்ரநாசி, சிகரம், மகாபத்மம், எதுபாி, கலசம் என்னும் வரையாகக் கீழிலிருந்து மேலாகக் கலையமைப்புக்களுடன் கூடியதாக விமானம் விளங்குகின்றது.

கோபுரம்

திருக்கோயில் அமைப்பு முறைகளிற் கோபுரமானது இறைவனை அரசனாகக் கொள்ளும் காட்சியினைத் தெரிவிக்கும் தன்மையைப் புலப்படுத்துகின்றது. கோபுரமானது ஆலயத்தின் முன்பூராகப் பிரகாரங்களுக்கு நடுவிலும், பிரகாரங்களின் நான்கு திக்குகளிலும் அமையத்தக்க சிறப்புடையன. பஞ்சகோபுரங்கள் எனப்படும், இவற்றிற்குரிய லசஷண விதிகளை ரெளரவாகமம் (2.42) அம்சமத்தாசியிப்பம் (44) அச்சுமதாகமம் (45) காமிகாகமம் (1.75) காரணாகமம் (1.8 11 5.94) தீப்தாகமம் (12) சுப்ரபேதாகமம் (1.31) குசும்மாகமம் (34) ஆகிய சிவாகமங்களும் காசியிபசில்பம் (1.45) மயமதம் (1.24) முதலிய சிறப் சாஸ்திர நூல்களும் விரிவாகக் கூறுகின்றன. முதலாம் பிரகாரத்தில் அமைந்த கோபுரம் துவாரசோபை எனவும், முறையே மற்றைய பிரகாரங்களில் அமையும் கோபுரங்கள் துவாரசாலை, துவாரபிரஸாதம், துவாரஹூர்மியம், அல்லது மஹாமர்யாதை, இராஜகோபுரம் அல்லது மகாகோபுரம் எனவும் அழைக்கப்படும். இவை ஒவ்வொன்றும் தத்தமக்கேயுரிய தனியான இலங்கணங்களைக் கொண்டு விளங்குவன் என மானஸாரம் என்னும் நூல் குறிப்பிடுகின்றது. கோபுரங்கள் ஸ்ரீபோகம், ஸ்ரீவிசாலம், விஷ்ணுகாந்தம், இந்திரகாந்தம், பிரம்மகாந்தம், ஸ்கந்தகாந்தம், சிகரம், சௌமியகாந்தம் என்னும் எட்டு வகைகளும் குறிப்பிடத்தக்கன. கோபுரங்களின் முக்கிய உறுப்புக்களாகச் சிகரம், ஸ்தூபி, கர்ணசூடம், சுத்திரநாசி என்பவற்றைக் கொள்ளலாம். மானசாரம் என்னும் நூல் ஒன்று முதல் பதினேழு தளங்கள் வரையான கோபுரங்களின் அமைப்புக்கள் பற்றி விரிவாகக் கூறுகின்றது.

ଶ୍ରୀମତୀ
ଶ୍ରୀମତୀ

அன்வைதீவு எழுவடிவயல் றீ மனோன்மணி அம்பாள் தேவஸ்தானம் —————

மண்டபங்களும் பரிவார தேவதைகளும்.

ஆலயத்தின் ஏனைய பகுதிகளுக்கான அளவு முறைகள் யாவும் பிராஸாதத்தை மையமாகக் கொண்டே கணிக்கப்படுகின்றன. பிராஸாதத்தின் வெளிப்புற அளவானது தண்டம் எனப்படும். இதனைக் காற்புறவாய் அளவு என அழைக்கப்படும். இக்காற்புறவாய் அளவினை அடிப்படையாகக் கொண்டே ஏனைய அமைப்புக்களின் அளவு, அமைவிடம் என்பவற்றைத் தீர்மானிக்க வேண்டும். அடுத்து ஆலயத்தின் அர்த்த மண்டபம் கருவறையின் முன்பக்கம் அல்லது அதன் பாதி அளவு கொண்டதாக அமைக்கப்படும். அதற்கு வெளியில் மகாமண்டபம் அல்லது தேவமண்டபம் நான்கு, இரண்டு தூண்களுடன் கூடியதாக அமையலாம். அதற்கு அடுத்து ஸ்நபன மண்டபம், விருஷ்ய மண்டபம், நிருத்த மண்டபம் என்பனவும் அடுத்துக் கோபுரத் துவாரமும் அமைத்தல் முறையாகும். மகாமண்டபத்திற்கு வெளியில் உள்ள மண்டபங்கள் முறையே 16, 32, 64, 96, 100 தூண்களுடன் கூடியனவாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இம்மண்டபங்கள் எல்லாம் பிராஸாதத்தின் உயரத்திற்குக் குறைவாக இருந்தல் கூடாது. இரண்டாவது பிரகாரத்தின் அக்கிளி மூலையில் பாகசாலையும், சொன்தில் யாகசாலையும், கிழக்கு சொன்மத்தியிற் கிணறும், கிழக்கு தெங்கிழக்கு மத்தியில் வாத்தியசாலையும், மற்றும் சுற்றுப்புற மண்டபங்களில் ஆயுதமண்டபம், புத்தமண்டபம் முதலியனவும், குபேரதிசையிற் சயனஸ்தானமும் அமைத்தல் வேண்டும். மேலும் கோபுரத்தின் தெற்கே சூரியனும் அதற்குத் தெற்கே பாகசாலையும், தெற்குத்திக்கில் உமையும், மேற்கு நிருதிக்கு அண்மையிற் சோமாஸ்கந்தரங்கும், தெற்கே விநாயகரும் மேற்குத் திக்கில் முருகனும், வாயுவில் லக்குமியும் அதன் கிழக்கே சண்டிகையும், வடக்கே தூர்க்கையையும் சொன்திற்கு வடக்கே நடராஜரையும் அதற்கு மேற்குப் புறம் சந்திரசேகரையும் வடக்கில் கெளரி ஆலயத்தையும், நடேசூருக்கு சொன்தில் சயனஸ்தானத்தையும் கோபுரத்திற்கு வடக்கே பைரவரையும், அதற்கு வடக்கே யாகசாலையையும் மூலவருக்கு முன்பு இடபத்தையும் அதற்கு அடுத்து பலிபீடத்தையும் அமைத்தல் வேண்டுமெனச் சிவாலயத்தின் பரிவாரத் தெய்வங்களின் அமைப்புப் பற்றி ஆகமங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. 8, 16, 32 பரிவாரங்களைக் கொண்டு ஆலயங்களை அமைக்கும் முறைகள் பற்றியும் இங்கு கூறப்படுகின்றது. கொடிமரம் தேவாலயத்திற்கு முகம் போன்றது. இதனை விருடபத்திற்கு முன்பும் பின்பும் அல்லது கோபுரத்திற்கு முன்பும் பின்பும் மஹாபீடத்திற்கு அண்மையிலும் அர்த்த மண்டபங்களின் நடுவில் அல்லது கோபுரத்திற்கு நடுவிலும் அமைக்கலாம் எனக் கூறப்படுகின்றது. கொடித்தம்பத்தின் உயரம் விமானத்தின் உயரத்திற்குச் சமமாகவோ, சிகரத்திலும் அதிகமாகவோ, நாசிகத்திற்கு அதிகமாகவோ, கோபுரத்திற்கு அதிகமாகவோ பிரஸ்தாரம் வரையாகவோ அல்லது களம் வரையாகவோ அமையலாம் என ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

மேலும் ஆலயத்தின் பிரகாரங்கள் பற்றியும் ஆகமங்கள் விளக்குகின்றன. ஐந்து அல்லது மூன்று அல்லது ஒரு பிரகாரத்துடன் கூடியதாக ஆலயத்தை அமைத்தல் வேண்டும். மேலும் சக்திக்கும் ஏனைய தெய்வங்களுக்கும் தனிக்கோயில்கள் அமைக்கும் முறைகள் பற்றியும் ஆகமங்கள் சிறப்பாகக் கூறுகின்றன. இவ்விதமாக ஆலய அமைவிடம், ஆலயத்தின் அமைப்பு என்பன பற்றிச் சிவாகமங்கள் தெளிவுபடக் கூறியுள்ளமையைக் காணலாம். பிரம்மங்கள் இரண்டென்று அறிக். ஒன்று சப்தப்பிரமம் மற்றையது பரப்பிரம்மம். சப்தப்பிரம்மம் எது என்ன எப்படி என எவன் ஒருவன் அறிகிறானோ அவனுக்கே பரப்பிரம்மம் எது என்று புலப்படும். எனத் தேஜோபிந்து உபநிடதம் குறிப்பிடுகின்றது. ஒம் எனும் ஒலி கேட்டுணர்ந்தால் உள்ளொளி ஞானம் தோன்றும். ஒம் ஒலி

அனலைத்து எழுவடிவயல் நீ மனோன்மனி அம்பாள் தேவஸ்தானம் —

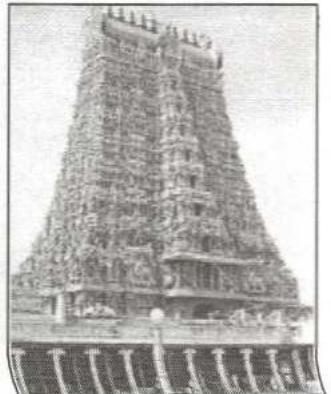
கண்ணூர்ந்தால் ஒளியொளிர் உருவே தோன்றும் என மயமதம் கூறுவதற்கு ஒப்பாக இதயக்குகையில் ஒளிப் பொருளைக் கண்டு உள்ளொளி பெருக்கி ஒளியொளிர் உருவமாகிய ஆடல்வல்லான் ஆடலைச் சிந்தித்து வணங்குதல் வேண்டும்.

ஆறு ஆதாரங்களிலும் பிராணாயாமத்தின் உணர்வினால் தமது மன உணர்வினைத் தடுத்து நின்று மானசிகமான பாவனைகளால் அகப் பூஜை முடித்துப் புறத்தே பூஜை செய்யவேண்டும். “அந்தர்யாகம் விநாயத்ர பாக்ய பூஜா நசித்தியதி” என ஆகமங்கள் கூறுவது அகப்பூஜையின்றிக் புறப்பூஜையினால் பலனேதும் இல்லை என்பதாகும். குருவானவர் மட்டுமென்றி வழிபடுவோரும் இவ்விதம் தியானித்து வழிபட வேண்டும். அகத்தில் உள்ள ஆறு ஆதாரங்களிலும் தம் உணர்வு அடங்கி நின்று வழிபடுதல் முன்னேறும் வாய்ப்பிற்கு இன்றியமையாத முன் பயிற்சி ஆகின்றது. சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனும் முறையிற் புற அகப்புற அகவழிபாட்டின் நிலைகள் பொருத்தமாக அமைந்துள்ள தன்மையை ஆகமங்களினாடு அறிந்துகொள்ளலாம்.

மேலும் சிவாலய அமைப்பு முறைமை எவ்விதம் சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ளதோ அவ்விதமே வேறு தெய்வங்களை மூலவராகப் பிரதிட்டிக்கும் போதும் பின்பற்றுதல் வேண்டும். கிரியைகள் ஆகமங்கள் கூறுகின்ற முறைகளுக்கமையவே நிகழ்த்தப்படுவன. இவை மக்களின் தேவையை ஒட்டியோ காலத்திற்கு காலம் குழநிலைக்கமையவோ வேறுபடுத்தி அமைக்கப்படுவனவல்ல என்பதும் சிந்திக்கப்பட வேண்டும்.

மானபேதம், மூர்த்திபேதம், ஸ்தானபேதம், அளவு உருவங்களில் மாறுபாடு, இடம் மாறுபடுதல் என்பவற்றினால் ஏற்படும் தீமைகள் பற்றியும் ஆகமங்கள் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றன. ஒரு மூர்த்தியை பிரதிட்டிக்கும் போது நூல் வல்லுனர்களின் கருத்துக்களை அறிந்து சாஸ்திர அறிவு குறுதி, யுக்தி, அனுமானம், மரபு, பாரம்பரிய - நடைமுறைகள் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைத்தல் வேண்டும். வழிபடும் மரபில் உள்ள மூர்த்திகளின் நிலைகளில் மாற்றங் செய்து கொள்வது ஆகம மரபிற்கு ஒவ்வாததும் தீமை பயப்படும் ஆகும். பழைய பிம்பங்களையும் வீடு, மனை, கோயில், குளம் ஆகியவற்றைச் செப்பனிடும் போதும் ஏற்கனவே கையாண்ட அளவு முறைமைகளை அறிந்து புதுப்பித்தல் வேண்டும். மாறுபாடாகச் செய்யின் நாடு, மக்கள், செய்யவன், செய்விப்போன், செய்திட்ட பொருள் யாவும் அழிவினை அடையும் என

“யத் பூர்வம் அன்யத் பரமக்கிரயாயாம்
தர்பூர்வமேவ விபரத்தேது/
தேசச்ச கர்த்தா நிறுபதிச்சவாஸ்தது தோசச்ச
பிடாம்மரண: பவந்தி /
இவ்விதமாகச் சிற்பியர் கையேட்டு நூல் கூறுகின்றது. மேலும்
மானகீனே மகாவ்யதி அதிகே கர்த்தர நாசனம் /
தள்மாத்தத்திரயத்னேன் காரயேத் தத்தலைணான் விதம்/”

அனால்தீவு எழுவடிவயல் ரீதி மனோன்மனி அம்பாள் தேவஸ்தானம்

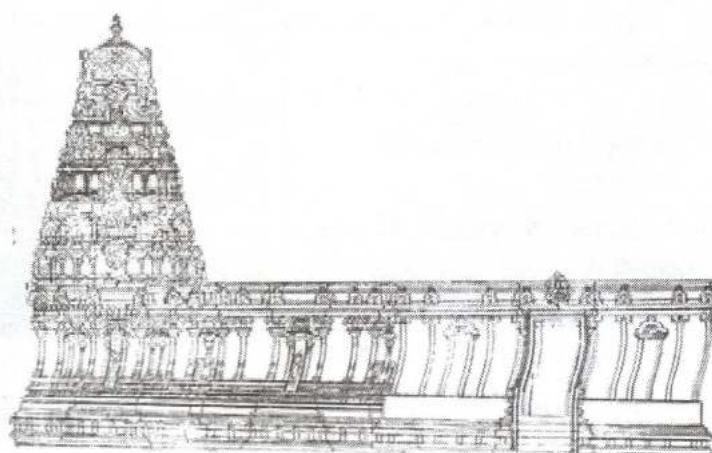
என அளவுகள் குறையின் நோய் ஏற்படும் கூடுதலாயின் செய்விப்பவர் நலிந்திடுவார் என இலக்கண வரம்பு மீறினால் ஏற்படும் விளைவுபற்றி வாஸ்து சாஸ்திரம் கூறி, இலக்கண மரபு யீறாது சாஸ்திர முறைப்படி ஆலயங்களை அமைக்க வேண்டிய முறையை வாஸ்து சாஸ்திரம் வலியுறுத்துகின்றது. இதனை காரணாகமமும் (11, 67, 69)

மானஹீனா மகாவியாதி அதிகே சத்துருவர்த்தனம் /
நாகம்ஹீனா விநாசம் ஸ்யாத் தத் விருத்திஸ்யாத் கூடியங்கரம் //
பிரமாணஹீனா தாரித்திரியம் அதிகே தாரநாசனம் /
ஸம்பானவ ஹீனேது ராஜராஷ் ட்ரஸ்ய தோஷக்ருத் /
ஓளன்மான அதிகே ஹீனே சில்பினம் ஹந்தி தேசிகம்/
சர்வஸ்தூண சம்புதம் சர்வசித்திப் பிராசாததம் /

என ஆகம அளவு முறைகள் அவற்றில் கூறப்பட்டுள்ள பிரமாண சாஸ்திர வாக்கியங்கள் என்பவற்றைப் பின்பற்றிச் செய்வதனால் ஏற்படும் நன்மைகளையும், மீறுவதனால் உண்டாகும் தீமைகளையும் ஆகமங்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றன. மேலும் பூர்வகாரணாகமம் (30.437) “மானஹீனே துமரணம் கிரியா ஹீனேது வியாதய:” என மந்திரங்கள் கிரியைகள் என்பவற்றை முறைப்படி செய்யாது விட்டால் உண்டாகும் தீமைகளையும் கூறுகின்றது. ஆகமங்களில் ஜோணோத்தாரண விதியும் பழைய அளவு முறைகளைத் துல்லியமாகப் பின்பற்றுதல் வேண்டும் எனக் கூறுகின்றது.

இவ்விதம் நோக்கும் போது ஆலயத்தின் அமைப்பு அங்கு பிரதிட்டிக்கப்படும் தெய்வங்கள் என்பன ஆகமப் பிரமாணத்தின்படி நன்கு ஆராய்ந்து மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியவை என்பது புலனாகின்றது. எமது இகபர வாழ்விற்கு வேண்டிய வழிசமைக்கின்ற வகையில் முதன்மையான இடத்தை வகிக்கின்ற ஆலயங்களின் செயற்பாடுகள் - பணிகள் சரியான முறையில் நடைபெறுதல் வேண்டும். கல்வி, மருத்துவம், நலிந்தோரைக் காப்பாற்றுதல், உதவுதல் போன்ற பொதுப்பணிகளிலும் ஈடுபட்டு மக்களுடைய வாழ்வியலுடன் இணைந்த ஓர் அங்கமாக சமயசமூகப் பணிகளின் நடுநிலையமாகவும் கலைகளை வளர்க்கும் இடமாகவும் ஆலயங்கள் மினிர வேண்டும்.

(நன்றி: “மணியோசை” அல்லாய் வேவிலந்தை ஸ்ரீமுத்துமாரி அம்மன் தேவஸ்தானம் சிறப்பு மலர் 2008)

திருக்கோயில்

ஸ்த்ரி, வை. கணவி
(முதல்வர் மாமல்லபுரம் சிற்பக் கல்வூரி)

வானுயர்ந்த கோபுரங்களும், நீண்ட மதிற்சுவர்களும், அகண்ட பிராகாரங்களும், நீர் நிறைந் த தடாகங் களும், வியத் தகு விமானங்களும், அணிதிகழ் மண்டபங்களும், சிந்தனை யுந்துஞ் சிற்பங்களும்; பத்தியை வளர்க்கும் படிமங்களும், சிறந்த ஓர் ஆலயத்தின் உறுப்புகளாகும். இவ்வங்கங்களைக் கொண்ட ஓர் ஆலயமானது சாதாரண கண்கொண்டு பார்ப்போருக்குச் சிறியனவும், பெரியனவுமான கட்டிடங்களின் கூட்டமாகவும், ஒன்றோடொன்று தொடர் பற்ற தாகவும் தோற்றமளிப் பது இயற்கையே. ஆனால் உண்மை அ.தன்று.

நம் தென் நக ஆலயங் கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு காவியப் படைப்பாகும். ஒரு சிறந்த காவிய நிர்மாண இலக்கணத்தைத் தழுவியே ஆலய நிர்மாண இலக்கணமும் இயற்றப் பெற்றிருக்கிறது. ஆலயங்களைக் “கலைப்படைப்புக்கள்! அழியாத் தன்மை வாய்ந் தவை!” என்று அநிஞர் பலர் கூறுவது இவ்வடிப்படையிலேதான் என்பதைச் சிந்தித்தறியலாம்.

சிறந்த ஒரு காவியத்திற்கு நல்லதோரு கருத்து உயிராக விளங்கும்; அக்கருத்து ஒரு கற்பணையாக வடிவம் பெறும்; நவரசங்கள் இடம்

பெறும்; உயிராக விளங்கும் கருத்துக்கு அழைத்துச் செல்லும் சிறு சிறு நிகழ்ச்சிகளும் அமையும்; பலப்பல பாத்திரங்கள் நிற்கும்; இவற்றையெல்லாம் ஒரு சேரப் பார்க்கும் போது ஏகம் என்ற உணர்ச்சி தோன்றும்.

ஆலயம் என்ற அமைப்பினை நமது பண்டைச் சிற்பிகள் பல சிறந்த தத்துவக் கருத்திற்கேந்றவாறு உருவாக்கியுள்ளார்கள். ஆகம நூல்களும், சிறப நூல்களும் பலப்பலக் கருத்துக்களை வழங்கியுள்ளன. புதுப்புதுக் கருத்துக்களும் அவற்றையொட்டி உருவாகி இருக்கின்றன.

நமது கோயில் அமைப் பைப் பிரபஞ்சத்தின் மாதிரி உருவம் என்று ஒப்பிட்டுக் கூறுவதுண்டு. பஞ்ச பிராகாரங்களைப் பஞ்ச பூதங்களைன்றும் அதற்குள் நுண்ணிய போருளாக இறைவன் உள்ளான் என்றும் பெரியோர் கூறுவர். “விசுவகர்மீயம்” என்ற பண்டைச் சிறப நூல் ஒன்றில் பஞ்சப் பிராகாரங்களுக்கு நடுவே அமைக்கப்படும் விமானத்தைப் பற்றி அழகிய கருத்தொன்று காணப்படுகிறது. கருவறை என்று சொல்லப்படும் விமானத்தைப் பெண் வடிவம் என்றும், அதற்குள்ளிருக்கும் மூர்த்தியை உதரத்தில் உள்ள கெர்ப்பம் என்றும்

வருணிக்கிறது. உதரத்தில் கெர்ப்பமாக மூர்த்தி அமைக்கப் பெற்றிருப்பதாலேயே இக் கட்டிடத்தைக் கெப்பக் கிருகம் என்றும் கருவறை என்றும் அமைக்கின்றோம். இக்கருத்தினை வலியுறுத்தும் பொருட்டே மூல மூர்த்தி வீற்றிருந்தருளும் கட்டிடத்தைக் குக்குடாண்ட (கோழிமுட்டை) வடிவமாகவும் அமைக்கலாம் என்று சிற்ப நூல்கள் கூறுகின்றன. இத்தகைய குக்குடாண்ட வடிவத்தில் ஒரு கோயில் காஞ்சிபுரத்தில் நிர்மாணிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இக்கோவில் காஞ்சி ஏகாம்பரேசுவர் கோவிலின் தெற்கு வீதியில் “ஜ்வர ஹரேஸ்வரம்” என்ற பெயரில் அமைக்கப்பெற்றிருக்கிறது. பொதுவாகப் பழம் பெரும் கோவில் களில் மூலஸ்தான விமானத்தையும், ஏனைய கட்டிடங்களையும், கோபுரங்களையும் நோக்கினால் மூலஸ்தான விமானம் சிறிதாகவும், ஏகதலத்தை உடையதாகவும், தாழ்ந்தும் அமைக்கப் பட்டிருக்கும். பிராகாரங்களும், கோபுரங்களும், மதில்களும் அடுக்கடுக்காம் பரந்தும் விரிந்தும், உயர்ந்தும் காணப்படும். இவை விரிந்து பரந்து வியாபித்துள்ள பிரபஞ்சத்தையும் அதனுள் குடசமமாக இறைவன் உள்ளான் என்பதையும் காட்டுகின்றன.

ஆனால் தஞ்சைப் பெருவடையார் கோவில் கெர்ப்பக் கிருஹ விமானத்தை நோக்கினால், நேர்மாறான அமைப்புத் தோன்றும். கருவறை விமானம் வானளாவியும், கோபுரங்கள் தாழ்ந்தும் காணப்படும். இ.து பிரபஞ்சம் பெரிதென்றும் அதனிலும் பெரியோன் இறைவன் என்பதையும் பிரதிபலிக்கிறது.

மேலும் சிற்பநூல்களில் கருவறை விமானத்தை ‘ஸ்தூலலிங்கம்’ என்றும், கருவறைக்குள்ளிருக்கும் நிட்கள் வடிவத்தை ‘குக்கு;ய்மலிங்கம்’ என்றும் கூறப்படுகிறது. வில்வகர்மீயம் என்ற சிற்பநூலில் விமானத்தை

சிவசரீரம் என்றும் சிவரூபம் என்றும் நின்ற திருக் கோலத் தில் இருப்பதென் நூம் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்நூலில் இது பற்றி நன்றாக வருணனையும் காணப்படுகிறது. பொதுவாக ஒரு கருவறை விமானத்தில் அழகிய வடிவமும் வேலைப்பாடுகள் நிரம்பியதுமான அங்கங்கள், அடுக்குகள் பல உண்டு. அவற்றைக் கீழிருந்து முறையே உபானம், ஜெகதி, குமுதகம், கந்தரம், பட்டிகை, வேதிகை, ஸ்தம்பம், உத்தரம், கபோதகம், பிரஸ்தரம், ஹஸ்தி வேதிகை, கிரீவம், மஞ்சம், மஹாநாசி, பார்ஸ்வநாதி, சந்திரமண்டலம், பலிகை, பத்மம், மஹாபத் மம் ஸ் தூபி ஆகிய 20 உறுப்புக்களாகும். இவற்றைச் சிவரூபத்தின் பாதம், கெண்டைக்கால், முழங்கால், தொடை மேற்றம்(அரை) நாபி, உதரம், ஸ்தனம், புஜம், புஷ்டிதம், கழுத்துரேகை, கழுத்து, உதடு, மூக்கு, காது, கண், நெற்றி, தலை, சிகை முதலிய உறுப்புக்களாகப் பாவிக்கின்றது.

சிவபிரானின் நின்றகோல உருவப் படத்தையும் விமானப்படம் ஒன்றையும் வரைந்து ஒப்புநோக்கினால் கட்டிடத்தையே உருவமாக எங்கனம் பண்டைச் சிற்பிகள் அமைத்துள்ளார்கள் என்பதைக் கண்டு மகிழ முடியும்.

மானுட உடல் உறுப்புக்களை அங்கம், மஹாங்கம், உபாங்கம், பிரத்யங்கம் என்று நான்காகப் பிரித்துக் கூறுவது போல இறைவனின் திருவருவமாகக் கற்பிக்கப்பட்ட விமானத்தில் அதிவிட்டானம் (Basement) என்ற உறுப்பை மஹாங்கம் என்றும், ஸ்தம்பம் அல்லது சுவர்ப் பகுதியை (Superstructure) அங்கம் என்றும், பிரஸ்தரத்தை (Entablature) உபாங்கம் என்றும், சிகரத்தை (Dome or Roof) பிரத்தியங்கம் என்றும் ஒரு சிற்ப நூல் கூறுகின்றது. ஒர் ஆலயத்தில் பிரதான மூர்த்தியின் இருப்பிடத்தை, கெர்ப்பக் கிருஹம் என்றும் அதன் முன்

அவ்வங்கத்தோடு பின்னக்கப்பட்டதாக அமைந்த மண்டபத்தை அர்த்த மண்டபம் என்றும் இவற்றுடன் வேறுபல மண்டபங்களும், பிரகாரங்களும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இவற்றுள் கெங்பக்கிருஹத்தை மஹாங்கம் என்றும் அர்த்த மண்டபத்தை அங்கம் என்றும் மண்டபங்களை உபாங்கம் என்றும், பிராகாரங்களை பிரத்யங்கம் என்றும் ஒப்பிட்டு இறைவனின் சயனக்கோலமாக ஆலய உறுப்புக்களைச் சித்திரிக்கிறது வேறொரு சிற்ப நூல். இக்கருத்தை ஆகமநால்கள் மிகவெளிப்படையாகக் கூறுகின்றன. கெங்பக்கிருஹத்தை சிரசாகவும் அந்தராளப் பகுதியை (கருவறைக்கும் அர்த்த மண்டபத்திற்கும் இடையிலுள்ள சிறு இணைப்பு) முகமாகவும் கூநாசியை கழுத்தாகவும் அர்த்த மண்டபத்தை பழங்களாகவும் மஹா மண்டபத்தை வயிறாகவும், பிரகாரங்களைக் கால்களாகவும் கோபுரத்தை பாதமாகவும் கற்பித்து ஏகம் என்ற உணர்ச்சியை ஊட்டுகின்றன.

இறைவன் ஒவ்வொரு வருடத்தைய உள்ளத்திலும் வீற்றிருக்கின்றான் என்ற கருத்தை உணர்ந்து உய்யும் ஆற்றல் எல்லா மனிதர்களுக்கும் அமைவது இயலாது. எனவே அடியார்களின் உடலாக ஆலய அமைப்பு கற்பனை செய்யப்பட்டு வெளிப்படையாகக் காட்டப் பெற்றுள்ளதாகப் பெரியோர் கூறுவர். இத்தகைய ஆலயங்கள் இரண்டு வகைத்தானவையென்று ஆகமங்கள் கூறும். “ஒன்று ஹிருதய கமலப் பிரஸ்தாரம்” மற்ற நோன்று “சரீரப் பிரஸ்தாரம்” பெரும்பான்மையான ஆலயங்கள் சரீரப் பிரஸ்தார வகையைச் சேர்ந்தவை, ஹிருதய கமலப் பிரஸ்தாரமாக அமைக்கப்பட்டிருப்பது சிதம்பரம் ஒன்றே. சரீரத்திலுள்ள ஆறு ஆதாரங்களான மூலாதாரம், எவ்வாதிஷ்டானம், மணிஷருகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞஞ ஆகியவற்றை

முறையே கெங்பக்கிருஹம், அர்த்த மண்டபம், மஹா மண்டபம், ஸ்நபன மண்டபம், அலங்கார மண்டபம், சபர மண்டபம் ஆகிய வடிவமாக யோகிகள் கூறுவர். ஆயிரங்கால் மண்டபத்தை ஆயிரம் இதழ்கள் கொண்ட கமலமாகவும் (மூளையின் இருப்பிடம்) புஷ்கரணியை அமிர்தவாபியாகவும், பிராகாரங்களை பஞ்ச கோசங்களாகவும் கூறுவர்.

இறைவன் அருவ மேனியன் என்ற கருத்தை லிங்கத் தின் மூலமாயும், இவ்வருவமேனியன் அடியார்கள் பொருட்டு உருவம் தாங்கி சோமாஸ் கந் தராக விளங்குகின்றார் என்பதை கருவறை உட்கவரில் அல்லது கருவறை விமானத்தில் சிற்ப வடிவமாகக் காட்டியும், படைத்தல், காத்தல், ஒடுக்குதல் ஆகிய முப்பெரும் செயல்களை அவனே ஆற்றுகிறான் என்ற கருத்தை கருவறைக் கோஷ்டங்களில் அமைக்கப்படும், பிரம்மா, விஷ்ணு, தயி; ஷணாமூர்த்தி உருவங்கள் மூலமாகவும் பிரகாரங்களில் அமைக்கப்பட்டு எட்டு, பதினாறு, முப்பத்திரண்டு பரிவாரங்கள் மூலம் பரம் பொருளின் ஆற்றல் களைத் தனித் தனியே பிரகாசப் படுத் தியும் அவையெல்லாம் மூலமூர்த்தியை ஆஸ்ரயித்த வண்ணம் அமைத்து ஒன்றோடொன்று தொடர் புடையனவாக அமைக்கப் பெற்றுள்ளன.

ஆலய நிர்மாண இலக்கணத்தையும், காவியப் படைப்புக்குத் தேவையான ஏக உணர்ச்சியையும் ஆய்ந்து பார்க்குமிடத்து பெரு வியப்பும், மகிழ்ச்சியும் ஏற்படுகின்றன. பலப்பல கட்டிடங்கள், உறுப்புக்கள் ஆலய அமைப்புக்குள் இடம் பெற்றிருப்பினும் அவையைத் தும் மூல எல் தானக் கட்டிடத் தின் அளவை அடிப்படையாகக் கொண்டே அமைக்கப் படுகின்றன. கருவறையில் நிலைநாட்டப் பட்டிருக்கும் லிங்கத்தின் அகலத்தை ஒரு

அளவையாகக் கொண்டு அதைப் போல் மும் மடங் கின்தாக ஆவுடையார் அகலம் அமைக்கப்படும். ஆவுடையார் அகலத்தைப் போல் மும்மடங்கின்தான் கருவறை உட்கூடு அமைக்கப்படும். கருவறை உட்கூட்டைப் போல் மும்மடங்கின்தாகக் கருவறை சுவர்ப்புற அகலம் கொள் எப் படும். பிறகு இந்த அகலப் பிரமாணத்தை ஒரு அளவையாகக் கொண்டு விமான் உயரம், அந்தராளம், முகமண்டபம், மஹா மண்டபம், பரிவாரக் கோயில்கள், பிராகாரங்கள், துவஜஸ்தம்பம், குளங்கள், கோபுரங்கள், ஆகிய எல்லா அங்கங்களின் அளவுகள் நிரணயிக்கப்படும். மேலும் மூலஸ்தான மூர்த்தியின் பிரமாணத்தைக் கொண்டே பிறமூர்த்திகளின் அளவுகள் நிரணயிக்கப் பெறும். இத் தகைய அளவு முறை அழகிய தோற்றுத்தற்காகவும் தத்துவக் கருத்துக்கு ஒப்ப அமைவதற்காகவும் எல்லா உறுப்புக்களையும் மூலஸ்தானத்திலே இணைப்பதற்காகவும் ஏகம் என்ற உணர்ச்சியை உருவாக்குவதற்கும் ஏற்பட்டவையென்றும் புலனாகும்.

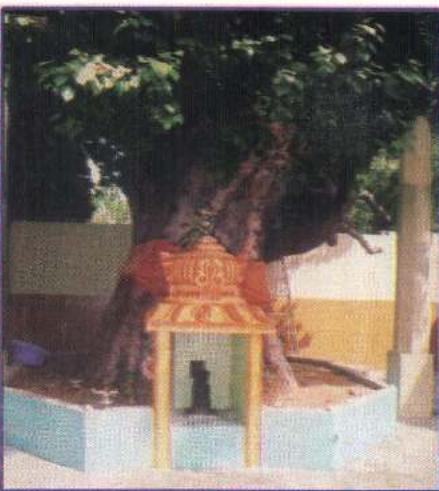
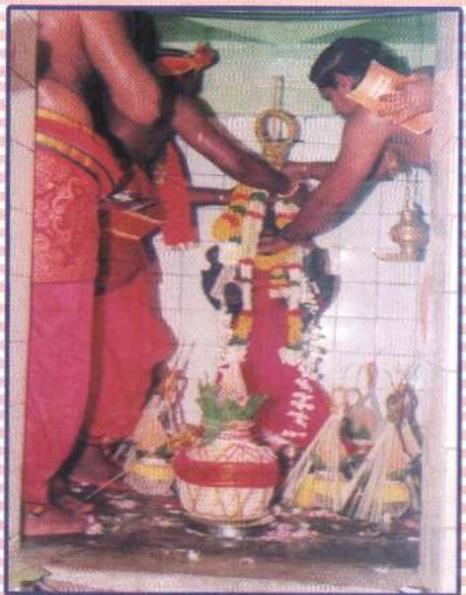
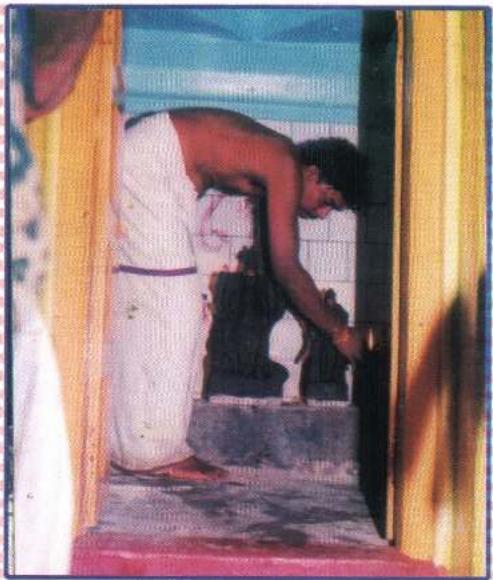
காவியங்களாய்த் திகழும் நம் தென்கைத்துக் கோயில்களில் படைப்புத் திறத்திலே தலை சிறந்த கோயில் மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயில். சிற்ப நூல்களிலே காணப்படும் அரிய செய்திகளை ஒரே இடத்தில் கண் கூடாகப் பார்த்துத் தெளிவு பெற வேண்டுமென விரும் பினால் மதுரை மீனாட்சியம்மன் திருக்கோயிலுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்பது தொன்று தொட்டு சிற்ப உலகத்திலே நிலவி வரும் கருத்தாகும். சிற்ப உலகில் சிற்பியர்களால் ஏதாவதொரு அலங்கார அமைப்பு தற்செயலாகவோ, முயற்சித்தோ கண்டு பிழிக்கப்படுமானால் அவ்வமைப்பு ஏற்கனவே மீனாட்சியம்மன் கோவிலில் அமைக்கப் பெற்றிருக்கும் என்று பழுத்த சிற்பிகள் சொல்வார்.

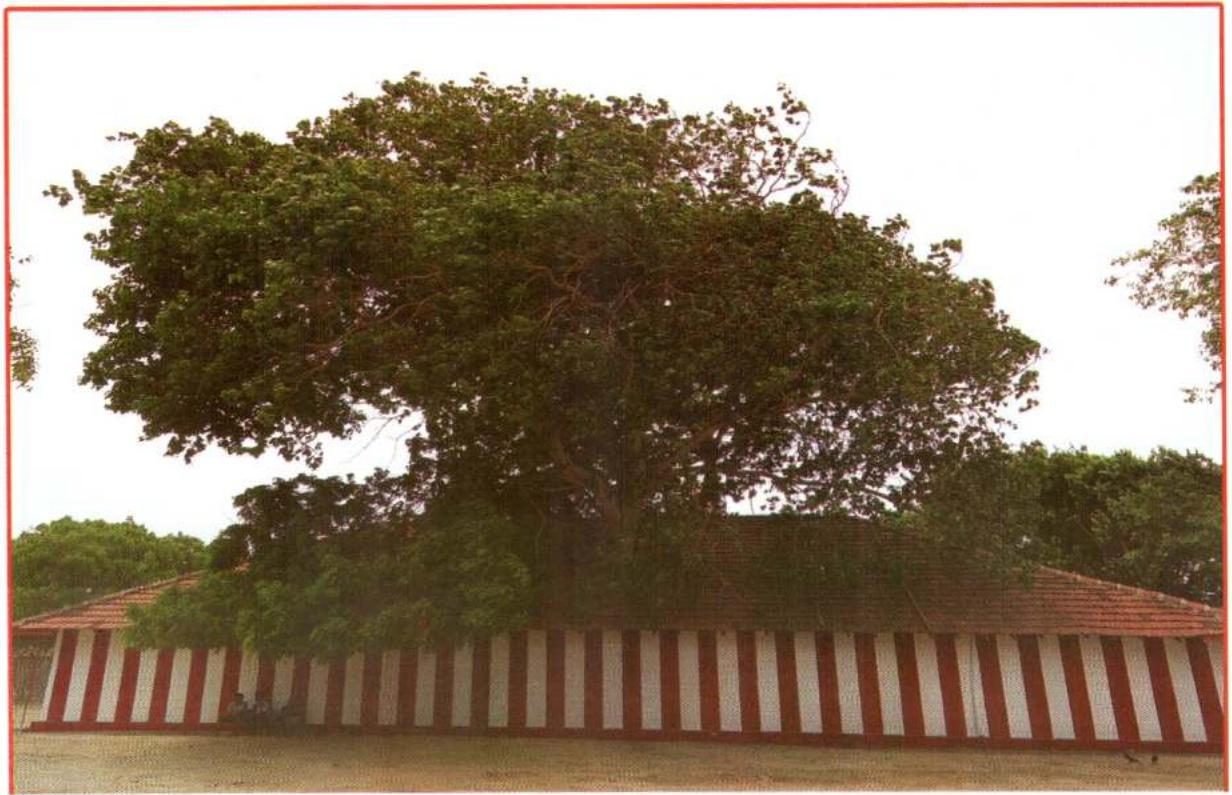
எனவே ஒரு பூரணமான சிற்ப நூலின் இலக் கணங்களுக்கு இலக் கியமாகவும் பழமைக்குப் பழமையாகவும், புதுமைக்குப் புதுமையாகவும் விளங்குவது இப் பெருங்கோயில். இருப்பிடத்தாலும், பரப்பாலும், உன்னதத்தாலும் அலங்கார வேலைப்பாடுகளாலும் சிறந்த சிற்பங்களாலும், வண்ண ஓவியங்களாலும், நிர்மாணச் சிற்பபாலும், தெய்வ சாந்நிதியத் தாலும் பெருமையுடைய இத்திருக்கோயில் நன்கு புதுப்பிக்கப் பெற்றுப் புதுமைப் பொலிவுடன் இன்று காட்சி தருகின்றது.

மீனாட்சியம்மன் திருக்கோயிலில் பல்லாண்டு களாகப் பழுதடைந்து பொலிவிழுந்து கிடந்த சிற்ப வடிவங்களுக்கும், சிற்பக் கூடங்களுக்கும் ஜீரணோத்தாரணம் செம்மையாக நிகழ்ந்துள்ளது. அது போல் காலத்தால் பழுதடைந்து ஆதரவு குன்றி மறைந்துவந்த சிற்பக் கலைக்கே நமது பெருமைக்குரிய அரசாங்கம் ஜீரணோத்தாரணம் செய்து வருகின்றது. சிற்பக்கலைப் பயிற்சிக்கென்றே மாமல்லபுரத்திலும், சுவாமி மலையிலும் இரண்டு சிற்பக்கலைப் பயிற்சிக்கூடங்களை நிறுவி அவை மூலம் பண்டைய சிற்பமரபிற்கிணங்க தொழிற் பயிற் சியையும், நூல் பயிற் சியையும் ஓவியப் பயிற்சியையும், ஆலய, சிற்ப, தத்துவ போதனையையும் நமது இளைஞர்கட்கு அளிப்பது சிற்ப வரலாற்றிலேயே காணப்படாத சிறந்த செயலாகும். அரசாங்கம் அளிக்கும் இவ்வாதரவின் மூலம் நமது பண்டைச் சிற்பக்கலை மரபுகள் பாதுகாக்கப் பெறுவதோடு சிற்பியர் வாழ்க்கையும் வளம் பெறும் என்று நம்புவோமாக!

நன்றி: கோலாலம்பூர் ஸ்ரீ மகா மாரியம்மன் கோயில் கும்பாபிஷேக மலர் - 1985.

இரண்டாவது கும்பாபிஷேக காட்சிகள்

அனலைத்து எழுவடிவயல் றி மனோன்மணி அம்பாள் தேவஸ்தானம் —

அனலையறை அன்னைக்கு அபிஷேக நீராட்ட
புனலை குடமெடுத்து பூரித்தோம் - அனலையது
ஜயப்பன் பதியாம்ளை ஆச்சி துணையிருப்பாள்
மெய்யிது மானிடனே செப்பு.

செப்பரிய பொருளே! செம்மை நிறத்தவளே!
இப்பெரிய ஞாலத்தின் இயக்கமே! - இப்பிறப்பின்
துலங்காத உன்மைகளும் துலங்கும் அவளருளால்
கலங்காதே காப்பாள் எழு.

எழுவடியில் எழுந்தருளி எல்லோர்க்கும் அருள்கரக்கும்
எழுமங்கை மனோன்மணி இருக்கையிலே - தொழுதவளை
கேட்கும் வரங்களினை கேட்டுப் பெறுவோம்யாம்
காப்பாள் மனதாலே நினை.

நினைந்துருக வேண்டாம் நிவிட்டையும் வேண்டாமே
மனதால் ஒருதடவை சொல்லவளை - தினந்தோறும்
நீசெய்யும் காரியங்கள் நல்லபடி யேநடக்கும்
தீதொன்றும் நினையாமல் இரு.

இருந்து இடத்திருந்து இவ்வுலகை ஆஸ்வவளே!
மருந்தாகி மயக்கங்கள் மாய்ப்பவளே! - விருந்தாகி
வீட்டுக்கு வருவாய்! விலகும் துயரெல்லாம்
நாட்டுக்கும் நல்வழி தா.

தாவென்று கேட்டால்தான் தருவாயோ உன்னருளை
பாவொன்று பாடியும் பெறலாமோ? - தீதொன்றில்
தனித்துத் தவிக்கின்றோம் தாயே தயைகாட்டு
கனித்த விழியாலே பார்.

பாருலக நாட்டில் படர்ந்த தமிழ்மண்ணில்
ஆருளரோ எம்மை ஆட்கொள்ள - நேரிலோ
கயவர்கள் கூட்டம்ளை கொடுமை தனித்தெம்மை
பயமின்றி வாழ அருள்.

அருளாட்சி வேண்டி அனலைப் பதியதனில்
பொருள்தேடி யுனக்குக்கோ புரமமைத்தோம் - இருளாட்சி
நீங்கிநாம் நித்தமும் நிம்மதியாய் வாழ்வதற்கு
ஏங்கித் தவிக்கின்றோம் கான்.

காணத்தான் கண்கோடி வேண்டுமே! உன்னழகை
காண்பவரோ விண்டிடவும் கூடுமோ! - மாண
பெரியோர் உள்ளுணர்ந்து பெரும்பேறு அடைந்திட்டார்
சிறியெனன் கவியதனை ஏர்.

ஏரும் ஏருதுழவும் எங்களது சொத்தம்மா
தீராப் பழிபாவம் தீரம்மா - ஊரவரை
உலகை, உயிரினத்தை, உன்னடியார் கூட்டத்தை
அலகில்லா அன்பாலே ஆள்.

மனோன்மணி

அந்தாதி

வ. வடிவழகையன்

கிராம அலுவலர்
சினங்காந்திவ வடக்கு.
சினங்காந்திவ.

இல்லை வழிபாடும் கிரியைகளும்

- ஓர் அறிவியல் ஒருக்கு

வித்யா மூலை விரஸ்மூலி டி. சிவானந்தசர்மா B.A, (Hons.)
கோப்யாய் சிவம்) அமையாவர் சுற்றுஊனத்துமாய பீடம்

ஆதிகாலத் திலிருந் தே நமது முன்னோர்கள் இயற்கைப் பொருட்களைத் தெய்வங்களாக மதித்துப் போற்றி வணங்கினர். உலகத்திற் கிடைத்துள்ள ஆதி இலக்கியங்களிலேயே மிகப் பழமை யானதாகக் கருதப்படும் இருக்கு வேதத்தில் இயற்கைச் சக்திகளைப் பலவிதமாக வர்ணித்துப் போற்றிப் பாடுகின்ற அழகிய பாடல்கள் பல காணப்படுகின்றன.

நிலம் (பூமி) நீர், தீ, ஆகாயம், காற்று ஆகிய ஐந்தும் ஏனைய இயற்கைச் சக்திகள் யாவற்றுக்கும் அடிப்படையாக அமைவதால் பஞ்சபுதங்கள் என இவற்றை அழைத்தனர். இந்த ஜெந்து மூலப் பொருட்களால் உருவானதே பிரபஞ்சம் எனப்படும்.

மனிதனால் ஆக்கி அழிக்க முடியா மலிருக்கும் இவற்றை ஓர் ஒழுங்குமுறையில் நிர்வகிக்கும் ஒருவன் இருப்பதை இதனால் உணர்ந்து அவரே நமது தலைவன் என்று வணங்கினர். அவரே நமது கடவுள் ஆவார்.

குரியன் என்ற மிகப்பெரிய அக்கினிக் கோளமே இந்தப் பெரிய பிரபஞ்சத்தின் மத்திய

சக்தி என இன்றைய விஞ்ஞானிகள் ஆராய்ந்து கண்டறிந்துள்ளனர். குரியன் எந்த நேரமும் பேரொளியும், பெருவெப்பத்தையும் வீசியிபடி கூழன்று கொண்டே இருக்கிறது குரியனைச் சுற்றிப் பல நட்சத்திரங்களும், கோள்களும் வலம் வருவதுடன் தம் மைத் தாழேயும் சுற்றுகின்றன.

நாம் வாழும் பூமியும் இவ்வாறுதான் குரியனை வலம் வருகிறது. பூமி கோளவடிவமாக இருப்பினும் அதிலுள்ள பொருட்கள் விழாமல் இருப்பதற்கு அதன் மத்தியிலுள்ள ஈர்ப்புச் சக்தியே காரணமாக உள்ளது. அதேபோல இரவு - பகல், வெப்பம் - குளிர், மழை - வெயில் முதலிய மாற்றங்கள் ஏற்படுவதற்குப் பிரபஞ்சத்தின் கழற்சி இயக்கமே காரணமாக உள்ளது.

இயங்கும் பொருட்கள் எப்போதும் சக்தியடையவை ஆகின்றன. இயக்கம் இல்லாவிட்டாற் சக்தி இல்லை. அதனால் இறைவன் என்றும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறார் என்று நமது முன்னோர் கருதினார். அதனால் அவரை நடராஜ வடிவத்திற் கண்டு மகிழ்ந்தனர்.

அன்னைத்தீவு எழுவடிவயல் றீ மனோன்மணி அம்பாள் தேவஸ்தானம் —

ஆனந்த நடனம் என்னும் அவரது நடனமே இந்தப் பிரபஞ்சத்தை இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இயங்கும்போது சக்தி உண்டாகிறது. சக்தி என்பதை ஒரு பெண்ணாக உருவகித்தனர். அந்தச் சக்தியே நடராஜின் அருகிற் சிவகாமி என்ற பெயரிற் காணப்படுகிறாள்.

இறைவன் எல்லாப் பொருட் களினுள்ளும் மறைந்திருக்கின்றார். எல்லாச் சக்திகளாகவும் அவர் எங்கும் நிறைந் திருக்கிறார். அதனால் அவர் உருவ மற்றவராகக் கருதப்பட்டாலும் அவரை நினைத்து வழிபட ஓர் அடையாளச் சின்னம் தேவை என நம் முன்னோர்கள் கருதினர். அதனாற் சிவலிங்க வடிவம் உணரப்பட்டது.

அக்கினிச் சுடராக, நெருப்பு கோளமாக, பேரோளி வடிவமாக இறை வனைக் கண்டு வழிபடும் மரபு இந்துக் களாகிய நமது முன்னோர்களிடம் மட்டு மல்லாமல் வேறு பல மக்களிடமும் நீண்ட காலம் காணப்பட்டது. அத்தகைய பேரோளி பொருந் திய அக்கினிச்சுடரின் இறுகிய வடிவமே சிவலிங்க வடிவமாகிறது. அது ஒரு கோள வடிவம் போலக் காணப்படுவதால் தொடக்கம், முடிவு எதுவும் இல்லாதது.

சிவசக்தி ஜூக்கியம்

இந்தச் சிவலிங்க வடிவத்தில் மேற்பகுதியாகிய லிங்கம் சிவன் என்று ஆண் தெய்வமாகவும், கீழ்ப்பகுதியாகிய பீடம் (ஆவுடையார்) சக்தி வடிவமாகிய பெண் தெய்வம் என்றும் உருவகம் செய்வார்.

அன்னையும், தந்தையும் இணைந்து செயற்படும்போதுதான் நமது குடும்பம் என்ற இல்லற வாழ்க்கை இனிமையாக நகருகிறது. இந்தத் தத்துவமே ‘சிவலிங்க வடிவம், நடராஜா - சிவகாமி வடிவங்களிற் புலப்படுத்தப்படுகின்றது. இன்னொரு வடிவத்தையும் இந்துக்கள் போற்றி வணங்குகின்றனர். அந்த நாரீஸ்வர் அல்லது மாதோரு பாகர் என அழைக்கப்படும் இவ்வடிவம் பாதி ஆனும், பாதி பெண்ணும் சேர்ந்த வடிவமாகும்.

விஞ்ஞான அடிப்படையிலும், நேர முனைவும் (+) எதிர் முனைவும் (-) சேரும் போது தான் சக்தி பிறக்கிறது. காந்த சக்தியானது

வடமுனைவையும், தென் முனைவையும் கொண்டுள்ளது. மூலப்பொருட்கள் எல்லாவற் றிற்கும் அடிப்படை மூலப்பொருளாக இன்று விஞ்ஞானிகள் கண்டறிந்துள்ள அனுக்களும் நேர முனைவாகிய புரோத்தன் களையும் எதிர் முனைவாகிய இலத்திரன்களையும் கொண்டவை அல்லவா?

பழமும் அதன் சுவையும் போல, நெருப்பும் அதன் குடும்போல, மலரும் அதன் மனமும்போல, சிவனும் அம்பிகையும் ஒன்றாக இணைந்திருந்து இப்பிரபஞ்சம் அனைத்துக்கும் அன்னை தந்தையாக (அம்மை அப்பராக) இருந்து படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் ஜந்தொழில்களைப் புரிகின்றார்கள்.

ஆகமங்கள்

“வேதமொ டாகமம் மெய்யாம் இறைவன் நூல் ஒதும் பொதுவும் சிறப்புமென் ருன்னுவர்”

என்ற திருமுறை நூல் கூறுவதற்கிணக்க வேதமும், ஆகமமும் இறைவனாலேயே அருள்பட்டவை. முன்னைய நமது ரிஷிகள் அவற்றைத் தம் ஞானம் என்னும் அதீத மெய்யு ணர்வினால் உணர்ந்து உலகிற்குத் தந்தனர்.

வேதம் காட்டிய பிரபஞ்ச சக்தியை ஓரிடத்திற் குவித்துவைத்து, அங்கு நாம் சென்று நமக்கு வேண்டிய சக்தியைப் பெற்று உயர் வடையும் வழியை ஆகமங்கள் காட்டுகின்றன. ஆலயங்களை அமைத்து அங்கு உருவங்களை வைத்து அவற்றை வழிபட்டு இறையுணர்வு பெறச் செய்வதே ஆகமங்களின் நோக்கம்.

ஆகம அடிப்படையிலமைந்த ஆலய அமைப்பும், அங்கு நடைபெறும் திருவுருவ வழிபாடும், கணித விஞ்ஞானம், பெளதிக விஞ்ஞானம், மனோதத்துவ விஞ்ஞானம் ஆகியவற்றின் இணைப்பையும் தனக்குள் கொண்டிருப்பது வியப்புக்குரிய ஒன்று.

ஆலய அமைப்பு

ஆகமங்களிற் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சரியான அளவுப் பிரமாணங்களில் ஆலயம் கட்டப் படுகின்றது. அதன் பாகங்கள் ஒவ்வொன்றும் அதற்கென குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிசைகள், கோணங்கள், ஸ்தானங்கள் என்பன சரியாக அமையும்படி அமைக்கப்பட்டிருக்கும். சிவாகமங்களின் வழிநால் களாகிய சிற்ப சாஸ்திரங்கள் ஆலயங்களை அமைக்கும் முறைகளை எடுத்துக் கூறுகின்றன.

வான் நோக்கி உயர்ந்து, குவிந்து கூம் பியிருக் கும் கோபுரங்களை அவை கொண் டிருக் கும் கருவறை அல் லது மூலஸ்தானம் எனப்படும் முக்கிய பகுதி சற்சதுரமாக மூன்று பக்கங்கள் முழுமையாக மூடப் பெற்று முன் புறம் மட்டும் திறக்கப்பட்டிருக்கும். அதுவும் திரைச்சேலை ஒன் றினால் மறைக் கப் பட்டிருக்கும். வழிபாட்டின் போது மட்டும் திறக்கப்படும். அவ்வேளையில் அங்கு தீபம் ஏற்றிக் காட்டப்படும்.

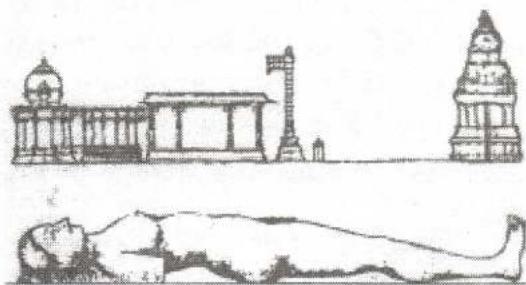
இவ் வமைப்பு முறை, செயற்பாடு ஆகியவற்றில் சைவசித்தாந்த தத்துவக் கருத்து உள்ளடங்கி இருக்கும் அதேநேரத்தில் அறிவியல் விளக்கமும் இருக்கிறது.

மேல்நோக்கிக் குந்து உயர்ந்திருக்கும் கலசத் தினுாடாகப் பிரபஞ்ச சக்தி உள்ளீர்க்கப்பட்டுப் படிப்படியாகப் பரந்து கீழ்ந்திக் கூறுவறையின் மையத்தில், அதற்கென விதிக்கப்பட்ட இடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் திருவுருவத்திற் சேகரிக்கப்படும். வழிபாட்டு வேளையில் இறைவன் திருவருட் சக்தியாகிய பிரபஞ்ச சக்தியின் கதிர்வீச்சு அங்கிருந்து நம்மிடம் வருகிறது.

ஆலயத்தின் அமைப்பு மனித உடலை ஒத்திருப்பதாக அறிஞர்கள் விளக்குகின்றனர். நீட்டி நிமின்து படுத்திருக்கும் ஒரு மனிதனைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள்.

சிரக் எனப்படும் தலைதான் கருவறை. சக்தியை உள்ளீர்த்து உயிரிச் சுவாசத்தை நடத்தும் முக்குத்தான் ஸ்தாபி. மூனையின் இடத்திற் தான் திருவருவம் இருக்கிறது. கழுத்தைக் குறிப்பது அர்த்த மண்டபம்.

மார்பைக் குறிப்பது மஹாமண்டபம். மார்பின் இடது புறத்தில் இதயம் உண்டு. அதேபோல மஹாமண்டபத்தின் இடப்புறத்திற் சக்திக்குரிய சந்நிதானம் அமைகிறது.

இதயம், கழுத்து ஆகிய பகுதிகள்தான் நினைவு, செயற்பாடு, ஒசை என்பவற்றுக்கு ஆதாரமாகின்றன. மஹாமண்டபம், அர்த்தமண்டபம் ஆகியவற்றிற்குதான் கிரியைகள், மந்திரம் ஒதல் முதலியன் நடைபெறுகின்றன.

வயிற்றைக் குறிப்பது ஸ்நபனமண்டபம், வயிற்றிலுள்ள ஜடராக்கினியைக் குறிக்க ஒமகுண்டத்தில் அக்கினி வளர்க்கப்படுகிறது. ஜடராக்கினி என்பது வயிற்றிலுள்ள மறைந்திருக்கும் வெப்பசக்தி. இதுவே உணவைச் சீர்ணிக்கச் செய்து சக்தியை உடல் எங்கும் பரப்புகிறது.

கால்கள் ஏனைய மண்டபங்களையும், கைகள் உள் வீதியையும், பாதங்கள் ராஜகோபுரத்தையும் குறிக்கின்றன.

'அண்டத்திலுள்ளது பிண்டத்தில்' என்பார். அண்டம் என்பது பிரபஞ்சம். பிண்டம் என்பது நமது உடல், பிரபஞ்ச வடிவிலேயே நமதுடல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வடல் நீளவட்ட வடிவிலே உருவாகியுள்ளது. இது அந்புத மானதோரு தொடர்பாகும்.

கருங்கல் லினால் அமைக்கப்பட்ட விக்கிரகம் கருவ நையின் உள்ளே ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கும். கருங்கல் அதிருக்களை உள்ளீத்து, அதனைப் படிப்படியாக வெளிவிடும் தன்மை வாய்ந்தது. அங்கு வைக்கப்படும் திருவருவங்கள் ஆகமங்களிற் சொல்லப்பட்ட விதிமுறைப்படி அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

திருவருவங்கள்

நடேசர், சண்முகர் மற்றும் தாம்ர விக்கிரகம் எனப்படும் பஞ்சலோகத் திருவருவங்கள் ஸ்நபன மண்டபத்திற் 'சபை' என்ற பெயரில் தனியான சந்நிதியில் வைக்கப்பட்டிருக்கும். இவை எழுந்தருளிகள் அல்லது உந்சவ மூர்த்திகள் எனப்படும்.

இவை விழாக்களின் போது வீதி உலாவுக்கு எழுந்தருளுகின்றன. சக்தியைத் தந் காலி கமாகச் சேகரித்து உடனுக்குடன் வெளியிடுவதன் மூலம் எல்லா வெளியிடங்களிலும் சக்திக் கதீர் வீச் சினை இவை ஏற்படுத்துகின்றன.

ஸ்தம்ப மண்டபமும் வீதியும் சேர்ந்து பிரதான பகுதி மிகவும் பெரியதாக அகன்று, அடியார்கள் பலர் ஒன்றுசேர்ந்து வழிபாடு செய்யக்கூடியதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.

கிராம மக்கள் யாவரும் விழாக் காலங்களில் ஆலயத்திலே ஒன்றுகூடி ஒற்றுமையாக வழிபாடுகளில் ஈடுபட்டு மனச்சாந்தி பேணுவதுடன் கவாமியை வீதியுலா எடுத்து வருதல். தேர் இழுத்தல் போன்றவற்றில் ஒன்றுசேர்ந்து ஈடுபட்டு உந்சாகமும், எழுச்சியும்

அடைவர். சமூக ஒந்றுமையும், மகிழ்ச்சியும், எழுச்சியும் ஆலயம் சார்ந்து உருவாகுதல் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆலயவழிபாடு

ஆலயம் சென்று வழிபடுதல் என்பது இந்துக்களின் வாழ்க்கையில் மிக முக்கிய இடம் வகிக்கின்றது. தீனமும் ஆலயம் செல்வது சாலச் சிறந்தது. இயலாதவர்கள் செவ்வாய், வெள்ளி மற்றும் விசேஷ விரத, விழாக்காலங்களிற் சென்று வழிபடுவது அவசியம்.

விபூதி தரித்தல்

ஆலயம் செல்லும்போது ஸ்நானம் செய்து, தோய்த்துலர்ந்த ஆடை அணிந்து, விபூதி தரித்துக் கொண்டு செல்லவேண்டும். விபூதியை மூன்று விரல்களால் எடுத்து வடக்கு அல்லது கிழக்கு திசை நோக்கி நின்று அண்ணாந்து நிலத்திலே சிந்தாவண்ணம் ‘சிவசிவ’ என உச்சரித்தவாறு தரித்தல் வேண்டும். நெற்றியிலும் மார்பிலும் இவ்வாறு பரவித் தரித்தல் உத்தாளனம் எனப்படும்.

சமயதீட்சை பெற்றவர்கள் விபூதியை நீரிற் குழுத்து உடலின் குறிப்பிட்ட இடங்களில், அதற்குரிய மந்திரங்களை உச்சரித்தவாறு தரித்தல் வேண்டும். இது திரிபுண்டரம் எனப்படும். ஆலய வழிபாட்டிற்கு செல்லும் போது இன்னொரு சிவசின்னமாகிய உருத்திராக்கம் அணிதலும் நன்று.

பகவின் சாணத்தைக் காயவைத்து விராட்டியாக்கியபின் நல்ல நெருப்பிலே அவற்றைச் சுட்டு, வெண்ணிறச் சாம்பலாக வரும்போது அதனை எடுத்து அரித்து வாசனைப் பூக் கள் சேர்த்து விபூதி (திருநீறு) தயாரிக்கப்படுகின்றது. பட்டுப்பையில் அல்லது தேங்காய்ச் சிரட்டையிலே உருவாக்கப்பட்ட குடுவையில் அல்லது விபூதி மடலில் திருநீறினைச் சேகரித்து வைத்திருக்க வேண்டும்.

இந்த விபூதியை நாம் பூக்கின்ற வேளையெல்லாம் இறைவனை நினைத்துக் கொள்கின்றோம். நாம் சைவர்கள் என்பதை எப்போதும் நமது நினைவிற்கொள்வதோடு மற்றவர்களுக்குமுன் நம்மை இனக்காட்டும் ஓர் அடையாளமாகவும் விபூதி அமைகின்றது.

திருநீறு நமது உடலில் தரிக்கப்படும் போது உடலிலுள்ள தீய நீர்த்தன்மைகள் உறிஞ்சப்பட்டு உடல் இறுக்கமான கட்டமைப்பைப் பெறுகின்றது.

ஆடை அணிகள் அலங்காரங்கள்

ஆலயம் செல்லும் போது அதற்கே உரியவகையில் நமது பண் பாட்டு பாரம்பரியங்களுக்கேற்ற வகையில் நம்மைத் தயார்ப்படுத்துதல் அவசியம்.

சாத் வீகமான உணர் வுகளையும் தூய்மையான மன எண் ணங் களையும் ஏற்படுத்தக்கூடிய தோற்றும் மிகவும் அவசியம். “ஆள் பாதி ஆடை பாதி” என்பார்கள். அதற்கிணங்க, நம்மைப் பார்க்கும் போதே பிற்ற மனதில் ஒரு மரியாதையுணர்வு உருவாக்கக் கூடியதாக நமது ஆடை அலங்காரங்கள் இருக்க வேண்டும்.

அனலைத்து எழுவடிவயல் ஸ்ரீ மனோஹரமணி அம்பாள் தேவந்தானம்

பெண்மை நிறமான வேட்டி சால்வையே
ஆண்களுக்கு உகந்தது. குளிர் தேசங்களில்
வாழ்வோர் மேலங்கி அணிய வேண்டிய
அவசியம் ஏற்படுமாயின் வெண் மையான ஷேட்
உகந்தது.

பெண்கள் உடலை முழுமையாக
முடியிருக்கும் கீழைத் தேயப் பண்பாட்டு ணர்வுக்
ருகந்த ஆடைகளை அணிய வேண்டும்.
முக்கியமாகப் பிறர் மனத்தில் விகாரமான
சிந்தனை தூண்டப் படாத வண்ணம் சேலை,
அல்லது அரைத்தாவணி போன்றவை விரும்பத்
தக்கது. இளவர்ணங்கள் கொண்டவையாகவும்,
எளிமையானவையாகவும் இருத்தல் நன்று.

இளம் நிறங்களும், எளிமையும்,
எப்போதும் சாத்வீக உணர்வைத் தூண்டி, மன
அமைதி தரக்கூடியவை. சாந்தியையும்
அருளையும் நாடி ஆலயம் செல்லும் போது
நமக்கும் பிறர்க்கும் நலம் பயக்கும் ஆடைகள்
அவையே ஆகும்.

பெண்கள்
அவசியம் திலகம்
எனப்படும் பொட்டு
அணிதல் வேண்டும்.
கல்யாணமாகாத
கன்னிப் பெண்கள்
கறுப்பு நிறமான
பொட்டு அணிவர்.
கல்யாணமான
சுமங்கலிப் பெண்
கள் சிவப்பு நிறக்
குங்குமப் பொட்டு
அணிவர்.

சுமங்கலிகள் நெற்றியில் மட்டுமல்லாமல்
உச்சிவகிட்டின் ஆரம்பத்திலும் திலகம் அணிய
வேண்டும். அங்கு இலக்குமி வாசம் செய்கிறாள்.

ஆண்கள் சந்தனப்பொட்டு அணிதல்
வரவேற்கத்தக்கது. மஞ்சள் நிறச் சந்தனம்
சிவணையும், சிவப்புநிறக் குங்குமம் சக்தியையும்
குறிப்பவை. சக்தி உபாசக்ர்களாகிய ஆண்களும்
குங்குமம் விரும்பி அணிவதுண்டு.

பூஜைகளை நடத்துகின்ற
சிவாசாரியார்கள் சிவ - சக்தி ஜூக்கியத்தை
உணர்த்தும் வகையிற் சந்தனம், குங்குமம்
இரண்டையும் அணிவதுண்டு.

பொதுவாக நெற்றிப்பொட்டு என்ற இடம்
முன்றாவது கண் ஆகிய அறிவுக் கண்ணுக்குரிய
இடமாகும். அந்த இடத்திற் பல நரம்புகள்
சந்திக்கின்றன. அந்த இடத்தைக் குளிர்மையாக
வைத்திருப்பதன் மூலம் உடல் ஆரோக்கியம்
பேணப்படுகிறது.

மேலும், ஹிப்நோட்டிசம் என்னும்
வசியக்கலை மூலம் நம்மைப் பிறர் வசப்படுத்த
முனையும் போது நெற்றியிற் புருவ மத்தியே

அனகலதீவு எழுவடிவயல் றீ மனோஸ்மணி அம்பாள் தேவஸ்தானம்

பயன்பாட்டுக்குரிய இடமாகிறது. அதனைத் தடுக்கும் காவலாகவும் திலகம் அமைகின்றது. கைவளையல்களும், கழுத்து, காது, முக்கு முதலிய அங்கங்களில் தங்க நகைகளும் அணிவது பெண்களுக்கு அவசியமானதே. அது லசங்மிகரமாக அமைகிறது. ஆடம்பரமில்லாமல், பிரிர் பார்த்து ஏங்கும் வகையில்லாமல் இவற்றை அணிவது நன்று.

கையுறை

குழந்தைகள், நோயாளர்கள், வயோதிப்ரகள், பெரியோர்கள் ஆகியோரிடம் நாம் போகும்போது வெறுங்கையுடன் போகக்கூடாது. கையில் ஏதாவது அன்பளிப்புப் பொருட்கள் கொண்டுபோவது நமது பண்பாட்டு மரபு. அவற்றை கையுறை என்பர். அவ்விதமே ஆண்டவளை வணங்க ஆலயம் செல்லும் போதும் அவருக்குச் சமரப்பிக்கத் தகுந்த பொருட்களை நமது தகுதிக்கு ஏற்றவகையில் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும்.

பித்தளைத் தட்டு அல்லது கூடை ஒன்றிலே வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம், தேங்காய், பூக்கள், கற்பூரம், காணிக் கையாகப் பணம் என்பவற்றைக் கொண்டுபோவது சிறப்பு. அர்ச்சனைப் பொருள் என இவற்றை கூறுவர்.

இவற்றைவிட இறைவனின் அபிஷேகத் திற்குரிய பால், தயிர், இளாநீர், பழவகைகள் முதலியவற்றையும், ஹோமத் துக்குரிய நெய்யையும் கோவிலுக்குக் கொண்டு போகலாம்.

இயலாதவர்கள் மிகக் குறைந்த அளவிற் பூஜைக்குரிய பூக்கள், பத்திரங்கள் (இலைகள்) என்பவற்றையாவது எடுத்துச் செல்லலாம்.

ஆலயம் செல்லும் முறை

இப்பொருட்கள் இறைவனுக்குரியவை. புனிதமானவை. எனவே கீழே தொங்கவிடாது மார்பளவில் இரு கைகளாலும் தாங்கியபடி சிவநாமங்களை உச்சரித்தபடி இறைசிந்த ணையுடன் ஆலயம் செல்லவேண்டும். தூரத்திலே ஆலயத்தின் கோபுரம் தெரியும். அதனை நோக்கிற சிரசின்மீது இரு கைகளையும் குவித்து வணங்கி அருகிச் சென்றதும் கிணற்றிலோ அன்றித் திருக்குளத்திலோ வேறு நீரிலைகளிலோ கைகால்களை சுத்தம் செய்து காணிக்கைப் பொருட்களையும் அலம்பி எடுத்துக் கொண்டு அமைதியாக உள்ளே செல்லவேண்டும்.

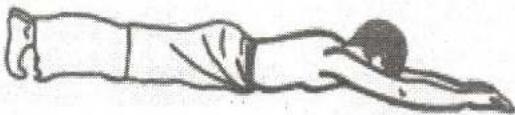
வழிபடும் முறைகள்

கோபுர வாசலினுள்ளே சென்றதும் கொழிமரத்திற்கு இப்பால் வீழ்ந்து வணங்குதல் வேண்டும். வடக்கே அல்லது கிழக்கே தலை வைத்து வணங்கவேண்டும். ஆண்கள் அட்டாங்க நமஸ்காரமும், பெண் கள் பஞ் சாங் க நமஸ்காரமும் செய்தல் முறை

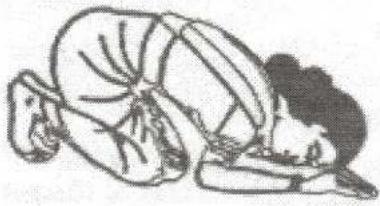
அட்டாங்க நமஸ்காரம்: எட்டு அங்கங்கள் நிலத்திற்பட வணங்குதல். தலை, கையிரண்டு, செவிபிரண்டு, வாய், புயங்களிரண்டு என்பனவே அட்டாங்கம் என்னும் எட்டு உறுப்புக்களாகும். பூமியில் மாரபு படும்படி வலக்கை முன்னும் இடக்கை பின்னும் நீட்டிப் புயங்கள் மண்ணிற் பொருந்தும்படி செய்தும் வலக்காது முதலும் இடக்காது பின்னருமாக

அனலைத்தீவு எழுவடிவயல் ஏந் மனோன்மனி அம்பாள் தேவஷ்டானம் —

நிலத்திற் பொருந்தச் செய்தும், சிரசை நிலத்தில்
பொருந்தவைத்தும் வணங்கவேண்டும்.

பஞ்சாங்க நமஸ்காரம்: பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் என்பது ஜந்து உறுப்புக்கள் நிலத்தில் பட வணங்குவது. தலை, கையிரண்டு, முழுந்தாளிரண்டு என்பனவே பஞ்சாங்கம் என்னும் ஜந்து உறுப்புக்களாகும்.

முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டியது ஒன்றுண்டு. ஜந்தாங்குரவர் ஆகியஅறுமுகநாவலர் அவர்கள் வழிபடும் முறை பற்றிக் கூறும்போது பலிபீடத்திற்கு இப்பால் மட்டுமே வீழ்ந்து வணங்குவது பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார்.

உள்ளே நுழைந்து வீதிவலம் வரும் போது சுவாமி சந்திதிகளில் தனித்தனியே ஒவ்வொரிடத்திலும் வீழ்ந்து வணங்குவது உகந் ததன்று. அங்கே நாம் வீழ்ந்து வணங்கினால் நாம் கால் நீட்டும் திசையில் இன்னொரு சந்திதானம் இருக்கும். வழிபடுகின்ற மற்றவர்களுக்கு இடையூராக இருக்கும் அதனால் குறித்த இடம் தவிர மற்ற இடங்களில் வீழ்ந்து வணங்குவதைத் தவிர்க்கவேண்டும்.

மேலும் சுவாமி திருவுருவங்களைத் தொட்டு வணங்குதல், கருவறையின் சுவர்களில் தலையை முட்டிக்கொள்ளுதல் போன்றவை யெல்லாம் அநாவசியமான பழக்கங்கள்.

கண்ட இடங்களிலெல்லாம் கற்பூரம் ஏற்றி வழிபடுதல் ஆகாது. அதற்குரிய இடத்தில் மட்டுமே ஏற்றவேண்டும்.

நாமே இறைவனை அர்ச்சிக்க வேண்டும் என்னும் ஆவலால் உந்தப்பட்டுத் தெய்வ சந்திதானங்களிற் பூக்கள் எறிந்து வழிபடுதலும் ஆகாது. அது நமக்குத் தகுதியான ஒரு செயலன்று என்பதோடு அம் மலர்கள் பின்னர் அடியார்களின் காலிற் படும்போது இருவருக்கும் பாபம் ஏற்படுகிறது.

(மலரிட்டு வணங்கும் விருப்பு உடையவர்கள் தமது வீட்டிலே சுவாமி அறையிலே சுவாமிப்படங்களின் முன் விளக் கேற்றி மலரிட்டு வழிபடுவது வரவேற்கத்தக்கது)

வீழ்ந்து வணங்கிய பிறகு நந்தியெம் பெருமானிடம் (இடபதேவர்) அனுமதி பெற்றபின் உள்வீதியை வலம்வந்து வணங்க வேண்டும்.

விநாயகப் பெருமான் சந்திதியில் நெற்றியில் மும்முறை குட்டி, கைகளை மாறி வலக்கையால் இடக் காதையும், இடக் கையால் வலக்காதையும் பிடித்துக்கொண்டு மும்முறை இருந்து எழும்பி (தோப்புக்கரணம்) வணங்க வேண்டும்.

வீதிவலம் வந்தபின் உள்ளே சென்று எங்பன மண்டபத்தில் நின்றவாறு மூலவரை வணங்க வேண்டும். வீதிவலம் வரும்போது வணங்கும்போதும் சிவநாமங்களை உச்சரித்தலும் திருமுறைப் பாடல்களைப் பாடுதலும் நன்று.

பொதுவாக ஆலயத்தினுள் வீண் வார்த்தை பேசுதலும், வேறு சிந்தனைகளில் ஈடுபடுதலும் ஆகாது. ஆலயத்தையும் அதன்

அனலைத்து எழுவடிவயல் றீ மனோன்மனி அம்பாள் தேவஸ்தானம்—

குழலையும், எப்போதும் அமைதியாகவும், தூய்மையாகவும் வைத்திருத்தல் அவசியம். குழலிற் சக்தியை மேம்படுத்த அமைக்கப்பட ஆலயங்கள் குழலை மாகபடுத்தும் வகையில் நாம் நடந்துகொள்ளக் கூடாது.

ஆலயத் தினுள் நந் திக் கும் மூலவருக்குமிடையே குறுக்கே செல்லலாகாது. சண்டேஸ்வரர் சந்திதிக்கும் மூலஸ்தானத்துக்கும் இடையிற் போவதும் ஆகாது. இதனால் சண்டேஸ்வரரை வலம் வரலாகாது.

இறை தரிசனமும், வழிபாடும் முடிந்த பின் சண்டேஸ்வரர் சந்திதிக்குச் சென்று மிக மெதுவாக மும்முறை கைகொட்டி, இறை வழிபாட்டின் பலனைத் தரும்படி அவரை வணங்க வேண்டும்.

சிவபக்தியில் மிகவும் மேம்பட்டவரான சண்டேஸ்வரரை, வழிபாட்டின் பலனை வழங்கும் பதவியில் அமர்த்தியிருக்கிறார் சிவபிரான். சண்டேஸ்வரர் எப்போதும் சிவத்தியானத்தில் இருப்பார். அதனால் அவரைக் குழப்பாது மெதுவாக அவர் கவனத்தை நம்மீது ஈர்க்கும் வகையில் மெதுவாகக் கைகொட்டி வணங்குகின்றோம்.

இதன்பின் ஆலயத்தில் அமைதியான ஒருபுறத்தில், தியானத்தில் ஈடுபடவேண்டும். அதன்பின் பிரசாதங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு நிறைவோடும் மகிழ்வோடும் திரும்பலாம்.

கிரியைகள்- நித்தியக் கிரியைகள்

இக்கிரியைகளில் முக்கிய அம்சங்களிற் சில உண்டு. இறை திருவருவத்தை நீராட்டுதல் அபிஷேகம் எனப்படும். அதனைத் துடைத்து ஆடை அணிகலன்கள் அணிவித்தல் அலங்காரம், வாசனைத் தூபம் காட்டுதல் அதன் பின்

இறைவனுக்காகப் புனிதமாக மடப்பள்ளியில் தயாரான திருவமுதைப் படைத்து நிவேதனம் செய்வித்தல். அமுது செய்வித்தல் எனவும் இதைக் கூறுவதுண்டு. எனினும் உண்மையில் நிவேதனம் என்ற சொல் பரந்து விரிந்த பொருளையுடையது.

நிவேதனம் என்ற சொல் லின் மேற்பொருள் அறிவிப்பு ஆகும். நாளாந்த உணவை எமக்கு வழங்குபவன் இறைவன். அதனால் அதனை அவன் முன் படைத்து அவனுக்கு எமது நன்றியநிதலை அறிவிப்பதே இக்கிரியையின் நோக்கம்.

இதன் பிறகு பல்வேறு தீபங்கள் இறைவன் முன் காட்டுகின்ற தீபாராதனை நிகழுகின்றது. அதன் பின் நடைபெறும் அர்ச்சனை என்பது ஒரு முக்கிய நிகழ்வாகும்.

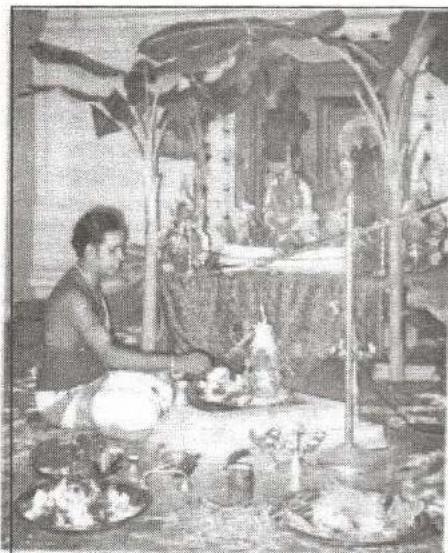
இறைவனின் பல்வேறு பெயர்களையும் சொல்லிப் புகழ்ந்து போற்றி மலர்களை அவன் முன் சொரிந்து வழிபடுத்தே அர்ச்சனை ஆகும்.

அர்ச்சனை முடிவிற் பஞ்சாரத் தி காட்டப்படும் இதே போல் பரிவாரத் தெய்வங்கள் யாவற்றிற்கும் ஆரத்தி நடைபெற்று சண்டேஸ்வரர் பூஜையுடன் நிறைவு பெறுகின்றது.

அனலைத்து எழுவடிவப்பல் ஸ்ரீ மனோன்மணி அம்பாள் தேவஸ்தானம்

நெமித்திய கிரியைகள்

விசேட விழா நாட்களில் நடைபெறுவது நெமித்தியப் பூஜைகளாகும். வழமையான பூஜைகளுடன் கும்பம் வைத்து பூஜை செய்து அதனை அபிஷேகம் செய்தல் (இதன் மூலம் தெய் வசாந் தித் தியம் அதிகரிக்கிறது)

ஓமம் வளர்த்தல், பஞ்சாமிரதம், பால், இளாநார், அரிசிமா, மஞ்சள்மா, சம்பக்கூட்டு, சந்தனம், குங்குமம் இவற்றால் தனித்தனியே அபிஷேகம் செய்தல் (இதனை படிக்கட்டளை அபிஷேகம் என்பர்) நூற்று எட்டு அல்லது ஆயிரம் நாமங்களால் அர் ச் சனை செய்தல், சங்காபிஷேகம் செய்தல் (நூற்றெட்டு அல்லது ஆயிரத்தெட்டு சங்குகளில் சங்குத் திரவியம் கரைத்த நீரை நிரப்பி வைத்து பூஜை செய்தல்), சுவாமி வீதியுலா வருதல், வேதபாராயணம், திருமுறை ஒதுதல், ஆசீர்வாதம் முதலிய சிறப்பு நிகழ் ச் சிகள் இடம் பெறும். காமியக் கிரியைகளிலும் இத்தகைய சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளே நடைபெறும்.

இறைதிருவருவத் தில் இருக்கும் இறைசுக்தி குறைந்து விடாமல் இருக்க மேலும் மேலும் அதிகரிக்க செய்வதற்காகவே கும்பபூஜைகள், அபிஷேகங்கள் என்பன நடைபெறுகின்றன. மீண்டும் மீண்டும் இவை நடைபெறுகின்ற போது மூர்த்தியில் இருக்கும் சக்தி மேலும் பொலிவு பெறுகிறது. இதனையே “உரு ஏறத் திரு ஏறும்” என்று கூறுவர்.

அக்கினி காரியம் அல்லது ஹோமம் நிகழும் போது ஓமகுண்டம் ஒன்றிலே அக்கினி வளர்க்கப்படுகிறது. இந்த அக்கினி சிவாக்கினி என்று அழைக்கப்படுகிறது. அக்கினியை முறைப்படி வளர்த்து அதற்கு வேண்டிய உபசாரங்கள் கொடுத்து அதற்கு காவல் இட்டபின் நாம் வழிபடும் மூர்த்தி அக்கினியிலே ஆவாகனம் செய்யப்படுகிறது. அவருக்குரிய மந் திரங்கள் பல கூறி ஆகுதிகள் வழங்கப்படுகின்றன.

இப்போது மூலஸ்தானத்திலே இருக்கும் திருவருவத்தில் இருக்கும் அதே இறையநுட்சக்தியைக் கும்பத் திலும் அக்கினியிலும் எழுந்தருளும்படி செய்திருப்பதால் மூன்று இடங்களிலும் அந்த சக்தி காணப்படுகிறது. மூலமூர்த்தி பிரதுவியாகிய மண்ணின் அம்சம் (நிலம்); கும்பத்திலிருப்பது நீர்; ஓமகுண்டத் திலிருப்பது அக்கினி; இவற்றை குழந்திருந்து தொடர்புபடுத்துவது காற்று; யாவற்றையும் குழந்திருப்பது ஆகாயம் (பரந்தவெளி).

அனலைத்து எழுவடிவயல் றி மனோன்மணி அம்பாள் தேவந்தானம் —————

ஆகாயம் முழுவதும் பரவி
நிறைந்திருக்கும் இறைவனைக் காற்றினுடாக

அக்கினியிற் கொண்டு வந்து, அதிலிருந்து கும்பத்திலிருக்கும் நீருக்குக் கொண்டுவந்து பின்னர் அக் கும்பநீரை நிலத்தின் அம்சமான விக்கிரகத்தில் அபிஷேகம் செய்வதன் மூலம் ஒன்று சேர்க் கிறோம். இவ்வாறு நமது கிரியைகளிற் பிரபஞ்ச மூலப்பொருட்களாகிய பஞ்சபூதங்களும் படிப்படியாக இணைக்கப் படுகின்றன.

மஹோற்சவம்

வருடந் தோறும் நிகழும் ஒரு நைமித்திக்கக் கிரியை மஹோற்சவம் ஆகும். ஸ்தம்ப மண்டபத்திலிருக்கும் கொடித் தம்பத்திலே கொடியேற்றம் நிகழ்த்தப்படுகிறது. அதனைத் தொடர்ந்து பத்து அல்லது அதற்கு அதிகமான நாட்கள் தொடர்ந்து திருவிழா நடைபெறும். கொடி மரத்திலும் மூலஸ்தான இறைவனையே ஆவாகனம் செய்து வழிபடுவோம். கொடியேற்று விழாவில் ஆழ்ந்த தத்துவ உட்பொருள் இருக்கிறது. சைவசித்தாந்த அடிப்படை உண்மையை நாம் புரிந்து கொண்டாற்றான் இதனை விளக்கி கொள்ளலாம்.

சைவசித்தாந்தம்

இப்பிரபஞ்சத்தில் என்றும் உள்ள மூலப்பொருள்கள் மூன்று, பதி, பக, பாசம் என்பனவே அவை. இவை இறை, உயிர், தனை எனவும் சொல் லப்படும். பதி என்பது தலைவனாகிய இறைவன் (பரமான்மா) பக என்பது ஆன்மா ஆகிய உயிர், பாசம் என்பது உலகில் நாம் காணும் ஏனைய பொருட்கள், (பாசம் என்பது மலம், ஆன்மாவை மறைத்து நிற்கும் அறியாமை) பதி, பக, பாசம் எனும் இவற்றை முப்பொருள் என்பர்.

பகவாகிய ஆன்மா பாசத்திலிருந்து விலகிப் பதியாகிய ஆண்டவனைச் சென்றடைய வேண்டுமென்பதே சைவசமயத்தின் நோக்கம். அதற்கு இறைவனின் திருவருளே உதவுகின்றது.

கொடியேற்றத் தத்துவம்

கொடிமரம் பதி. கொடிச்சேலை பக. (அச் சேலையில் வரையப்பட்டிருக்கும் நந்தி ஆன்மாவை குறிக்கின்றது. நந்தியின் மேல் சிவனின் அடையாளச் சின்னமாகிய சூலம் வரையப்பட்டிருப்பது, ஆன்மா இறைவனைச் சென்றடையும் பக்குவத்தைப் பெற்றுவிட்டதைக் குறிக்கும்) மஞ்சட் கயிறு: திருவருட்சக்தி, தர்ப்பைக் கயிறு: பாசம்.

பாசமாகிய தர்ப்பக்கயிறு, பதி ஆகிய கொடிச் சேலை ஏறுவதற்குத் தடையாக இருக்கிறது. ஆனால் திருவருளாகிய மஞ்சட் கயிற்றின் உதவியுடன் கொடிச் சேலை மரத்தில் ஏறிச் செல்லும்போது தர்ப்பக் கயிறு ஒதுங்கிப் பலமிழந்து நிற்கிறது. சீவான்மா படிப்படியாகத் தனது தடைகளை விலக்கித் தகுதிபெற்றுப் பரமாத்மாவுடன் ஜக்கியமாகிவிடுவதையே இவ்விழா காட்டுகிறது. நந்தியும் பலிபீடமும்

நாளாந்தம் நாம் ஆலயத்தில் காணும் நந்தியும் பலிபீடமும் கூட இதே தத்துவத்தையே விளக்குகின்றன. நந்தி ஆன்மாவின் குறியீடு; அது தன் பாச மலங்களாகிய தடைகளை பலிபீடத்தில் பலியிட்டு அகற்றிவிட்டுத் தான் தகுதிபெற்றுப் பதியாகிய இறைவனையே நோக்கிய வண்ணம் இருக்கிறது. இது இறைவனுக்கும் ஆன்மாவுக்குமுரிய நெருங்கிய தொடர்பைக் காட்டுகிறது. அதனாற்றான் நந்திக்கும் மூலவருக்கும் இடையிற் குறுக்கே போகக் கூடாது என்பர்.

ஜந்தொழில் விளக்கம்

இறைவன் நிகழ்த்தும் ஜந்தொழிலிற் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளால் ஆகியின் மஹாந்தாந்தவ விழாவில் உருவகப்படுத்தப்படுகின்றன.

கொடியேற்ற விழா படைத் தல் தொழிலைக் குறிக்கும். ஏனெனிற் கொடியேற்றத் திருவிழாவிற் பேரிதாடனம், அங்குராப்பணம் என்னும் கிரியைகள் நடக்கின்றன. இவை ஆக்குதலைக் குறிப்பன. தினமும் வாகனங்களில் இறைவன் வீற்றிருந்து வீதிவெல்ல வருதல் காத்தல் தொழிலை குறிக்கும். இறைவன் வெளியே வந்து ஆன்மாக்களைக் காப்பதாகக் கருதப்படுகிறது. மேலும், வாகனங்கள் ஆன்மாவின் குறியீடு. வாகனத் தில் திருவருவம் வீற்றிருப்பது ஆன்மாவில் இறைவனின் திருவருள் பதிவதைக் குறிக்கின்றது. வேட்டைத் திருவிழாவும், தேர்த் திருவிழாவும் அழித்தலைக் குறிக்கும். தீயவற்றை

அழித்து நல்லவற்றைக் காத்தல் என்பதை விளக்க கவே இவ் விரு விழாக் கஞம் நடாத்தப்படுகின்றன. தீத்தத் திருவிழாவன்று நடைபெறும் சுண்ணமிடித்துச் சாத்துதலும், கொடியிறக்கியதும் நடைபெறும் மௌனோற் சவமும் மறைத்தல் தொழிலைக் குறிப்பன. தீத்தத் திருவிழாவும், ஆசார்ய உஞ்சவும் என்னும் குருவைப் போற்றும் விழாவும் அருளாலைக் குறிக்கும். திருவிழா ஆரம்பமாகிறது என்றதும் அந்த ஆலயம் சார்ந்த அனைவருக்கும் ஒரு புத்துணர்வும், எழுச்சியும் ஏற்பட்டுவிடும். ஆலயச் சூழலையும் தத் தமது இல்லங்களையும் சுத்தப்படுத்தித் தூய்மையும், அழகும் பொலியச் செய்கின்றன. தாழும் தூய்மை பெற்றுத் தூய உணவுகளை உண்ணுவார். இவற்றாற் குறிப்பிட்ட அக்காலங்களில் அந்தச் சுற்றாடல் முழுவதும் சாத்வீகமான அதிர்வகளால் நிரம்பப்பெற்று உயர்ந்த சக்திச் சேமிப்பும் உருவாகிறது.

இறைவரை

இவ்வாறே கும்பாபிஷேகம் போன்ற நைமித்திக்கக் கிரியைகளிலும் நாம் பல சிறப்புக்களைக் காணலாம். திருவருட் சக்தியைச் சேமித்தல், பெருக்குதல் என்பதோடு கலை, கலாச்சார நிகழ்வுகள் பலவும் இவற்றோடு இணைகின்றன. சிறபக் கலைஞர்கள், ஓவியக் கலைஞர்கள், இசைக்கலைஞர்கள், நடனக் கலைஞர்கள், அலங் காரக் கலைஞர்கள், பல வேறு தொழிலாளர்கள் முதலியோர் சிவாச்சாரிய அந்தனர்களோடு இணைந்து, ஆலயம் சார்ந்து, தமது வாழ்க்கைப் பாதையை நகர்த்தும் வகையில் ஆன்மீக நலம் சேர்ப்பதோடு, பொருளாதார ஈட்டமும் பெறுகிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே, சைவாலயம் என்பது சமுதாய வாழ்க்கையின் குறியீடாக, பொருளாதார மையமாக, கலை கலாச்சார விழுமியங்களைப் பேணி பாதுகாத்து வளர்த்து அடுத்துவரும் தலைமுறையிடம் கையளிக்கும் நிறுவனமாக, உள்ளவியல் ரீதியான பலத் தையும் பாதுகாப்பையும் பலருக்கு வழங்கும் உயர் நிலையமாக, ஆன்ம விடுதலைக்கான பயிற்சிக் களமாக, பல்வேறு பரிமாணங்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றது.

அலயத் தொண்டாற்றும் அமைப்புகள்

திருமதி சரியாஸர் கல்வநாதன்

01. வழிபடுநர் சபை

இச்சபையானது 1986 ஆம் ஆண்டில் இவ் ஆலயத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளது. காலத்துக்குக் காலம் இதன் நிர்வாகிகள் பொதுக்கூட்டம் மூலம் தெரிவு செய்யப்படுவார்கள். 1988ஆம் ஆண்டில் முதலாவது கும்பாபிஷேக சமயத்திலிருந்து பல்வேறு பணிகளை சிறப்பாக இச்சபை நிறைவேற்றி வருகின்றது.

ஆலயத்தின் அறங்காவலர் சபைக்கு நிர்வாகிகள் தெரிவு விடயங்களில் இச்சபை பல விதத்திலும் உதவுகின்றது. சரீர உதவி, நிதி உதவி என்பன இவ் அமைப்பினாடாகக் கிடைக்கப் பெற்று சில திருப்பணிகளை நிறைவேற்றி யுள்ளார்கள். அவ்வாறே பல வேறு தொண்டு களையும் விழாக்காலங்களிலும், விசேட வைபங்களிலும் நிறைவேற்றி வருகின்றார்கள்.

ஆலய அறங்காவலர் சபை பிரமாண விதிகளில் வழிபடுநர் சபைக்கு உரிய இடம் வழங்கப் பட்டுள்ளது.

02. அன்னதான சபை

அம்பிகையை அழகே வடிவானவளாகத் தரிசிக்க வேண்டுமானால் அன்னபூரணியாகத் தரிசிக்கவேண்டும் என்கின்றார்கள். ஒரு கையில் அன்னபாத் திரம்; மறுகையில் அகப்பை; அன்னமலையாக அறுக்கவை உணவு குவித்து கிடக்கின்றது.

முதி அன்னபூரணி அம்மன்

பயிர் வளத் தைத் தருவதால் உயிர் கள் யாவற் றுக் கும் உணவளிக் கும் தாய் மனோன்மணியாகின்றாள். அன்னை தருவது வயிற்றுப் பசிக்கு அன்னம் மட்டுமல்ல, ஞானப் பிச்சையும் ஆகும் என்கின்றார் ஆதிசங்கரர்.

பிறரிடம் அன்பையும், கருணையையும் காட்டி ஆறுதல் கூறவேண்டியது மனிதன் ஒவ்வொருவரினதும் கடமையாகும். அதன்படி திருவிழாக் காலங்களிலும், கும்பாபிஷேக தினங்களிலும் அன்னதான சபை செயற்பட்டு அடியார்களுக்கு உறுப்பியைத் தீர்த்து வைக்கப் பாடுபடுகின்றது. நிரந்தர இடம் இல்லாமையால் மன்டபத் திலோ அன்றி பந்தலிட்டோ உணவளிக்கப்பட்டுவரும்தது. பல்வேறு சிரமங்கள் இருந்தாலும் அடியவர் பசி தீர்க்க வேண்டும் என்ற உணர்வு நற்செயலாகப் பரிணமித்துள்ளது.

அம்பிகை அடியார்களின் மனப்பூர்வ அன்பளிப்புக்களையும், நன்கொடைகளையும் திரட்டி உரிய காலத்தில் இச்சபை அன்னதானப் பணியை மேற்கொள்ளுகின்றது. “அடியவர்களின் அரும்பசி தீர்த்து அவர்களின் திருப்தியான முகத்தினைக் கண்டு திழைக்கும் செயலில் ஈடுபட்டுள்ள அன்னதான சபையானது சில வேளைகளில் நிதியுதவிப் பற்றாக்குறையால் சிரமமப்படுவதுண்டு. ஆனால் அன்னையின் அருள் வேண்டிப் பிரார்த்தக்க வேண்டிய வசதிகளை அடியவர் தேடிக் கொணர்ந்து கொடுத்துதவ வதைக் காண்கின்றோம். எல்லாம் அன்னையின் புதுமைகளே” என்கிறார் அன்னதான சபையின் தலைவராகவும் இவ் ஆலய நிருமணிப்பிலும், தொண்டுகளிலும் எக்காலமும் பங்குபற்றும் அம்பிகை அடியவரார் விளங்கும் திரு.ப.நடராசா அவர்கள்.

தற் பொழுது அன்னதான மடம் அமைக்கும் பணிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளன. கூமர் நூறு அடி நீள மண்டபம் சகலவசதி களுடனும் கொண்டதாக அமைக்கப்பட்டு வருகின்றது. கடைகூப்பையா, கந்தசாமி, நடேசன் குடும்பத்தினரின் காணிகளில் அமைக்கப்படும் மன்டபம் வேலைகள் பூர் த தியாகும் நிலையிலுள்ளது. மனோன்மணி அம்பாள்

அறநெறிப் பாடசாலை வகுப்புகளும் ஏனைய ஆலய அறப்பணிச் செயற்பாடுகளையும் ஒருங்கிணைக்கும் நிலையமாக இது உருவாகி வருகின்றமையும் ஒரு புதுமையே எனலாம்.

கிராமத்தின் கலை, கலாசார, கல்வி வளர் ச் சிகங்குக் கான பல உதவிகளை இவ்வாலயத்தின் ஊடாக அம்பிகை அடியார்கள் மனமுவந்து அளித்து வருவதுடன் இதற்கென ‘ஆச்சி அருள்’ என்னும் பெயரில் உதவும் தொண்டர் அமைப்பான்றையும் உருவாக்கிச் செயற்படுவதாக அறிய முடிகின்றது.

காலத்துக்குக் காலம் இச்சபையின் வரவு, செலவு அறிக்கைகள் கணக்காய்வு செய்யப் பெற்று வெளிவிடப்படுகின்றன.

அனலைதீவு ஸ்ரீமனோன்மணி அம்பாள் இந்து அறநெறிப் பாடசாலை

1994 ஆம் ஆண்டு பங்குளி மாதம் 03 திகதி அனலைதீவு ஜூயனார் கோயில் அன்னதான சபை மண்டபத்தில், இக்கிராமத்தின் ஆண்மீகக் குருமணியாகத் திகழ்ந்த பெருமதிப்புக்குரிய ஞான சிரேஷ்டர் ஊரெழு சிவாஸ்ரீ. பா. வைத்தியநாதசிவாச்சாரியாரின் கரங்களாலே எல் தாபிதக் கிரியைகள் ஆற் றப் பட்டு, ஆசீவதிக்கப்பட்டு அனலைதீவு இந்து அறநெறிப் பாடசாலை ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது.

அரசாங்கப் பாடசாலையில் கற்பிக்கப் படும் இந்து சமயப் பாடவிதானத்துக்கு மேலதிகமாகச் சமய அறிவையும், ஒழுக்கத் தையும், நங்பன்புகளையும் இளங்சமுதாயத்தினர் மத்தியில் வளர்த்தெடுப்பதைப் பிரதான நோக்கமாக அறநெறிப்பாடசாலை கொண்டுள்ளது. எது கிராம மக்களின் கலை, பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் கல்வியையும் இப்பாடசாலை கட்டிக் காக்கப் பாடுபடுகிறது. சைவசமுகத்

துக்குத் தொண்டாற்றவல்ல ஆளுமையுடைய முழு மனிதர்களை உருவாக்குவதற்கு அவசியமான செயற்றிட்டங்களைச் செயற்படுத்த முயலும். சமயக் கல்வியை விருத்தியடையச் செய்யவும், சமயநெறிப்படி மாணவர்கள் வாழப் பழகவும் வழிகாட்டவும், பல திட்டங்களை அறநெறிப் பாடசாலை நடைமுறைப்படுத்துகின்றது.

கடந்த பதினெட்டு ஆண்டுகால வரலாற்றில், அறநெறிப் பாடசாலை பின்வரும் செயற்றிட்டங்களைக் கொண்டியங்கியமையை அவதானிக்க முடிகின்றது.

01. தேவார இசைப்பயிற்சி, பண்ணிசை வகுப்பு
02. சமய, சம்பந்தமான சொற்பொழிவுகள்
03. புராண இதிகாசக் கதைகளைக் கொண்ட நாடகங்கள்
“ஏகலைவன். ஒற்றுமையே பலம், சிரவணன், கற்புக்கரசி,” கவாமி ஜயப்பன் பெருமை, மனுநீதி கண்ட சோழன்” நாடகங்களை மேடையேற்றியமை
04. வில்லுப்பாட்டுகள்
“முருகனும், முட்டையும்”
“காரைக்காலம்மையார்”
05. அனைத்து பிரிவுகளில் சமய வகுப்புகள், ஏனைய பாட வகுப்புக்கள்
06. ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆழுமுகநாவலர் குருபூஜை, திருவருவப்படம் ஊர்வலம், ஏனைய சமயகுரவர் குருபூசைகள்
07. பட்டிமன்றங்கள்
நால்வர் காட்டிய வழிகளில் சிறந்தது எது? (சரியை, கிரியை, யோனம், ஞானம்)
நாவலர் பணிகளில் சிறந்தது சமயப் பணியே, தமிழ்ப் பணியே, சமுதாயப்பணியே
08. ஆன்மிகத் தலங்களுக்கான சுற்றுலா
09. இந்துசமய இறுதி நிலைத்தேர்வு மாணவர் தோற்றிச் சிறந்த பெறுபேறுகளைப் பெற்றுள்ளமை.

10. வாணிவிழாத் திறனாய்வுப் போட்டிகள் 1994 தொடக்கம் பாடசாலை மாணவர்களிடையே நடாத்தப்பட்டு சான்றிதழ்களும், பரிசில் களும் வழங்கப்படுதல்

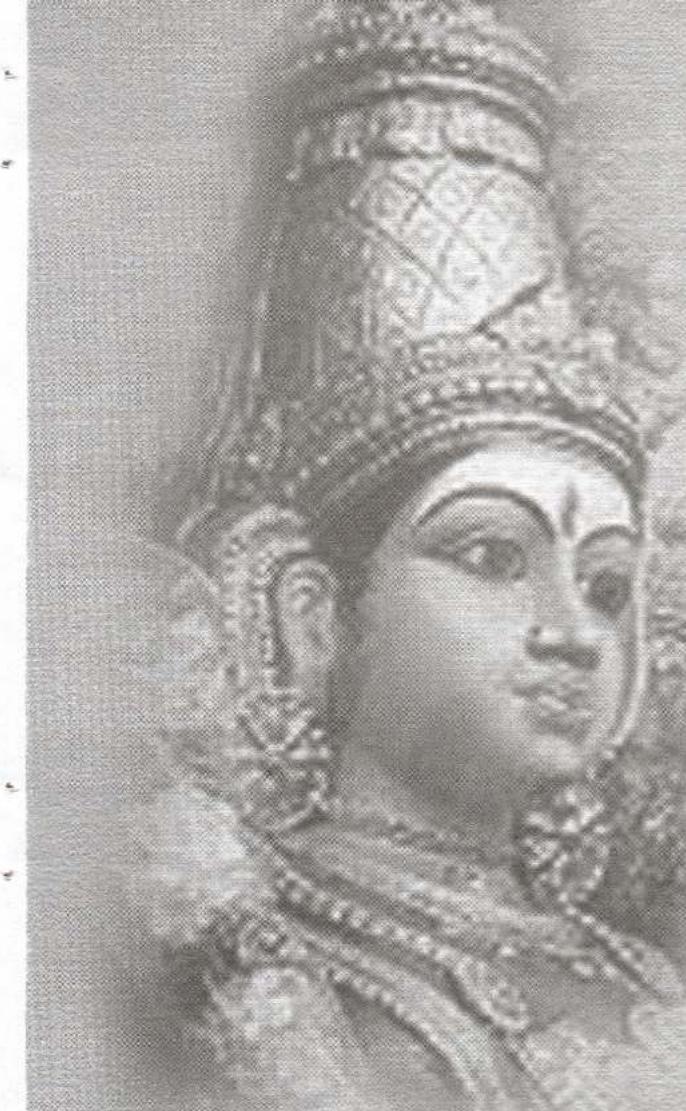

கட்டுரைப்போட்டி வெற்றியாளர் க. அவுஷா
இந்து சமய கலாசாரப்பிரிவுப் பணிப்பாளர்
எஸ். உதயபாலன் அவர்களிடம்
சான்றிதழ் பெறுகின்றார்.

11. 2002 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் மத்தி நாவலர் முன்பள்ளி ஆசிரியையின் வேதனத்தை ஸ்ரீ மனோன்மணி அம்பாள் ஆலயம் பொறுப் பேற்று வழங்குகின்றது. நிர்வாகச் செலவுகள், கட்டிடத் திருத் தம் செய் தவகையில் ரூபா 75,000 செலவிடப்பட்டுள்ளது.
12. மத்தி முன்பள்ளி இராமதாசர் அறக்கட்டளை நிதி உதவியுடன் சீரமைக்கப்பட்டது.
13. அறநெறி பாடசாலை மண்டபத்தில்
“அன்றைவு இந்து சமய பண்பாட்டு நாலகம்” சுமார் ஆயிரம் புத்தகங்களுடன் 15.10.2002 விஜயதசமி நாளில் தலைவர் திரு. ச. சிவபாலன் அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது.
14. கணனி கல்விக்கான வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளது.

அறநெறிப்பாடசாலை பதிவெண்:

HA/7/56/14/78 16.08.2002

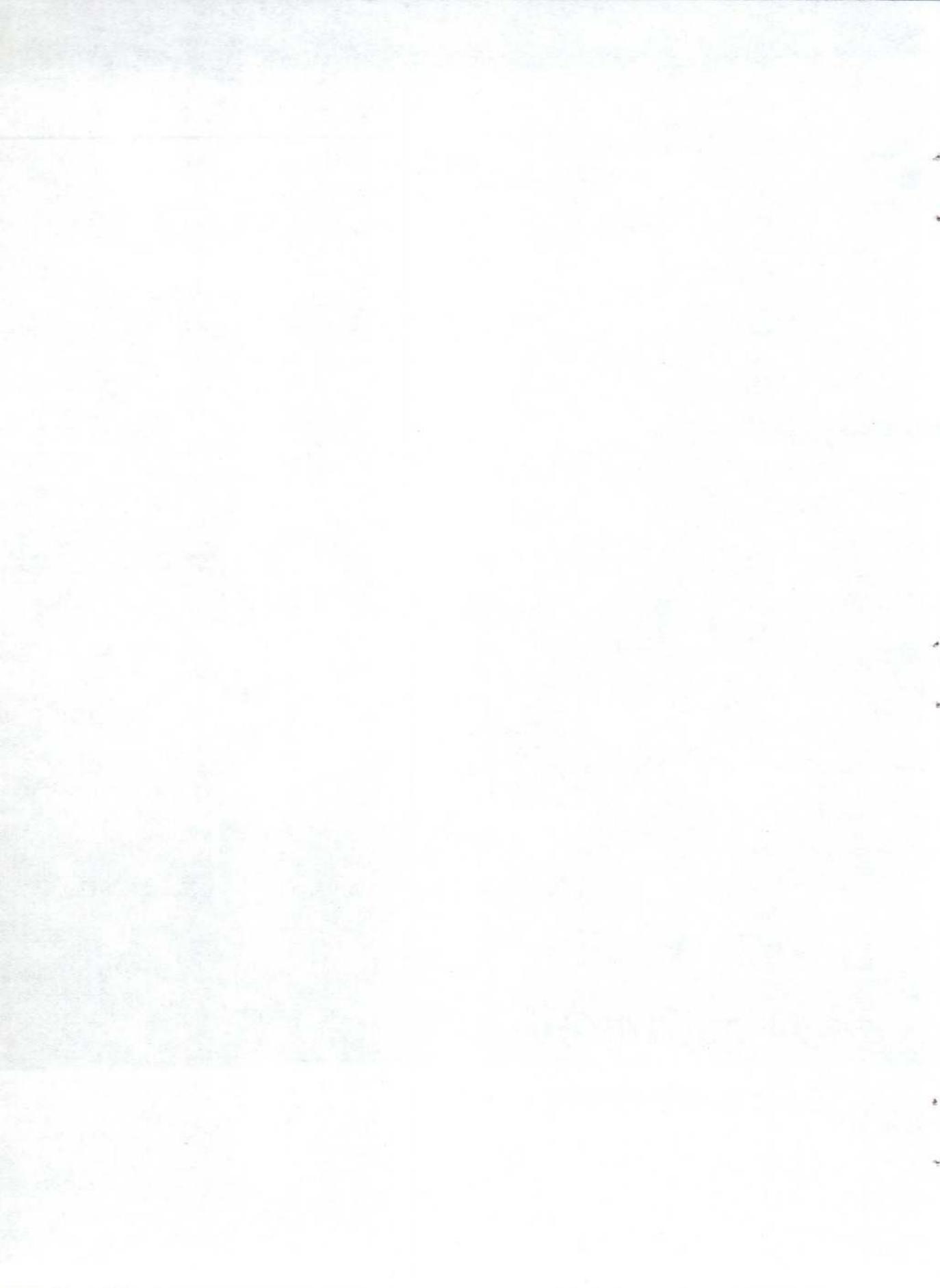

பகுதி 3

சக்தி வழிபாடும்

ரோஜகோபுரம்

க்தி வழிபாடு

வரலாறு

வித்துவான், மத்திர் சி. குமாரசாமி வி.ஏ

“பால் நினைந்தாட்டும் தாயினும் சாலப்பரிந்து” என்பது திருவாசகம். பூரண அன்பு, பூரண பொறுமை, பூரண தன்னலமறப்பு, பூரண மன்னிக்கும் கபாவும் என்பவற்றை நாம் தாய்மையிலேயே காணமுடியும். பரம் பொருளைப் பல்வேறு வடிவில் அடியார்கள் தியானித்து வழிபடுகிறார்கள். பதியாக(கணவனாக), தாயாக, குழந்தையாக, தோழனாக, ஆண்டானாகப் பாவித்துப் பக்தி செலுத்துகின்றார்கள். இப்பக்தி நெநிகளுள் மிக நெருக்கமாக உளங்கலந்து உறவுகொண்டாட வாய்த்த நெறி தாயாகக் கருதி வழிபாடு செய்யும் மார்க்கமேயாகும்.

தண்டிப்பவன் தந்தை, மன்னிப்பவன் தாய், இதனை நாம் உலகியலிற் காண்கின்றோம். இதனையே தாயுமானாரும்,

**“பொல்லாத சேயெனில் தாய் தள்ளல் நீதோ
புகலிடம் பிறிது முன்டோ”**

என்று வினாவுகின்றார்.

“செம்மை நலமில்லாத சிதட்ரொடுந் திரிவேனன
மும்மை மலம் அறுவித்து முதலாய முதல்வன்தான்
நம்மையு மோர் பொருளாக்கி நாய் சிவிகை ஏற்றுவித்த
அம்மை எனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே” என்று பாடுகின்றார் மணிவாசகர்.
நாய் சிவிகை ஏற்றுவிக்கும் உள்ளம் தாய்மைக்கேயுண்டு. அந்தப் பண்பை அம்மை என்று சிறப்பிக்கின்றார் அடிகள்.

உலகத்தை இயக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற, கண்ணாற் பார்த்து அறிய முடியாத ஆற்றலையே நாம் சக்தி என்று கூறுகின்றோம்; வழிபாடு செய்கின்றோம்.

இவ்வழிபாடு பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே உலகின் பல பாகங்களிலும் பரவியிருந்துள்ளது. ஏற்கக்கறைய ஜம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அகழ்ந்து அறியப்பட்ட சிந்து வெளிநாகரிக்கத்திலும் சக்தி வழிபாடே முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்ததென அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

அன்றைய எழுவடிவால் ஏந் மனோஸ்மணி அம்பாள் தேவஸ்தானம் —————

மொகஞ்சதாரோ, ஹூரப்பா, சங்குதாரோ முதலிய இடங்களிற் காணப்பட்ட முத்திரைகள், சிலைகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு சமய நிலையை ஆராய்ந்த பேரறிஞர் யோன் மார்ஷல் தாய்தெய்வ வணக்கத்தையே முதலில் வைத்துள்ளார். முழுமுகக்கடவுள் வணக்கம் இரண்டாவது இடத்தையும், சிவவிங்க வழிபாடு மூன்றாவது இடத்தையும் பெறுவதாக அவர் கூறுகின்றார். அங்கு காணப்பட்ட பெண் உருவங்கள் ஒடுங்கிய இடையையும், பரந்த அரைப் பகுதியையும் அலங்காரத் தலையணியையும் உடையனவாகக் காணப்பட்டன. நிருவாண உருவிற் காணப்படும் பெண் தெய்வ உருவங்களும். பண்டைய நாகரிகம் நிலவிய எகிப்து, செமேரியா முதலிய இடங்களிலும் இத்தகைய நிருவாணச் சிலைகள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. ஹூரப்பாவிற் காணப்பட்ட ஒரு முத்திரையில் (Seal) இருகின்றைகளுடன் கூடிய அரசமரத்தின் கிளைகள் மத்தியில் நீண்ட தலைமயிருடனும், இரு கொம்புகளுடனும் கூடிய நிருவாண உருவிலுள்ள ஒரு பெண் நிற்பதைக் காணலாம். வேறோர் முத்திரையிலே தலைகீழாகக் கால்களை அகலவிரித்த நிலையிற் காணப்படும் பெண்ணின் கருவிலிருந்து ஒரு செடி முளைத்து வருவது போன்ற அமைப்பைக் காணமுடிகின்றது. இது பிரபஞ்சத்தின் தோற்றுமே சக்தியாகத் - தாய்தெய்வமாக - வழிபடப்பட்டமையை நன்கு விளக்கும்.

இந்து நதிக்கரை நாகரிகத்திற் காணப்படுவது போன்ற அமைப்பை நாம் எகிப்து, மொசப்பத்தேமியா முதலிய நதிக்கரை நாகரிகம் நிலவிய பிரதேசங்களிலும் காணமுடிகின்றது. எகிப்தில் 'இசிஸ்' என்ற பெண் தெய்வம் வழிபடப்பட்டது. சின்னாசியாவில் 'சிபில்' என்ற பெண் தெய்வமும், சிரியாவில் 'அஸ்தாத்' என்ற பெண் தெய்வமும் போற்றப்பட்டன. இவ்வாறு பழம் பெருமை வாய்ந்த நதிக்கரை நாகரிக நாடுகளிலே தாய் வழிச் சமூக அமைப்பு நிலவியமையே தாய்தெய்வ வழிபாடு தோன்றியமைக்குக் காரணமாகும் எனச் சரித்திராசிரியர்கள் கூறுகின்றனர். வரலாற்றுக் கண் கொண்டு நோக்கும் போது இவ்வண்மை நன்கு புலனாகும். மரபுவழி (descent) உறவுமுறை,(kinship) சொத்துரிமை, ஆட்சியுரிமை, அதிகாரம், மனமுறை ஆகியன கொண்டு ஒரு சமூகம் தாய்வழிச் சமூகமா அன்றேல் தந்தை வழிச் சமூகமா என்று துணிய முடியும். விவசாயமே முக்கிய தொழிலாகக் கொண்டு விளங்கிய நதிக்கரை நாகரிகங்கள் நிலவிய பிரதேசங்களிற் பெண்களே முக்கியத்துவம் பெற்றனர். தாய்வழிச் சமூக அமைப்பு இதனால் ஏற்பட்டது. தாய் தெய்வ வணக்கமும் தோன்றியது. இந்நாகரிகங்கள் ஏறக்குறைய ஐயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டவை என்பது ஆராய்ச்சியாளர் யாவருக்கும் ஒப்புமுடிந்த முடிபாகும். இதனால் சக்தி வணக்கம் அக்காலத்திற்கும் மிக முற்பட்டதென நாம் துணிந்து கூறலாம்.

கி.மு 1500 ஆம் ஆண்டளவிலேயே இந்தியாவுக்குள் ஆரியர் நுழைந்திருக்க வேண்டுமென்பது அறிஞர்கள் துணிபு. ஆரியர்கள் சமூக அமைப்புத் தந்தைவழி அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. கிராம வாழ்க்கையையே அவர்கள் மேற்கொண்டிருந்தனர் என்பதும் தெரிகின்றது. இக்கண்கொண்டு நோக்கும்போது காலத்தால் முற்பட்டதும், தாய்வழிச்சமூக அமைப்புடையதும், நகரவாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டதுமாகிய இந்து வெளி நாகரிகம் ஆரியர் அல்லாதார் நாகரிகம் என்பது நன்கு புலனாகும். இந்து வெளி நாகரிகம் திராவிட நாகரிகம் என்பதை இன்று அத்துறையில் ஆராய்ச்சி செய்த அறிஞர்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். அக்காலத்தில் வட இந்தியாவிலும் திராவிடரே

அன்வைஷ்வ எழுவடிவயல் ஸி மணோன்மணி அம்பாள் தேவங்தானம்—

வாழ்ந்தனர் என்பதும், ஆரியர் வருகையின் பின்னரே அவர்கள் தெற்கு நோக்கிச் செல்ல நேர்ந்தது என்பதும் யாவரும் ஏற்றுக்கொண்ட முடிபாகும். இதனால் சக்தி வழிபாடு திராவிட சமூகத்தில் உருவாகிய ஒரு வழிபாட்டுத் தத்துவம் என்பது திண்ணைம். பின்னர் நாம் ஆராயப் போகும் சங்ககாலச் சமயக் கொள்கையும் இதனை வலியுறுத்தும்.

இந்தியாவில் மலைச் சாதியாராகவும் காட்டுச் சாதியாராகவும் சீ திருந்தாத நிலையிற் பல திராவிடக் குழுவினர் இன்றும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்கள் வணங்கும் பெண் தெய்வங்களை நோக்கும் போது பண்டைத் திராவிடர் மத்தியில் தாய்த்தெய்வ வணக்கம் எந்த அளவுக்குப் பேணப்பட்டது என்பது புலனாகும். ‘ரஞ்பெல்க’ என்னும் மேனாட்டு அறிஞர், அவர்களிடையே நிலவும் பெண் தெய்வ வணக்கம் பற்றி நன்கு ஆராய்ந்துள்ளார். அவர் தொகுத்த அட்டவணையில் பிலிமக்கா, தூர்ஜி, டொம், கடவர், ஒக்கரை. கங்கை, கொல்லா, அத்தி, புடுபுகூக்கி எனப் பெண்தெய்வப் பெயர்ப்படியல் நீண்டு கொண்டு செல்கின்றது. சைவசமயத்தை சார்ந்த எழுபதுக்கு மேற்பட்ட சக்தி வடிவங்கள் இன்று நடைமுறை வணக்கத்தில் இந்தியாவில் இருப்பதாக அறிஞர் கோபிநாதராவ் கூறுகின்றார். வைணவமதத்தையும், பிற பிரிவுகளையும் சார்ந்த சக்திகளிலும் பலர் பூஜிக்கப்படுகின்றனர். இவற்றை அவதானிக்கும் போது, சக்தி வழிபாடு எவ்வாறு வாழ்வோடு ஒன்றிவளர்ந்து வந்துள்ளது என்பது புலனாகும்.

சமய வரலாற்றில் இந்து நதிக்கரை நாகரிக காலத்திற்கு அடுத்தபடியாக இடம் பெறுவது வேத காலமாகும். இருக்கு வேத காலம் கி.மு 1500 அளவில் என அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். இருக்கு வேதத்தில் வருணன், இந்திரன், அக்கினி, யமன் போன்ற ஆண் தெய்வங்களே முக்கிய தெய்வங்களாக போற்றப்பட்டன. விஷ்ணு, உருத்திரன், பிரஜாபதி என்போர் அத்துணை முக்கியத்து வழிடையவர்களாகக் காணப்படவில்லை. காலப்போக்கில் உயர்ந்தோர் தாழ்ந்து, தாழ்ந்தோர் உயர்ந்து விட்டமையைக் காண்கின்றோம். முழுமுதற் கடவுளாகச் சிவனும், விஷ்ணுவும் போற்றப்படத் தொடங்கினர்.

ஆண் தெய்வங்களே போற்றப்பட்ட இருக்கு வேதத்தில் ஒரு சில பெண் தெய்வங்களும் போற்றப்பட்டன. வாக்கு, இராத்திரி, உடை, சந்தியா, சரஸ்வதி(நீரத்தெய்வம்) பருதுவி(நிலத்தெய்வம்) ஆகியன் துதிக்கப்பட்டமையை நன்கு அவதானிப்பின் இயற்கை சக்திகளே பெண் தெய்வங்களாகத் துதிக்கப்பட்டமை புலனாகும். வேத காலத்தை அடுத்து வந்த உபநிடத் காலத்தில் தாய்த் தெய்வம் மிக்க முதன்மை அடைவதைக் காணலாம். சக்தியைப் பரம் பொருளாக எமக்கு முதலில் எடுத்துரைப்பது கேளோபநிடத்தே. சுவேதாச்வதரா உபநிடதம் சக்தி தத்துவம் முழுவதையும் மிக விரிவாகக் கூறுகின்றது. தைத்திரிய உபநிடதம் தூர்க்கை, கார்த்தியாயனி, கண்ணியாகுமரி என மூன்று வெவ்வேறு பெயர்களாலே சக்தியைக் கூறுகின்றது. அக்கினி தேவனின் ஏழு நாக்குகளுள் இரு நாக்குகளாக முண்டக உபநிடதம் காளி, கராளி எனும் பெயர்களைக் கூறுகின்றது.

வேதகாலத்தின் பிற்பகுதியாகிய உபநிடத் காலத்தையும் புராண இதிகாச காலத்தையும் அடுத்தே சைவம், வைணவம், சாக்தம் என்னும் மதங்கள் தனித்தனிப் பிரிவாகத் தோன்றியிருக்கலாம் என நாம் கருதலாம். வேதகாலத்தை அடுத்து நமது கவனத்தைப் பெறுவது புராண இதிகாச காலமாகும். மார்க்கண்டேய பூராணத்தில் வரும் தேவி மகாத்மியம் - சக்தியின் பெருமையை நன்கு விரித்துக் கூறுகின்றது. அப்பகுதியில் சக்தி, மகிஷாகூர மர்த்தனியாகக் கூறப்படுகின்றாள். ஏருமை வடிவினை உடைய அகரனை அவள் அழித்த கதை அதில் இடம்பெறுகின்றது. பூராணங்களில் தேவி, ஜகன்மாதா, ஜகதாம்பிகை என உலக மாதாவாகப் புகழப்படுவதைக் காணலாம். பதினெண் பூராணங்களுட் பல பகுதிகளில், தேவியின் மகிழை புகழ்ந்து பேசப்பட்டுள்ளது.

மகாபாரதத்தில் தூர்க்கையை வழிபாடு செய்த செய்தி இரு இடங்களிற் கூறப்படுகின்றது. பன்னீராண்டு வனவாசம் முடித்து ஓராண்டு அங்கூத வாசத்தை மேற்கொண்டு விராட நாட்டினுள்ளே புகும் வேளையில், தருமுத்திரர் தூர்க்கையை வேண்டுதல் செய்வது ஒரு செய்தி, பகவத்கீதை உபதேசிக்கப்படுமுன் யுத்த களத்தில் தங்களுக்கு வெற்றியளிக்குமாறு அர்ச்சனை தூர்க்கையை வேண்டுதல் செய்வது மற்றொரு காட்சியாகும். தூர்க்கை, காளி எனவும் மகிஷாகூர மர்த்தனி எனவும் போற்றப்படுகின்றாள். போரில் வெற்றியை யருஞும் தெய்வமாகப் பெண்தெய்வும் - சக்தி - போற்றப்பட்ட வரலாறுகள் சரித்திரத்திற் பலவண்டு. சங்ககாலத் தமிழ் மக்கள் வெற்றித் தெய்வத்தைக் கொற்றவை எனப் போற்றினர். அத்தெய்வத்தைப் பாபிலோனியர் ‘அனாட்’ என வழிபட்டனர். எகிப்தியர் துதித் தெய்வங்களியினால் வெற்றிக்குரிய பெண் தெய்வம் “ஹாதர் செக்மெட்” என்பதாகும்.

சங் ககாலத் தமிழ் மக் களுடைய வாழ்க்கையை நாம் ஆராய்ந்தால் தாய்த்தெய்வ வழிபாடு அவர்களிடையே நிலவியமை நன்கு புலனாகும். கொற்றவை வழிபாடே “பழந்தமிழர் களுடைய மிகப்பூராதனமான வழிபாடாகும். கொற்றவை பழையோள் என்ற பெயரால், குறிக்கப்படுவது இதனை நன்கு வலியுறுத்தும். நடுகல் நாட்டி வழிபடும் வீரவணக்கமும் கொற்றவை வழிபாட்டோடு தொடர்புடைய வணக்கமேயாகும். வெற்றித் தெய்வமாகிய கொற்றவைக்குப் பலிகொடுத்து வழிபாடாற்றினர். வெற்றிபெற்ற வீரர் பலர் தமக்கு வெற்றியளித்த தெய்வத்துக்குக் காணிக்கையாகத் தலையையே அறுத்துப் பலிகொடுத்த செய்திகளையும்

அனலைத்தீவு எழுவடிவயல் றீ மனோன்மணி அம்பாள் தேவஸ்தானம் —————

நாம் சங்க நால்களிற் பரக்கக் காணலாம். ‘காடுகிழாள்’ என்ற பெயராலும் கொற்றவை குறிக்கப்பட்டாள். “கொற்றவை நிலை” எனத் தொல்காப்பியம் கூறுவதும் சங்ககாலத்தில். கொற்றவை வணக்கம் பெற்றிருந்த முதன்மையை வலியுறுத்தும். பழந்தமிழர் வாழ்வோடு கலந்து வழிபாட்டில் முக்கிய இடம் பெற்ற மற்றொரு தெய்வம் முருகன் ஆகும். முருகனைப் பற்றிக் கூறும்போது அம்முருகனும் கொற்றவையின் மைந்தனாகவே போற்றப்படுவதைக் காண்கின்றோம்.

“வெற்றி வெல் போர்க் கொற்றவை சிறுவ” என்றும், “இழையணி சிறப்பிற் பழையோள் கழவி” என்றும், திருமுருகாற்றுப்படை பாடுகின்றது.

“பைம்புன் சேய் பயந்த மாமோட்டுத்

துணங்கையஞ் செல்வி” என்பது பெரும்பாணாற்றுப்படைச் செய்தியாகும். இது போன்று முருகன் கொற்றவை சிறுவனாகக் கருதப்பட்ட செய்திகள் சங்கச் செய்யுளிற் பரந்து காணப்படுகின்றன.

பிற்பட்ட சங்ககாலத்திலேயே ஆரியச் செல்வாக்குத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பெருகத் தொடங்கிவிடுகின்றது. சங்கம் மருவிய காலத்தில், சமயத் துறையில் இச் செல்வாக்கின் பாதிப்பை நன்கு உணர்முடிகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் தமிழ்மருடைய தாய்த்தெய்வமாம் கொற்றவைக்கு ஆரியக் கடவுளாகிய தூர்க்கையின் இயல்புகள் ஏற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. வடமொழிப் புராணம் கூறும் செய்திகள் தமிழிலும் இடம் பெற்று விடுகின்றன.

“அடர்த்தமு குருதி அடங்காப் பசுந்துணிப் பிடர்த்தலைப் பீடம் ஏறிய மடக்கொடி

வெற்றி வேற் நடக்கைக் கொற்றவை அல்லள்” என வாயிற் காவலன் பாண்டியனிடம் சென்று கூறுகின்றான். கண்ணகியின் சீரிய கோலம் தூர்க்கையை அவனுக்கு நினைவுட்டுகின்றது. மேலும்

“அறுவர்க் கிளைய நங்கை இறைவனை ஆடல் கண்டருளிய அணங்கு - குருடைக் கானகம் உவந்த காளி தாருகன் பேருரம் கிழித்த பெண்ணு மல்லள்”

என அவன் தொடர்ந்து கூறுமடிகளில், மார்க்கண்டேய புராணம் கூறும் மகிளாகரவதம். சுட்டப்படுவதைக் காணலாம்.

சிலப்பதிகாரக் கதை புதியதோர் தாய்த் தெய்வ வணக்கத்தையும் தமிழ் நாட்டுக் களித்துள்ளது. சேரன் சொங்குட்டுவன் பத்தினித் தெய்வத்துக்குக் கோவிலெடுத்தான். அதனால் தமிழ் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் கண்ணகி, தேவியாக வழிபடப்படும் வழக்கம் இன்று வரை நிலவிவருகின்றது. ‘கடல் குழிலங்கைக் கயவாகு’ மன்னனும் கண்ணகி விழாவிற் கலந்து கொண்ட காரணத்தினால் ஈழநாட்டிலும்

அனலைத்து எழுவடிவயல் நீ மனோன்மனி அம்பாள் தேவஞ்சானம்—

கண்ணகி வணக்கம் நெடுங்காலமாகத் தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றது. பிறமதத்தினராகிய புத்த மதத்தினரும் ‘பத்தினித் தெய்யோ’ எனக் கூறித் தாய் தெய்வத்துக்கு ஆபிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக வழிபாடியற்றி வருவது வியப்பிற்குரிய செய்தியேயாகும்.

சிலப்பதிகாரம் வேட்டுவவரி தூர்க்கையைச் சிவனுடைய மனைவியாகவும், நாராயணனுடைய சகோதரியாகவும் கூறுகின்றது. சிங்கத்தின் மீதும் கலைமானின் மீதும் அவள் ஏறிவருவதாகவும் அது கூறுகின்றது. ‘பாய்கலைப்பாவை’ என்று தூர்க்கை போற்றப்படுகின்றாள். ‘ஞானக் கொழுந்து’ என்றும் மாயவள் என்றும் இரு வேறுபட்ட தன்மைகளோடு அவள் கூறப்படுவதையும் காணலாம்.

கண்ணகை அம்மன்

குப்தர் காலத்தில், செதுக்கப்பட்ட தூர்க்கை சிலைகள் சிங்கவாகனத்தில் ஏறியகோலத்துடன் காணப்படுகின்றன. இரண்டு கரங்களுடனும், நான்கு கரங்களுடனும், எட்டுக் கரங்களுடனும், பத்துக் கரங்களுடனும் அச்சிலைகள் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய சிலைகளை உதயகிரியிலும் காணமுடிகின்றது. தமிழகத்திலும் பல்லவர் காலத்தின் பின் கல்லிற் சிலைகள் பல செதுக்கப்பட்டன. மகிஞாசுரர்த்தினி சிலைகள் நாம் மாமல்லபுரம், நாமக்கல், கங்கை கொண்ட சோழபுரம், மடத்துக்கோயில் முதலிய இடங்களில் காணமுடிகின்றது.

விங்க வழிபாடும் சிவசக்தி ஜக்கியத்தையே குறிப்பதென்பர். மேலேயுள்ள குறி ஆண் அம்சத்தையும் - சிவனையும், கீழேயுள்ள ஆவுடையார் பெண் அம்சத்தையும் - சக்தியையும், குறிப்பதாக அறிஞர்கள் கூறுவார்.

“சத்தியுஞ் சிவமுமாய தன்மையில் வலக மெல்லாம்
ஒத்தொவ்வா ஆனும் பெண்ணும் உயர்குண குணியுமாக
வைத்தனன் அவளால் வந்த ஆக்கம் இவ் வாழ்க்கை யெல்லாம்
இத்தையும் அறியார் பீட விங்கத்தின் இயல்பும் ஓரார்”

என்று தத்துவவிளக்கஞ் செய்கின்றது சிவஞான சித்தியார். சிவலிங்க வணக்கத்திலேயும் சக்தி தத்துவம் போற்றப்படுதலை இதனால் உணரலாம்.

அனலத்தீவு எழுவடிவயல் நீ மனோன்மனி அம்பாள் தேவஸ்தானம்—

தேவார காலத்தில் “உமையாளொடும் உடனாகிய” அர்த்த நாசிச்சுரவடிவமே பெரிதும் போற்றப்படுவதைக் காணலாம்.

“மங்கையைப்பாகம் வைத்தாய் மான் மழுமறியும் வைத்தாய்” என்றும் “பெண்ணார் பாகத்தர் பிறை தவழ் முடியினர்” என்றும் வருமடிகளை நோக்குக. சக்தி தத்துவத்தின் மகிமையை யாவரும் அறிந்து போற்ற வைத்த பெருமை சங்கராச்சாரிய சுவாமிகளையே சாரும். தேவியின் அழகிய திருக்கோலத்தை அவர்களியற்றிய ‘சௌந்தர்யலக்கிரி’ நன்கு விரித்துரைக்கின்றது. அவர்கள் இயற்றிய அன்னழுர்ணாஷ்டகத்தில்

“அன்ன பூரணே சதா பூரணே சங்கர பிராண வல்லயே
ஞான வைராக்கிய சித்தயர்த்தம் பிட்சாம் தேகிச பார்வதை”

என வேண்டுதல் புரிகின்றார். எல்லாம் அருள வல்ல லோகமாதாவிடம் பொன்னும், பொருளும், போகமும் வேண்டாது ஞானமும், வைராக்கியமும் பொருந்திய சித்தத்தை அருளுமாறு இருந்து வேண்டுகின்றார். தேவியை மந்திர வடிவிலும், யந்திரவடிவிலும் அமைத்துப் பூசை செய்வர். ஆதி சங்கரர் பல கோவில்களில், தேவியின் அம்சமாக ஸ்ரீசக்கரத்தையே பிரதிட்டை செய்வித்துள்ளார். ஸ்ரீ சங்கரபூஜை தேவி வழிபாட்டில் ஒரு விசேட அம்சமாகும்.

திரிசதி (முந்நாறு திருப்பெயர்கள்), வலிதா சகஸ்ரநாமம் (ஆயிரம் திருப்பெயர்கள்) கொண்டு இன்று அம்பிகையை அர்ச்சிப்பர். இதன் விளைவாகத் தேவியின் திருப்பெயர்கள் எண்ணில்லாதனவாக வளர்ந்து செல்கின்றன.

“குமரி, காளி, வராகி, மகேகரி, கவுரி, மோடி, சுராரி, நிராபரி மகமாயி
கொடியகுவி சுடாரணி யாமனி
ஞநஞநுப முராரி சகோதரி உலகதூரி, உதாரி, பராபரி அபிராயி
குருப்ராரி விகாரி நமோகரி
சமரந்வி புராரிதன் நாயகி மலைகுமாரி, கபாலி நனாரணி பரரயோகி
சலிலமாரி சிவாய மனோகரி
சவுரி வீரி முநிவிட ரோஜனி திகிரி மேவு கையாளி செயாளொரு
சகல வேதமும் ஆயின தாயுமை” எனவரும் திருப்புகழ் அடிகளிற் பரந்துபட்ட தேவியின் திருநாமங்களுட் சில பரவப் படுவதைக் காண்கின்றோம்.

காஞ்சி காமாட்சி, மதுரை மீனாட்சி என்பது போலத் தலங்கள் தோறும் நாமங்கள் - மூர்த்தங்கள் - வேறுபடப் போற்றப்படுகின்றன. தேசங்கள் தோறும், மாகாணங்கள் தோறும் தேவியின் வணக்கம் வெவ்வேறு வடிவிலும் பெயரிலும் மாறுபட்டுச் செல்கின்றது. கருணை மொழியும் வடிவத்திலும், பயங்கர வடிவத்திலும், தேவியை வழிபட்டுவருகின்றனர்.

மகாராஷ்டிரம்	- துளசபவானி
காஷ்மீரம்	- குசிர பவானி
பஞ்சாப்	- ஜ்வல முகி
குஜராத்	- அம்பாஜி
உத்தரப்பிரதேசம்	- விந்திய வர்ஜினி
வங்காளம்	- காளி
அஜாம்	- காங்க்யா
கர்நாடகம்	- சாமுண்டி
காஞ்சி	- காமாட்சி
மலையாளம்	- பகவதி

இவ்வாறு இடத்துக்கிடம் சக்திவழிபாடு பெறும் நாமாந்தரங்களைக் காணலாம்.

சபர், புளிந்தர், பார்பர் போன்ற காட்டு வாழ்க்கையினர் சபரி என அழைக்கின்றனர். நக்னசபரி – (ஆடையில்லாதவள்) பர்ணசபரி(தழையுடை அணிந்தவள்) என இருவேறு வடிவில் வைத்துப் போற்றுகின்றார்கள்.

கேரளத்தில் பிராமணி, மகேஸ்வரி, கௌமாரி, வைஷ்ணவி, வராகி, இந்திரானி, சாமுண்டி என ஏழு வடிவில் (சப்தமாத்திரிகாள்) தாய்த் தெய்வத்தை வழிபடுகின்றனர்.

வடநாட்டில் சாக்தர்கள் வாமமார்க்கத்தையே பெரிதும் போற்றுகின்றனர். இவர்கள் அறுபத்து நான்கு கலைகளைக் கொண்ட கெளலம் முதலிய தந்திரங்களைக் கைக்கொள்வர். தந்திரம் என்றே சாக்தமத நூல்கள் அழைக்கப்படுகின்றன. வாமமார்க்கத்தவர் பலி, ஓமம், தர்ப்பணம், செபம் முதலியவற்றைக் கிரியைகளாகக் கொள்வர். ‘ம’ வில் தொடங்கும் மத்ஸ்யம். மத்யம், மாமிசம், முத்திரை, மைதுனம் என்னும் ஐந்து பொருள்களைக் கொண்டு வழிபட்டால் இவ்வுலக சுகமும் முத்தியும் கிட்டும் என இவர்கள் நம்புகிறார்கள்.

இவர்கள் கொள்கைகளைத் தட்சிணாசாரர் எனப்படும் வைத்திகர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. அவர்கள் வேதங்களையும், ஸ்மிருதிகளையுமே தமது நூல்களாகப் போற்றுவர். இவர்கள் ஸ்நானம். சந்தியா வந்தனம், ஜைபம், ஹோமம், தேவாராதனை, அதிதிபூஜை என்ற ஆறு கருமங்களையும் கைக்கொள்வர். காயத்ரி மந்திரம் இவர்கள் போற்றும் முக்கிய மந்திரமாகும். பேரின்பத்தை நாடுவதே இவர்கள் குறிக்கோளாகும். ஸ்ரீவித்தை முதலாகச் சொல்லப்படுகின்ற பத்துப் பிரிவுகளையுடைய மகாவித்தை எனப்படும் மந்திரமும் இவர்களுக்குரிய முக்கிய மந்திரமாகும்.

பக்தி நெறியே அன்னையின் அருளை அடைவதற்குரிய மிகச் சிறந்த மார்க்கமாகும். அபிராமிப்பட்டருக்காகத் தனது தோட்டினை (காதனி) எறிந்து அமாவாசைத் திதியில், பூர்ண சந்திரோதயம் காட்டிய வரலாறு நாம் அறிந்ததே. மிகச் சமீபகாலத்தில் வாழ்ந்து ஞான ஒளி வீசிய பகவான் இராமகிருஷ்ண பரமஹுமசர் காளிதேவியையே பூஜித்து வந்தார். அம்மையின் அருளால் அவரியற்றிய அருட் செயல்களும் நாமறிந்ததே. சுப்பிரமணிய பாரதியார் தேவி துதியாகப் பல பாடல்கள் பாடியுள்ளார்.

இம் என்ற பிரணவமந்திர ரூபமாகச் சக்தி விளங்குகின்றாள். மந்திரங்களின் வடிவமாகவும் யந்திரங்களின் வடிவமாகவும் விளங்கும் தேவியை “ஆதீக்சாந்தா....” எனவரும் அடிகள் அகரம் முதல் சகரம் இறுதியாகவுள்ள ஐம்பத்தொரு அட்சர வடிவினளாகவும் கண்டு துதித்தனர். அன்பாகள் என்பதைக் காட்டும்.

அகிலாண்ட கோடியின்றும், கண்ணியென மறைபேசும் ஆனந்த ரூபிணியாம் அன்னை திருவடிகளுக்கு வணக்கம்.

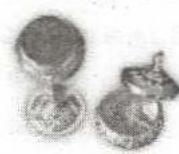
ஆனந்த ரூப மயில்

பூரணி புராதனி சுதந்தரி புராந்தகி த்ரியம்பகி எழில்
புங்கவி விளங்குசிவ சங்கரி சகல்ரதள புத்பமிசை வீற்றிருக்கும்
நாரணி மனாதீத நாயகி குணாதீத நாதாந்த சக்தி என்றுள்
நாமமே உச்சரித் திடுமேடியர் நாமமே நானுச்சரிக்க வசமோ
ஆரணி சடைக்கடவுள் ஆரணி என்புகழ் அகிலாண்ட கோடியின்ற
அன்னையே பின்னையுங் கண்ணியென மறைபேசும் ஆனந்தரூப மயிலே
வாரணியு மிருகொங்கை மாதர்மகிழ் கங்கைபுகழ் வளமருவ தேவை அரசே
வரைரா சனுக்கிருகன் மணியாய் உதித்தமலை வளர்கா தலிப்பெண் உமையே.

- தாயுமான கவாமிகள்

இது தூய்க்கையான மஞ்சள், எலுமிச்சை, பழகாரம் என்பவற்றின் கலைவயாகத் தயாரிக்கப்படுகின்றது. கீதனை நெற்றியில் கீட்டாக கொள்வது மிகவும் சிறப்புடையதென்பர். மங்களகரமான பொருளான குங்குமம் பென்களால் விரும்பியணியை படிக்கிறது. நெற்றியில் முன்வகிழ்றல் லட்சமிதைவி உறையும் கீடத்தில் குங்குமம் கிடைவது மங்களகரமானது. அன்னையின் வழிபாட்டில் குங்கும அர்ச்சனை நற்பளன் செய்யவல்லது.

குங்குமப்

சக்தி பேருங்கள்

தலவர் ந. ரா. முருகலேவன் எம். ஏ. எம். ஓ. எல்.
(ஆசிரியர், 'திருக்கோயில்' சௌந்தரை)

முன்னுரை-

பொருள் ஒன்றே உள்ளது. அதனை அறிஞர்கள் பலவாகக் கூறுவார் (ஏகம் சத் விப்பிரா பகுதா வதந் தி) என்பது வேதமொழி. அம்முறையில் சத்தி என்பது ஒன்றேயாயினும் அதன் தொழிற்பாட்டால் அது பலவகையாகக் கூறப்படும். 'சத்திதன் பலவோ? என்னில், தான் ஒன்றே; அநேகமாக வைத்திடுங் காரியத்தால்' என்பது சிவஞான சித்தியார். திருவாசகத்தில் வரும் திருவெம்பாவைப் பாடல்களை அனைவரும் அறிவர். திருவெம்பாவை என்பது மனோன்மணி, சர்வபூததமணி, பலப்பிரதமணி, பலவிகரணி, கலவிகரணி, காளி, இரவுத்திரி, சேட்டை, வாமை என்னும் நவசக்திகளின் செயலைக் குறிக்கின்றது என்பர். அதனாலேயே 'சக்தியை வியந்தது' என அதற்கு நுண்பொருள் தலைப்புக் கொடுக்கப் பெற்றிருக்கின்றது. சக்தி ஒன்றே பல்வேறு வடிவபேதங்கள் கொண்டு வெவ் வேறு தொழில்களை இயற்றி உயிர்க்கு நலம் புரியும் என்பது தாற்பாரியம். இந்நவ சக்திகளின் இயல்கள் வருமாறு.

நவசக்திகள்

- (1) மனோன்மணி, பக்குவம் எய்திய உயிர்களை மலத்தினின்று நீக்கிச் சிவத்துடன் சேர்க்கும்.
- (2) சர்வபூததமணி, உயிர்களிலெல்லாம் ஒன்றி, உடன் கலந்து நின்று, அவற்றின் புண்ணிய பாவங்களை அகற்றுவிக்கும்.
- (3) பலப்பிரதமணி குரியணித்தில் பதிந்து நின்று தீய கிருமிகளை அழித்து, நல்ல பொருள்கள் பெருகி வளர்வதற்கு ஆக்கம் அளிக்கும்.
- (4) பலவிகரணி, சந்திர னிடத்தில் நிலைபெற்று அமுதத் துளிகளைச் சொரிவித்துப் பயிர்ப்பச்சைகளும், உயிர்த் தொகுதிகளும் தழைத்துச் செழித்தோங்க உதவி செய்யும்
- (5) கலவிகரணி வானத்தில் இருந்து, எல்லாப் பொருள்களையும், ஏற் றுநின்று அவைகள் தன்னிற் கலந்து இணைய இடம் தந்து நிற்கும்.
- (6) காளி, காற்றின் கண் கலந்து பிராணமயமாய் விளங்கி, உயிர்களுக்கு நலம் விளைவிக்கும்.
- (7) இரவுத்திரி, நெருப்பின்கண் தங்கி அதற்கு வெப்பம் அளித்து நிற்கும்.
- (8) சேட்டை, நீரில் நிலைபெற்று அதற்கு குளிர்ச்சியும் சுவையும் உண்டாக்கும்.
- (9) வாமை மண்ணில் விளங்கி ஜம் பூதங்களின் இயல் புகளும் செயல்களும் நிகழுமாறு செய்யும்.

சத்தமாதர்கள்

உலகை இயக்கி ஜந்தொழில்கள் புரிந்துவரும் அருளாற்றலாகிய சக்தியானது. தனக் கென்று ஒரு பெயரும் வடிவமும் இல்லாததாயினும், அன்பர்கள் பொருட்டுப் பல பெயரையும், வடிவங்களையும் கொள்ளும். இம்முறையில் பிராமி, மகேகவரி, கெளமாரி, வைஸ்ணவி, வராகி, இந்திராணி, சாமுண்டி என்னும் சத்தமாதர்களாகவும் வடிவம் கொண்டு சக்தி ஒன்றே திகழ்வதும் உண்டு. இவ் வெழுவருடைய இயல்களையும் செயல்களையும் இலக்கியங்கள் ஆங்காங்கே சிறப்புக் குறிக்கும். யானைத் தோல் போர்த்தவள் மகேகவரி. வானரங்கள் குவித்த மலைகளால் கடலை அடைத்தவள் நாராயணி. கடலின் வயிறு கிழியும்படி வேற்படையை ஏவியவள் கெளமாரி. கற்பக மலைக் கூந்தலில் அழகுறச் சூழ்யவள் இந் திராணி. சிங் கத்தை ஊர் தியாகக் கொண்டவள் காளி. வேதங்களால் மிகவும் புகழ்ந்து சிறப்பிக்கப்படுவள் அபிராமி. பிரளயத்தினின்று உலகை மீட்டிருளியவள் வராகி என்ப பலவகைகளில் சக்தியின் வடிவபேதத்தைச் சாத்திரங்கள் புகழ்ந்து கூறும்.

சிலப்பதிகாரம் என்னுஞ் செந்தமிழ் காப்பியத்தில் சக்திவழிபாடு பற்றிக் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. கொற்றவை, பிடாரி, பத்திரகாளி, தூர்க்கை ஆகிய சக்தியின் வடிவபேதங்கள் சிலப்பதிகரத் தின் வழக்குரைகாதையில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றால் இற்றைக்கு ஏறத்தாழ 1800 ஆண்டுக்கு முற்பட்ட மிகப்பழங்காலத்திலேயே தமிழ்நாட்டிற் சக்தி வழிபாடும் சக்தியின் வடிவபேதங்களும் பரவிப் பெருகியிருந்தமை தெரியலாம். சக்தி வழிபாட்டை விளக்கும் சாக்தேய சமயத்தின் தந்திர நூல்களில்,

சக்தியின் வடிவபேதங்கள் பற்பல கூறப்பெறுகின்றன. அவற்றுட் சிலவற்றைப் பற்றிய தியானக்லோகங்களின் குறிப்புகள் மட்டுமே இங்கு இயன்றவரையில் காணப்போம்.

(1) பாலாம்பாள்:-

நான்கு திருக்கைகளை உடையவள். அவற்றில் முறையே அக்கமாலை, புத்தகம், அபயமுத்திரை, வரதமுத்திரை என்பவற்றைக் கொண்டிருப்பவள். நீலோற் பல மலால் வீற்றிருப்பவள். செந்திற மேனியினள். ஆகமங்களில் இவளுக்குப் 14 வகையான திருவருவு அமைப்புகள் கூறப்பெற்றிருக்கின்றன. இவளது மூலமந்திரம் மூன்று அல்லது ஆறு எழுத்துக்களைக் கொண்டது.

(2) லலிதாம்பாள்:-

சிந்தாமணி என்னுஞ் சிறப்பு மிகக் நவமணித் திரளால் அமைந்த மாளிகையில், பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேகவரன் என்னும் நால்வரையும் நான்கு கால்களைக் கொண்ட கட்டிலில், காமேகவரரின் மடியில் வீற்றிருப்பவள்; பதினாறு வயதினள். பாசம், அங்குசம், பஞ்ச பாணம், கரும்புவில் ஏந்தியவள். தலையில் பிறை சூடு இருப்பவள். செந்திறமேனியள். இவளது மூலமந்திரம் 15 எழுத்துக்களைக் கொண்ட இவளது மந்திரம் ஷோடசி எனவும், 18 எழுத்துக் கொண்டது. சௌபாக்யவித்தை எனவும் வழங்கப்பெறும். அனந்தபைரவம், அயக்கிரிவம், தட்சிணமூர்த்தம் என இவளை வழிபடும் நெறிகள்

அனலைத்து எழுவடிவமல் ஸ்ரீ மனோன்மணி அம்பாள் தேவஸ்தானம் —————

முன்றுவகைப்படும். இவள் அனைத்துலகிற்கும் பேரரசி நிலையிற் பிறங்குபவள். இராஜமதங்கி, மந்திரினி ஆகியோர் இவளது அமைச்சர்களாவர். காஞ்சி காமாச்சியம்மையே ஸ்ரீலலிதா தேவியாகக் கருதப்படுகிறாள்.

(3) இராஜராஜேஷ்வரி :-

இவள் லலிதா தேவியைப் போன்ற திருவருவம் உடையவள். இவளது மூலமந்திரம் 28 எழுத்துக்கள் கொண்ட மகாஷோடசி எனப்படும். ஸ்ரீவித்தயையே இப்படிவங்களுக் கெல்லாம் உரிய பொதுவான சாத்திரமாகும். இராஜராஜேஷ்வரி ஞானத்தின் முழுநிறைவைக் குறிக்கின்றாள். இவள் 60 வயதினள். சித்திரை மாதத்தில் வரும் வசந்த நவராத்திரி விழா இராஜேஷ்வரிக்கு மிகவும் சிறப்பானதாகும்.

(4) நவாட்சரிபாலா:-

இத்தேவி, பாலாம்பாளின் வடிவத்தையே கொண்டவள், ஒன்பது எழுத்துக்களைக் கொண்ட மூலமந்திரத்தையுடையவள். அங்கம், உபாங்கம், பிராத் தியங்கம், என் னும் மூன் றினுள், லலிதாதேவியின் அங்கமாகத் திகழ்பவள்.

(5) அண்ணபூரணி:-

லலிதாதேவியின் உபாங்கமாகத் திகழ்பவள். வலக்கையில் பொன் அகப்பையும், இடக்கையில் மணிகள் பதித்த பொற்கலத்தில் பாற்சோறும் ஏந்தி, உயிர்களுக்கெல்லாம் உணவு வழங்கும் தாயாக விளங்குபவள். பொன்னிறம் வாய்ந்தவள். பொற்கலனும், பூமாலைகளும் அணிந்திருப்பவள். காசிஷேஷ்த்திரத்தைத் தனக்கே உரிய சிறப்புத் தலமாகக் கொண்டவள்.

(6) அகவாருடாம்பாள் :-

லலிதாதேவியின் பிரத்தியங்கமாகத் திகழ்பவள். சிவந்த மேனியுடன் சிவப்புநிற ஆடைகளும், சிவந்தநிற அணிகலன்களும் தரித்துச் சிவப்புநிறக் குதிரையில் இவர்ந்து வருபவள். ஓளிமுகமும், முக்கண்களுங் கொண்டவள். தனது நான்கு கைகளிலும் முறையே பல்லம்(சுவக்கு) என்னும் படையும். சர்ப்பாத முத்திரையும், பகைவரைப் பினிக்கும் பாசமும், தீயவரை அச்சுறுத்தும் பொற் பிரம்பும் ஏந்தியிருப்பவள்.

(7) இராஜமாதங்கி :-

கடம்பமலர் சூடியவள்; அமிழ்தக் களிப்பில் திணைப்பவள். மடியில் வீணையை வைத்துக்கொண்டு வாசிப்பவள். செந்திற ஆடை உடுப்பவள். நெற்றியிற் கஸ்தாரி திலகம் அணிந்தவள். பிறை சூடியவள். காதிற் சங்கக் குழை தரித்தவள். புன் முறுவல் பூத் த முகத்தவள். மரகதமணியின் நிறம் வாய்ந்தவள். இராஜராஜேஷ்வரியின் அறிவியற் கலையியல் ஆற்றலாக விளங்குபவள். மாசிமாதத்தில் வரும் நவராத்திரி விழா இவளுக்கு உரியது. மதுரை மீனாட்சியம்மையை இராஜமாதங்கியாகவே பெரியோர்கள் கருதுவர்.

(8) லகுத்தியாமா:-

மதங்கமுனிவரின் மகள். வைரமணிகள் பதித்த வீணையை வாசிப்பவள். அமிழ்தக் களிப்புடையவள். இந்திர நீலனிறங் கொண்ட ஒளிமேனியளாய்ப் பேரழுகுற்றுத் திகழ்பவள். இராஜமாதங்கியின் அங்கதேவதை.

(9) வாக்கவாதினி:-

வெண்தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பவள். பாரதி என்னும் பெயரினள். தன் இருக்ககளிலும் எழுதுகோலும், புத்தகமும் ஏந் தியவள். இளம் பிறை குடியவள். வெண் ணிறம் உடையவள். உலக வாழ்வின் அச்சத்தைப் போக்குபவள். இராஜமாதங்கியின் உபாங்க தேவதை. இவளைக் கலைமகளின் கூறாகக் கருதுவார்.

(10) நகுளி:-

இராஜமாதங்கியின் பிரத் தியங்க தேவதை. முத் துப் போன்ற முறுவலள். பகைவராகிய நாகங்களின் நாக்கை அறுப்பவள். பக்தர்களுக்குப் பரிந்து உதவி புரிபவள்.

(11) வராகி:-

லலிதா தேவியின் படைத்தலைவி. தன் டினி எனவும் வழங் கப் படுவாள். ஜம்புகேஸ்வரம் எனும் திருவானைக்காவிலுள்ள அகிலாண் டேஸ் வரி, தன் டினியாகவே கருதப்படுகிறாள். இவளது இருக்கை தாமரை மலர். கார்கால மேகத்தின் நிறம் கொண்டவள். தன்பால் அடைக்கலம் புகுந்த அடியவர்களின் வேண்டுகோளை நிறைவேற்றி அருள்பவள். தனது எட்டுக் கைகளிலும் முறையே சக்கரம், வாள், உலக்கை, கலப்பை, அபயம், வரதம், சங்கு, கேடயம் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருப்பவள். ஆஷாட மாதத்தில் வரும் நவராத்திரி விழாவிற்கு உரியவள். இலகுவராகி, சொப்பன வராகி, திரஸ்கரணி ஆகிய மூவரையும் முறையே அங்கம், உபாங்கம், பிரத்தியங்கம் எனும் தேவதைகளாகக் கொண்டவள்.

(12) புவனேசுவரி :-

தேவி பாகவதம் என்னும் நாலில் மிகவும் புகழ்ந்து போற்றப் பெறுபவள். உதய குரியன் போன்ற ஒளிநிறம் உடையவள். திருமுடியில் பிறையும், காதுகளில் தோடு முதலிய அணிகலன்களும் தரித்தவள். தனது நான்கு கைகளிலும் முறையே பாசம், அங்குசம், அபயம், வரதம் என்பவற்றைக் கொண்டவள். சாக்த வழிபாட்டின் தலைமைத் தெய்வம் புவனேசுவரியே ஆவள். ஸ்ரீவித்யையின் பஞ்சதசாட்சரிமந்திரம் இவளுக் குரியது. இவளது ஓரெழுதுத் துமந்திரத்தை உச்சரிப்போர் முற்றுணர்வும் பேரின்பழும் எப்துவர்.

(13) சண்டி :

மின் னல் ஒளியுடையவள், சிங்க ஊர்தியினள், பயங்கரத் தோற்றத்தினள், ஒன்பது மாதர்களாற் குழப்பட்டவள், முக்கண்ணும் பிறைமுடியும் உடையவள். சண்டன் என்னும் அசுரனைக் கொன்றவள், தனது எட்டுக் கைகளிலும் முறையே சக்கரம், கதை, வாள், கேடயம், அம்பு, வில், பாசம், கண்டனம் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருப்பவள். இவளது மூலமந்திரம் 9 எழுத்துக்கள் கொண்டது.

(14) துர்க்கை:

பராசத்தியின் காவறபடைத் தலைவி. ஆயத்துக் காலத்தில் அடைக்கலம் புகுந்தவர்க்கு அச்சம் போக்கி அருள் புரிபவள். துர்க்கம் என்பது அகழி. அது மதிலைப் பகைவர் அனுகமுடியாமற் செய்வதுபோல, தன்னை வழிபடும் அன்பர் களைத் தூண் பங் கள் அனுகாவகையிற் காத்தலால் இவள் துர்க்கை எனப் பெயர் பெற்றாள். அரசர்க்கும், வீரர்க்கும்

தினவைத்து எழவடிவயல் நீ மனோள்மனி அம்பாள் தேவன்தானம்

உரிய வழிபாட்டுத் தெய்வம். ஜப்பசி மாதத்தில் வரும் நவராத்திரி விழாவில், கெளரி, இலக்குமி, சரகுவதி ஆகிய மூவரும் சேர்ந்து ஒருஞுவமாகத் திகழ்பவள் தூர்க்கை. அக்கினிகலை, சூரியகலை, சோமகலை என்னும் முக்கூறும் தன்பாற் கொண்டவள். ஆயத்துக் காலத்தில் தேவில் தோய்த்த வெட்சிப் பூவைத் தூவி, தூர்க்க சூக்தம் என்னும் மந்திரம் ஒதி அர்ச்சனை செய்து வழிபட்டால் எல்லா இன்னல்களும், பிணிகளும் சூரியனைக் கண்ட பனிபோல் விலகி ஒழியும். இவள் தனது நான்கு கைகளிலும் முறையே சங்கு, சக்கரம், வில், அம்பு ஏந்தியிருப்பாள். தலையில் முடியும் பிறையும் சூடியிருப்பாள். சிங்க வாகனமும் பசும்புல்லின் நிறமும் கொண்டவள். மானும் இவளுக்கு வாகனம் ஆகும்.

(15) மகிஷாசுரமர்த்தினி :-

இவளைக் கொற்றவை எனவுங் கூறுவர். எருமைத் தலையை உடையவனாக இருந்த மகிஷன் என்னும் கொடிய அசுரனை வென்று கொன்றதனால், இவளுக்கு மகிஷாசுரமர்த்தினி

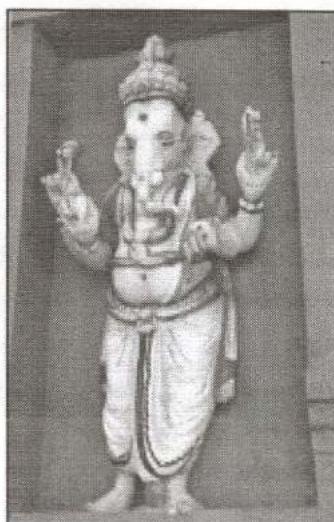
எனப் பெயர் வழங்குவதாயிற்று. தமிழகத்தில் பல கோயில்களிலும் மகிஷாசுரமர்த்தியின் அழகிய சிற்பங்களைக் காணலாம். மகாபலிபுரம், கங்கை கொண்ட சோழபுரம், நாமக்கல் முதலிய இடங்களில் மகிஷாசுரமர்த்தியின் அழகிய அந்புத சிற்பத்திருவருவங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. சிலப் பதிகாரத் தில், வேட் டுவவரியில் இளங்கோவடிகள் மகிஷாசுரமர்த்தினியின் திருவருவத்தினை சிறந்ததொரு சொல்லோ வியமாக வரைந்து காட்டியுள்ளார்.

முடிவுரை:-

இத்தகைய வெவ் வேறான பற்பல திருவருவங்களைக் கொண்டு திகழும் அருளாற்றலாகிய சக்தி என்னும் அம்மையின் அரிய, பெரிய சிறப்புக்களை உணர்ந்து நாம் அவளை அன்புடன் வழிபட்டு உய்ய முயலுவோமாக.

(நன்றி: 'திருக்கோயில்' சௌமிய - ஜப்பசி

நவம்பர் - 1969)

திராஜகோபுரச்
சிற்பவிகள்

மனோன்மனிதேவி

‘ஆத்மஜோதி’ நா. முத்தையா சிவர்கள்

அன்னைக்கு ஆயிரக்கணக்கான நாமங்கள் உண்டு. ஒரு நாமம், ஒரு உருவம் இல்லாத அன்னைக்கு ஒரு நாமம் போதாதோ என்று சிலர் கேட்கலாம். அவனுடைய கருணையின் விரிவே ஆயிரத்தெட்டு நாமங்களாக விரிந்தன. ஆயிரக்கணக்கான நாமங்களில் ஒரு நாமத்தையாவது சொல்லித் தன் குழந்தைகள் அழைக்கமாட்டார்களா? என்று அன்னை ஏங்கியே இத்தனை நாமங்களையும் தனக்காக்கி கொண்டாள். மறந்தாவது அம்மா என்று ஒரு முறை அழைத்துவிட்டால் போதுமே, ஏன் என்று கேட்க ஒடிவந்து விடுகின்றாள்.

மன மணியை இலிங்கமாகப் பாவித்து இறைஞ்சியவர்கள் தேவியை மனோன்மனியாக வழிபாடு செய்தார்கள். என்னாங்களின் பிறப்பிடமே மனந்தான். அலையும் மனத்தை நிலை நிறுத்தினால் சாந்தி பிறக்கின்றது. அங்கே மனோன்மனிதேவி தோன்றுகின்றாள். உலகில் பெரியவர்களாகப் போற்றுதற்குரியவர்களிடம் உள்ள பெருங்குணங்களில் மிகச் சிறந்தது கருணை. அதனால் அவர்கள் எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பு பூண்டு விளங்குவார்கள்.

பிறர் ஏதேனும் துன்பம் இழைத்தால் அதைப் பொறுத்துக் கொண்டு அவர்களிடத்திலும் அன்பு பாலிப்பதை மிகச் சிறந்த பண்பாகக் கொள்வர் பெரியர்.

“இன்னா செய்தார்க்கும் இனியபவே
(செய்யாக்கால்
என்ன பயத்ததோ சால்பு”
என்பது வள்ளுவும்

மக்களில் சிறந்த சான்றோர்களுக்குப் பிறர் குற்றும் பொறுத்து அருள்வது சிறந்த இலக்கணம் என்றால் எல்லாக் குணங்களிலும் குறைவிலா நிறைவுடைய அன்னையின் கருணையை அளவுடுத்துச் சொல்ல முடியுமா? அவளை அருட்கடல் என்று பெரியவர்கள் போற்றுகிறார்கள். கடல் தன்னிடம் வந்து சேரும் எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக் கொண்டு தன்னியல்பு மாறாது இருப்பது போல தேவியும் தன்னைப் போற்றினாலும் தூற்றினாலும் மாறாத கருணை வாய்ந்தவள்.

தாய் தன் பொல்லாத குழந்தை களுக்கும் உணவு வழங்குகிறாள். பிள்ளை தன்னை வைது இழிவு செய்தாலும் அவர்கள் நன்மை பெற வேண்டுமென்றே வேண்டுகின்றாள்.

“பெற்ற மனம் பித்து பிள்ளைமனம் கல்லு” என்ற பழமொழி தாயின் அன்பை நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது. செக்கோசலவிக்கிய தேசத்துக் கதை ஒன்றை நினைவு கூருவோம்.

ஒரு தாய். அவளுக்கு ஒரே மகன். மனம் செய்தான். மனைவி தாயைக் கொடுமையாக நடத்துவதைக் கண்டும் காணாதது போல் இருந்தான். மனைவியின் வலையில் விழுந்து தாயின் அன்பை மறந்தான். ஒருநாள் அவனது மனைவி “உனது தாயின் இருதயத்தைத் துடிக்கத் துடிக்க எனது காலடியில் கிடக்கக் கண்டால்தான் இனிமேல்

எனது இன்பத்தை நீ பெற முடியும்” என்றாள் அந்த அருக்கி. அதற்கு மனம் இசைந்தான் அந்தப் பெண்டாட்டிதாசன். இரவானதும் தாய் படுத்திருக்கும் இடம்நாடிச் சென்றான். கூரிய கத்தியினால் ஒரே வெட்டில் தாயைத் துண்டாடினான். நெஞ்சைப் பிளங்கு இருதயத்தை எடுத்தான். இருதயத்துடிப்பு நிற்கும் முன் மனைவியிடம் கொண்டு ஒடிச் சென்றான். கல் தடக்கி நிலத்தில் வீழ்ந்தான். அப்பொழுது இருதயம் பேசியது. “மகனே காலில் கல்லு நன்றாக அடித்து விட்டதா”

கொடிய மகன் இருக்கலாம்; கொடிய தாய் இருக்க முடியாதல்லவா? அன்னை பரதேவி கருணைக்கு இருப்பிடம். தாய் தயையின் நிலைக்களம்.

“தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே”

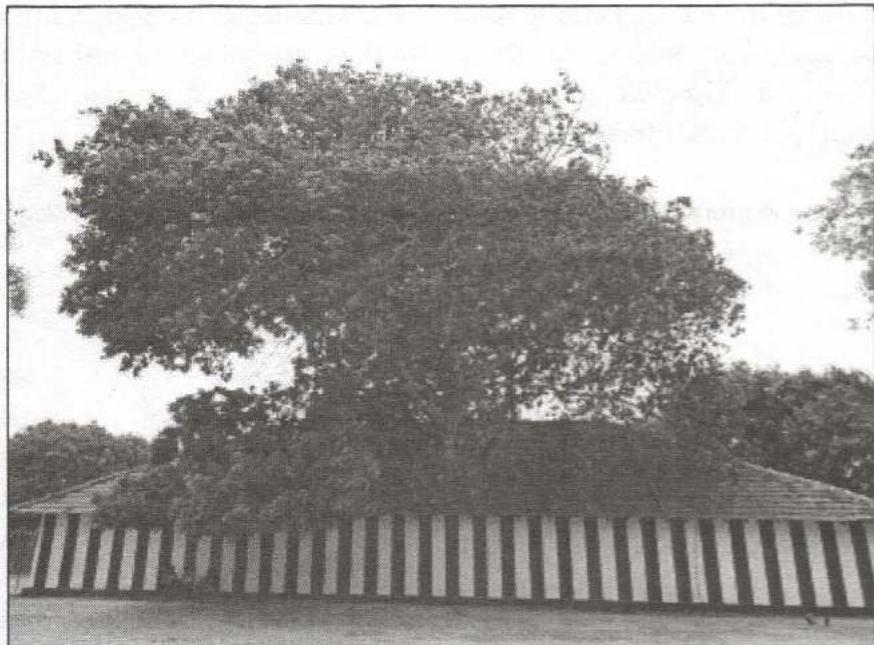
என்று மனிவாசகர் பாடுகின்றார். “அன்னை தயையும்” என்பது பழைய பாடல். தெய்வமே தாயாக இருந்து விட்டால் கருணை வெள்ளமாகப் பெருக்கெடுத்தோடும். அம்பிகை கருணையே வடிவமானவள். சிவபெருமானுடைய திருவருளையே சக்தியாக வழிபடுவது மரபு. “அருளாது சக்தியாகும் அரண்றமக்கு” என்பது மெய்க்கண்ட சாஸ் திரம். அன்னை கருணையுடையவளாக இருப்பதனால்தான் நாம் வாழ்கின்றோம். நாம் செய்யும் தீய செயல்களுக்கு எல்லாம் தண்டனை கொடுக்க அவள் நினைத்தால் எந்தக்காலத்திலும் நாம் உய்யவே முடியாது. அன்னையின் திருவருள் நம் தீமைகளை யெல்லாம் மறந்து சிறிதளவு அன்பு செய்தாலும் அதனைப் பெரிதாகப் பாராட்டி அருள் புரிகிறது. நாம் தினையளவு அன்பு செய்தாலும் தேவி பணையளவாக அருள் புரிகின்றாள்.

நாம் நல்லவர்களை அவமதித்திருக்கின்றோம். தாய் தந்தையரைப் போன்றது விட்டிருக்கின்றோம். ஆண்டவன் அடியார்களைப் பாரத்து வேஷதாரிகள் என்று திட்டியிருக்கிறோம். கோயிலுக்குச் சென்று வழிபடும் பக்தர்களை வழிபடுவதற்குப் பதிலாக நிந் தனை செய்திருக்கின்றோம். உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசியிருக்கின்றோம். அன்பு தயை கருணை, கொடை, அருள் முதலிய நற் குணங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய உள்ளத்தை கோபம், மோகம் உலோபம் போன்ற தீய குணங்களுக்கு அடிமையாக்கியுள்ளோம்.

அன்னை மனோன் மணித் தாய் பால்வினைந்தூட்டும் தாயை விட ஆயிரம் மடங்கு கருணையுடையவள். அவள் ஒரு பித்தி. தன்னுடைய அன்புக்குழந்தைகளில் ஒன்றாவது தன்னை நாடி வர வேண்டுமென்று பெரிதும்

விரும்புகின்றாள். அதனால் நன்மைக்கு மேல் நன்மையே செய்து கொண்டிருக்கிறாள். நாமோ தீமைக்கு மேல் தீமையே செய்து கொண்டு தூர் ஓடுகின்றோம். அவள் ஓரடி எடுத்து வைத்து நம்மை நோக்கி வருகின்றாள். நாமோ! நாற்றியோடி அவளுடைய இடைத்தூரத்தை கூட்டிக் கொள்ளுகின்றோம். நாம் அவளை நோக்கி ஓரடி எடுத்து வைத்தால் அவள் இரண்டடி எடுத்து வைத்து நம்மை நோக்கி வருகின்றாள்.

“தாயே மனோன்மணித்தாயே! நாங்கள் குறைகள் எல்லாம் உடையவர்கள் குற்றம் செய்வதுதான் எம் இயல்பு. நீயோ தயையால் நிறைவுடையவள். எம் பிழை பொறுத்து எம்மை ஆட்கொள்வாயாக!” என்று வேண்டுதல் செய்வோம். அன்னையின் அருள் தவறாது கிடைக்கும்.

ஆலய தலவிஞ்சம் – சிரகம், வேங்கும்

இந்துக்கோயில் களும், கோபுரங்களும் சோமசுந்தரம் முந்கானந்தன் கட்டக் கலைஞர்

இந்துசமய நம்பிக்கையின் பிரகாரம் கோயில்கள் தான் எல்லாவற்றிற்கும் முதன்மையானவை ஆகும். கோயில் அமைப்புக்களின் வளர்ச்சியில் பிரகாரங்களும், வாயில்களும் மிக முக்கியமான பங்கினைக் கொண்டிருந்தன. தென்னிந்தியாவிலுள்ள ஸ்ரீரங்கம் கோவிலை எடுத்து நோக்கினால் இது புலனாகும். அதாவது நடுவில் கருவறையும் அதைச்சுற்றிப் பிரகாரங்கள் ஒன்றையொன்று அடுத்தும் ஒவ்வொரு பிரகாரங்களுக்கும் நான்கு பிரதான திக்குகளில் கோபுரத்தாடன் கூடிய நுழைவாயிலும் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். இது ஓர் முற்றிய தாவரத்தின் தண்டினது குறுக்குவெட்டானது ஆண்டுகள் தோறும் வரைபோன்று வளர்ச்சியடைவது போல உள்ளது. பெரும்பாலும் தென்னிந்தியாவிலுள்ள ஆலயங்களில் ஒவ்வொரு பிரகாரங்களையும் சுற்றி மிகுடயரமான நீளமான திடமான சுவர்கள் எழுப்பட்டுள்ளது. சில இடங்களில் பிரகாரங்களுக்குரிய வாசல்கள் மிக அழகாக, எடுப்பாக, உயரமாக நனுக்கமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த உயரமான விண்ணைநோக்கி ஒங்கும் அமைப்புக்கள் கோபுரங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன.

இன்னும் விபரமாக நோக்கினால் கோபுரங்களானவை அவற்றின் நிலைக்கேற்ப வேறுவேறு பெயர்களினால் அழைக்கப்படுகின்றன.

பிரகாரம்	நிலைகள்	பெயர்கள்.
1ஆவது பிரகாரம்	அந்தாரள மண்டபம்	2 நிலை
2ஆவது பிரகாரம்	அந்தாரம்	2 - 4
3ஆவது பிரகாரம்	மத்தியகாரம்	3 - 5
4ஆவது பிரகாரம்	பிரகாரம்	5 - 7
5ஆவது பிரகாரம்	மகாமரியாதை	7 - 16

கோபுரம் என்ற சொல் சமஸ்கிருத மொழியிலிருந்து வந்த ஒன்றாகும். (கோ + புரம்) அதாவது பக்ககள் கிராமத்துள்ள வாசல்களினால் மேய்ச்சலுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட பாடியால் இவ்வாசல்கள் கோபுர வாசல்கள் என மருவியதாகப் புராதன ஏடுகள் அறியத்தருகின்றன.

கோபுரங்களின் மகிழ்ச்சையைப் பற்றிப் பலவிதமான நூல்களிலும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. பிரதானமாக இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற நூல்களிலும் கோபுர மகிழ்ச்சையைப் பற்றி எடுத்தியம்பப்பட்டுள்ளது.

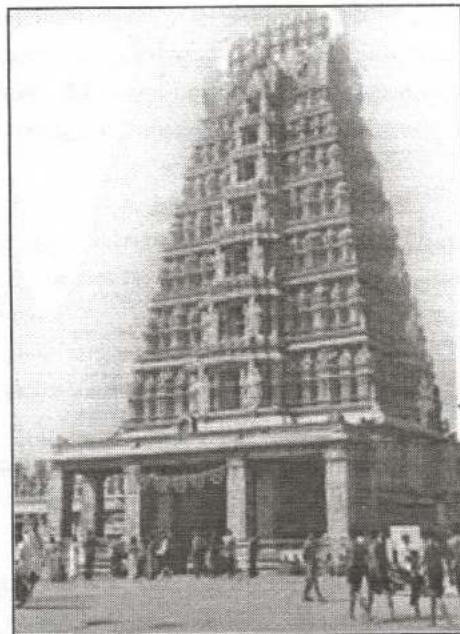
ஆனால் கோயிலிலுள்ள வாசல்கள் மட்டும் கோபுரங்கள் என அழைக்கப்படவில்லை. மாடமாளிகைகளும், அரண்மனைகளும், அலங்கார நுழைவாயில்களும் கோபுரங்கள் என அழைக்கப்பட்டன. இவை பற்றிப் பூராணங்களில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளன.

“புர துவாரம் து கோபுரம்
துவார மாத்ரே து கோபுரம்” (அக்கினி பூராணம்)

தொலைதூரத் திலிருந்து கோயிலையும், கோபுரத்தையும் பக்தர் அடையாளம் காண்பதற்காக அது மிக உயரமானதாகவும், மிக நுணுக்கமாகவும் எடுப்பாகவும் காட்டப்பட்டுள்ளதைப் பின்வரும் வாசகத்திலிருந்து கோபுரத்தின் மகிழ்ச்சை நாம் அறியக் கூடியதாய் உள்ளது. “கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம்” கோபுரத்தின் அழகானது விழாக்காலங்களில் தான் இன்னும் சிறப்பாகத் தெரியும். பக்தர்கள் புடைகுழி சுவாமி திருவ்வளா வருமிடத்து கோபுர நுழை வாசலில் அதன் அழகே தனி அழகு. கோபுரமானது ஒர் நகரின் அடையாளச் சின்னம் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

கோபுரங்கள் பற்றி எண்ணக் கருவானது மகாபலிபுரத்திலுள்ள இரதங்களினதும் மண்டபங்களினதும் சிறப் அமைப்புக்களிலிருந்தும் வட்டஇந்தியாவிலுள்ள அமராவதியிலுள்ள விகாரை அமைப்புக்களிலிருந்தும் உதித்ததற்குப் பல சான்றுகளை ஆய்வாளர்கள் காட்டியுள்ளார்கள். மிகவும் பூராதானமானதும் எனிமையானதுமான ஒரு தளக் கோபுரம் காஞ்சிபுரத்திலுள்ள கைலாசநாதர் ஆலயத்தில் உள்ளதாகும். இது பல்லவர் காலத்தில் கட்டப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து சோழர், பாண்டியர், விஜயநகரரும், நாயக்கர்களும் கோபுரம் கட்டுவதில் மிகவும் தீவிரம் காட்டினார்கள்.

பொதுவான கோபுரம் ஒன்றின் தள அமைப்பானது செவ்வகவடிவமும் நடுவில் வழியையும் உடைய ஒர் சமச்சீரான வடிவமாகும். உயரத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதன் தளங்களினதும், நிலைகளினதும் எண்ணிக்கைக் கேற்ப வேறுபடும். பொதுவாக ஒர்றை எண்களான எண்ணிக்கை கொண்டவை. உலகிலே மிக உயரமான கோபுரம் ஸ்ரீரங்கத்திலுள்ள தெற்கு வாயில் கோபுரமாகும். இது 1987ஆம் ஆண்டு சித்திரையில் தான் குடமுழுக்குச் செய்யப்பட்டது. இது 216 அடி உயரமானதாகும். கோபுரங்களின் வளர்ச்சியானது, பாண்டியர்களினதும் (13ஆம் நூற்றாண்டு) நாயக்கரினதும் (17ஆம் நூற்றாண்டு) காலத்திலும் மிக உன்னதமாக இருந்தது. கோபுரங்கள் தோற்றுத்தில் இரு வகைப்படும். ஒரே சீராக நேராக இருபக்கங்களும் ஒருங்கும் கோபுரம் இது.

அனகலதீவு எழுவடிவயல் ஏந் மனோன்மணி அம்பாள் தேவந்தானம் —————

பாண்டியர் காலத்தினதும், விஜயநகரர்களினதுமாகும். இவை பெரும்பாலும் காஞ்சிபுரம், விஜயநகரம் ஆகிய தலங்களில் காணப்படும். மற்றையது இருபுறமும் வளைந்த ஒருங்கும் தன்மையுடையது. அதாவது பக்கங்களிலும் முன்பின் ஆகிய திசைகளிலும் வளைந்த தன்மையுடையவை இவை. மதுரை மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் ஆலயத்தில் உள்ளன.

கோபுர நிர்மாணத்தை எடுத்தால் பெரும்பாலும் அதன் அடிப்பகுதிகளான உபபீடம், அதிவிட்டானம் என்பன கருங்கல்லாலும் ஒருங்கும் தளங்கள் செங்கட்டிகளாலும் கட்டப்பட்டு சுதை வேலைப்பாடுகள் கண்ணாம்பினாலும் செய்யப்படுகின்றன. புராதன கோயில்களின் தளவேலைகள் மரத்தினால் தாங்கப்பட்ட மெல்லிய செங்கற்களினால் கட்டப்பட்டுள்ளன. இதற்குப் பல பாழடைந்த கோயில்கள் சான்றுகளாகும். நிர்மாணத்திற்குப் பயன்பட்ட கலவையானது பின்வரும் பொருட்களைக் கொண்டது. சர்க்கரை, நெய், சண்ணாம்பு மற்றும் பல தாவர வல்துக்கள் சேர்க்கப்பட்ட தொன்றாகும்.

கோபுர நிர்மாணம் பற்றிய அடிப்படை விதிகள் மானசாரா, மாயா மாத்தா என்னும் இந்து நிர்மாண நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளன.

Superior வகையின் அகலமானது, பிரதான கோயில் அகலத்தின் இரு மடங்கோ அல்லது $1\frac{3}{4}, 1\frac{1}{2}, 1\frac{1}{4}$ ஆக இருத்தல் வேண்டும்.

Inferior வகையின் அகலமானது, 4, 5, 6 அல்லது 7 பாகங்களாக வகுக்கப்பட்டு பின் அதன் ஒரு பகுதி எடுக்கப்பட்டு மீதியானது அகலமாக விடப்படும். கோபுரத்தின் அகலம் 3 பிரிவாக வகுக்கப்பட்டு அதன் ஒரு பகுதி வாசலுக்கு விடப்படவேண்டும்.

கோபுரத்தின் வழியின் இரு மருங்கிலும் உள்ள தள அமைப்புக்களில் நாழி கேபம் அல்லது ஶ்ரீகுத்திர நாழி எனப்படும் அமைப்பு உண்டு. (Vestibules) இதில் கூடச் சுற்றுப்பிரகாரங்கள் உண்டு. (இந்த அமைப்புக்கள் இலங்கையிலுள்ள கோபுரங்களில் காணப்படவில்லை) இந்த இரு அமைப்புக்களையும் ஒன்றாகச் சேர்க்கும் போது மறைக்கப்பட்ட ஓர் உண்மை புலனாகின்றது. அதாவது கருவறைகளைச் சுற்றிப் பிரகாரம் மற்றும் பரிவார மூர்த்திகளும் இருப்பதுபோல கோபுரத்தினுள்ளும் இந்த அமைப்பை அவதானிக்கலாம். இதிலிருந்து கோபுரமும் கருவறைக்குச் சமானமான அந்தஸ்தைப் பெற்றிருப்பதைக் காணலாம்.

இப்படியான சிறப்பும் மகிழையும் பொருந்திய கோபுரம் அமைப்பது எமது ஆலயங்களுக்கு அவசியமாகும். எனவே திருவருள் துணைக்கொண்டு நாமும் எமது ஊரின் சிறப்பை மேலும் வளம்படுத்த எடுப்பானதும், நுணுக்கமானதும் இந்து சிறப் சாஸ்திர விதிகளுக்குப்பட்டதுமானதாக கோபுரத்தை அமைக்க முயற்சி செய்வோம்.

Gopurams of South Indian Hindu Temples

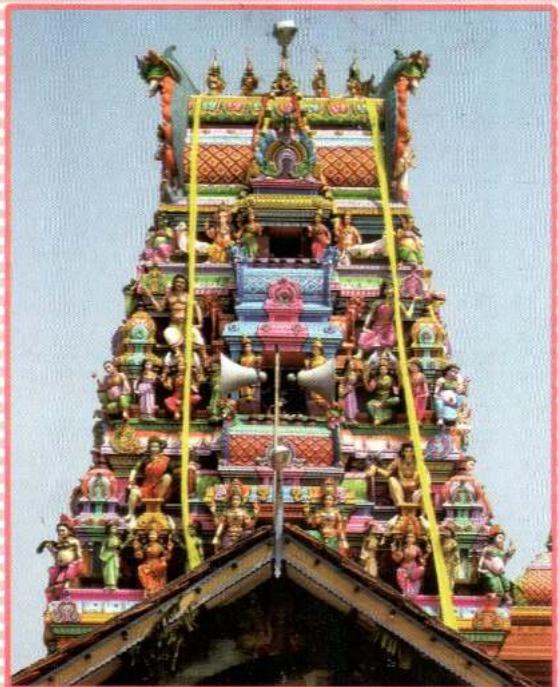
Source : A RESEARCH PAPER, PRESENTED TO SCHOOL OF ARCHITECTURE AHMEDABAD INDIA

நன்றி: கொல்லங்கலட்டி வீரகத்திவிநாயகர் ஆலய மகாகும்பாபிடேக மலர் 1988

ஆய திருத்த இராஜகோபுரத் தோற்றும்...
இராஜகோபுரக் கும்பாபிஷேகம் 25.05.2012

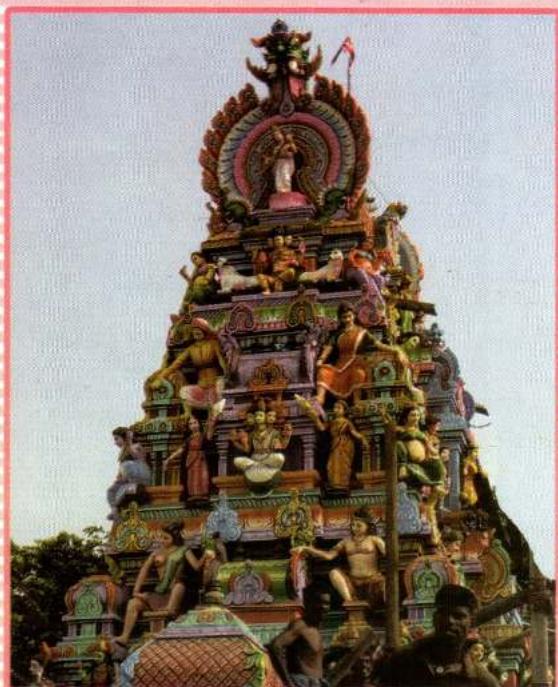
இராஜகோபுரத்தின் நான்குதிசைத் திருக்காட்சி...

கிழக்கிலிருந்து..

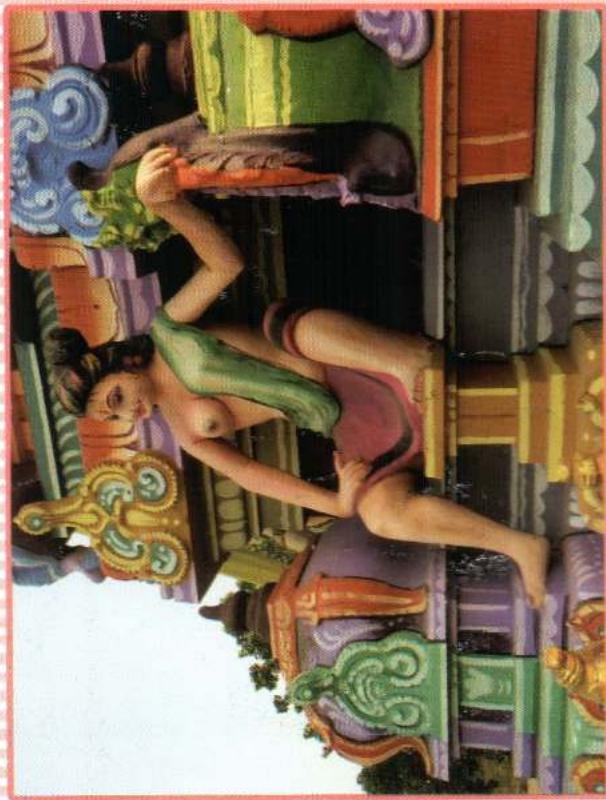
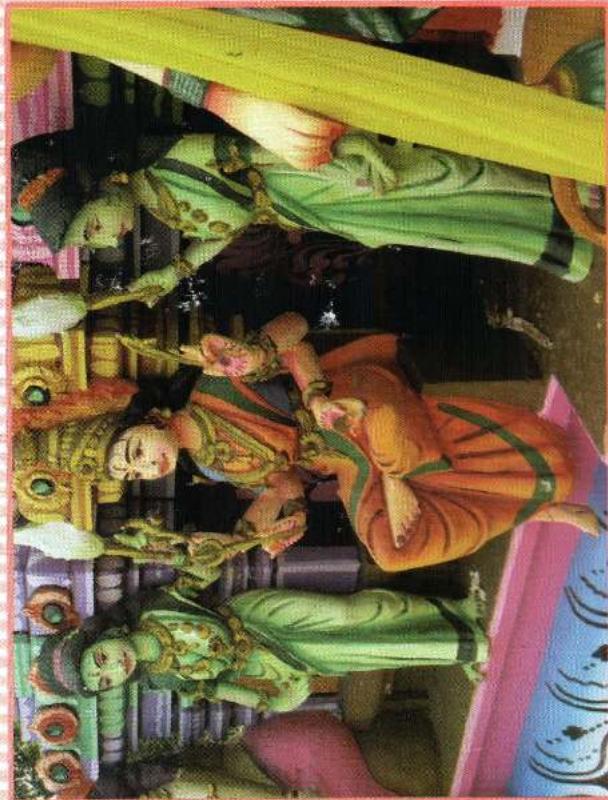
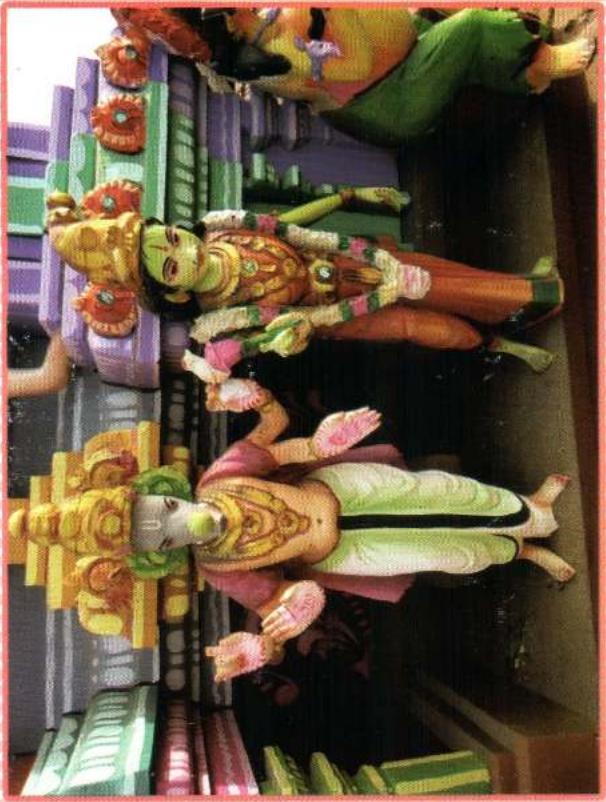
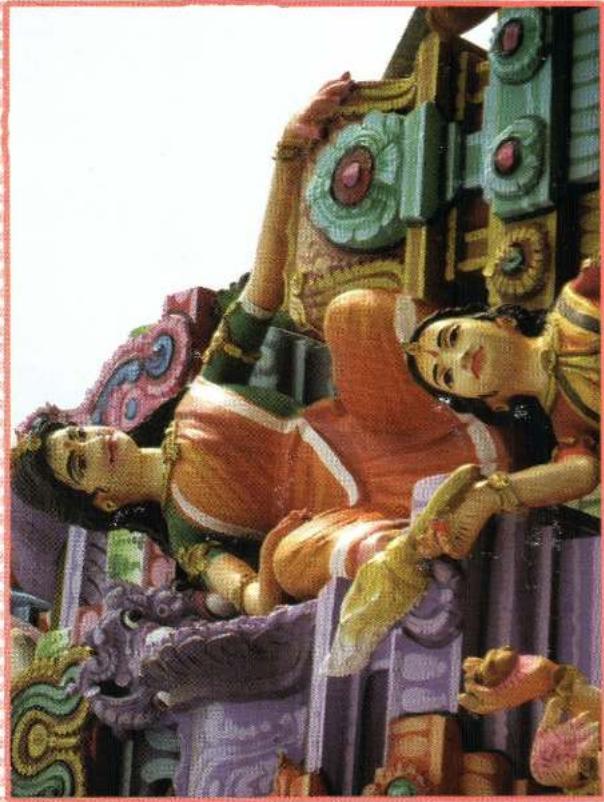
மேற்கிலிருந்து..

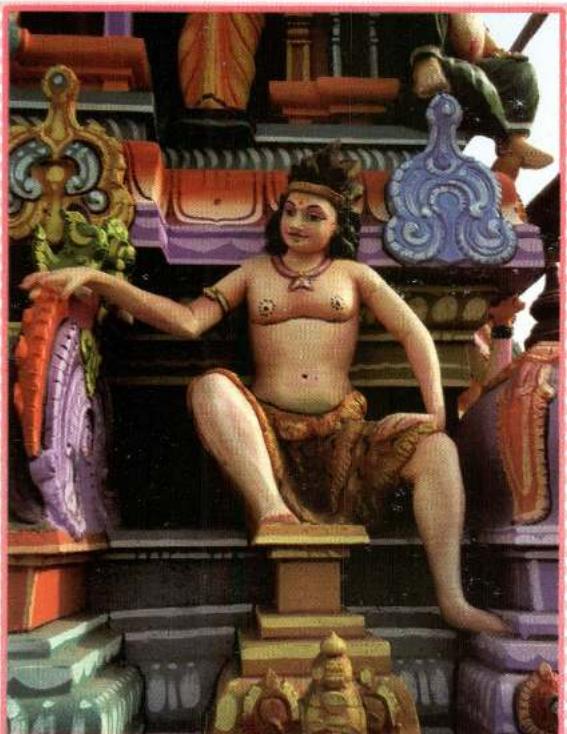
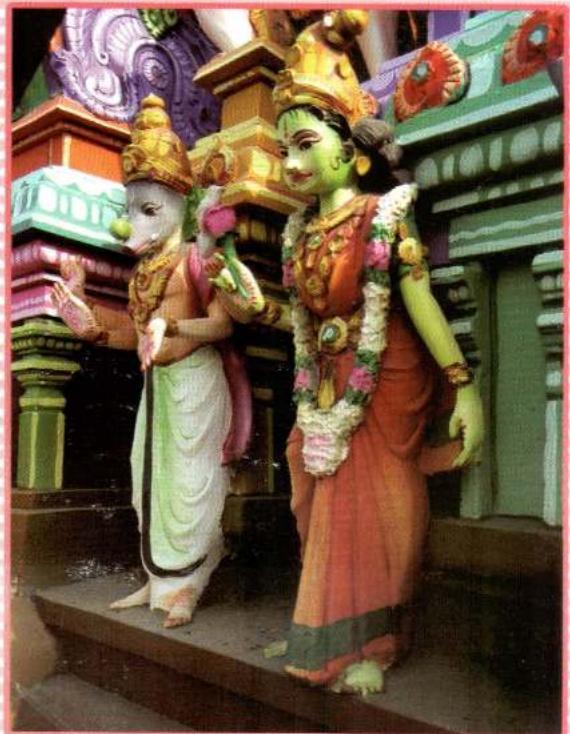
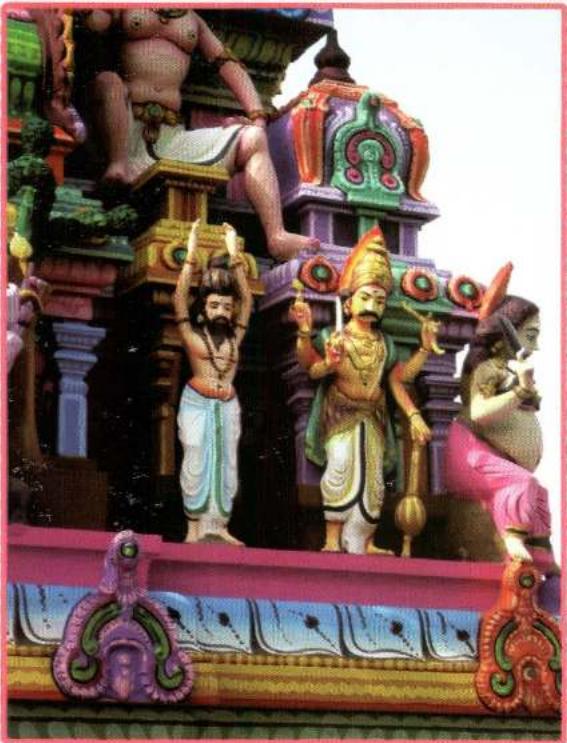
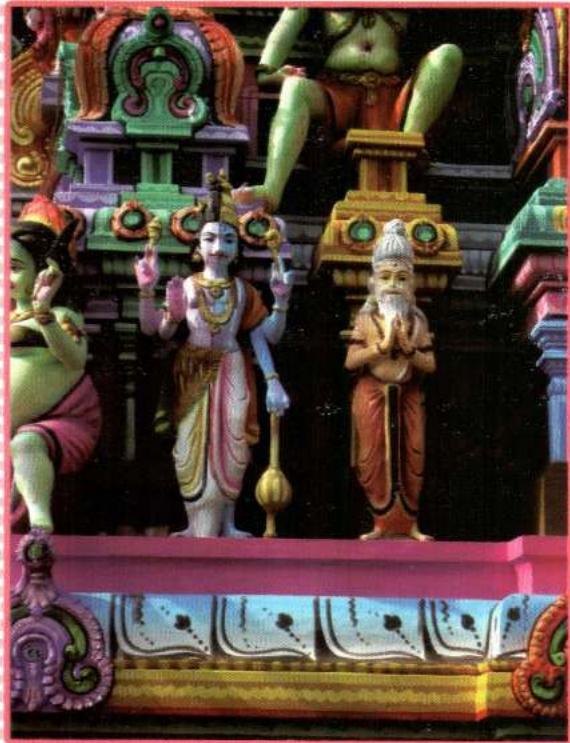
வடக்கிலிருந்து..

தெற்கிலிருந்து..

இராஜகோபுரத்தில் அமைந்துள்ள சிற்பங்களிற் சில..

திருக்கோயில்கள் பரம்பொருளுக்கு எடுக்கப்பட்ட திவ்யத்தலங்களாகும். இப்பரம்பொருளைக் குறிப்பொருள் மூலம் வழிபட்டுத் தியான பாவனையினாலே அடைய மக்கள் முற்பட்டனர். தெய்வங்கள் எங்கள் உலகைச் சார்ந்தவை அல்லவென்றும் திருக்கைலாயம், ஸ்ரீவைகுண்டம் ஆதிய பாரிய குன்றுகளிலிருந்து திருவிளையாடல் புரிகின்றன என்றாங் கருதப்பட்டது. கோயில்களில் பிரதிஷ்டை பண்ணப்பட்ட திருவுருவங்களில் ஏதாவது ஒரு தெய்வாம்சம் அமைகிறமையின் வானுலகும் மண்ணுலகும் பினைக்கப்படுகிறதென்று கொள்ளப்பட்டது. எவ்வளவோ முன்னேற்றமான விஞ்ஞான இக்காலத்திலும் எங்களுடைய செயல்களையும் ஊக்கங்களையும் ஏதோ ஒரு சக்தி நடாத்திச் செல்கின்றதென உணர்கிறோம். இந்துக்கள் கோயில்களை சதுர வடிவிற் கண்டது ஒரு உள்ப் பண்பாட்டின் தொடர்பாலேயாகும். கோயில் கட்டடத்தில் வட்ட வடிவமும், சதுர வடிவமும் சேர்ந்ததும், வட்ட வடிவமும் நீள் சதுர வடிவ பெற்றதும் தற்செயலான நிகழ்ச்சியாகாது. குரிய சந்திரரும், விண்மீன்களும் பார்வைக்கு அமைந்தது வட்ட வடிவிலேதான் என்பது பிரத்தியடசம் பிரமாணமாகும். இவை விண்ணுலகில் குறிப்பொருளாக மதிக்கப்படுகின்றன. பூமியோவெனில், நாற்றிசையால் மருவியதில் சதுரவடிவானது. வானுலகும் மண்ணுலகும் இந்துக் கோயில்களில் சந்தித்த தன்மையைக் காட்டுவதற்காக இரு வேறான வட்ட வடிவம், சதுர வடிவம் இந்துக்கோயில்களில் ஒன்றானதென ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவார். தெங்வ உருவங்கள் சதுரவடிவமைந்த கட்டடத்தில் தாபிக்கப்பட்டு அதன் மேல் வட்டவடிவில் வளைமாடம், கவிந்திருப்பதை எந்த இந்துக்கோயில் கட்டடத்திலுங் காணலாம். இக்கோயில்களில் நடைபெறும் திவ்யிய கிரியைகளில் குருமார் ஓவ்வொரு மண்பத்தையுங் கடந்து மூலஸ்தானத்தையடைந்து பூசை வழிபாடுகளை நடாத்துதலில் விண்ணுலகம் மண்ணுலகம் இரண்டையும் இணைத்துப் பாலம் போல் விளங்குவார். மண்ணுலகத்தின் மேல் விண்ணுலகம் இருப்பது போன்று வானத்தைக் குறிக்கும் வட்டவடிவமான வளைமாடம் பூமியைக் குறிக்கும். சதுரக் கட்டடத்தின் மேல் அமைந்திருப்பதையே கோயில் குறிக்கிறதென்பர். தத்துவ நூல் வல்லார். இக்கருத்தை விளக்கவே சிறப் பிற்பன்றர்கள் சதுரக் கட்டுமானத்தில் வட்ட வளைமாடம் அமைத்தனர் போலும் என்று எஸ்ரெல்லா கிறாம்றிஸ் என்ற மேல்நாட்டு ஆராய்ச்சியாளர் கூறினர்.

வின்னுலகையும் மண்ணுலகையும் பிணைக்குந் தக்துவத்தை இயற்கையின் மலைகளே குறிப்பொருளாக விளக்குகின்றன. இக்காரணத்தாலே மலைகள் இந்து மதத்தில் மிகமேலான இடம் பெறுகின்றன. அதனாலே மேற்மலை உலகின் அச்சாணியென்றும், திருக்கையிலாயம் தெய்வங்களின் இருப்பிடமென்றும் கொள்ளப்படுகின்றன. இக்கருத்தையே மலைக்கற்பாறைகள் தெரிவிக்கின்றன. இம்மலைக்கற்பாறையின் கற்கள் தகுந்த உருப்பெற்று உகந்த இடங்களில் தாபிக்கப்பட்டதும், சுயம்புலிங்கம் என வழங்கப்பட்டன. சிற்சில சமயங்களில் மலைக் கற்பாறைகள் ஏற்றமாதிரிக் கற்கள் செதுக்கப்பட்டுக் கோயில்களாக அமைக்கப்பட்டன. இவ்வகைக்கு உதாரணங்களாக வட இந்திய புவனேஸ்வரர் கோயிலும், விங்கராசர் கோயிலும் விளங்குகின்றன. தென்னிந்தியாவில் திருவடிக்கோணம் என்னும் கோயிலின் செய்குன்றம் போன்ற கோபுரம் தெய்வங்களின் மலை இருப்பிடக்கருத்தையே குறிக்கின்றது. திராவிடக் கோயிற் கட்டடக்காரருக்கு பல்வேறு அடுக்குகள் கொண்ட செய்குன்ற போன்ற கட்டுமானம் தெய்வங்களின் இருப்பிடமான புண்ணிய கைலாயமாகும். தஞ்சைப் பிருத்தீஸ்வரர் கோயிலின் பல்வேறு அடுக்குகள் கொண்ட பிரமாண்டமான கோபுரத்தைத் தென்னாட்டு மேறு மலை என வழங்குவர். எல்லோரா மலையில் குடையப்பட்ட தனிக்கோயில்கள் தீபெத் எல்லையில் கைலாயமலைக்கொண்ட சாயலை நிகர்த்ததென ஈ.பி. ஹேவல் என்ற மேல்நாட்டுக் கலை வல்லுனர் கூறினர்.

இந்துக் கோயில்களுக்கு ஆதி மூலமாகக் கர்ப்பக்கிருகம் அமைந்தது. கர்ப்பக்கிருகம் என்ற பெயரே அகில கோடி உயிர்களின் வாசல்தலமென்பதையே குறித்தது. ஆதலின் பிரமாண்டமான மலைக்குகைகளே கர்ப்பக்கிருகங்கள் எனக் கொள்ளப்பட்டன. இந்த இருண்ட இரகஸ்யமான குகைகளிலிருந்தே தெய்வீக சக்தி செறிகிறதென்று கருதப்பட்டமையின் மலைச்சாரலைச் சுற்றித் தெய்வங்களுக்குக் கோயில்கள் அமைந்தன. இக்கோயில்களில் எழுந்தருளியிருக்கும் தெய்வங்களுக்குக் கோயில்கள் அமைந்தன. இக்கோயில்களில் எழுந்தருளியிருக்கும் தெய்வங்கள் ஆதி மூர்த்தியாக விளங்குஞ் சிவவிங்கத்தின் பல்வேறு அம்சங்களோதான். பொதுவாகத் தெற்கில் விழ்ணுவும், மேற்கில் சிவனும், வடக்கில் பிரமனுஞ் சித்தரிக்கப்பட்டுக் கிழக்கே வாயில் அமைந்தது. 8ம் நூற்றாண்டுக் கோயில்களில் தெட்சணாழுத்தி தெற்கு முகமாகவும், துர்க்கை வடக்கு முகமாகவும் காணப்பட்டன. வாயிலின் முன்புறத்தில் தெய்வங்களின் வாகனமாக நந்தி காட்சியளிக்கும் சிவன் பரமபதி; ஆன்மாக்கள் அல்லது பக்களுக்குக் குறிப்பொருளாக விளங்குவது நந்தியாகும். கோயிலைச் சுற்றி வழிபடும் அடியார்கள் கோயில் உள் பிரகாரத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட மூர்த்திகளைச் சிந்தித்து வழிபாட்டை ஆதிமூலத்திற் செலுத்துவர். கோயில் கர்ப்பக்கிருகத்தைத் தொடர்ந்து தொடர்ச்சியாக மண்டபங்கள் அமைந்து கதவுகளுஞ் கொண்டு விளங்குகின்றன. ஒவ்வொரு கதவு நிலையைத் தாண்டி ஒவ்வொரு படி உயர்ந்து கர்ப்பக் கிருகத்தை அணுகுதல் ஆத்மீகப் படியில் உயர்ந்து கடவுளை அணுகுவதாக மதிக்கப்படுகின்றது.

கிராம புறங்களில், கிராம மக்களின் செல்வாக்குக்கு ஏற்ப சர்வசாதாரணமாக விளங்கிய கோயில்கள் காலாந்தரத்தில் விருத்தியடைந்து கூடகோபுரங்களும் அலங்கார மண்டபங்களும் கொண்டன. இதே விருத்தியைக் கோயில் கோபுரங்களிலும் காணக்கூடியதாயிருக்கிறது. கோபுரத்தின் ஒவ்வொரு அடுக்கிலும் ஒவ்வொரு வாயில் அமைத்துக் கோபுரத்தைக் கர்ப்பக்கிருக்கத்தோடு சேர்க்கும் வாயிலே பெருவாயிலாக விளங்குகின்றது. இதனையடுத்த வாயில்கள் படிப்படியாகக் குறைந்து கொண்டே போகும். கோயில் கோபுரமானது மலைபோல் உயர்ந்து வாந்ததை அளாவி நின்று அதனுள் தெய்வசக்தி தாவிநின்று பொலிகிறது. கோயில் அமைந்த தன்மையினாலேயே விக்கிரகங்களும் எழுந்தன. ஆதியில் அமைந்த கோயில்கள் தன்மையினாலேயே விக்கிரகங்களும் எழுந்தன. ஆதியில் அமைந்த கோயில்கள் விக்கிரகங்கள் இன்றிக் குறிப்பொருள்கள் கொண்டு விளங்கின. இக்குறிப் பொருள் பிரதானமாக சிவபிரானைக் குறித்த இலிங்கமேயாகும். தொடர்ந்த காலத்தில் திருவருவங்கள், தெய்வசக்தியை அதாவது அபரிமிதமான பராக்கிரமத்தைப் புலப்படுத்தப் பல சிரங்களும், பல கரங்களும் கொண்டு தோற்றங் கொண்டன. சிருஷ்டி தத்துவத்தை விளக்க ஒரு கரத்தில் உடுக்கைத் தாங்கியும், அழித்தலை உணர்த்த இன்னொருகரத்தில் அக்கினியைக் கொண்டும் பிறகரங்கள் அபய வரத முத்திரையைக் காட்டியும், சிவனது நடராசத் திருக்கோலம் அமைக்கப்பட்டது. வேறு பெளராணிக் வரலாற்றைக் குறிக்கவும், போர்க்கோலப் புனைவைக் காட்டவும் சில மூர்த்திகள் சங்கு, சக்கரம், மான், மழு முதலிய சின்னங்களைக் கொண்டன. சிற்சில காலங்களில் வேதகாலக் கொள்கைகள் வலியுற்றவிடத்தும், குறிப்பொருள் தத்துவம் மேலோங்கி வளர்ச்சியடைந்தது. கூடகோபுரங்களும், மண்டபங்களும், தூண்வரிசைகளும் எல்லாச் சிற்பவேலைப்பாடுகளும் கர்ப்பக்கிருக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளங்கின. இவ்வண்ணம் பல்லவர் கோயில்கள் அலங்காரம் பெற்றுள்ளன. ஆதித்தமிழரின் கோயில் கட்டடக் கலைப்பாணியின் தொடர்பை பல்லவ அரசன் மகேந்திரவர்மனால் திருச்சிராப்பள்ளியிலும், தாலவனுரீயிலும் (கி.பி. 600 - 630) கட்டப்பட்ட கோயில்கள் புலப்படுத்துகின்றன. செங்கல், மரம், உலோகம், சாந்து ஆகியவையின்றி இவை கட்டப்பட்டதென்று சாசனங்கள் கூறுவதில் கோவில் கட்டடக் கலையடைந்திருந்த உண்ணத் தீவிட வெளிப்படையாகின்றது. மகேந்திரவர்மனது புதல்வன் நரசிங்கவர்மன் (கி.பி. 670 - 715) காஞ்சிபுரத்தில் கைலாசநாதர் கோவிலைக் கல்லால் கட்டுவித்தான். கோயில் கட்டடக்கலை ஆதிபல்லவர் சின்னங்களிலிருந்து கி.பி. 6ம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் விஜய நகர் வீழ்ச்சிவரை (கி.பி. 1600) மாற்றம் பெற்றது. மகாவலிபுரம், காஞ்சிபுரம், (கைலாசநாதர் கோயில்) திருச்சிராப்பள்ளி குடைக் கோயில்கள் கி.பி. 850 வரை கட்டப்பட்ட பிரதான கோயில்களாகும். ஆதி சோழர்காலக் கோயில்களின் விமானம் கோபுரத்தை விஞ்சி நின்றன. தஞ்சை, கங்கைகொண்ட சோழபுரம், திருப்புவனம் ஆகியவிடங்களிலுள்ள கோயில்கள் மிகச் சிறந்தவை. பிறகாலச் சோழர் (1100 - 1350) காலத்துக் கோயில்களில் விமானத்திலும் பார்க்கக் கோபுரம் மிக உயர்ந்தவை. இவற்றிற்கு உதாரணமாகத் திருவண்ணாமலை, சிதம்பரம் ஆகியவிடங்களிலுள்ள கோயில்களைக் கூறலாம். தற்காலம் கி.பி. 1600 தொடக்கத்துக் கோயில்கள் நீண்ட பிரகாரங்களுக்கும், கல்யாண மண்டபங்களுக்கும்,

அன்வைதீவு எழுவடிவயல் றீ மனோன்மனி அம்பாள் தேவஸ்தானம் —————

கோபுரங்களின் கண்கவர் சிற்பலங்காரங்களுக்கும் ஒப்புயர்வற்றவை. இவ்வகைக் கோயில்களை இராமேஸ்வரம், மதுரை ஆகிய இடங்களில் காணலாம். இலங்கைக் கோயில்கள் இவற்றைப் பின்பற்றி எழுந்தன.

கோயில் இராசகோபுரக் கும்பாபிசேகத் தினத்தில் காடவர்கோன் இராசசிம்மன் (கி.பி. 680 - 710) காலத்துப் பூசலார் நாயனார் கோயில் கட்ட முற்பட்ட சம்பவம் நினைவு கூறப்பாலது. இராசசிம்மன் கைலாசநாதர் கோவிலைக் கட்டிக் கும்பாபிசேகம் செய்ய நாளும் குறித்திருந்தான். அதேகாலத்தில் சிவபிரானில் அபரிமிதமான பக்திகொண்டு சிவன் கோயில் கட்டுவதற்கு திருநின்றவூர் நான்மறையாளரில் ஒருவரான பூசலார் பொருள்தேடி அலைந்து திரிந்தார். கோயில் எப்படி அமையவேண்டும் என்று தியானித்து மனதினாற் கோயில் கட்டிச் சிவனை எழுந்தருளச் செய்வதற்கு நாளுங் குறித்திருந்தார்.

அன்றினார் பூமெரித்தார்க் காலய மெடுக்க வெண்ணி
யொன்றுமங் குதவாதாக வணர்வினா லெடுக்குந் தன்மை
மடுப்பொதி வேணியையர் மகிழ்ந்துறை வதற்கோர் கோயி
லெடுப்பது மனத்துக் கொண்டா ரிருநிதியின்மை எண்ணார்
மனதினாற் கருதி யெங்கு மாநிதி வருந்தித்தேடி
யெணனத்துமோர் பொருட்பேற்றின்றி யென்செய்கே னென்றுறைவார்(என்று)

வடிவறுந் தொழில்கண் முற்ற மனதினால் வகுத்துமான
முடிவறு சிகரத்தாலு முன்னிய முழத்திற் கொண்டு
நெடிதுநாள் கூடக்கோயி விரம்பிட நினைவாற் செய்தார்.(என்று)

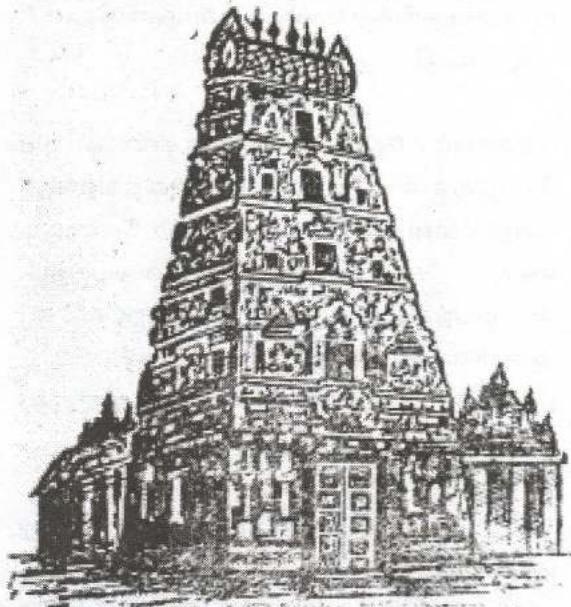
நீண்டசெஞ் சடையினார்க்கு நினைப்பினாற் கோயிலாக்கிப்
பூண்டவள் பிடையறாத பூசலார் பொற்றாள் போற்றி.

என்று சேக்கிழார் சுவாமிகள் பூசலார் நாயனாரது மகிமையைப் புகழ்ந்து பாடுவாராயினார்.
பூசலார் நாயனார் சிவனை எழுந்தருளச் செய்தநாளும், காடவர்கோன் குறித்த நாளும் ஒரேநாளாக இருந்தமையால், நாயனாரின் பக்தி மேம்பாட்டைத் தவிர்க்க முடியாத கடவுள் இன்னொருநாள் குறிக்கும்படி அரசனுக்குக் கனவில் தோன்றி திருவாய் மலர்ந்தருளினார். இத்திருவிளையாடலை ‘வானோலி கேட்ட மன்னன்’ என்று கல்வெட்டுக் கூறுகின்றது.

நன்றி: இன்னுவில் பரராசசேகரப்பிள்ளையார் ஆலய இராஜகோபுர கும்பாபிஷேகச் சிறப்புமலர் 1972.

தமிழர் கட்டிய கோயில்கள்

க. சி. குலரத்தினம்
மில்க்கவூர் செய்தி ஆசிரியர்

கிடவுள் உலகத்தைக் காக்கிறார். அவரைத் தியானஞ் செய்யும் மெய்யடியார்களுக்கு அவர் ஓவ்வொர் திருவுருவில் காட்சியளிக் கிறார். அவரை வழிபட்டு முத்தியினப்பம் பெறுவதே நமது பிறவிப் பயன் என நம் முன்னோர் அநுபவ ரீதியாக அறிந்து அங்கனம் பயனடைந்து நமக்கும் அந்நெறியைப் போதித்துச் சென்றார்கள்.

நம் முன்னோர் நமக்குச் சொன்னவை சனாதன தர்மம் என வழங்குகிறது. அது அழியாத மதம் என்றும் புராதன நியதி என்றும் வழங்கும். அது வேதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதால் வைதிக தர்மம் எனவும் வழங்கும். அதைப் பொதுவாக இந்து சமயம் என எல்லோரும் வழங்குவர்.

இந்து சமயத்தில் சிவன், சக்தி, விஷ்ணு, விநாயகர், சுப்பிரமணியர், சூரியன் முதலான மூர்த்தங்களை நம் முன்னோர் வணங்கி வரம் பெற்று வளம் கொண்டு வாழ்ந்து பெரும் பேறேய்தினர். தாம் வணங்கும் தெய்வத்துக்குத் திருக்கோயில் களையும் திருக்குளங்களையும் அமைத்தனர்.

திருக்கோயில்கள் அழகானவை. வானளாவிய கோபுரங்களையும், விமானங்களையும், மணிக் கோபுரங்களையும், சுற்றுமதில்களையும், நந்தவனங்களையும், தீர்த்தங்களையும், தலவிருட்சங்களையும் கொண்டவை. முற்காலத்தில் சௌங்கல்லாலான

சிறு கோயில்கள் பின்னர் கருங்கல்லாலான பெருங் கோயில்களாயின. முன்னர் மூலத்தானம் எனப்பட்ட கர்ப்பக்கிருகங்களுக்கு மேல் மிகப்பெரியனவான விமானங்கள் அமைக்கப் படும் வழக்கம் பிற்காலத்தில் மாறி மிகப்பெரிய கோபுரங்கள் அமைக்கும் வழக்கமாக இடம் பெற்று வந்தது. கோபுரங்கள் திருக்கோயிலில் தூல வடிவமாயின. கோபுரத்ரிசனம் பாவ விமோசனம் என்றும், கோபுரத்ரிசனம் கோடிபுண்ணியம் என்றும் கருதப்பட்டது.

எம் முந்தையோர் கட்டிய திருக் கோயில்களை நாம் பார்க்கும்போது இவற்றை மனித சக்தியா தெய்வசக்தியா செய்து நிறைவேற்றியது என்று என்னத் தோன்றுகிறது. அதற்குக் காரணம் அற்புத வேலைப்பாடுகள், வண்ணவடிவங்கள், அழகான சிற்பங்கள், கண்ணைக்கவரும் ஓவியங்கள், கருத்தைக் கவரும் திருவுருவங்கள், இன்னும் நம் கருத்தையும் கவனத்தையும் இறைவன்பால்ஸர் த் துவைப் பதற் கான எத் தனையோ அமைப்புக்கள். இவற்றைப் பார்த்து வணங்கி உள்ளம் உருகி மெய்மறந்து நிற்கும்போது தமிழ் மக்களின் கலைகள் யாவும் நார் த் தனமிடுவனவாகவே தோன்றும். உண்மையில் திருக்கோயில்கள் யாவும் சர்வகலாசாலைகளோயாம். சர்வகலாசாலைகளான திருக்கோயில்கள் அழகுக் கலைகள் என வழங்கும் அற்புதக் கலைகளான பல நுண்கலைகளை வளர்த்தன. அரியகலைஞருக்கும் தொழிலாளருக்கும் ஆதரவளித்தன, கல்வியளித்தன. கடன் வழங்கின. நிதியளித்தன, நீதி வழங்கின.

கட்டடக்கலைவல்ல நூலறி புலவர்கள் அக்காலத்தில் இருந்தார்கள். அவர்கள் சோதிடர், அந்தணர், சிற்பக்கலை அறிஞர் முதலானோரின் உதவியுடன் கோயில்களை அமைத்தனர். “அறக்களத் தந்தணர் ஆசான் பெருங்கணி சிறப்புடைக் கம்மியர் தம்மொடுஞ் சென்று” என்று சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது. மகேந்திரவர்மன் கோயில் கட்டிய சிறப்பினை “ஆழிந்து விடக்கூடிய மண், மரம், சொங்கல், உலோகம் இவற்றால் கோயிலை அமைக்காமல் என்றும் அழியாத நிலையில் கடவுளர்க்குக் கற்கோயில்களை அமைத்தான்.” என்று கல்வெட்டு கூறுகிறது.

பிற்காலச் சோழப் பேரரசர்கள் கட்டிய கோயில்கள் என்றுமள்ள இறைவனுக்கு என்றுமள்ள கோயில்களாதல் வேண்டும் என்னும் கருத்தில் உருவானவையாகும். அம்முயற்சியில் பேரரசர், சிற்றரசர்கள், அரசாங்க அலுவலர்கள், அரச மகாதேவியார், குடிமக்கள் ஆகிய அனைவரும் சடுப்படிருந்தனர் என்று கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.

திருக் கோயிலில் திருச்சுற்று மாளிகைகளும் கட்டப்பெற்றன. அவற்றில் சரஸ்வதி பண்டாரம் என்னும் நூல்நிலையமும், நடன மண்டபம், நாடக மண்டபம், இலக்கண மண்டபம், திருமுறை மண்டபம் முதலியனவும் இருந்தன.

பிற்காலத்தில் விமானங்களைவிட உயர்மான கோபுரங்கள் கட்டப்பெற்றன. சோழநாட்டுத் திருக்கோபுரங்கள், ஸ்ரீ அரங்க நாதர் ஆலய கோபுரம், திருவண்ணாமலைக் கோபுரம், மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோபுரம்,

அனலவதீவு எழுவடிவயல் ஏந் மனோஸ்மணி அம்பாள் தேவந்தானம்—

இராமேஸ்வரக் கோபுரம் உயர்மானவை, அழகானவை, அற்புதமானவை. அவை எழுநிலை மாடம், ஒன்பதுநிலை மாடம், பதினொருநிலை மாடம் கொண்டவை. அவற்றில் கதைகளை விளக்கும் உருவச் சிற்பங்கள் நிறையவுள்ளன.

தமிழர் அமைத்த கோயில்களில், முக்கியமாகக் கோபுரங்களில் இந்திய இயல்பின் பூரணத்துவத்தையும் ஒப்பற்ற உன்னதப் பெருமையையும் காண முடிகிறது. பழப்படியாகப் பக்தர்களின் பார்வையையும் கவனத்தையும் சிற்தனையையும் இப்பூவுலகத்திலிருந்து மேலுலகத்துக்கு இட்டுச் செல்கின்றன. ஆழ்ந்து அகன்று ஓடுங்கி உயர்ந்த கோபுரங்களில் ஒரு தனித் தன்மையும் தத்துவமும் தங் கித் தவமுகின்றது. அது தமிழரின் தனிப்பெரும் மாட்சியாகும்.

தமிழர் கட்டிய கோயில்களுக்கு வைகாந்சாகமம், சான்சிவகுரு தேவபத்தை, மயமதம், காரணாகமம் முதலான நூல்கள் ஆதாரமாயுள்ளன. கோயில்களின் வகைகள் ஜாதி விமானம், ஜாதீதா விமானம் என வகுக்கப்பட்டுள்ளன. ஜாதி விமான வகையில் சிவன் கோயில்கள், விஷ்ணு கோயில்கள் இடம்பெறுகின்றன.

தமிழகக் கோயில்கள் நாகரம், திராவிடம், வேஸரம் ஆகிய மூவகைப் பாணிகளில் உள்ளன என்பர். விஜய நகர் மன்னர் காலத்துக்குக் கோயிலமைப்பு முறை வியக்கத்தக்க அளவில் அமைந்திருந்த

மிகப்பெரிய மண்டபங்களையும் கோபுரங்களையும் அவர்கள் அமைத்தார்கள். உற்சவ மண்டபங்கள், கல்யாண மண்டபங்கள் அவர்கள் காலத்துச் சிறப்பான அம்சங்களிற் சில. பதினொரு அடுக்குகளைக் கொண்ட ராஜ கோபுரங்கள் பல இவர்கள் காலத்தவை.

பிற்காலத்தில் பிரபலிக்கமுற்றிருந்த நாயக்க மன்னர்களும் பெரிய கோபுரங்களைக் கட்டினார்கள். சிற்பங்கள் மலிந்த பெரிய தூண்களின் மேல் மண்டபங்களை அழகாக அமைத்தார்கள். பிராகாரங்களைப் பெரிய கருங்கற் பாறையால் மூடிக் கட்டிய அமைப்பும் இவர்கள் காலத்தாகும். இராமேஸ்வரத்துப் பெரிய பிராகாரம் உலகப் புகழ் பெற்ற தொன்று.

தென் னகத் தீல் இயற் கையின் குழ்நிலையிலும், வடக்கில் வேள்வித் தீயின் மூலமும் நடைபெற்ற இறைவழிபாடு நாளடைவில் நந்திக்கரையிலும் மரச்சோலையிலும் நடைபெறலாயிற்று. வழிபாடு நடைபெற்ற மரங்களே நாளடைவில் தல விருட்சங்களாயின. ஆகமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆலயங்கள் எழுந்தன.

ஆலயங்களை மையமாகக் கொண்டு ஊர்கள் உருவாயின. கோயிலில்லா ஊரிற் குடியிருக்க வேண்டாம் என்றும் ஆலயங் தொழுவது சாலவும் நன்று என்னும் கோட்பாடுகள் எழுந்தன. ஆலயங்கள் மானுடயாக்கையின் புறச் சின்னங்களாயின. உடலிலும் உலகிலும் உள்ள தத்துவத்தை விளக்குவதற்கு ஆலயங்கள் உதவியாயின.

ஆலயங்களை நமது மனம் போனவாறுல்லாம் அமைத்தலாகாது என்பதற்காகவே ஆகமங்கள் விதி முறைகளைக் கூறுகின்றன.

ஆலயத்துக்குப் பிராகாரம் அமைத்த பின் அதற்கு ஒரு பெரிய வாயில் அமைகிறது. அந்த வாயில் கோபுர வாயில் எனப் பெயர் பெறுகிறது. அதற்குக் காரணம் அங்கே ஒரு பெரிய கோபுரம் இருப்பதாகும். கோபுரம் மிகவும் உயர்ந்ததாகும். வெகு தூரத்துக்கப்பால் போகிறவர்களும் கோயிலமைந்த இடத்தைக் கண்டறிவதற்குக் கோபுரம் நிலைக்களானாய் இருக்கிறது. ஊர்ப்புறத்தில் உள்ளவருக்கும் ஆலயத்தை நினைவுபடுத்திக் கொண்டிருப்பது கோபுரமேயாம்.

கோபுரத்தில் சித்திரிக்கப் பெற்றிருப்பன யாவும் படைப்புக் கிரமங்களும் படைப்பின் விணோதங்களுமேயாம். படிப்பறிவில்லாதவர் களுக்குப் புராணோதிகாசக் கதைகளை விளக்குவதும் கோபுரமேயாம். அன்றி வாழ்க்கையின் கோட்பாட்டையும் குறிக் கோளையும் துலாம்பரமாக விளக்குவதும் கோபுரமேயாகும்.

கோபுரம் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பல அடுக்குகளைக் கொண்டது. அது மூன்று. ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது, பதினொன்று என்னும் ஒற்றைப்படை எண்ணில் அமைந்திருக்கும். இங்ஙனம் அமைவதற்கும் ஆகமங்கள் விளக்கங் கூறுகின்றன. ஒவ்வொரு அடுக்கிலும் ஒவ்வொரு வாயில் அமைந்திருக்கும். மூன்றுக்கு வாயிலாயின் அவை சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி என்னும் மூன்று

அவஸ்தைகளைக் குறிக்கும். ஐந்தடுக்காயின் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பன வாதிய துவக்கு, சிங்குவை, சட்ச, ஆக்கிராணம், சூரோத்தம் ஆகிய பொறிகளைக் குறிக்கும். ஏழு வாயிலாயின் இவற்றோடு மனம், புத்தி, என்னும் இரு தத்துவங்களும் இடம்பெறும் ஒன்பது வாயிலாயின் இன்னும் சித்தம், அகங்காரம் இடம்பெறும். இவ்வாறு எழுமூடைய அமைப்பில் உள்ள வெவ்வேறு தத்துவங்கள் கோபுர வாயில்களில் விளக்கம் பெறும்.

எமக்கு எத்தனை கருவிகரணங்கள் இருந்தாலும் மனம் என்னும் கரணம் தான் இறைவனை நாடுகிறது. மனம் எனும் தோணி பற்றி என்றும், சிந்தனை செய்ய மனம் அமைத்தேன் என்றும், கழுமனம் அடிமையாக என்றும் பெரியோர் பாடியுள்ளனர். மனத்தை உள்முகமாக இறைவனிடம் புகுதல் வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பதற்குக் கோபுரத்தில் உள்ள பெருவாயில் ஒன்றுதான் பயன்படுகிறது.

உள்ளே புகுந்ததும் பலிபீடத்துக்கு இப்பால் வீழ்ந்து வணங்குதல் முறை. இங்ஙனம் வீழ்ந்து வணங்கும் போது பலிபீடத்தில் எண்ண அலைகளைப் பலியிட்டு விடுதல் வேண்டும். இறைவன் மீது கொண்ட ஒரே எண்ணம் மாத்திரம் நிலைத்தல் வேண்டும்.

இனி எம் முன்னோர் ஆலயங்களை மையமாகக் கொண்டும், பக்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டும், உடம்பையும் உள்ளத்தையும் சுத்திகரிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டு விரதங்கள், பண்டிகைகள்,

விழாக் களைக் கண்டார்கள். ஆனால் முழுவதுமே நம் நாட்டில் விரதங்களும் விழாக்களும் பண்டிகைகளும் நிறைந்துள்ளன. எந்த நாளையும் நல்ல நாளாகக் கொள்ளும் சித்த சுத்தியையும் விரதங்கள் விழாக்கள் தந்தன. தனிப்பட்டவரும் குடும்பத்தில் உள்ளவரும் ஊரவரும் சமூகத்தவரும் அனுட்டித்துக் கொண்டாடி வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காண்பதற்கு இவ்வனுட்டானங்கள் வழிவகுத்தன. இவையாவும் கடவுள் வழிபாட்டையே லட்சியமாகக் கொண்ட வையாகும். விரதங்களால் உள்ளமும் உடம்பும் வலுப்பெற்றாற் போலப் பண்டிகைகளால் பண்பும் கலாசாரமும் வளர்ந்தன. மக்கள் ஒன்றாகக் கூடிப் பழகுவதற்கு விழாக்கள் போன்ற அமைப்பு எந்த உலகத்திலும் காணமுடியாத தாகும். விழாக்கோலம் பூண்ட ஊரில் கலைக்கோலம் துலங்குவதை இன்றும் காணலாம். பால் மணம் மாறாச் சின்னஞ் சிறுமியர் மாலை புனைவதும் கோலம் அமைப்பதும் வேறெந்த நாட்டு நாகரீகத்திலும் காணமுடியாத ஒர் தனித்துவம் தமிழரிடையே நிலை பெற்றுவருவதொன்றாகும். எனவே தான் எமது பண்பாட்டில் இன்றளவும் சீலம், கல்வி, கலையறிவு, கருத்து நலம், நல்லுணர்ச்சி தாளாண்மை முதலியன நிலை பெற்று வருகின்றன எனலாம்.

நம் முன் னோர் காட்டிய நெறி அநாதியானது. பாரத நாட்டில் உண்டானது.

பகுத்தறிவுக்கு ஒத்தது. பக்திக் குரியது. பண் பாட்டை வளர்ப்பது. வாழ்வை உயர்த்துவது. வாழ்வுக்கு அடிப்படையானது. வாழ் வுக்கு வழிகாட்டுவது. ஆத்மீக ஞானந்தருவது. பிறப்பின் பயனை அடையச் செய்வது.

எங்கள் நெறி ஆசாரம் அனுட்டானம் நிறைந்தது. இறுதியில் பேசா அநுழுதிக்கு இட்டுச் செல்வது. நல்லவற்றை அணைத்துக் கொள்வது. நாடொப்பன செய்வது. நாகரிங் களில் மேலானது. நரரைச் சுரர்களாக்குவது. நாமிருக்கும் இடத்தைச் சுவர் க்கமாக்குவது. நாயன் மாரும் ஆழ்வார்களும் குரவர்களும் ஆசாரியர்களும் வாழ்ந்து காட்டியது. எவரையும் உயர்நிலை அடையச் செய்வது. வேற்றுமையில் ஒற்றுமையைக் காட்டுவது.

இன்னும் சொல்லப் போனால் அறிவுத்துறைகளை உள்ளுணர்வில் அடங்கச் செய்வது. அநுபவமே பெரிய ஞானம் என்பது. அந்த அநுபவம் வைத்திகமானது. வீறுடையது. அந்த வைத்திக தர்மத்தில் ஆரம்பித்து நீதியில் முடிவது. நூல்கள் யாவும் தர்மத்தை அறியத் தூண்டி நீதியை விசாரிக்க வைப்பன. நியாயிப்ப தெல்லாம் நீதியை அடைவதற்காகவேயாம். கோயில்கள் தோறும் கோபுரமுயர்க.

கம்பமதயானைக் கழுத்தகத்தின் மேலிருந்து
இன்பழும் செல்வமும் மிவிரசும் யான்வேண்டேன்
எம்பெருமாளீசனையில் வேங்கடமலைமேல்
தம்பமாய் நிற்கும் தவமுடையேனாவேனோ.

கட்டற்ற கலைகளாங்கியான விக்கிபீடியர்வில் இருந்து பதிவிறக்கம் செய்து
நன்றியுடன் வெளியிடப்படுகின்றது.

தகவல் யூற உதவியவர்:

பிரமுஷி பா. பாலச்சந்திரசர்மா
மயிலணி கண்ணாகம்.

கோபுரம் என்பது தற்போதைய பரவலான வழக்கில் இந்துக் கோயில்களின் நுழைவாயில் களில் அமைந்திருக்கும் கட்டிட அமைப்பைக் குறிக்கும். பல்வேறு அளவுகளிலும் காணப்படும் இக் கோபுரங்கள் தென்னிந்தியா மாநிலமான தமிழ் நாட்டிலேயே அவற்றின் உச்ச வளர்ச்சியைப் பெற்றுக் காணப்படுகின்றன. ஒரு பட்டைக்காம்பு (பிரமிட்) போல் கீழிருந்து மேலாக ஓடுங்கிச் செல்லும் இந்த அமைப்பு ஒன்றிமேல் ஒன்றாக அடுக்கிக் கட்டப்பட்ட தளங்களாகக் காட்சி தருகின்றன. ஒரு தளம் கொண்டவை முதல் 12 தளங்கள் கொண்ட கோபுரங்கள் வரை எண்ணிக்கையும் பலவாறாகக் காணப்படுகின்றன. ஒரேயொரு கோபுரத்தைக் கொண்ட கோயில்களும் 16 கோபுரங்களைக் கொண்ட கோயில்களும் உள்ளன.

கோயில்களில் பிரமிட் வடிவில் உயர்ந்து நிற்பனவெல்லாம் கோபுரங்கள் அல்ல. வடநாட்டுக் கோயில்களிலும், தமிழ் நாட்டின் ஆறு தொடக்கம் 10ஆம் நூற்றாண்டு வரையான காலப்பகுதிகளில் கட்டப்பட்ட கோயில்களிலும் உள்ள உயர்ந்த பிரமிட் வடிவ அமைப்புக்கள் விமானங்கள்

அல்லது சிகரங்கள் எனப்படுகின்றன. இவை கருவறைக்கு மேலேயே கட்டப்பட்டிருக்கும். ஆனால் கோபுரங்கள் கோயிலைச் சூழவுள்ள சுற்று மதில்களில் அமைந்துள்ள வாயில்களில் கட்டப்பட்டிருக்கும். தஞ்சைப் பெரியகோயில், கங்கை கொண்ட சோழபுரம் கோயில் ஆகியவற்றில் பெரிய அளவில் காட்சி தருபவை விமானங்கள் ஆகும்.

கோபுரம் என்ற சொல் முந்காலத்தில் கோயில் நுழைவாயில் அமைப்புக்களை மட்டுமன்றி, நகரங்கள் அரண்மனைகள் ஆகியவற்றின் வாயிலில் கட்டப்பட்ட அமைப்புக்களையும் குறித்தது. இன்று இது கோயில் கோபுரங்களையே பெற்றும் குறித்தாலும் உயரமான பிற கட்டிட அமைப்புக்களையும் கோபுரம் என்ற பெயர் கொண்டு அழைப்பதுண்டு. மணிக்கோபுரம், மணிக்கூட்டுக்கோபுரம், ஈபெல் கோபுரம், பெட்ரோனஸ் கோபுரங்கள் போன்ற பெயர்கள் இதற்கு எடுத்துக் காட்டுகள் ஆகும். இக் கட்டுரை கோயில் கோபுரங்களைப் பற்றியது ஆகும்.

சொற்பிறப்பு

தமிழில் கோபுரம் என்னும் சொல்லின் தோற்றும் பற்றிப் பல கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. தேவநேயப் பாவாணர் போன்ற சில அறிஞர்கள் இது ஒரு தூய தமிழ்ச்சொல்லே என்கின்றனர். ஆனால் வேறு சிலரோ இது சமஸ்கிருதம் அல்லது வேறு பிராகிருத மொழியிலிருந்து தமிழுக்கு வந்தது என்கின்றனர். கிறிஸ்துவுக்குப் பல நாற்றாண்டுகள் முற்பட்ட மகாபாரதம் போன்ற சமஸ்கிருத நூல்களில் கோபுரம் என்ற சொல் ஆளப்பட்டிருக்க சங்ககாலத்தமிழ் நூல்களிலோ அல்லது பிற்பட்ட சிலப்பதிகாரம் போன்ற நூல் களிலோ கோபுரம் என்ற சொல் காணப் படவில்லை. என்று அவர்கள் சூட்டிக் காட்டுகின்றனர்⁽¹⁾ வேதகாலத்தில் பக்களை அடைத்து வைக்கும் பட்டிகளுக்கு மூங்கிலால் வேலியிடப்பட்டு அதன் வாயிலில் மூங்கிலாலேயே ஒரு வாயில் அமைப்பும் அமைக்கப்பட்டிருந்ததாக ஆய்வாளர்கள் கூறுகிறார்கள். கோ என்றால் பசு, புரம் என்பது காத்தல் என்னும் பொருளுடையது. இதனால் பக்களைக் காக்கும் இடத்தின் வாயில் கோபுரம் எனப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. பின்னர் அரண்மனை, நகரங்கள் முதலியவற்றின் வாயில் அமைப்புக்களையும் இப் பெயராலேயே அழைத்தனர். காலப்போக்கில் கோயில்களின் வாயிலில் கட்டிட அமைப்புக்களையே கோபுரம் என்னும் சொல் குறிக்கும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

கோபுரங்களின்

தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

வேலியிடப் பட்ட இடங்களின் வாயில்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துக் கட்டிட அமைப்புக்களை அமைக்கும் வழக்கம்

பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே உலகின் பல பகுதிகளிலும் இருந்து வந்துள்ளது. கி.மு 1500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பண்டைய எகிப்தில் வாயிற் கட்டிட அமைப்புக்களுடன் கூடிய கோயில்கள் இருந்துள்ளன. இன்றுள்ள அமைப்பில் இந்துக்கோயில் கோபுரங்கள் கி.பி ஆயும் நாற்றாண்டுகளுக்குப் பிற்பட்டவையே எனலாம். எனினும் இவற்றுக்கான கருத்துரு இந்தியாவில் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிலிருந்தே இருந்து வருகிறது. வேத கால ஊர்களிலே கோபுரங்களின் கருத்துருவுக்கான அடிப்படைகளை ஆய்வாளர்கள் அடையாளம் கண்டுள்ளனர். இவ்வாறு வீடுகளிலும் ஊர்களிலும் காணப்பட்ட மூங்கில் முதலிய இயற்கைப் பொருட்களாலான எளிமையான வாயிற் கட்டிட அமைப்புக்கள் காலப்போக்கில் நிதித்தழைக்கும் கட்டிடப்பொருட்களினால் அளவில் பெரியனவாக உருவாக்கப்பட்டு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கட்டிடத் தொகுதிகளின் வாயில் அமைப்புக்களாக வளர்ச்சியடைந்தன. இவை தோரண வாயில்கள் எனப்பட்டன. இந்தியாவின் சாஞ்சியில் உள்ளது போன்ற பெளத்த கோயில்களில் இவ்வாறான தோரண வாயில்களைக் காணமுடியும். தமிழ் நாட்டிலும் சில இந்துக் கோயில் களில் முற்காலத்தில் இவ்வாறான தோரண வாயில்கள் இருந்த தற்கான இலக்கியச் சான்றுகள் உள்ளன. கோபுரம் என்ற சொல்லின் தோற்றமும் வாயில் கட்டிட அமைப்புக்களுக்கான பழைய எடுத்துக் காட்டுகளும் தமிழ் நாட்டுக்கு வெளியிலேயே காணப்பட்டாலும் இன்றைய வடிவத்தில் கோபுரக்கட்டடக் கலையின் வளர்ச்சிக்குக் களமாக அமைந்தது தமிழ் நாடே.

தமிழ் நாட்டின் தொடக்க காலக் கோபுரங்கள் தமிழ் நாட்டில் காணப்படும் காலத்தால் முந்திய கோபுரம் பல்லவர் காலத்தைச் சேர்ந்த காஞ்சிபுரம், கைலாசநாதர் கோயிலில் உள்ள கோபுரம் ஆகும். அக்காலக் கோயில்களில் கோபுரம் ஒரு முதன்மையான கூறு அல்ல. முக்கியத்துவத்திலும் அளவிலும் முதன்மையாக இருந்தது கருவறைக்கு மேல் அமைந்த விமானமே. எனவே கைலாசநாதர் கோயிலிலும் கோபுரம் மிகவும் சிறிதாகவே காணப்படுகின்றது. கோயில் கட்டிடக்கலை வளர்ச்சியடைந்து சோழர்காலத்தில் மிகப்பெரிய கோயில்கள் அமைக்கப்பட்ட போதும் விமானமே நெடிதுயர்ந்து காணப்பட்டது. கோபுரங்கள் ஒப்பீட்டளவில் சிறிதாகவே இருந்தன. ஒரு கோயிலில் இறைவன் உருவம் வைக்கப்பட்டுள்ள கருவறையே முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடமாக இருப்பதால் அதனை அமைப்பு அடிப்படையிலும் முதன்மை பெறச் செய்தது புரிந்துகொள்ளத் தக்கதே. இதன் காரணமாகவே சிற்பிகளும் தமது திறமைகளை விமானத்தை உருவாக்குவதிலேயே பெறும்பாலும் காட்டினர்.

பாண்டியர் காலம்

ஏறத் தாழ கி.பி 1100 அளவில் தொடங்கிய பிற்காலப் பாண்டியர் காலத்தில் இந்திலையில் மாற்றம் ஏற்படத் தொடங்கியது. கருவறையைச் சுற்றியிருந்த பிற கட்டிட அமைப்புக்களிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டது. சிறப்பாக வாயில் கோபுரங்கள் முதன்மை பெறத் தொடங்கின. இந்த மாற்றம் எப்படி ஏற்பட்டது என்பதற்கு இந்தியக் கட்டிடக்கலை பற்றிய

நூலொன்றை எழுதிய பேர்சி பிரவுண் என்பவர் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டுள்ளார். தமிழ் நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் ஏராளமான சிறிய கோயில்களுட் பல கட்டிடக்கலை அடிப்படையில் சிறப்பு வாய்ந்தனவாக இல்லா விட்டாலும் புனிதத்தன்மை கொண்டனவாகக் கருதப்பட்டன. இந்த உணர்வு காரணமாகப் பெரிதாக்குவதற்காக அவற்றை இடிப்பது கூடாது எனக் கருதப்பட்டது. இதனால் கருவறையை அவ்வாறே இருக்கவிட்டு அதனை அண்டி வேறு அமைப்புக்களை உருவாக்கிக் கோயிலை விரிவாக்கத் தலைப்பட்டனர். கோயிலின் முக்கியத்துவத்தின் வெளிப்பாடாக அதனைச் சூழப் பெரிய மதிற் சுவர்கள் எழுப்பப்பட்டன. வாயில்களிலே கோபுரங்களும் விமானத்தையும் தாண்டிப் பெரியவையாக வளர்லாயின⁽²⁾ கோபுரங்களின் உயரம் வளர்வது கோயிலின் பெருமையை உயர்த்தி தியது மட்டுமன்றி அதனைக் கட்டுவித்தவரது அதிகார பலத்துக்கும் சாட்சியாக அமைந்தது.

உசாத்துணை

1. குடவாயில் பாலகுப்பிரமணியன், கோபுரக்கலை மரபு; கோயிற் களஞ்சியம் 2004. பக 1-13
2. பிரவுண், பேர்சி இந்தியக் கட்டிடக்கலை பொத்த மற்றும் இந்து காலப்பகுதி (Indian, Architecture, Buddhist and Hindu Period); டிபி தாராப்பூர்வாலாசன்ஸ் அண்ட் கம்பனி; (ஆஸ்ராம் பதிப்பு) பக. 88.

கோபுர தரிசனம் கோடி புன்னியம்

ஸ்ரோசிரியர் கலாநிதி ப. கோவாலகிருஸ்ன ஜயர்

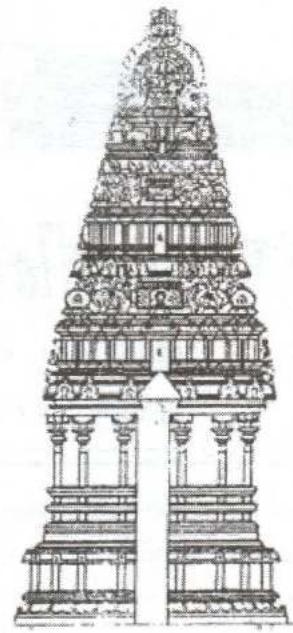
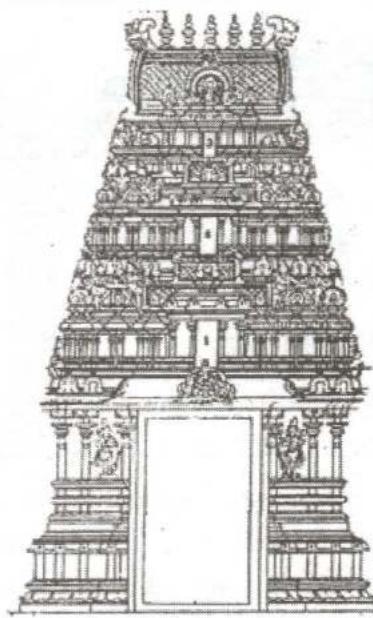
(ஊழுநாள் ஸ்ரோசிரியர், யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்)

திருக்கோயில்களின் தலைவாயிலில் வானளாவ உயர்ந்து விளங்கும் கோபுரங்கள் தூலலிங்கம் என்ற சிறப்புப் பெறுவன. கோயிலின் கம்பீரத் தோற்றத் திற்கும் வனப்பிற்கும் கோபுரங்களே காரணமாகின்றன. ‘கோலக் கோபுரக்கோ ரணஞ்சுமாக்கால்களாற் பயனென்’ என்ற நாவுக்கரசரின் வாக்கு கோபுரத்தின் மகிழமையைக் கூறுகின்றது. கோபுரத்துடன் கூடி விளங்கும் கோயில்தான் எல்லா நிலைகளிலும் நிறைவு பெற்றதொன்றாக அமையும். எனவே கோபுரம் கோயில்களுக்குரிய இன்றியமையாத அங்கமாக விளங்குகின்றது. கலைச் சிறப்பும் தத்துவம் மகிழமையும் கொண்டு மினிரவன் கோபுரங்கள்.

திருக்கோயிலில், காப்பகிருகம், விமானம், மண்டபங்கள், பிராகாரம் போன்ற பல்வகை அம்சங்களும் சிறப்படைவதற்குத் தலைவாயிலில் சிறந்து விளங்கும் கோபுரமே துணைசெய்கின்றது. எனவே இக்காரணம் பற்றியே பண்டைய நாட்களில் மன்னர்கள் தாம் எழுப்பிய கோயில்களில் கோபுரங்களையும் சிறப்பாக அமைத்தனர். கோபுரத்தின் அமைப்பில் சிறந்ததொரு தத்துவம் உள்ளது. பூமியிலே

ஆழந்தும் அகன்றும் ஆகாய வெளியிலே உயர்ந்தும் விளங்குவது கோபுரமாகும். மூலத் தானத் துள் அமைந்து விளங்கும் சூக்குமலிங்கம் நித்திய நெமித்தியக் கிரியைகள் நிகழும் போது அடியார்கள் உள்ளே நின்று வழிபடுவதற்குரியது. சூக்குமலிங்கம் ஒரு கோயிலில் எழுந்தருளி அருள்பாலிக்கும் மூர்த்தியை அறிந்துகொள்ள ஏதுவாகின்றது. கொடிமரத்தடியில் அமைந்து விளங்குவது பத்திரிலிங்கம் ஆனால் தூலலிங்கமெனச் சிறப்புப் பெறும் கோபுரமே தூலாம்பாரமாகத் தூரத்தே நின்று கைதொழுது வழிபடுவதற்கும், வசதிக் குறைவான காலங்களில் கோயில் தரிசனம் செய்ய முடியாத வேளைகளில் வழிபடுவதற்கும் பெருந்துணை புரிவது. இவ்வாறு சகல நிலைகளிலும் சிறப்புப் பெறும் கோபுரத்தை ராஜகோபுரம் என்றழைப்பர். இறைவனது சாந்தித்தியம் கோபுரத்திலும் நிறைந்து விளங்கும்.

தென்னாட்டிலும் ஈழத்திலும் காலங்காலமாக எழுச்சி பெற்றுவரும் திருக்கோயில்களில் கோபுரங்கள் எமது பண்பாட்டுச் சின்னமாக விளங்கி உலகளாவிய நிலையில் எமது பண்பாட்டுப் பெருமையைப் பறைசாற்றி நிற்கின்றன.

இராஜகோபுர முகப்புப்பார்வை

தமிழ் நாட்டிலே உள்ள கோயில்களில் கோபுரங்கள் தான் அடியார்களை வரவேற்று நிற்கின்றன. கோபுரத்தை தரிசித்த மாத்திரத்தில் பரம்பொருளின் தெய்வீகப் பெருமை எமது உள்ளங்களில் குடிகொண்டு விடுகின்றது. கோயில் என்றால் கோபுரமே எனக் கூறுக்கூடிய அளவுக்குத் தமிழகத்தில் உள்ள கோயில்கள் தோறும் வானளாவ ஓங்கி நிற்கும் வகையில் கோபுரங்கள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே கோயில் எழுந்த குழலில் தெய்வீக மணங் கமழச் செய்வனவாக இவை விளங்குகின்றன.

கோயிலின் வாயிலை அலங்கரித்து நிற்கும் கட்டிட அமைப்பாகிய கோபுரத்தின் வரலாறு குவையானதொன்று. தமிழகத்திலே கோயிற் கட்டிடக்கலை சிறப்பாக பல்லவர் காலத்திலிருந்துதான் மேன்மையடைகின்றது. மிகவும் தொன்மையான கோபுரம் எனக் குறிப்பிட்டத்தக்கவை பல்லவமன்னன் இராஜாசிம்மன்

இராஜகோபுர பக்கப்பார்வை

எடுத்த கோயில்களில் தான் காணப்படுவதாக அறிஞர் கருதுவர். காஞ்சி கைலாசநாதர் கோயிலும் மாஸல் புரத்தில் எழுந்த கடற்கரைக் கோயிலிலும் மிகச்சிறிய கோபுரங்கள் உள்ளன. இக் காலக் கோயிற் கட்டிட அமைப்பில் நாம் காணும் சிறப்பம்சம் யாதெனில் கருவறையை அலங்கரிக்கும் விமானம் உயரமாகவும், கோபுரம் மிகச் சிறியதாகவும் அமைந்து விளங்குவன வாயிலில் மேற்பகுதியில் ஒரு சிறிய துவாரசாலை மட்டும் காணப்படக்கூடியது.

பல்லவ மன்னர்களையடுத்து கோயிற் திருப்பணிகளில் தம்மைச் சிறப்பாக ஈடுபடுத்திய பேரரசர்கள் நீர் மாணித்த கோயில்களில் கோபுரங்கள் விமானங்களைவிடச் சிறிய வையாகக் கட்டப்பட்டன. சில கோபுரங்களின் கீழ்ப்பகுதி கருங்கல்லாலும் மேற்பகுதி செங்கல்லாலும் கட்டப்பட்டு விளங்குகின்றன. சோழர் காலத்தில் இராஜூராஜ சோழனின் காலம்

அனலைத்தீவு எழுவடிவயல் றீ மனோஞ்சனி அம்பாள் தேவெல்தானம்

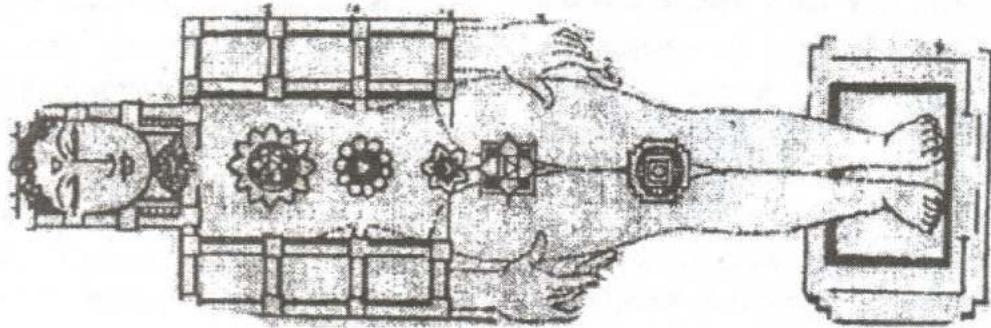
சிறப்பு வாய்ந்தது. இவன் எடுப்பித்த தஞ்சைப் பெருங்கோயில் ஒரு புதிய மரபைக் கொண்டு விளங்கியது. இவனுடைய காலத் திலும் கருவறையின் மேல் உள்ள விமானம் உயர்த்தியே கட்டப்பட்டாயினும் அதன் முன்ன் இரண்டு கோபுரங்கள் உள்ளன. வெளியில் உள்ளது உயரமாகவும் உள்ளே உள்ளது உயரக்குறைவாகவும் கட்டப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கோயில் கோபுரங்கள் திருவாயில் என்ற பெயர் பெற்றன. விமானத்தின் முன்னர் இரு கோபுரங்களை அமைப்பது சோழர் காலத்தில் முக்கிய மரபாக இருந்தது. இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழன் காலத் திலிருந்து கோயிலின் நான்கு புறங்களிலும் நான்கு கோபுரங்கள் எழுப்பப்பெறும் மரபும் தொடங்கியது. எடுத்துக் காட்டாக தில்லையில் நான்கு புறங்களிலும் நான்கு கோபுரங்கள் 12ம், 13ம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டன. இவை ஏழுநிலைக் கோபுரம் என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்றன. அடிப்பகுதி அகன்று பரந்து விளங்கிய நிலையில் இக்கோபுரங்கள் சுமார் 100 அடி உயரம் எழுந்தன.

இத் தகைய கோபுரங்களில் கீழ்ப்பகுதியில் பல பரிவார தெய்வங்களின் உருவங்களும் மேற் பகுதியில் முக்கிய தெய்வத்தின் பல தோற்றங்களும் சிறபங்களாக இடம்பெற்றுள்ளன. கோபுரத்தின் நுழைவாயிலின் இருமருங்கும் உள்ள நிலைக்கால்களில் பரத நாட்டியக் கரணங்கள் சிற் பங்களாகச் சிற்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.

சோழர் காலத்தையடுத்து தமிழகத்தையாண்ட விஜயநகரப் பேரரசு மன்னர்கள் கோபுரங்களையமைக்கும் பணியில் பல சிறப்பம்சங்களைப் புகுத்தினர். இவர்கள் புகழ்

வாய்ந்த கோயில்கள் அனைத்திலும் மிகவுயர்ந்த கோபுரங்களை எழுப்பினர். கோயிலின் வாயிலில் இத்தகைய வானளாவ எழுந்த கோபுரங்கள் பெரும் வனப்பையும் கம்பீரத்தையும் எடுத்துக் காட்டின. காஞ்சி, தில்லை, திருவண்ணாமலை, திருவரங்கம், மதுரை ஆகிய இடங்களில் இவைபோன்ற கோபுரங்கள் எழுந்தன. விஜய நகர மன்னர் வரிசையில் கோபுரப் பணியில் சிறந்து விளங்கியவர் கிருஷ்ண தேவராயர் ஆவார். இவர் 180 அடி உயர்த்திற்கு மேல் கோபுரங்களை எழுப்பியவர். இவரது கோபுரங்கள் ராயர் கோபுரம் என்று அழைக்கப்படலாயிற்று. எனவே இக்காலப் பகுதியைக் கோயிற் கட்டடக்கலை வரலாற்றில் கோபுர காலம் எனக் குறிப்பிடலாம். இம்மன்னர்களது பிரதிநிதிகளாகிய நாயக்க மன்னர்களும் உயர்ந்த கோபுரங்களை எழுப்பியுள்ளனர். திருமலை மன்னர் மதுரையில் எழுப்பிய கோபுரத்தில் என்னிற்ற அழகிய சுதை உருவங்களை வைத்து தனது தெய்வீக பகுதியை வெளிப்படுத்தியுள்ளன. இன்றும் இத்தகைய கோபுரங்கள் காண் போரின் உள்ளங்களில் தெய்வீகப் பெருமையையும் வரலாற்றுப் புகழையும் உணர்த்தி நிற்கின்றன.

கோபுரங்கள் புராண இதிகாசகதை களைக் கட்டுலனாக்கும் பெற்றி வாய்ந்தன. அவற்றில் இடம்பெறும் சிறபங்கள் தெய்விக வரலாறு, கலை, தத்துவப்பொருள் ஆகியவற்றை விளக்கி நிற்கின்றன. கோபுரங்கள் மூன்று, ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது, பதினொன்று, பதின்மூன்று ஆகிய நிலைகளைக் கொண்டு விளங்குவன. கோபுரத் தின் முடியில் இத்தகைய எண்ணிக்கையைக் கொண்ட கலசங்கள் அமைத்து கும்பாபிஷேகங்கள் நிகழ்த்தப் படுகின்றன. கோபுரங்களில் பெரும்பாலானவை ஐந்து மாடங்களாகிய நிலைகளைக் கொண்டன.

தலைவாசலும் ஜந்து மாடங்களுமாய ஆறு அமைப்புக்களும் உடம்பின் ஆறு ஆதாரங் களாகிய மூலாதாரம், சுவாதிப்டானம், மணிபூரகம், அணாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞை ஆகியவற்றைக் குறிப்பனவாகும். இந்துக் கோயில்களை அலங்கரிக்கும் கோபுரங்கள் ஆகமங்கள் விதித்துக் கூறும் திருக்கோயில் அமைப்பின் பூரணத் துவத் தையும் பெருமையையும் எடுத்தியம்புகின்றன.

மதுரை ஸ்ரீ மீனாக்ஷி யம் மன் ஆலயத்தின் கோபுரங்கள் வரலாற்றுப் புகழோடு கலைச் சிறப்புப் பெற்று விளங்குகின்றன. அம்பிகையின் ஆலயத்திற்கு முன் அமைந்து விளங்கும் கோபுரம் ஏழநிலைக் கோபுரமாகும். 740 சுதை விக்கிரகங்களைக் கொண்டது. ஏறக்குறைய 117 அடி உயரமுள்ளது. கோபுரத்தின் அடிப்பகுதி 78 அடி நீளமும் 38 அடி அகலமும் கொண்டது. எண்ணற்ற கலையெழில் கொண்ட சிறபங்களினால் இது 'சித்திரக் கோபுரம்' என அழைக்கப்படுகின்றது. இக்கோயிலின் நாற்புறமும் நான்கு கோபுரங்கள் அலங்காரத் துடன் காட்சி தருகின்றன. ஒவ்வொன்றும் ஒன்பது நிலைகளைக் கொண்டது. இப்பிரதான கோபுரங்களுள் தென்புறத்தில் உள்ள

கோபுரமே உயரத்தில் கூடியது. நிலமட்டத் திலிருந்து 160 அடி உயரமுள்ளது. கோபுரத்தின் அடிப்பகுதி 108 அடி நீளமும் 67 அடி அகலமுடையது. ஏறக்குறைய 1511 சுதைச் சிறபங்கள் தெய்விகப் பெருமைகளை விளக்கி நிற்கின்றன. மேற்குக் கோபுரம் 154 அடி உயரமானது. இதன் அடித்தளம் 101 அடி நீளமும் 63 அடி அகலமுமாகும். ஏறக்குறைய 1124 சுதைச் சிறபங்கள் உள்ளன. வடக்குக் கோபுரம் மொட்டைக் கோபுரம் என அழைக்கப்படுகின்றது. கிழக்குக் கோபுரம் மாறவர்மன் சுந்தர பாண்டியனால் நிர்மாணிக்கப் பட்டதாகும். (1216 – 38) எனவே இதனை சுந்தரபாண்டியன் கோபுரம் என அழைப்பார். இக் கோபுரம் 153 அடி உயரமும், அடித்தளம் 111 அடி நீளமும் 65 அடி அகலமும் கொண்டு விளங்குகின்றது. ஏறக்குறைய 1101 சுதைச் சிறபங்கள் இக்கோபுரத்தை அலங்கரிக்கின்றன. இவ்வாறு கோபுரத்தின் சிறப்புக்களை அறிய மதுரை ஸ்ரீ மீனாட்சி அம்மையின் ஆலயம் சிறந்ததொன்றாக விளங்குகின்றது.

அண்மைக் காலத் தில் கோபுர வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கது. ஸ்ரீரங்கம் இராஜகோபுரமாகும். ஆசியாவிலேயே

உயர்மான கோபுரமென புகழுத்தக்க பெருமை கொண்டது. அடியார்களைக் கருவியாக்கி அரங்கன் நிகழ்த்திய சாதனை என்று அனைவரும் பெருமைப்படத்தக்க கோபுரமிதுவாகும். ஸ்ரீங்கம் தெற்கு வாசலில் உள்ள இக்கோபுரம் பதின்மூன்று நிலைகளைக் கொண்டது. கோபுரம் 236 அடி உயரம் கொண்டது. கிழக்கு மேற்கில் 165 $\frac{3}{4}$ அடி அகலமும் தெற்கு வடக்கில் 97 அடி அகலமும் கொண்டது. பதின்மூன்று செம்புக் கலசங்களில் ஒவ்வொன்றும் 10 $\frac{1}{2}$ அடி உயரமும் 5 $\frac{1}{2}$ அடி பருமனும் 135 கிலோ கிராம் எடையும் கொண்டது. 1979 மே மாதம் முதல் ஏழு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஒவ்வொரு நாளும் சுமார் இருநாறு கலைஞர்களும் தொழிலாளர்களும் இணைந்து உழைத்து இவ்வரும் பெரும் திருப்பணியை நிறைவேற்றி யுள்ளனர். இத்தகைய விபரங்கள் திருக்கோயிற் கோபுரத் தின் பெருமையினை எமக் கு அறிவுறுத்துகின்றன.

கோபுர அமைப்பில் கர்ப்பக்கிருக
அளவுக்கும் திருக்கோயிலின் நீள அகல
உயரங்களுக்கும் பொருத்தமாகவே
திருக்கோபுரம் அமைய வேண்டுமென்பது சிவாகம
விதி. கோபுர நிலையில் இரு அமைப்புக்கள்
உள்ளன. கோபுரத்தின் நான்கு மூலைக்
கோணங்களும் நேர்கோடாக அமைவது
ஒருவகை. அம்மூலைக் கோணங்கள் நேர்
கோட்டிலமையாது உள்ளே சற்று வளைந்து
அமைவது இன்னொரு வகை. திருக்கோயிலின்
தன்மைக்கும் வளத் திற்கும் ஏற்ப
கோபுரங்களின் உயர அளவுகள் அமைவதும்
குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழகத்திலே ஊரின் கண் வாழும்
மக்களுக்கு சமய உணரவைக் கூண்டவல்ல

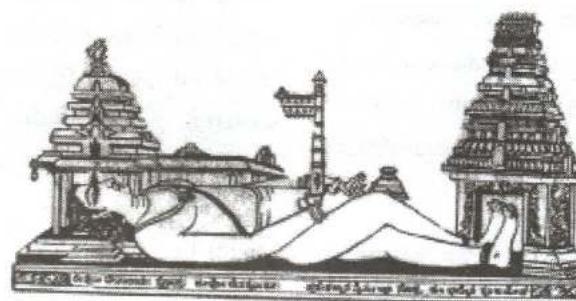
கோபுரங் கள் ஆலயங்கள் தோறும் எழுந்ததைப் போன்று ஈழநாட்டின் கண்ணும் ஆலயங்கள் தோறும் கோபுரங்கள் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளன. திருக்கேத்சுவரம். கொழும்பு பொன்னம் பலவாணேசுவரர், மாவிட்டபுரம் சுந்தசுவாமிகோவில், நல்லூர்க் கந்தன், இணுவில் பரராசுசேகரப் பிள்ளையார் கோயில், நயினை நாகபூசணி, காரைநகர் கருங்காலி முருகமூர்த்தி, வண்ணை வெங்கடவனின் ஆலயம், நாச்சிமார் கோயில் போன்ற ஆலயங்களின் கோபுரங்கள் எழில்மிகு தோற்றுத்துடன் காட்சி தருகின்றன. ஈழத் துச் சிதம் பரம் போன்ற பல ஆலயங்களில் கோபுரத் திருப்பணி நடந்தேறி வருகின்றன.

ஆலயத்தில் இறைவனுக்கென கோபுரம் அமைத்தல் எமது பொருளை அருளாக்கும் புண்ணியத் திருப்பணி எனில் மிகையில்லை. கலையைப் பேணும் ஒருவகைக் கலைப் பணியாகவும் அமைகின்றது. அருள் நெறிக்கும் ஆன்ம நெறிக்கும் மக்களை ஆற்றுப்படுத்தவல்ல தெய்வத் திருப்பணி. இத்தகு திருப்பணியில் எமது வாழ்வில் ஒருமுறையாவது எம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்வதே எமக்குக் கிடைத்த அருட்பேராகும். அதனைப் பயன்படுத்தி அத்திருப்பணியில் பங்கு கொள்ளுதல் நம் அனைவரதும் கடமையாகும் கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம் நல்கும். அத்துடன் எமது வாழ்க்கைக்கு நல்வழி காட்டும் கலங்கரை விளக்கமாகும். இத்தகைய பெருமைபெற்ற கோபுரத் திருப்பணியில் நாம் பங்கு கொண்டு திருவருட் பாத்திரராவோமாக.

நன்றி: காரைநகர் திக்கரை முருகமூர்த்தி கோயில்
குடமுழுக்கு விழா சிறப்புமலர் 1990

இந்துசமயக் கலை மரபுகள் திருக்கோவில்களில் பெருமளவு வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளன. கட்டிடம், சிற்பம், ஓவியம், இசை, நடனம் எனப் பல்வேறு வடிவங்களில் கலையின் அம்சங்களைத் திருக்கோவில்களில் கண்டு நாம் மகிழ்கிறோம். திருக்கோவில்கள் வழிபாட்டிற்குரிய இடம் மாத்திரமன்றி கலைத்திறன்களை வளர்க்கும் பொது இடமாகவும் விளங்கி வருகின்றன. கோவில்களால் கலைகள் வளர்ந்ததாகவும், கலைகளால் கோவில்கள் வளர்ந்ததாகவும் ஒரு பொதுவான முடிவை நாம் ஏற்க முடியும். கோவில் வழிபாட்டிற்கு மிகவும் பிரதானமானது இறைவனின் திருவுருவங்களாகும். இத் திருவுருவங்களை அமைக்கும் கலை விக்கிரக்க் கலை எனப்படும். இத்திருவுருவங்களை நிறுவுவதற்குத் தேவைப்படும் ஆலயத்தை அமைக்கும் கலை கட்டடக்கலை எனப்படும். கட்டிடக்கலையில் அதிகமான உயர்த்தைப் பிடித்திருப்பது கோபுரம் கட்டும் கலையாகும். மூலாலயத்தில் உள்ள திருவுருவம் முதல் திருக்கோபுரம் வரையுள்ள அனைத்திடங்களும் கலை வடிவமாக இருப்பது தான் இந்துசமயத்தின் தனிச் சிறப்பாகும். கோயில்களில் நடைபெறும் கிரியைகள், அங்கு ஒதப்படும் வேதமந்திரங்கள், திருமுறைகள், முழுங்கும் மங்கள வாத்தியங்கள், மணியோசைகள் முதலிய யாவும் இசைக்கலை, நடனக்கலைக்கு ஆதாரமாக இருப்பவை என்பது தெளிவாகும். இவ்வாறு இறைவனும் கோவிலும் கலைவடிவமாக இருப்பதை உணரலாம். திருக்கோவிலில் காணப்படும் கட்டிடங்களும் மணிக்கூட்டுக் கோபுரம், விமானம், ராஜகோபுரம் என்பன உயரமானவையாகக் காணப்படும். இவற்றைவிட ஆலயத்தின் நடுவில் காணப்படும் கொடுமரமும் உயரமாக இருக்கும். எங்கும் பரவியுள்ள இறைவனின் திருவுருளை ஆலயத்திற்குள் வரவழைக்கும் பணியில் இவ் உயர்ந்த கட்டிடங்களுக்கும் பெரும் பங்களிப்பு உண்டு.

இவ்வுயர்ந்த கட்டிடங்கள் வெறும் கட்டிடங்களாக மாத்திரம் காட்சியளிக்கப் பயன்படவில்லை. சமய வரலாறு, பூராணக் கதைகள், தத்துவம் முதலிய பல செய்திகளை எடுத்துக் கூறும் உயிர்த் தன்மை கொண்ட உருவங்களாகவே உயர்ந்து நிற்கின்றன. இறைவனை நோக்கி எமது மனம் உயரவேண்டும், என்ற அரும்பெரும் தத்துவத்தைக் கோபுர தரிசனம் எடுத்துக் காட்டுகிறது. அடியில் அகலமாக இருந்து படிப்படியாக ஒடுங்கிக் கொண்டு போவது கோபுர அமைப்பில் காணப்படும் பொதுவான அம்சமாகும். அதி உயரத்திலிருந்து விமானத்தையோ, கோபுரத்தையோ எவன் பார்த்தவுடன் வணங்குகிறானோ அவனுக்கு பாம்பானது தனது செட்டையிலிருந்து விடுபடுவதுபோல் சகல பாவங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான் எனச் சுப்பிரபேதாகமம் கூறுகிறது. எமது இரு கரங்களையும் தலைக்கு மேலாக வைத்து குவித்து வணங்கும்போது திருக்கோபுர அமைப்பிற்கு ஒத்ததாக அவ்வமைப்பு இருப்பதைப் பொதுவாகக் காணலாம். எமது சக்திக்கு மேற்பட்டவன் இறைவன் என்பதையும் அவனை அடைவதற்கு எமது புலன் ஒடுக்கம் அவசியம் என்பதையும் எடுத்துக் காட்டுவது திருக்கோபுர ஒடுக்கமாகும்.

ஓர் ஆலயத்தின் கோபுரமும், விமானமும் எவ்வளவு தூரத்திற்குத் தெரிகிறதோ அவ்வளவு தூரமும் கைலாசப் பிரதேசம் எனப் போற்றப்படும். இதனால் தென்னாட்டில் பல மன்னர்கள் திருக்கோயில்களில் மிக உயர்ந்த கோபுரங்களைக் கட்டினார்கள். “கோபுர தர்சனம் கோடி புண்ணியம்” “கோபுர தர்சனம் பாப விமோசனம்” போன்ற வசனங்கள் கோபுர தர்சனத்தால் எமது ஆண்மா பெறும் புனிதத் தன்மையைப் புலப்படுத்துகிறது. கோபுரத்தை கண்டவுடன் நிலத்தில் வீழ்ந்து வணங்க வேண்டும் என்ற செய்தியைப் பெரிய பூரணப் பாடல்வரி ஒன்று பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது.

“நின்று கோபுரத்தை நிலமுறப் பணிந்து

நெடுஞ் திருவீதியை வணங்கி” எனவே கோபுரத்தை ஒவ்வொரு மனிதனும் கண்டு வணங்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

கோவில் இல்லாத ஊர் அடவிகாடு என அப்பர் சுவாமிகள் எடுத்துரைத்தார். திருக்கோவில் இல்லாத ஊர் எவ்வளவு செல்வம் பொருந்திய ஊராக இருந்தாலும் திருவில் ஊரே எனவும் அப்பர் சுவாமிகள் மேலும் கூறினார். ஊருக்கு அழகு தருவது கோவில் ஆகும். கோவிலுக்கு அழகு தருவது கோபுரம் ஆகும். என்ற நிலையில் பல ஆலயங்களில் கோபுரம் அமைக்கும் பணி பரவி வருவதைக் காணலாம்.

“..... கோலக் கோபுரக் கோகரணஞ் சூழாகால்களாற் பயனென்” எனவும் அப்பர் சுவாமிகள் கோபுரச் சிறப்பைப் பற்றிக் கூறுகிறார். “கோலக் கோபுரம்” என அப்பர் சுவாமிகள் குறிப்பிடுவதிலிருந்து கலை அம்சம் பொருந்திய சிறப்பினை நாம் கோபுர தர்சனத்தில் காணலாம்.

கோபுரங்களில் 3, 5, 7, 9, 11 என்ற வகையில் மாடங்கள் இருக்கும். இதனால் கோபுரங்களை நெடுமாடம் எனவும் அழைக்கலாம். வானளாவிய உயர்ந்த மாடம் உடைய திருமருகல் தலத்தைப் பற்றிச் சம்பந்த சுவாமிகள் தமது திருமுறை ஒன்றில் குறிப்பிடுகின்றார்.

“..... மங்குல் மதிதவழ் மாடவீதி மருகல் நிலாவிய

மைந்த சொல்லாய்” என வரும் பாடலில் சந்திரனைத் தொடக்கஷதிய அளவிற்கு உயரமுடைய மாடம் என்பது அவரது வர்ணனையாகும். கோவில்களில் நான்கு திக்குகளுக்கும் நான்கு கோபுரங்களுக்கும், நடுவில் ஒரு கோபுரமாகப் பஞ்ச கோபுரங்கள் கட்டலாம் எனச்சிற்ப நூல்கள் எடுத்துக்கூறுகின்றன. இவற்றைவிட கோவிலைச் சுற்றியுள்ள பிரகாரங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித்தனியே கோபுரங்கள் கட்டவும் மானசாரம் என்ற நால் அறிவுறுத்துகிறது.

பொதுவாக ஒரு சில கோவில்களைத் தவிர இலங்கையில் உள்ள கோவில்கள் யாவும் இரண்டுவீதிகள் மட்டுமே உள்ளன. இந்தியாவில் மூன்று முதல் ஏழு வரையான வீதிகள் உள்ளன. ஒரு கோவிலுக்கு பல கோபுரங்கள் உள்ள கோவில்களும் உள்ளன. தென்னிந்தியாவில் மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவில், சிதம்பரம் போன்ற திருத்தலங்கள் பல கோபுரங்களுடன் காட்சி அளிக்கின்றன. ஒவ்வொரு வீதியின் வாசலிலும் கோபுரங்கள் அமைப்பது பற்றியும், சிற்ப நூல்கள் கூறுகின்றன. முதலாவது கோபுரம், துவார சோபை எனவும், இரண்டாவது கோபுரம் துவாரசாலை எனவும், மூன்றாவது கோபுரம் துவாரப் பிரசாதம் எனவும், நான்காவது கோபுரம் துவார ஹர்மியம் எனவும், ஐந்தாவது கோபுரம் மஹாமர்யதை எனவும் பெயர் பெறும்.

இவ்வைந்தாவது கோபுரமே மகாகோபுரம் எனவும், ராஜகோபுரம் எனவும் சிறப்புப்பெயர் பெறுகிறது. பொதுவாக மகாகோபுரம் எனப்படும் ராஜகோபுரமே கோவில்களில் காணப்படும்.

கோபுரங்களின் தோற்றம், அமைப்பு முதலியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல பெயர்களால் அவை அழைக்கப்படுகின்றன. வல்லி, கவாடம், குஜராடம், ஸ்வஸ்திகம், நாகபந்தம், சர்வதோபேதம், நந்தியாவர்த்தம், புஸ்தந்தம் முதலியன சிலவாகும்.

கோபுரம் என்பதற்கு இறைவனை நோக்கி ஆன்மாக்கள் செல்லும் வழி எனப் பொருள் கூறுவார். கருவறையின் மேல் உள்ள விமானம் சிரசாகவும், கோபுரம் இறைவனின் திருப்பாதமாகவும் கூறப்படும். திருமலர் திருமந்திரத்தில் பின்வரும் பாடல் ஒன்றின் மூலம் இறைவனுக்கும் ஆன்மாவிற்கும் உள்ள தொடர்பைப் புலப்படுத்துகிறார்.

“உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பாலயம்

வள்ளல் பிரானுக்குத் வாய் கோபுர வாசல்

தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்

கள்ளப் புலனைந்தும் காளா மணிவிளக்கே”

இறைவனுடைய ஆலயத்திற்கு செல்வதற்கு திருக்கோபுரம் எமக்கு வாசலாக இருப்பது போல் எமது தூய்மையான மனத்திற்குள் எமது வாய் கோபுர வாசலாக இருக்கும். அதாவது இறைவனது நாமங்களை நாம் மீண்டும் மீண்டும் உச்சரிக்க வேண்டும் என்ற மறைமுகக் கருத்தும் உள்ளது.

கோவிலின் கருவறையில் இருப்பது குட்சமலிங்கம் எனவும், ஆலயத்தில் நடவில் இருப்பது பத்திரவிங்கம். அதாவது பலிபீடம் எனவும், ஆலயத்தின் முகப்பு வாசல் இருப்பது ஸ்தால் லிங்கம் எனப்படும் ராஜகோபுரம் எனவும் அழைக்கப்படும்.விங்கம் எனின் தோற்றுத்துக்கும் ஒடுக்கத்துக்கும் காரணமான இடம் எனக் குறிப்பிடப்படும். எது புலன் ஒடுக்கத்துக்கும், இறையுணர்வின் தோற்றுத்திற்கும் காரணமாக ஸ்தால் லிங்கம் முதல் அனைத்து லிங்கங்களும் இடமளிப்பதாக யாம் கருதலாம். இவ்வாறு லிங்கங்களுடன் தொடர்புபடுத்தி மேற்படி இடங்களைக் குறிப்பிடுவது போல் ஆத்மாவோடு தொடர்புபடுத்தியும் மேற்படி இடங்களைக் குறிப்பிடுவார். கோபுரம் - புதாத்மா, பலிபீடம் - அந்தராத்மா, துவஜஸ்தம்பம் - தத்துவாத்மா, லிங்கம் - ஜீவாத்மா, குரு - மந்திராத்மா, விமானம் - பரமாத்மா,இவ்வாறு சர்வ ஞானோத்தர ஆகமம் குறிப்பிடுகிறது.எனவே இறைவனும் ஆத்மாவும் இணையும் இடமாக ஆலயமும், அங்குள்ள புனித அடையாளங்களும் விளங்குகின்றன என்பதை நாம் உணரலாம். ராஜகோபுரம் என்பது மிகப்பெரிய கோபுரம் என்பது கருத்தாகும். உமாபதி சிவாச்சாரியார் கொடிக்கவி என்னும் பாடலில் கோபுர வாசற் சிறப்பினைத் பற்றிக் கூறுகின்றார்.

“பொருளாம் பொருளேது போதேது கண்ணே(து)

இருளாம் வெளியே திரவே(து) – அருளாளா

நீப்புரவா வையமெலாம் நீ அறியக் கட்டினேன்

கோபுர வாசற் கொடி”

இறைவா நீதான் அனைத்தையும் ஆளும் ராஜா. நீ பாதுகாக்காத உலகம் எங்குள்ளது. உன் அருள் இல்லாமல் யாம் எதையும் அறிய முடியாது. நீயே எல்லாமாக இருந்து எல்லாவற்றிற்குஞ் சாட்சியாக இருப்பதால் நீ காண உன் கோபுர வாசலில் கொடி கட்டினேன்.எனக் கூறுவதைக் காணலாம். எனவே கோபுரமானது இறைவனே, அனைத்தையும் ஆளுகின்ற தன்மை உடையவன் என்பதைக் குறிப்பதாக உணரலாம். இதனால் ராஜகோபுரம் எனக் கூறுவதும் பொருந்தும்.கோபுரங்களில் காணப்படும் சிற்பங்கள் புராணங்கள் கூறும் தெய்வீக வரலாற்றையும், ஆலய வரலாற்றையும் உள்ளடக்கியதாக இருப்பதை நாம் கவனிக்கலாம்.எனவே கோபுர தர்சனத்தால் மன ஒடுக்கமும் ஆன்மீகத் தெளிவும், இறைவனின் அருளாட்சியும் கிடைக்கும் என்பதை நாம் அனுபவபூர்வமாக உணரலாம்.

உதவிய நூல்கள்

1. கணேசமூர்த்தி T.P. – ஆலய விக்கிரக நிரமாண ஆயாதி சிறப ரகசியம் 1959
2. கைலாயநாதக்குருக்கள்.கா – செவுத்திருக்கோயிற் நெறி இந்து கலா அபிவிருத்திச்சங்கம் - 1963
3. கோபாலகிருஸ்னஜயர்.ப - இந்து பண்பாட்டு மரபுகள் வித்தியா வெளியீடு யாழ்ப்பாணம் - 1962
4. சர்வ ஞானோத்தர ஆகம ஞானபாத வசனம், சிவதொண்டன் நிலையம்.சென்னை – 1998

நன்றி: அறியாலை பிரப்பங்குளம் மகாமாரி அம்பாள் தேவஸ்தானம். இராஜகோபுர மகாகும்பாபிஷேகச் சிறப்புமலர் - 1999 ◆

அம்பாள் ஆலய இராஜகோபுரம்

திருமதி தவநாயகி கிருஷ்ணராஜா

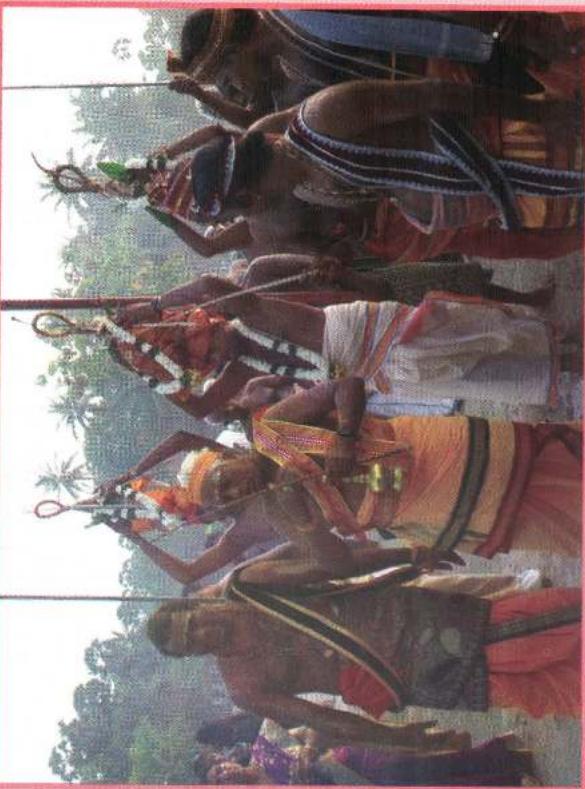
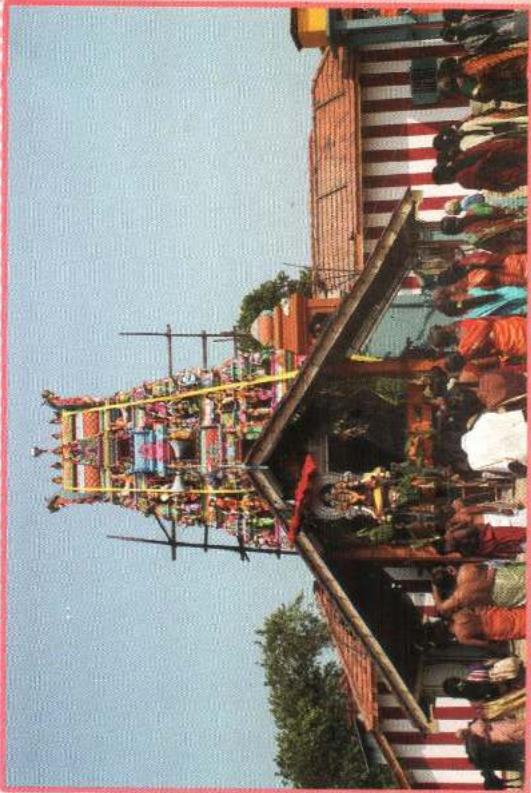
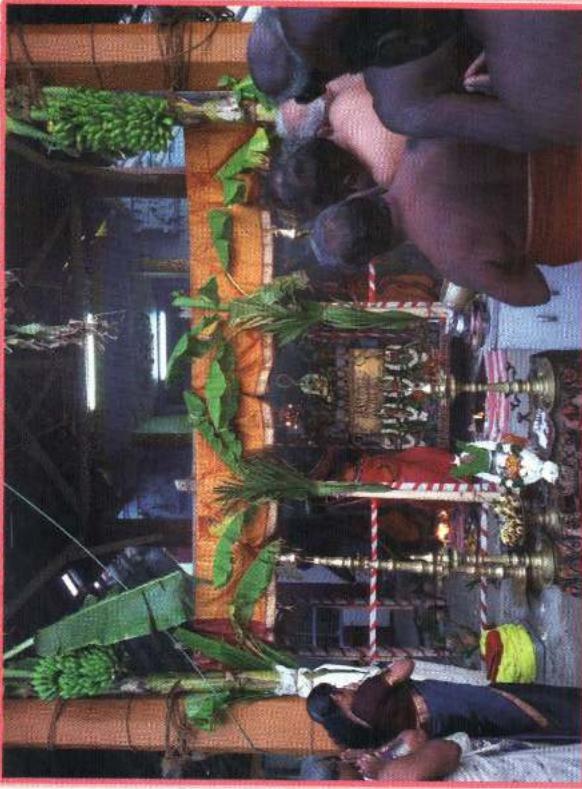
அனலைத் வின் ஆலயங்களுள் முதன்முதலாக இராஜகோபுரம் அமைக்கப் பட்டுள்ள ஆலயமாக அன்னை ஸ்ரீமணோன்மணி அம்பாள் ஆலயம் திகழ்கின்றது. இராஜகோபுரம் அமைத்தல் என்பது இலகுவான திருப்பணியல்ல என்பதனை அனைவரும் உணர்வர்.

பெரும் பொருட்செலவில் அமையும் திருப்பணி என்பது மட்டுமல்லாமல் ஆகம சிற்ப விதிப்படி அமைக்கப்பட வேண்டியதான் ஆலயத் தீன் பிரதான அங்கமாக இது விளங்குகின்றது. மனம்போன போக்கிலே ஆலயத்தையோ, கோபுரத்தையோ அமைத்துவிட முடியாது. ஆலயத்தை நிர்மாணிப்பதிலும் நித்திய, நூழித்திய பூஜைகள், உற்சவங்கள், கும்பாபிடேகங்கள், என யாவற்றிலும் ஒழுங்குகள், விதிமுறைகள் எம் முன்னோர்களால் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளன. இதன்படியே அனைத்து செயற்பாடு களும் அமைவது அவசியமாகும். இவை பற்றிய பல்வேறு தத்துவக் கருத்துக்களைக் கொண்ட சிற்பான ஆக்கங்களை ஆஸ்திகப் பெரியார்களும் சிற்பக்கலை வல்லுநர்களும் வேத, ஆகம விற்பனர்களும் எல்லோருக்கும் புரியும் விதமாக ஆக்கியுள்ளார்கள். இவற்றினை நன்கு படித்துனர்ந்து அதன் வழி ஆலயத்தீன் உட்பொருளை விளங்கி எமது ஆலயங்களை அமைத்துக் கொள்வது, இறையின் பத்தைப் பெற்று மேலான சுகவாழ்க்கையை அனுபவித்து எல்லா நன்மை

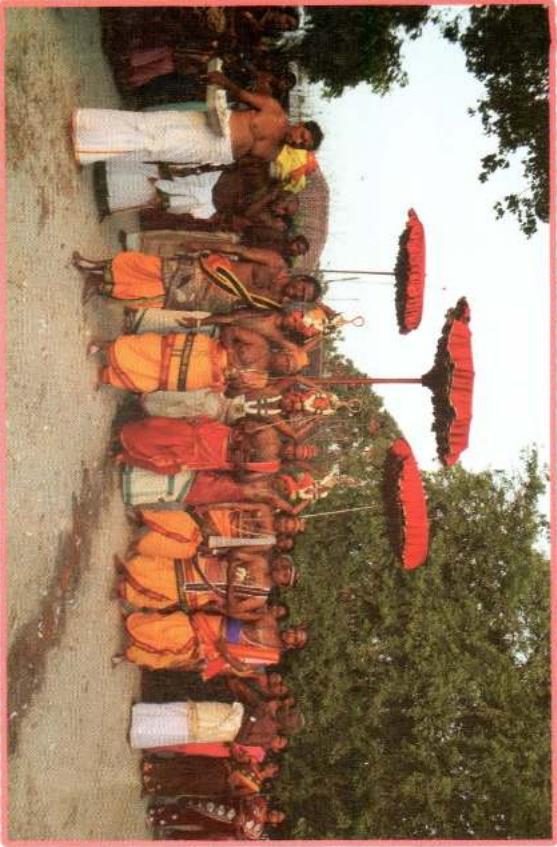
களையும் அடைய உதவும். ஆன்மாக்கள் பரிபக்குவ நிலையடைந்து பதியாகிய இறைவனை அடைவதற்கு ஆலய வழிபாடுகே ஸினாடாக பல்வேறு தத்துவப் பழநிலைகள் காணப்படுகின்றன. இத் தத்துவங்களை உணர்ந்து அதன்படி ஒழுகுவதற்கு ஏற்ற விதத்தில் ஆலய அமைப்பானது சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்களை உள்ளாங்கி உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றை உள்ளபடியே உணர்ந்து ஆலயத் திருப்பணிகளையும் பூஜைக் கிரமங்களையும் அமைத்து அடியவர்களும் பூரண விளக்கத்துடன் அனுசரித்து நடப்பார்களே யானால், இறையருள் ஆலயத்தில் நிறைந்து நின்று வழிபடும் அடியார்களுக்கும் நாட்டுக்கும் யாவருக்கும் பற்பல நன்மைகளைப் பயக்கும்.

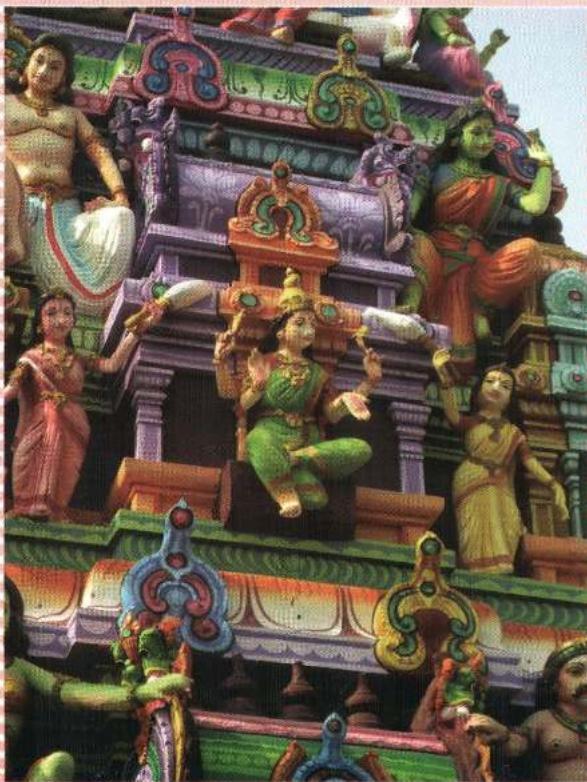
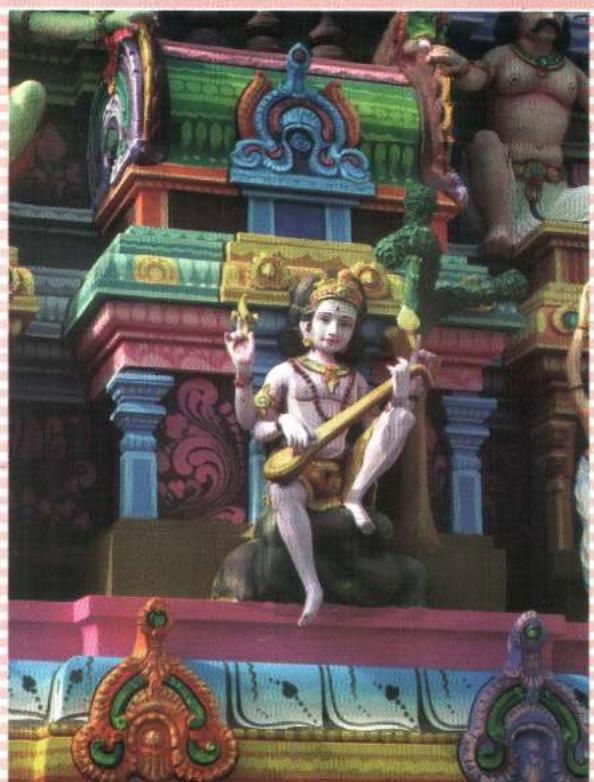
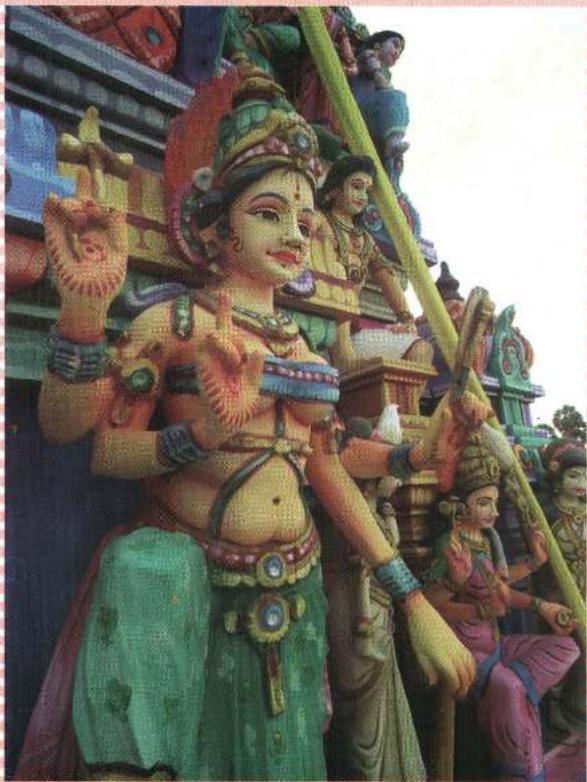
இவ் விதமாக, கலை நுணுக்கங்களையும் மரபுகளையும், தெய் வீக திருவருளையும் கொண்ட இராஜகோபுரத் திருப்பணியை இவ் ஆலய அறங்காவலர் சபையினர் மிகுந்த செயலூக்கத்துடன் ஆற்றியுள்ளார்கள். அம்பிகையின் அடியார்கள் திருவருள் வசத்தால் வேண்டிய போருள் உதவி, சரிர் உதவி, மற்றும் உதவிகளை காலமறிந்து வழங்கி ஊக்கப் படுத் தியுள்ளார்கள். மூன்றாண்டுகளுக்கு முன் 30.10.2009 ஜப்பசி மாதம் 13^ஏ திகதி வெள்ளிக்கிழமை குப வேளையிலே, இத் திரிதள இராஜ கோபுர அத்திபாரக் கிரியைகள், சங்குஸ்தானம்

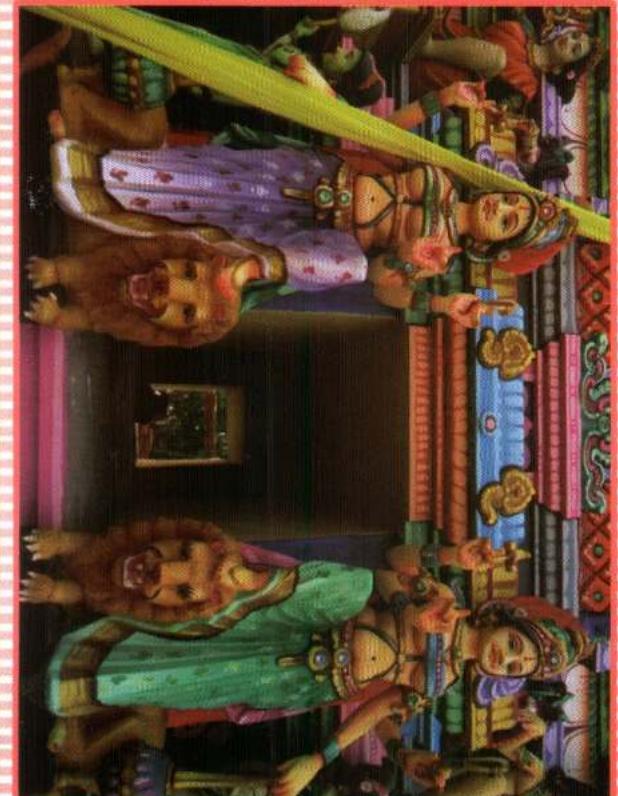
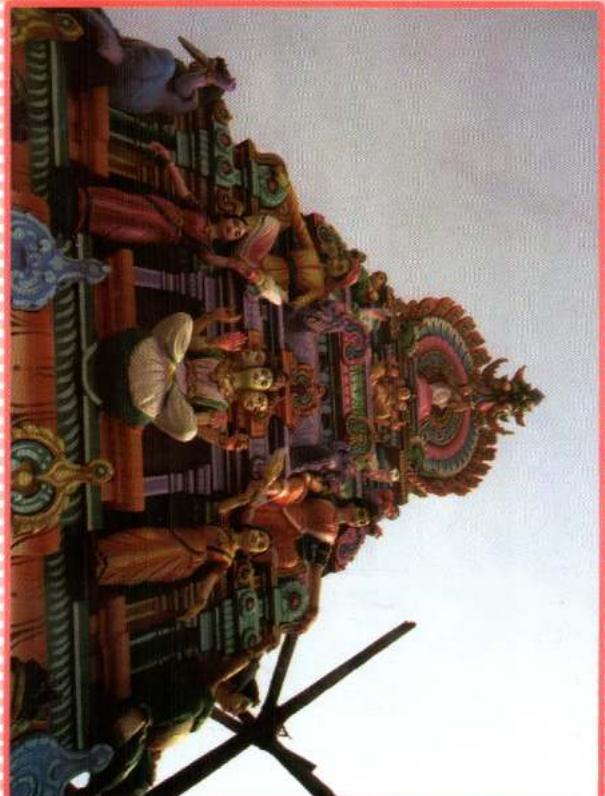
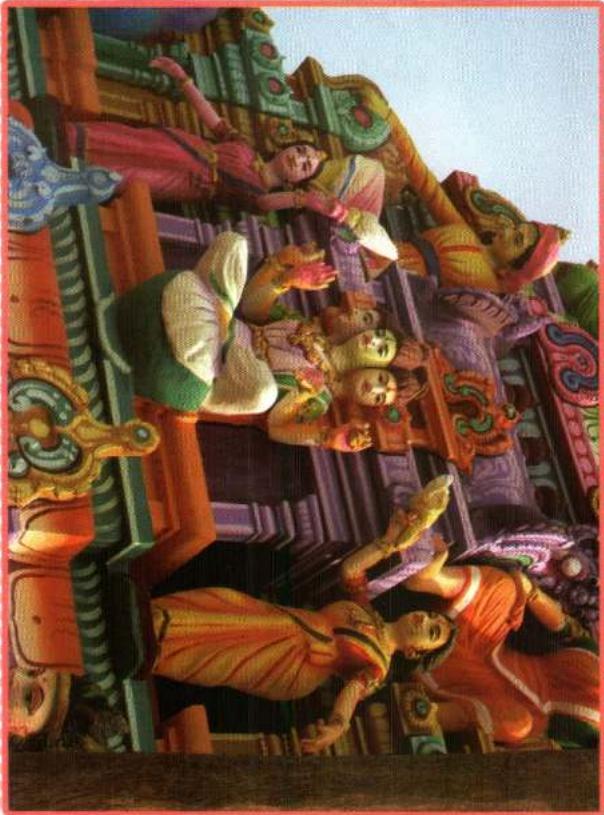
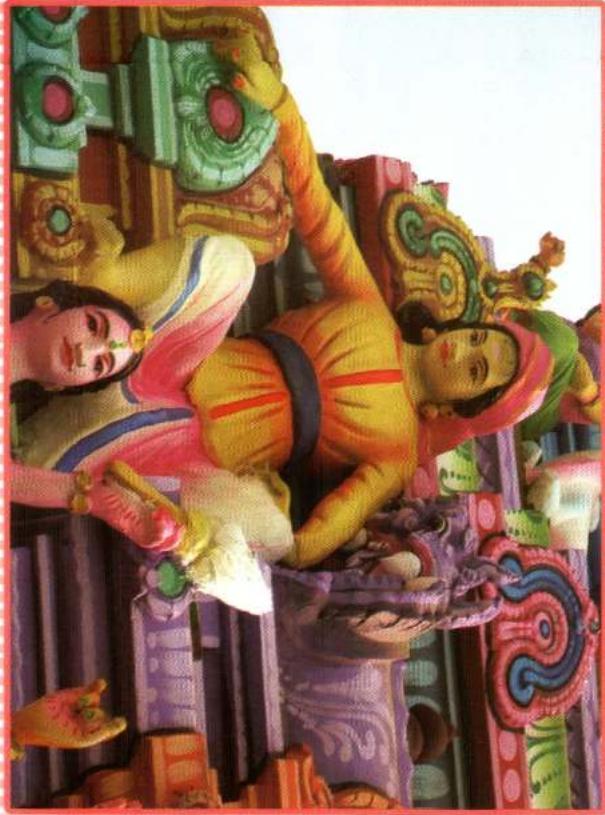
இராஜகோபுரக் கும்பாபிலேக நிகழ்வைகளிற் சில...

கும்பாபிஷேக கிரியைகளிற் சில..

நடைபெற்றன. இவ்வூரின் பிரபல கல்விமானும் அம் பிகை அடியாருமாகிய உயர் திருச்சி.காராஸில்ளை அவர்கள் அத்திவாரக் கல் நாட்டி திருப்பணி வேலைகளை ஆரம்பித்து வைத்தார். இத் திருப்பணிக்கான நிதி சேகரிப்பின் போது, அவஸ்திரேலிய நாட்டில் தற்போது வசிக்கும் அனலைதீவு அம்பிகை அடியார் திருநவரத்தினம் முதன்முதலாக பெரு நிதி வழங்கி ஆரம்பித்து வைத்தார். அவரினதும் அவரது குடும்பத்தினரும் வழங்கிய ஊக்கமே திருப்பணியை முன்னெடுக்க பெருந்துணையாக இருந்ததாகக் குறிப்பிடலாம். அம்பிகை அடியார்கள் பலர் தொடர்ந்து செய்த நிதி உதவியால் திருப்பணி முட்டற நிறைவேறியுள்ளது திருவருட் செயலே.

இந்தியா தமிழ்நாடு சீகாழியைச் சேர்ந்த ஸ்தபதி திரு. K. புருஷோத்தமன் அவர்கள் தமது குழுவினருடன் இலங்கையில் பல ஆலயங்களின் கோபுரப் பணிகளை அழகாக நிறைவேற்றி வருகின்றார். அவர்கள் இக் கோபுரப் பணியைப் பொறுப்பேற்று, ஆகம விதிகளுக்கும், சிற்ப, ஆகம விதிநூல்களுக்கும் அமையும்படி கோபுர நிர்மாணித்தலை மேற்கொண்டு கண் கவர் வண்ணத்தில் நுண்ணிய சிற்ப வேலைகளைச் செய்திருக்கின்றார்கள். பூராண இதிகாசங்களில் கூறப்பட்டுள்ள வரலாறுகளின்படி அமைந்த சிற்ப வடிவங்களையும் ஓவியங்களையும் தெய்வப் பொலிவுடன் என்னென்றும் நிலைத்திருக்கும் விதமாக கோபுரத்தில் அமைத்துள்ளார்கள். சமய தத்துவங்களுக்கமைய அமைந்துள்ள இக் கோபுர அமைப்பு மூன்று தளங்களைக் கொண்டதாகவுள்ளது.

நீளம் 18 அடி

அகலம் 12.6 அடி

உயரம் 36 அடி

கொண்டதாக இக் கோபுரம் அமைந்துள்ளது. கமார் நூறு சிற்பங்கள், சுதை உருவங்கள் பஞ்சாங்க வேலைப்பாடுடன் கூடிய கோபுர தளங்களில் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. பஞ்சவர்ணங்களும் பொருத்தமுறைத் தீட்டப்

பட்டுள்ளன. சக்தியின் பல்வேறு ரூபங்களும் சிலைகளாக கோபுரத்தின் கிழக்குப்பக்கம், தெற்குப்பக்கங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. முகப்புப் பக்கத்தில் துவாரபாலகிகள், கோபுரந்தாங்கிகள், கோஷ்டங்கள், விநாயகர், சிற்பங்கள் அமைந்துள்ளன. தெற்கு கோபுரத்தில் தெட்சணாமூர்த்தி, முனிபுங்கவர்கள், அம்பாள், மகாலட்சுமி சிற்பங்களும் கோபுர தாங்கிகளும் சிற்புப்புற அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

வடக்குப் பக்கத்தில் பிரம்மா, சரஸ்வதி, வனிதையர், ஆடுவர், பூதங்கள், ரிஷிபங்கள் கண் கவர் வண் னச் சிலைகளாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அமர்ந்த கோலத்தில் மனோன்மணி, அன்னைபூரணி அமசம், காளி, காமாட்சி அம் சம் என சக் தியின் அருளாட்சியினை கோபுரத்தில் காணமுடிகின்றது, வடக்கு, தெற்கு இருபுறமும் இரண் டு மகாநாசிகளும் அதனிடையே கிழக்கு மேற்கு பார்த்தவன்னும் பண்டிகையும் அமைந்துள்ளன. மூன்று நிலைக் கோபுரமாகையால் ஜெந் து கலசங்கள் பொருத்தப்பட்டு குரிய ஒளியில் தகதகவெப்ப பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. மனித வாழ்க்கையில் நாம் தரிசிப்பனவெல்லாம் கோபுரத்தில் சிற்பங்களாக அமைக்கப்படுதல் மரபு.

இராஜகோபுரக் கும்பாபிடேகம்

இக் கும்பாபிடேகக் கிரியைகள் 23.05.2012^ஆ ஆரம்பமாகி 25.05.2012^ஆ காலை இராஜகோபுரக் கும்பாபிடேகம் நடைபெற்றது. ஊரெழு சிவரீ பா.வைத்தியநாதக் குருக்களின் புத்திரர் தியாகராஜக் குருக்கள் அவர்கள் பிரதம குருவாக விளங்க, ஏனைய ஜெந் து சிவாச் சாரியார் களாக சிவரீ ந. தாமோதரக்குருக்கள், சிவரீ இ. பாலச்சந்திரக் குருக்கள், சிவரீ நா. ஹரிந்திரக்குருக்கள், சிவரீ வெ. மகேஸ்வரக்குருக்கள் ஆகியோர் உடன் பங்கேற்க உத்தமபட்ச மகாகும்பாபிடேகம் காலை 6.00 மணியளவில் நிகழ்ந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து 26.05.2012 முதல் இவ்வாண்டுக்கான மகோற்சவக் கிரியைகள் கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகின.

ஒரு பக்தனின் பிரவாபம்:

“சுப்யம் சும்மா சுப்யம்”

‘அன்னை அடியவன்’ ப.நடராசா

அகிலாண்டநாயகி நஞ்சகண்டான் மனைவி
நாகேஸ்வரன் துணைவி நம்புமாதியார்க்கு மாருயிர்த்தோழி
அரியவுபரி கௌமதிபதி அம்பலத்தரசீ அப்பனின் மனைவி
அனலை வாழ் இறைவியே.

அரியாசனத்தில் அமர்ந்தவளே அரியிறை சோதரியே
அம்பலத்தரசீயே அழயார் கூட்டத் தலைவியே
ஆங்கரன் அன்னையேழு ஆதி சக்தியே அரசாமயமாந்தவளே
அயயந் தந்திருவாய் அனலைவாழ் இறைவியே.
தேனே திரவியமே தேனாவயரிதமே தேவரின் துணைவியே
தெய்வானை மாமியே தேரிலை மன்னையே
ஒளவைக்கருளிய குரானின் ஆச்சியே அம்பலத்தரசீயே
அழயார்கள் தோழியே அகலை வாழ் இறைவியே
அழகு சுந்தரியாம் அம்மை மனோன்மணி
அமைதி நிறைந்தவளாம் அம்மை மனோன்மணி
அப்பனின் மனைவியாம் அம்மை மனோன்மணி
அறிவினையுரைத்திருவாய் அம்மை மனோன்மணி
அழயார்க்குத் தோழியாம் அம்மை மனோன்மணி
அம்பலத்தில் சேர்ந்திருவாய் அம்மை மனோன்மணி
அனலையிலே வாழுகின்ற அம்மை மனோன்மணி
நயினைதன்ஸில் வந்திருக்கும் அம்மையாரே
நாகக்கன்ஸியான தென்ன அம்மையாரே
அற்புதங்கள் காட்டாருவாய் அம்மையாரே எநீ
அறிவுதனைத் தரவேன்கும் அம்மையாரே
கொருமை நிறைந்ததென்ன அம்மையாரே எநீ
கோயங் கொண்டதென்ன அம்மையாரே எநீ
உலகை காத்திருவாய் அம்மையாரே.

அனகலதீவு எழுவடிவயல் ஏந் மனோன்மனி அம்பாள் தேவஸ்தானம் —

அங்குமிங்கும் மனத்தை அலையவிட்டு

அருள் பெறுவ தெங்குனம்

அழயேன் உரைக்கும் வார்த்தை

அம்மை திருச்செவிக் கொலிக்குமோ

யானறியேன், ஆற்றிவு மனிதனென்ற

ஆணவத் திமிரனாலே

அழிவு அரும்புதம்மா, அம்மையே யுனதருளால்

அசையாத நிலை தந்தள வேண்டுமம்மா தாயே

யொருளா சொந்தம் புகழா சொந்தம் யொய்யுடம்யா சொந்தம்

பூவிலும் தேனுண்ணு பூனையில் புனுகுண்ணு புண்ணியனுடின்னு

யொய்யுடம்யா யோகும் யோது புண்ணியம் வேண்டுமடா

யொழுதும் புலர்ந்தது பூவும் மலர்ந்தது யொழுதும் மறைந்தது பூவும் மழுந்தது

புண்ணியன் அழசேர்ந்ததோ யொருள் வருமோ புகழ்வருமோ

புண்ணியனை யடைவதற்கு புண்ணியமே வேண்டுமடா

யொய்யுடம்பு வைத்திருக்கும் மாரிடனே

யொய்ய யொருளை மெய்யென்றுநினைத்து அலையும் மனிதனே

வாழ வருந்தித் தேழிய செல்வம் வருமோ

மாட மாளிகை வருமோ மனைவிமக்கள் வருமோ

உற்ற சுற்றும் வருமோ ஊர்தான் வருமோ

கற்பனையில் வாழ்ந்த வாழ்வு வருமோ

கடைத்தேற உதவாதம்யா

கண்டகாட்சி கருகனை வாஷவான கெளரியை வழியாகு

கடைத்தேற வேண்டுமம்யா

அனுதினமும் அருள் சூக்கும் அம்மையே அயயும்

அனைவருக்கும் அழுதனிக்கும் அம்மையே அயயும்

அழயார்க்கு அனுதினமும் அறிவுனர்த்தும் அம்மையே அயயும்

ஆசைதனை அறுப்பதற்கு அருள் சூக்கும் அம்மையே அயயும்

ஆனந்த நிலையளிக்கும் அம்மையே அயயும்

அழயேன் வாழ்வை அற்பமென அறிவுறுத்தும்

அம்மையே உனதிருதாள் அயயும் அயயும்

நஸ்ரியிரை

அலைகடல் குழ் அனலைத்துவில் அருளாட்சி செய்யும் அம்பிகை ஆலயத்தின் இராஜகோபுர வேலைகளைப் பொறுப்பேற்று நிறைவேற்றிய இராஜகோபுர அமைப்பு ஸ்தபதி திரு.புருஷாத்தமன் மற்றும் சிற்பக் கலைஞர்களுக்கும் கலசங்களை உருவாக்கி அழகுறப் பதித்துள்ள எஸ்.பாஸ்கரன் சிற்பாசாரியார் குழுவினருக்கும் கோபுரத் திருக்கதவை கலை நுணுக்கங்களுடன் அமைத்துப் பொருத்தியுள்ள ஆலய ஆசாரியார் க.நமசிவாயம் குழுவினருக்கும்

கோபுரக் கும் பாபிடேகக் கிரியைகளை ஆற்றிய அந்தனை சிவாச்சாரியார்களுக்கும் ஆலய பூஜை நியமங்களை நிறைவேற்றி வைக்கும் பிரமரீ.பொ.வெங்கடேச சுர்மா, குடும்பத்தார் மற்றும் அவரது பிள்ளைகள், குடும்பத்தார் யாவருக்கும்

மங்கள இசைக் கலைஞர்களுக்கும் தொண்டுகளை ஆற்றும் பணியாளர்கள், அன்னதானசபை, வழிபடுநர் சபை மற்றும் அறங்காவலர் சபையினருக்கும்

தொடர்ந்து நடைபெறும் மகோற்சவ கிரியைகளின் கலந்து சிறப்பிக்கும் அனைவருக்கும்

இராஜகோபுர மலர் வெளியிட்டுக்கு உதவியுள்ள கட்டுரையாளர்கள், ஆசியுரைகள், வாழ்த்துரைகள், ஆக்கங்களை வழங்கியுள்ள அனைவருக்கும்

வெளியிட்டைச் சிறப்புற அச்சிட்ட சுன்னாகம் கிருஷ்ணா பிரின்டேரஸ் நிறுவனத்தினருக்கும்

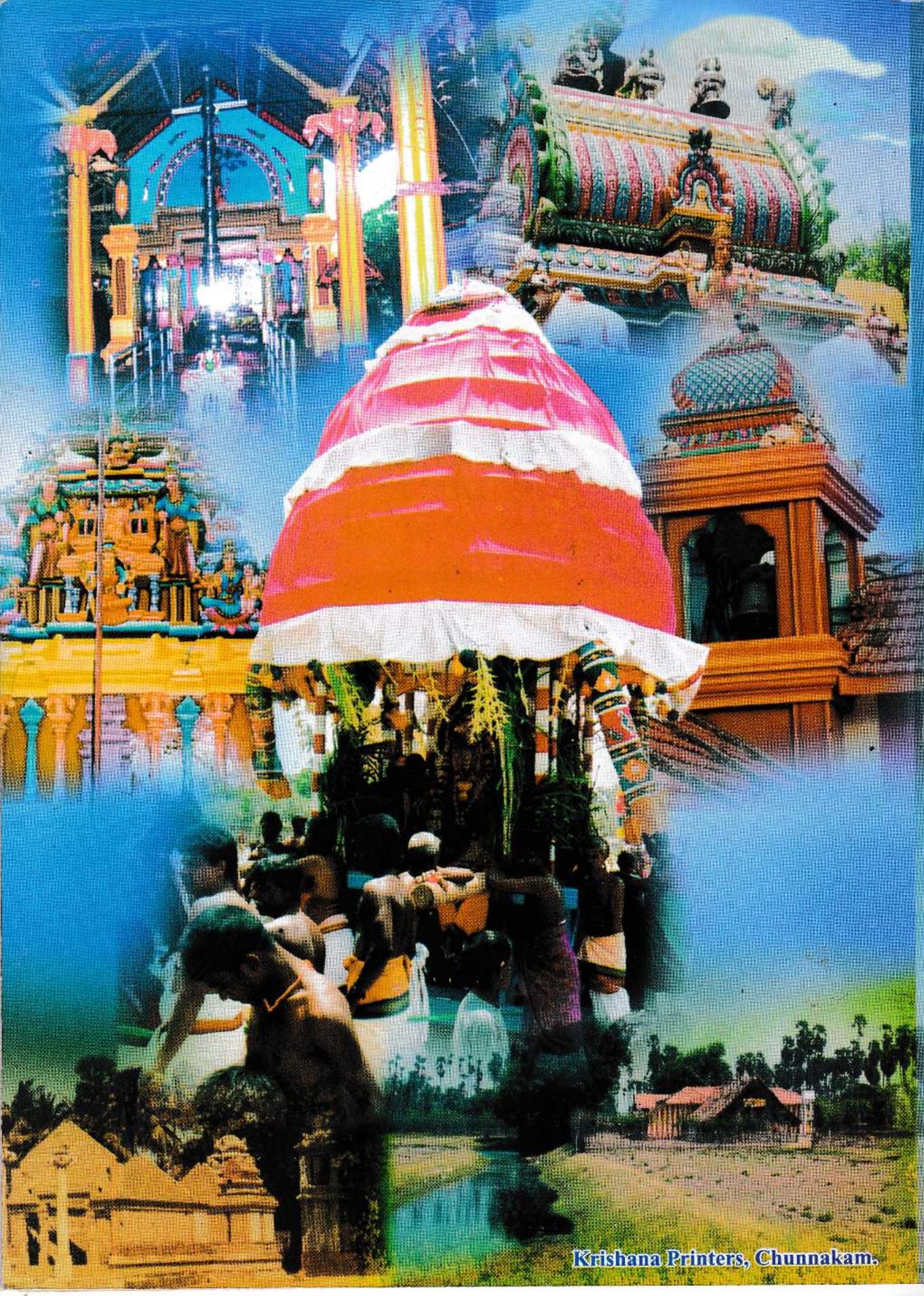
ஓளிப்படங்களை எடுத்துத்தவிய திரு.மோ.ரவீந்திரன், கணினி போட்டோ பிரதியாக்கலில் உதவிய சௌ.ஸ்ரீஹரஷன், சி.கிரிசாந், சு. தேவராஜா செல்வி மதி ஆகியோருக்கும்,

இத் திருப்பணிகளை நிறைவேற்று வேண்டிய நிதி உதவிகளை வழங்கிய அம்பிகை அடியார்களுக்கும்

கும்பாபிடேகம் சிறப்புற நடைபெறப் பாடுபட்ட அனைவருக்கும் ஆலய அறங்காவலர் சபையின் நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

அறங்காவலர் சபை

Krishana Printers, Chunnambar.